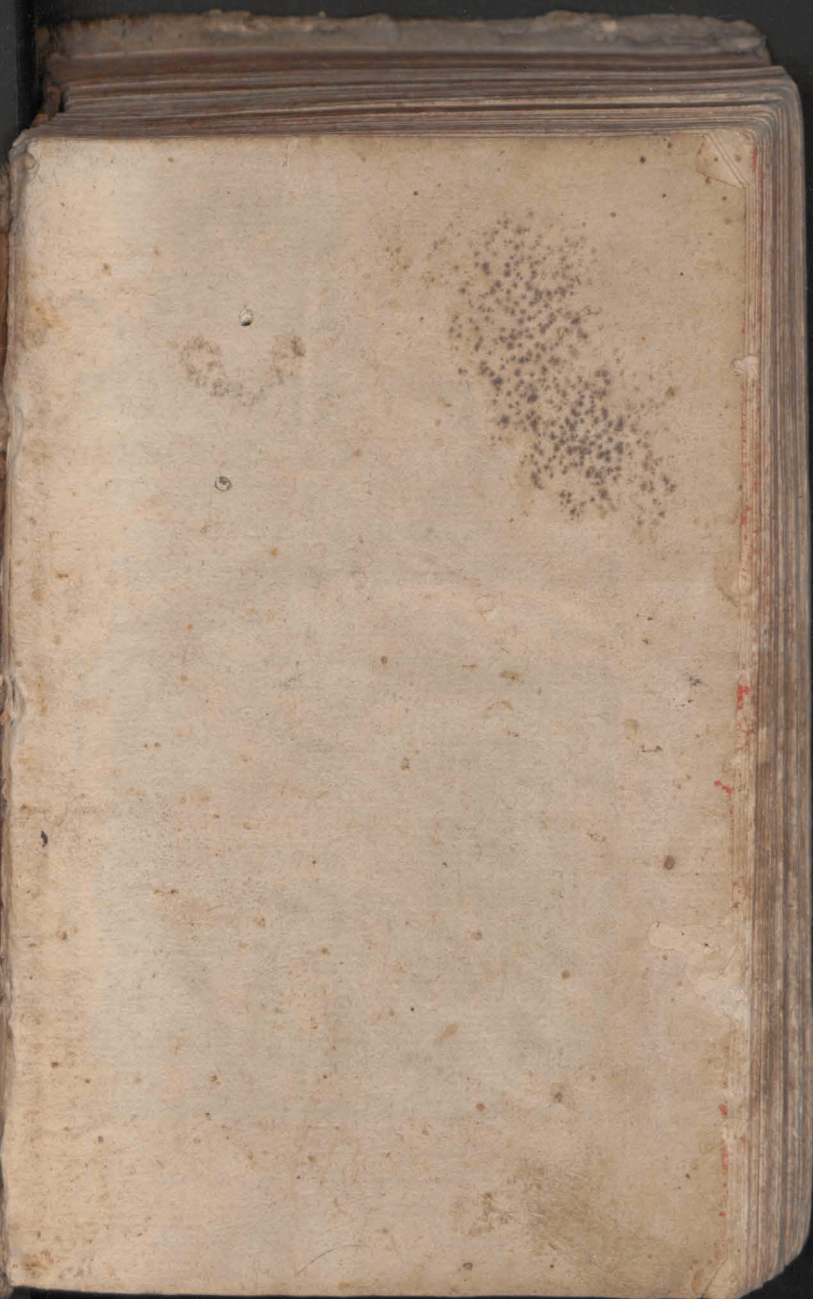
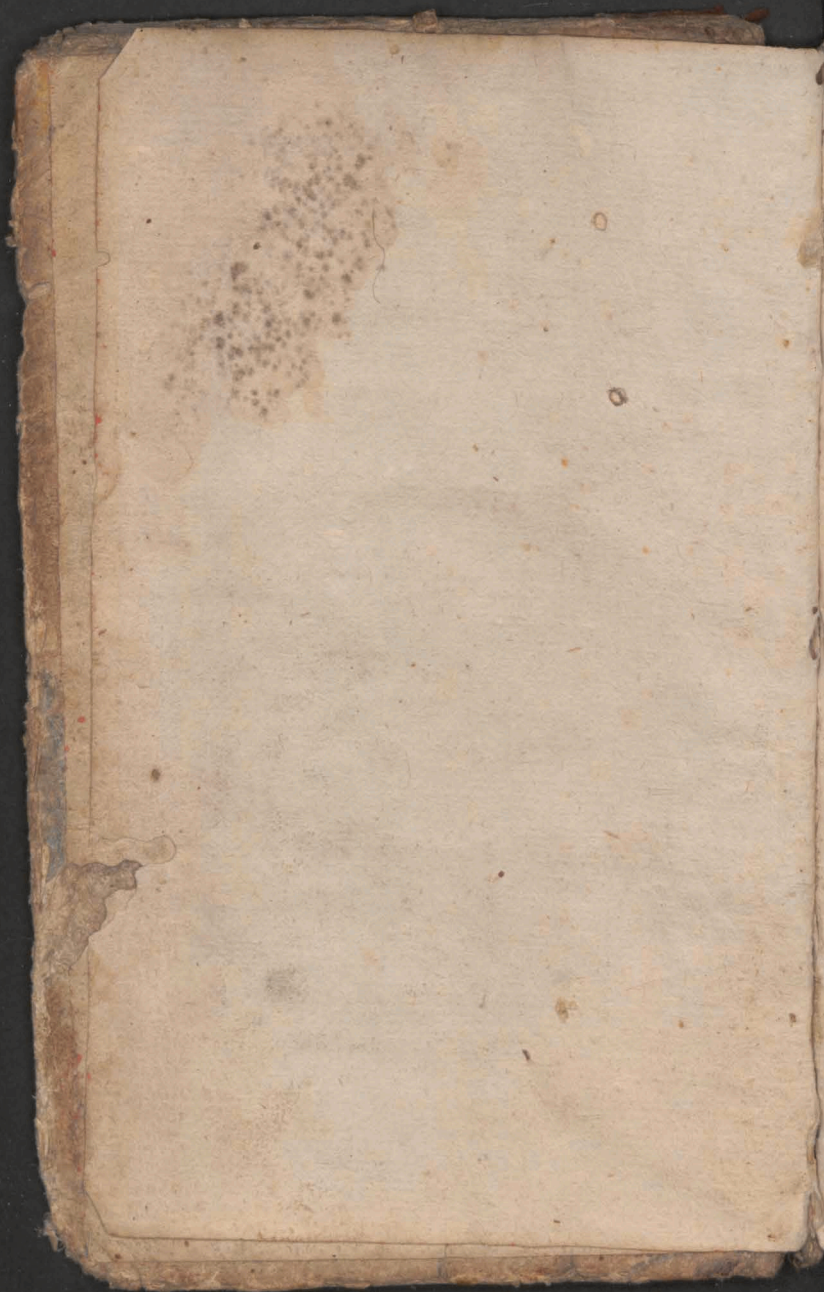

m. 1. 18

REGULA S. BENEDICTI,

ET

CONSTITUTIONES
CONGREGATIONIS ERE-
MITARUM CAMALDULENSIVM
MONTIS CORONÆ.

Visa, & approbata à summo Pontifice

CLEMENTE NONO.

VIENNÆ AUSTRIÆ,
Typis LEOPOLDI VOIGT, Univ. Typ. 1695.

Sambert

REGI A
S. HENRICI
CONSTITUTIONE
CONGRUATIONIS ER
MAYOR CAMALDULENSIS
MONTIS CORONAE
CLEMENTE NONO

Typis Jacobo Voigt, Hildesheim, 1816

INDEX CAPITULORUM PRIMÆ PARTIS.

Proemium.

DE generibus, vel vitâ Monachorum.
Cap. 1. pag. 14.

Qualis debeat esse Abbas. Cap. 2. p. 27.

De adhibendis ad Consilium fratibus. C. 3. p. 33

Quenam sint instrumenta bonorum operum.

Cap. 4. p. 38.

De obedientia. Cap. 5. p. 45.

De Taciturnitate. Cap. 6. p. 49.

De humilitate. Cap. 7. p. 55.

De officiis divinis in noctibus. Cap. 8. p. 64.

Quot psalmi dicendi sunt in nocturnis horis.

Cap. 9. p. 67.

Qualiter atatis tempore nocturna laus aga-

tur. Cap. 10. p. 71.

Qualiter Dominicis diebus vigilia agantur.

Cap. 11. p. 72.

Quomodo Matutinorum Solemnitas agatur.

Cap. 12. p. 80.

Qualiter privatis diebus Matutini agantur.

Cap. 13. p. 82.

Qualiter in Natalitiis Sanctorum vigilia

agantur. Cap. 14. p. 84.

)(2 Qui-

INDEX.

<i>Quibus temporibus dicatur Alleluja.</i>	Cap. 15.	p. 85.
<i>Qualiter divina opera per diem agantur.</i>	Cap. 16.	p. 86.
<i>Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.</i>	Cap. 17.	p. 88.
<i>Quo ordine Psalmi dicendi sunt.</i>	Cap. 18.	p. 99.
<i>De Disciplina Psallendi.</i>	Cap. 19.	p. 103.
<i>De Reverentia Ordinationis.</i>	Cap. 20.	p. 113.
<i>De Decanis Monasterii.</i>	Cap. 21.	p. 115.
<i>Quomodo dormiant Monachi.</i>	Cap. 22.	p. 117.
<i>De Excommunicatione Culparum.</i>	C. 23.	p. 120.
<i>Qualis debeat esse modus Excommunicationis.</i>	Cap. 24.	p. 122.
<i>De Gravioribus Culpis.</i>	Cap. 25.	p. 125.
<i>De his qui sine iussione Abbatis junguntur Excommunicatis.</i>	Cap. 26.	p. 129.
<i>Qualiter debeat Abbas sollicitus esse circa Excommunicatos.</i>	Cap. 27.	p. 130.
<i>De his, qui saepius correcti non emendaverint.</i>	Cap. 28.	p. 132.
<i>Si debeant recipi Fratres egressi de Monasterio.</i>	Cap. 29.	p. 136.
<i>De Pueris minori aetate qualiter corripiantur.</i>	Cap. 30.	p. 139.
		Qua-

INDEX.

Qualis debeat esse Cellerarius Monasterii.

Cap. 31. p. 140.

De Terramentariis Monasterii. C. 32. p. 147.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

Cap. 33. p. 152.

Si omnes aequaliter debant necessaria accipere.

Cap. 34. p. 157.

De Septimanariis Coquinae Cap. 35. p. 159.

De Infirmis Fratribus. Cap. 36. p. 163.

De Senibus, vel Infantibus. Cap. 37. p. 174.

De Hebdomadario Lectore. Cap. 38. p. 175.

De Mensura Ciborum. Cap. 39. p. 180.

De Mensura Potus. Cap. 40. p. 191.

Quibus horis oporteat reficere Fratres. C. 41.

p. 193.

Ut post Completorium nemo loquatur. Cap. 42.

p. 196.

De his qui ad opus Dei vel ad mensam tardè

occurrunt. Cap. 43. p. 198.

De his, qui excommunicantur, quomodo satisfaciant Cap. 44.

p. 202.

De his qui falluntur in Oratorio. C. 45. p. 206.

De his, qui in aliquibus rebus levibus delin-

quunt. Cap. 46. p. 208.

De significanda hora operis Dei. C. 47. p. 210.

X 3 De

INDEX.

De opere manuum quotidiano. Cap. 48.	p. 211.
De Quadragesimæ observatione. C. 49.	p. 218.
De Fratribus qui longe ab Oratorio laborant aut in via sunt. Cap. 50.	p. 221.
De fratribus, qui non longe proficiuntur. Cap. 51.	p. 222.
De Oratorio Monasterii. Cap. 52.	p. 223.
De Hospitibus suscipiendis. Cap. 53.	p. 225.
Si debeat Monachus Literas, vel eulogia suscipere. Cap. 54.	p. 230.
De Vestimentis, vel calceamentis Fratrum. Cap. 55.	p. 233.
De Mensa Abbatis. Cap. 56.	p. 240.
De Artificibus Monasterii. Cap. 57.	p. 241.
De Disciplina suscipiendorum Fratrum. Cap. 58.	p. 243.
De Filiis Nobilium vel pauperum, qui offe- runtur. Cap. 59.	p. 261.
De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare. Cap. 60.	p. 262.
De Monachis peregrinis qualiter suscipian- tur. Cap. 61.	p. 265.
De Sacerdotibus Monasterii. Cap. 62.	p. 267.
De Ordine Congregationis. Cap. 63.	p. 270.
De Ordinando Abbate. Cap. 64.	p. 276.
De	

INDEX.

De Præposito Monasterii. Cap. 65.	p. 287.
De Ostiariis Monasterii. Cap. 66.	p. 293.
De Fratribus in via directis. Cap. 67.	p. 299.
Si Fratri impossibilia junguntur. C. 68.	p. 303.
Quòd in Monasterio non præsumat alter alterum defendere. Cap. 69.	p. 305.
Ut non præsumat quisquam passim cadere vel Excommunicare. Cap. 70.	p. 308.
Ut Obedientes sint sibi Fratres invicem. Cap. 71.	p. 310.
De Zelo bono, quem debent Monachi habere. Cap. 72.	p. 311.
De eo quod omnis observatio iustitiæ in hac Regula sit constituta. Cap. 73.	p. 313.

INDEX CAPITULORUM SECUNDÆ PARTIS.

DE Loco, & tempore celebrandi Capituli Generalis. Cap. 1.	fol. 317.
Qui ad Capitulum venire, & quid secum afferre debeant. Cap. 2.	f. 319.
Modus inchoandi Capitulum. Cap. 3.	f. 323.
De Electionibus in Communi, quæ fieri debent in Capitulo Generali. Cap. 4.	f. 326.

De

INDEX.

De Renunc. Prælatura, & Absolutione Patrum Vocalium. Cap. 5.	f. 329.
De Electione PP. Definitorum, ac P. Præsidentis. Cap. 6.	f. 332.
De Electione Scribæ, Vicarii, Capituli, & Officialium. Cap. 7.	f. 335.
De Ordine servando in negotiis per PP. Definidores tractandis. Cap. 8.	f. 339.
De Electione P. Majoris, & aliorum Prælatorum. Cap. 9.	f. 347.
De aliquibus requisitis, Prælati necessariis. Cap. 10.	f. 352.
De locorum reformatione, ac familiarum Constitutione. Cap. 11.	f. 355.
De conclusione, & publicatione Capituli. Cap. 12.	f. 357.
De auctoritate Patrum Majoris, & Visitatorum. Cap. 13.	f. 361.
De receptione novorum locorum. C. 14.	f. 369.
Conclusio, & Confirmatio Constitutionum. Cap. 15.	f. 370.
Forma induendi Novitios. Cap. 16.	f. 371.
Forma Profitendi Nostrorum Eremitarum. Cap. 17.	f. 376.
Forma Professionis.	f. 377.
REGU.	

REGULA

ET

CONSTITUTIONES

EREMITARUM CAMAL-

DULENSIIUM MONTIS

CORONÆ.

PROOEMIUM.

Ausculta ô fili præcepta Magistri, & inclina aurem cordis tui, & admonitionem pii Patris libenter excipe, & efficaciter comple, ut ad eum per obedientiam laborem redeas, à quo per inobedientiam desidium recesseras. Ad te ergò nunc meus sermo dirigitur, quisquis abrenunciatis propriis voluntatibus,

A

Do-

Domino Christo vero Regi militaturus. In primis, ut quicquid agendum inchoas boni, ab eo perfici instantissimâ oratione deposcas, ut qui nos jam in Filiorum dignatus est numero computare. non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est; ut non solum ut iratus Pater suos non aliquando filios exheredet, sed nec ut metuendus Dominus irritatus malis nostris: ut nequissimos servos perpetuam tradat ad panam, qui eum noluerint sequi ad gloriam.

Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturâ ac dicente: Hora est jam nos de somno surgere, & apertis oculis ad Deificum lumen attentis auribus audiamus, divina quotidie clamans: quid nos admoneat vox? dicens: Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra. Et iterum qui habet aures audiendi audiat, quid spiritus dicat Ecclesiis, & quid dicitur; Venite filii audite me, timorem Domini docebo vos. Currite dum lumen vitæ habetis, nè tenebræ mortis vos comprehendant. Et querens Dominus in multitudine Populi sui,
cui

cui hæc clamat, operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vitam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens respondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum: Diverte à malo, & fac bonum, inquire pacem, & sequere eam, & cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, antequam me invocetis, dicam. Ecce adsum. Quid dulcius nobis hac voce Domini invitantis nos Fratres charissimi. Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vite.

Succinctis ergo fide, vel observantiâ bonorum actuum lumbis nostris, & calceatis in præparatione Evangelii pacis pedibus, pergamus itinera ejus, ut mereamur eum, qui nos vocavit, in Regno suo videre. In cujus Regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currendo, minimè pervenitur. Sed interrogemus cum Propheta Dominum, dicentes: Domine quis habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in monte Sancto tuo? Post hanc interro-

gationem Fratres audiamus Dominum respondentem. Qui ingreditur sinè macula, & operatur iustitiam. Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit adversus proximum suum. Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suasionem suam à conspectibus cordis sui respuens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus ejus tenuit, & allidit ad Christum.

Qui timent Dominum, de bona observantia sua non se reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de predicatione sua sibi aliquid imputavit, dicens: Gratiâ Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Unde, & Dominus in Evangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similabo eum viro sapienti, qui ædificavit Domum suam supra petram.

Ve-

Venerunt flumina, flaverunt venti, & impigerunt in Domum illam, & non cecidit, quia fundata erat supra petram. Hac complens Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis monitis, factis nos respondere debere. Ided nobis propter emendationem malorum hujus vitæ dies ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad pænitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, & vivat. Cum ergo interrogassemus Dominum, Fratres, de habitatore Tabernaculi ejus, audivimus habitandi præceptum. Sed si compleamus habitatoris officium, erimus hæredes Regni Calorum. Ergo præparanda sunt corda, & corpora Sanctæ præceptorum obedientia militatura, & quod minus habet in nobis natura possibile, rogemus Dominum, ut gratia sua tribuat nobis adjutorium ministrari. Et si fugientes gehenna penas, ad vitam volumus pervenire perpetuam dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus: Et hac omnia per hanc lucis vitam vacat implere, currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum no-

bis expediat. Constituenda est ergò à nobis Dominici schola servitii, in qua institutione, nihil asperum, nihilque grave nos constituturos speramus, sed & si quid paululum restrictius dictante æquitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pavore perterritus refugias viam salutis, quæ non est nisi angusto initio incipienda. Processu verò conversationis, & fidei dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei, ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in ejus doctrina usq; ad mortem in Monasterio perseverantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut Regni ejus mereamur esse consortes.

PRO-

PROOEMIUM CONSTITUTIONUM.

Postquam Beatissimus Pa-
ter noster ROMUALDUS
totius Camaldulensis Or-
dinis Fundator, Monasti-
cam vitam, in Monasterio
Classensi, tribus annis Sanctissimè tradu-
xisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam
professus, Eremum subindè ingressus est;
in qua nonaginta septem annis, incredi-
bili vitæ austeritate usus, solis Sanctita-
tis suæ exemplis, crebrisque admonitio-
nibus verum Eremiticum institutum se
sequentibus dereliquit. Nec aliud quic-
quam eis scriptum, præter eandem Bene-
dicti Regulam observandam moriens
commendavit; Licet postmodum, nè la-
bentibus annis, pia Patris exempla per obli-
vionem in desuetudinem venirent, sapien-

ter ab ipsis discipulis , maximè à Beato RODULPHO quarto , à Beato ROMUALDO Eremita Priore in Constitutiones redacta fuère. Hoc autem Eremiticum Camaldulense institutum , ab ipso SS. ROMUALDO divinitus inventum , medium inter Cœnobiticum , & Anachoreticum est ; Ità quidem ut utriusque particeps utroque præstantius , longèque securiùs existat. Nam & si claustralis conversatio ubique summis laudibus extollenda videatur , nihilominus tamen suis incommodis , molestisque occupationibus , quæ sæpè animum à vera pietate longius arcent , minimè caret : è contra verò solitaria illa Eremitica vita , & conversatio abdita , propter multa incommoda , nec non pericula , quæ humanæ naturæ corruptelâ , seu instabilitate , pati videbatur , minus tuta ; seguraque reputata est. Illa enim vivendi libertas , quæ olim solitariis viris competere videbatur , quæ nec Ecclesiam invisere , nec Sacramenta frequentare aliquo Canonico præcepto cogebatur , hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ

Con-

Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisq; sicut antiquitus anachoretica comperitur; sed potius omni periculo, extremaque difficultate exclusis, securissima facilis, ac fideli cuique viro suavissima, ac proindè (omni reverentia, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit. Ad quam sive ex sæculo, sive ex cænobiis accedentes, procul omninò à Civitatibus, omnique hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas invicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemniter emissis, sub regula; ut diximus S. BENEDICTI, subque Prælati disciplina, sub tandem proprii Ordinis Constitutionibus, in jugi observantia vivere tenentur: sic nihilominus hanc conversationis formam temperantes, ut Cæ-

nobilitatē, socialisque vitæ commodis, & securitate, sine variis occupationibus Monasterii, multiplicibusque distractionibus potiantur, & solitudinis læta, felicitique admodum tranquillitate, absque ullis solitariae vitæ curis: periculis, & anxietatibus perfruantur. Hæc itaque admirabilis, divinitusque inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, usque ad præsentem diem per annos circiter 670. Fideliter discreto, ac Sancto vigore observata fuit in Sacra Eremita Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circa Annum 1012, fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Justinianum Eremitam supradictæ Sacra Eremitæ Majorem, noviter instituta, & aucta; fuit cum eadem observantia inviolabili perseverat, prout ex constitutionibus patebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione & augmentamento.

mento hujus dictæ Congregationis. Restat denique ut nos juxtà S. Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Eremitio, quæ nobis pro Monasterio est, unanimes, quasi Apostolici viri, soli DEO enixè famulemur. Ita ut omnibus nobis unum sit cor, & anima una, in vinculo pacis, & charitatis viventibus, sicque demum in regulari, atque Eremitica districtione, in finem usque perseverantes, Socii possimus esse passionum Christi, ut & cohæredes facti congregemur cum eo.

CON-

CONFIRMATIO
 CONSTITUTIONUM ERE-
 MITARUM CAMALDULENSIUM
 MONTIS CORONÆ IN FORMA
 SPECIFICA.

CLEMENS PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ
 folio, meritis licet imparibus
 per inefabilem Divinæ boni-
 tatis abundantiam constituti,
 Congregationes Religiosorum virorum
 piè, sanctèque institutas, ac uberiores
 bonorum operum fructus aspirante su-
 perni favoris auxilio, assiduè perferre sa-
 tagentes, in visceribus paternæ gerimus
 charitatis, & illa quæ pro earum felici re-
 gimine & gubernio, prosperisque in via
 Domini progressibus providè, atque sa-
 pien-

pienter constituta esse noscuntur, ut firma
semper, atque, stabilia persistant, Apo-
stolici muniminis patrocinio, cū id à
nobis petitur, libenter roboramus. Ex-
poni siquidem nobis nuper fecerunt dile-
cti Filii Major, ac Procurator Generalis,
& alii superiores Congregationis Eremitarum
Camaldulensium Montis Coronæ, quod pro felici,
prosperoq̃ue ejusdem Congregationis regimine,
& gubernio, illiusque salubri tam in Spiritualibus,
quàm in temporalibus directione factæ
fuerunt, & in unum volumen collectæ
nonnullæ Constitutiones, quæ per Con-
gregationem venerabilium Fratrum no-
strorum S. R. E. Cardinalium negotiis, &
Consultationibus Episcoporum, & Regu-
larium præpositam, examinatæ, recogni-
tæ, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur
videlicet.

DE

DE GENERIBUS,
ET
VITA MONACHORUM.
CAPUT I.

Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Cœnobitarum,
milicans sub Regula, vel
Abbate.

Constitutio.

I.

Eremitæ Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitoriis Monasterii requiescunt; in hoc enim differt Cœnobitica conversatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in urbibus

ter.

terris, interque. Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interque nemora latitare congaudet. Quapropter majorum nostrorum vestigia sequentes statuitur, nostra Eremitoria ab urbibus, Terrisque uno & minus milliaro distare debere. Nostrique Eremitæ nunquam in Claustris permaneant, excepta Abbatia S. Salvatoris de Monte, Corona pro senum, infirmorum ac forensium solatio; Imo si aliquando talis habitatio offeratur, nisi in formam Eremitæ reducta sit, dimittatur, tantum abest, ut de novo Monasterium construatur, aut suscipi.

2. Sint ergo Eremitoria nostra inter Sylvas, easque densas, talesque plantando, inferendo, scindendo, aliisque opportunis modis conserventur, & augeantur. Quamobrem intrâ ambitum Eremitæ non licebit ligna cedere, nè ejus pulchritudo deturpetur. Qui verò absq; superioris permissu aliquam arborem viridem inciderit, pro una quaque arbore semel in pane, & aqua jejundet. Quod si loci Prior absq; consen-

sensu Capituli ipsius Eremiti intra ipsum ambitum arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Generali, disciplinâ circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quando numerum quatuor, aut quinque arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculum, quod sine rationabili necessitate fieri nequit, dummodo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci universo sepe, ac vallo circumdata, ita ut per solum ostium pateat ingressus, unde egredi sine licentia Superioris nemo possit. Et positâ in Eremitis clausura sine licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul junctæ, sed triginta plus, minusvè pedibus invicem, si locus patiatur separatæ consistent, tantundem ab Ecclesia, & officinis semotæ.

5. Atque ut vera sit solitudo, omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate
sal-

salvâ) arceatur. Adeò ut neque vicini habitatores quocunque prætextu in commune Commercium admittendi sint: ac præcipuè cavendum, ne eis unquam ad nos accedendi causa tribuatur. Ideò sæcularium negotiis, etiam consanguineorum nè se nostri immisceant, quod strictè prohibetur, nisi aliter faciendum iustis de causis, superior judicaverit.

6. Minus etiam liceat Eremitis sæcularium Ecclesias frequentare, nec funeribus, aliisque officiis celebrandis interesse, sicque animarum curam exercere illis penitus est interdictum. Præterea ubiquè locorum foris, & intra Eremum, atque etiam in propria Cella, non solum corporales, sed etiam mentales divagationes effugiant, quæ & solitudinis propositum, & omne Spirituale ædificium destruere solent. Quapropter Superiores valdè cavere debent, nè faciles sint in dimittendis subditis suis, sed necessitate cessante, intra Clausuram in jugi observantia eos retineant. Quin & ipsi nunquam foras, nisi coactè egrediantur.

7. Et ad maiorem solitudinis observantiam, nemini permissum censetur in alterius Cellam, officinamvè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tùm religiosos, tùm seculares extenditur, exceptis casibus incendii, infirmitatis, confessionis vel urgentis cuiusque necessitatis, quæ verisimiliter superioris animum ad talem concessionem movere potuisset.

8. Ille verò, qui obtento consensu, vel alias fratrem allocuturus, ad alterius Cellam accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias, altiusculè proferat, responsionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen sinè mora audita voce illicò accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur, nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introjerit, vel qui alium intrare permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & jejundet semel

mel in pane, & aqua, pro unaquaque transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ privetur.

9. Et quia solitudo maximè favet castitati, ideò præcipitur nè nostris Eremitis mulieres unquam propinquare, nedum intrare ipsas possint; undè ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces lignæ magnæ longè à Ianua, quas mulieres sinè excommunicatione latæ sententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex privilegio Pauli III. & Innocentii XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, juxtà d. Privilegium concedere potest ut semel, bis, aut ad summum ter in anno, juxtà d. Capituli nominationem, devotionis causa possint mulieres solùm Ecclesiam ingredi, Eremum autem nullo modo, neque Sacrarium, ejusque vestibulum, ubi per portas Eremitarum Cellulæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitia ingredi, quibus introduci consuevère. Alias autem talis prohibitio inviolabiliter perseveret. At si pertinacia populi aliter per-

vicaciter prætendat , cui resisti honestè non possit , locum potius deserere , ac longius abire consulant Patres.

II. Strictè insuper prohibetur , ne nostri Eremitæ mulierculas regendas , confitendas , custodiendasvè suscipiant. Imò nè illas quidem alloqui sine scocio astante possint ; quare si aliquis nostrum mulieres intrà Cruces venire permiserit , aut in hospitiiis , & domibus nostrarum Grangiarum introduxerit , aut intrare permiserit , ubi solent Eremitæ habitare , aut earum confessiones exceperint , casu necessitatis excepto , circulari disciplina mulctetur. Monialium Ecclesias ne frequentent , nec in earum Ecclesiis sinè debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

DEindè secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conversionis fervore, initio, sed Monasterii probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio jam docti,

Et, pugnare; & benè instructi fraterna ex
acie ad singularem pugnam Eremiti, securi
jam sinè consolatione alterius, sola manu
vel brachio contra vitia carnis, vel cogita
tionum Deo auxiliante, pugnare sufficiunt.

Tertium verò Monachorum teterrimum
genus est Sarabaitarum, qui nulla Regulâ
approbati, experienciâ magistrâ, sicut au
rum fornacis, sed plumbi natura molli, adhuc
operibus servantes seculo fidem, menti
turi Deo per tonsuram noscuntur, qui bini,
aut terni, aut certè singuli sinè Pastore, non
Dominicis, sed suis inclusi sunt ovilibus, &
pro lege eis est desideriorum voluptas, cum
quicquid putaverint, vel elegerint, hoc di
cunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant
non licere.

Quantum verò genus est Monachorum,
quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita
sua per diversas Provincias ternis, aut
quaternis diebus per diversorum Cellas ho
spitantur, semper vagi, & nunquam sta
biles, & propriis voluptatibus, & gula
illecebris servientes, & per omnia deterrio
res Sarabaitis. De quorum omnium mi

ferrima conversatione, melius est silere, quàm loqui. His ergo omissis, ad Canobitarum fortissimum genus disponendum, adjuvante Deo veniamus.

Constitutio.

I.

Alium vivendi modum Anachoretis consimilem divinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitavit, eorum scilicet, qui divinâ inspiratione, majorique silentii, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, jam ab initio inclusos Patres nostri vocaverunt, eò quia voluntariè intra unius Cellulæ, hortulique parietes, omni hominum consortio privati, contineantur: Juxta quod institutum hucusque observatum, præcipitur, ut Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedendi,

&

& morum probitas, moresque religiosi innotescant, scilicet regularis observantia, silentium, orationis fervor, aliæque consimiles virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, si perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reservatur. Nec ad longum tempus concedenda est, nisi iis, qui pluries aut saltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex sua Familia per annum ad summum concedere. At Prælati, Novitiorum Magistro, Sacristæ, ac Cellario, in eorum Prælatura, & officiis persistentibus, penitus interdicatur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Reclusis, quæ remotiores sunt ab aliis, quæ habeant oratorium cum suis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum necessariis, quarum hortuli parietibus sint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ reclusi, non secus ac alii suorum superiorum obedientiæ subjaceant; A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, sed superioribus, qui reclusionem

concefferunt. Licitum semper erit illos ab ea penitus eximere sive perpetua, sive fuerit temporalis.

4. Sciant autem reclusi perpetuum sibi, inviolabileque silentium esse indictum, unde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, sine expressa licentia scripta, & obsignata sui superioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquagesimæ, in quibus recreationis, ac charitatis causa Coëremitarum semel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, aliosvè mittere, vel accipere, nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secus fecerit, tam mittens, quàm recipens, semel in pane, & aqua jejundet.

6. Canonicas horas intrà oratorium suum persolvent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus observabunt, cum omnibus solitis ceremoniis & observantiis, quæ in istis constitutionibus, Breviarii quæ Rubricis conti-

minentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deferenda. Nequè præmittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ aliæ in suis oratoriis sint, lucrari. Feriâ quinta hebdomadæ Sanctæ, exeuntes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum aliis communicaturi, refectioni, ac mandato præsentis futuri. Feriâ autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum cæteris audiant: reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si inclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum inclusorum Missas audire, eisque sacrificantibus deservire, atque ibi (permittente Prælato) communionem sumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium sanctas desiderat occupationes, ideò singulis diebus, ultra ordinarium officium, quinquaginta Psalmos Davidicos recenseant, & lectionem quotidianam ante completorium nunquam omittant; ultra quam,

& alias lectiones, Eremitis apertis communes unius horæ alicujus spiritualis libri lectionem persolvent. Eodem modo solitam unius horæ in mane, & serò divisam, reclusi cum fervore Spiritus utroque tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab aliis coërceant, ut præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis jejunii, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictius, Deo favente, vivere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitum eorum calopodio, sive focculo aperto uti poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cilicium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tempus includuntur, activam vocem in Capitulo non habent; perpetui verò neque activam, neque passivam.

QUA-

QUALIS DEBEAT ESSE ABBAS.

CAPUT II.

*Abbas, qui praeesse dignus est in
monasteriis, semper memi-
nisse debet, quod dicitur, &
nomen Majoris implere: Chri-
sti enim agere vices in Monasterio creditur,
quando ipsius vocatur pronomine, dicente
Apostolo, Accepistis Spiritum adoptionis
filiorum, in quo clamamus Abba Pater; Ideoq;
Abbas, nihil extra praeceptum Domini (quod
absit) debet docere, aut Constituere, aut
jubere, sed jussio ejus, vel doctrina ferven-
ter divinae Justitiae in Discipulorum menti-
bus conspergatur. Memor sit semper Ab-
bas, quia doctrinae suae, vel discipulorum
obedientiae utriusque rei in tremendo Judicio
facienda erit discussio; sciatque Abbas, cul-
pa Pastoris incumbere, quicquid in ovibus
Pater familias utilitatis minus poterit inve-
nire. Tantum iterum liber erit, ut si in-
quieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fue-
rit omnis diligentia attributa; & morbi-
dis*

dis earum actibus, universa fuerit cura exhibitā, Pastor earum in Iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino. Justitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi. Ipsi autem contemnentes spreverunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus pæna sit, eis prævalens ipsa mors. Cum ergo aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, idest omnia bona, & Sancta, factis amplius quàm verbis ostendere, ut capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat, duris verò corde, & simplicioribus, factis divina præcepta demonstret. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis judicet non agenda, ne aliis prædicans, ipse reprobis inveniatur, ne quando illi dicat Deus peccanti. Quare tu enarras Justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & projecisti sermones meos post te, & qui in fratris tui oculo festucam videbas; in tuo trabem non vidisti. Non ab eo persona in Monasterio

sterio discernatur. Non unus plus ametur, quàm alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia inveniatur meliorem. Non proponatur ingenuus ex servitio convertenti, nisi aliqua rationabilis causa existat. Quod sita (justitiâ dictante) Abbati visum fuerit, de cujuslibet ordine id faciat, sin aliter propria teneant loca. Quia sive servus, sive liber, omnes in Christo unum sumus, & sub uno Domino aequalem servitutis militiam bajulamus. Quia non est apud Deum personarum acceptio. Solummodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores aliis operibus bonis, & humiles inveniamur. Ergo equalis sit omnibus ab eo charitas, una præbeatur omnibus secundum merita disciplina. In doctrina namque sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam servare, quâ dicit. Argue, obsecra, increpa, id est miscens temporibus tempora, terroribus blandimenta, durum magistri, pium Patris ostendat affectum. Id est indisciplinatos & inquietos debet durius arguere; obedientes autem, & mites, & patientes, ut in melius proficiant obsecrare.

Negli-

Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, admonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut caperint oriri, radicitus ea (ut praevallet) amputet, memor periculi Helii Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atque intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat Improbos autem, & duros, ac superbos, vel inobedientes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coërceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgâ, & liberabis animam ejus à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatque quàm difficilem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum servire moribus, & alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium suasionibus, & secundum uniuscujusque qualitatem, & intelligentiam ita se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur, verum & in augmentatione boni gregis

gis gaudeat. Antè omnia nè dissimulans,
aut parvipendens salutem animarum sibi
commissarum, plus gerat sollicitudinem de
rebus transitoriis, & caducis, sed semper
cogitet, quia animas suscepit regendas, de
quibus & rationem redditurus est: Et nè
causetur de minori fortè substantia memi-
nerit scriptum, Primum quærite Regnum
Dei, & Justitiam ejus, & hæc omnia ad-
jicientur vobis; Et iterum, nihil deest ti-
mentibus Deum; Sciatquè quia qui susci-
pit animas regendas, præparet se ad ratio-
nem reddendam. Et quantum sub cura sua
fratrum se habere sciverit numerum, agno-
scat pro certo, quia in die Judicii ipsarum
omnium animarum est redditurus Domino
rationem, sinè dubio, addita, & sua anima,
& itâ timens semper futuram discussionem
Pastoris de creditis sibi ovibus, cum de alie-
nis ratiociniis cavet, redditur de suis solli-
citus, & cum de admonitionibus suis emen-
dationem aliis subministrat, ipse efficitur
à vitiis emendatus.

Constitutio.

IN Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis usui unquam fuit; Ideò loci nostræ Congregationis, non Abbatia nec Monasteria, sed Eremitæ, & superiores non Abbates, sed Priores appellantur, atque adeo supremus totius Congregationis Prælatus, Majoris sibi nomen usurpavit, nec aliter usui fuisse apud Eremitas, Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum, aut nihil relevet quo Prælatus nomine nuncupetur, dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscribitur, existat.

2. Sciant igitur Prælati ipsis traditam esse præsentem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare neglexerint, in tremendo Dei Judicio stricta fiet discussio. Quicumque ergo aliis præfigitur, duplici doctrinâ, verbi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conetur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum prabe exemplum bonorum operum.*

DE

DE ADHIBENDIS AD CONCILIIUM FRATRIBUS.

CAPUT III.

Uoties aliqua precipuo agenda sunt in Monasterio, convocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse unde agitur, & audiens consilium Fratrum, tractet apud se prudenter, & quod utilius judicaverit, faciat. Ideò autem omnes ad consilium vocari diximus, quia sepe Juniori Dominus revelat, quod melius est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subjectione; ut non præsument procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod salubrius esse judicaverit, ei cuncti obediant, sed sicut discipulus convenit obedire Magistro, ita & ipsum providè, & justè concedet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes Magistrum sequantur regulam, nequè ab ea temerè declinetur à quoquam. Nullus in Monasterio proprii sequatur cor-

dis voluntatem nequè præsumat quisquam cum Abbate suo protervè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumpserit, regulari disciplina subiaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regula omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Judiciis suis æquissimo Judici Deo rationem redditurum. Si qua verò minora agenda sunt in Monasterii utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pænitebit.

Constitutio.

I.

HÆc convocatio Congregationis, si-
vè Consilium vetustissima Religio-
nis consuetudo obtinuit, ut Capitulum
vocetur, & Congregationis hoc loco,
unius Monasterii, aut Religiosæ Domus
Conventus intelligitur. Capitulum au-
tem, aut generale est, aut Conventuale,
aut certè (ut vocant) culparum, quo-
rum unumquodque suum tractatum de-
siderat, cum singulorum diversa sit con-
gre-

gregandi causa , celebrandiꝑue modus.
Hic solum de Capitulo conventuali sermo est.

2. Quoties ergò aliqua præcipua tractanda sunt in Eremo, Prior ad sonum Campanulæ, ut moris est, quod signum ad spatium unius Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi unius anni ejusdem loci, ac familiæ tantum intelliguntur, necnon & Visitatores, ubi præsentés reperiantur, convocet. Quibus convocatis, omnes genuflexu secretò dicant. *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, & Emitte Spiritum tuum, &c. & Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.* cum suis responsoriis, & orationem *Actiones nostras.* Prior postea rem, de qua deliberandum est, (nisi major præsens fuerit, ad quem suo Jure spectat) distinctè proponat. Deindè maturà cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusà omni prorsus passione, modestè, ac mansuetè

loquantur, prohibita omni practica sub
pæna privationis vocis activæ, & passivæ
ad sex menses: Et quod à Majori parte
approbatum fuerit, definitum, ac ratum
habeatur, ac totum in libro actuum Ca-
pitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipua-
rum, intelliguntur receptiones Novitio-
rum, tam ad probationem Quadrage-
nariam, quàm ad habitus susceptionem
ac professionem, incisionem lignorum
intra Eremiti ambitum faciendam, Con-
servatoris, ac Medici electionem, Pro-
curatorisque sæcularis, & Advocati, ac-
ceptare hæreditates, donationes, ac le-
gata, quæ tamen renunciari minimè pos-
sunt, sine consensu Capituli Generalis:
Quod si dictum Capitulum expectari non
possit infra annum cum assensu Patrum
Majoris, ac Visitatoris, aut Dietæ, re-
nunciari licitè poterunt. Locationes
etiam possessionum ultra annum, & quas-
cunque species alienationum, circa quas
alienationes hæc omnia infrascripta
omnino observentur; scilicet, propo-
nan-

nantur primo in Capitulo Conventuali,
& à majori parte decretum, ad Capitu-
lum Generale poſtea deferatur, aut ad
Dietam, aut infra annum ad P. Majorem
& Viſitatores, à quibus approbatum, &
confirmatum, ad S. Sedem Romanam
pro licentia recurratur, nec alienatio-
nis Instrumentum conficiatur antè aſſen-
ſum Apoſtolicum, vel ſi cum reſerva-
tione d. Beneplaciti Apoſtolici fiat, non
tradatur poſſeſſio antè dictum conſen-
ſum.

Quod ſi quis quidpiam ex geſtis in
Capitulo, undè odium, aut ſcandalum
oriri poſſit, revelaverit, diſciplinâ cir-
culari plectatur; ſi autem leve fuerit
revelatum, arbitrio Prioris
puniatur.

QUÆNAM SINT INSTRUMENTA BONORUM
OPERUM.

CAPUT IV.

In primis Dominum Deum diligere ex toto corde, totâ animâ, totâ virtute, deinde proximum, tanquam se ipsam. Deinde non occidere, non adulterari, non facere furtum, non concupiscere, non falsum Testimonium dicere, honorare omnes homines, & quod sibi fieri quis non vult, aliis ne faciat, abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Christum, Corpus castigare, divitias non amplecti, jejunium amare, pauperes recreare, nudum vestire, Infirmum visitare, mortuum sepelire, in tribulatione subvenire, dolentem consolari, à seculi actibus alienum se facere, nihil amorì Christi præponere, iram non persicere, iracundia tempus non reservare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare, charitatem non derelinquere, non jurare omnino, ne fortè per jures, veritatem ex corde, & ore proferre.

ma-

malum pro malo non reddere, Injuriam non facere, ſed factam patienter ſufferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, ſed magis benedicere, perſecutionem propter Juſtitiam ſuſtinere, non eſſe ſuperbum, non vinolentum, non multum edacem, non ſomnolentum, non pigrum, non murmuroſum, non detractorem, ſpem ſuam Deo committere, bonum aliquod in ſe cum viderit Deo applicet, non ſibi, malum verò ſemper à ſe factum ſciat, & ſibi reputet, Judicium timere, Gehennam expaveſcere, vitam æternam omni concupiſcentia ſpiritali deſiderare, mortem quotidie ante oculos aſpectam habere, actus vitæ ſuæ omni hora cuſtodire in omni loco Deum ſe reſpicere pro certo ſcire, cogitationes malas cordi ſuo advenientes, mox ad Chriſtum allidere, & ſaniori ſpiritali, os ſuum à malo, & pravo eloquio cuſtodire, multum loqui non amare, verba vana, aut riſui apta non loqui, riſum multum, aut exceſſum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in

oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non perficere, voluntatem propriam odisse, præceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse (quod absit) aliter agat, memor illius Domini præcepti, quæ dicunt, facite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur, præcepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & invidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, Juniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus antè solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

I.

Quanquam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic addenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Pænitentiae, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoque octavo die, aut nono ad summum confiteantur: Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur: Et si aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris, infrâ dictum temporis spatium confessus minimè fuerit, privetur omninò pitantia, quousque confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absque alia licentia dicti Prioris, cum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valebunt. Et si aliquis ex extraneis supradictis fuerit Prælatus, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sinè superioris localis licentia. Sic pariter PP. Visitatores quocunque loco, & tempore, ac voca-

les ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessorii obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarii ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus usque visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitii suo Patri Magistro confiteantur; quando verò oportunum Prior judicaverit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum, ad Novitiorum confessiones bis in anno excipendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia divertentes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicunque ex nostris exposito, ac approbato è superiore, & in defectu Sacerdotis approbati, nostris etiam non approbatis valeant confiteri, vel alteritùm Sæculari, tùm regulari Sacerdoti, dummodo necessario, non autem in fraudem fiat

fiat Confefſio, tunc enim nulla eſſet confefſio ipſa.

7. Si ſecularis aliquis noſtris confiteri deſideret, quod nequè frequenter, neque cum retributione fiat; decernatur à ſuperiori Sacerdos, qui ab Ordinario fuerit approbatus, quique caſus reſervatos calleat (quibus ſi pœnitens illaqueatus fuerit) ad ſuum Judicem Ordinarium remittet.

8. In viſceribus JESU Chriſti quilibet Prælatuſ, ac ſuperior deprecatur, nè piger, & ſupinuſ, ſed diligens, ac Zelanuſ ſit circa curam Animarum ſibi ſubditarum.

9. Eandem auctoritatem abſolvendi à ſuo Priore expoſiti habeant, quam ipſe Prior, niſi hic aliquam cenſuram, vel caſum ſibi expreſſè reſervaverit, circa quod ſervetur omninò decretum Clementiſ VIII. circa caſus reſervatos: at publica cenſura ob Clerici percuſſionem Priori ſemper reſervata cenſetur.

10. Quod dictum eſt de frequentia confefſionis pariter, & de ſacra communio-

nione intelligantur, ut scilicet omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis diebus communicent, nisi ex aliqua propinqua festivitate, aut alia rationabili causâ superior præveniendam, aut differendam Sacram Communionem iudicaverit. Salvis semper Dominicis, Adventus, & Quadragesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. FERIA 5. in Cæna Domini omnes tùm Sacerdotes, tùm non Sacerdotes à suo superiore, qui die illa celebrabit, communicent, & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, servato professionis ordine procedant, pallio omnes texti, & Sacerdotes addant stolam, omnes itaque omni possibili modestiâ, devotione, ac reverentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare voluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunque in loco Congregationis, ubi viget usus chori, Sacrosanctum

Etum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo testum, & obſeratum clave, aſſervetur, ac ſemel in hebdomada commutetur.

Sciant igitur noſtri Eremitæ, quod omnis doctrina hîc à Sancta Regula, & Conſtitutionibus tradita, ad reſormandum interiorem hominem inſervire, ejusque mortificationem maximè juvare; Parum enim corporalia exercitia proſunt, niſi veræ pietati aſſociantur. Et qui aliter ſolitariè vixerit, comparabitur ſepulchro dealbato, quòd, Salvatore teſtante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum eſt oſſibus, & omni ſpurcicia.

DE OBEDIENTIA.

CAPUT V.

Primus obedientiæ gradus eſt obedientia ſinè mora, hæc convenit his, qui nihil ſibi Chriſto charius exiſtimant propter ſervitium Sanctum, quod profeſſi ſunt, ſeu propter malum Gehenna, vel gloriam vitæ æternæ.

na. Mox, ut aliquid imperatum à Majore fuerit, ac si divinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obedivit mihi. Et idem dicit Doctoribus, Qui vos audit, me audit. Ergò hi tales relinquentes statim, quæ suæ sunt, & voluntatem propriam deferentes, mox exoccupati manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientia pede jubentis vocem factis sequuntur. Et velut uno momento prædicta Magistri jussio, & perfectæ discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Ideò angustam vitam arripuit, undè Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viventes, vel desiderijs suis, & voluptatibus obedientes sed ambulantes alieno Judicio, & Imperio in Canobiis degentes, Abbatem sibi præesse desiderent: sinè dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quæ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo,

Deo, & dulcis hominibus, si quo jubetur non trepidè non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ Majoribus præbatur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos audit me audit, & cum bono animo à Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedit discipulus, & non solum ore, verum, & in corde si murmuraverit, & si impleat jussionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis; & pro tali facto, nullam consequitur gratiam, Imò penam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendaverit.

Constitutio.

I.

Quia ab observantia eorum, quæ in præsentī Sanctæ Regulæ capite continentur disciplina, bonique conservatio pendet; Ideo nostri Eremitæ omnimodam adhibeant diligentiam in exequendis mandatis, quæ Sanctissimus Pater in perfectæ

fectæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subjiciantur ergo in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationabile valdè sit ibi maiorem esse debere obedientiam, ubi austerior, ac perfectior vivendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis ultra communem vivendi usum licere: nullam exerceant artem, nihil ex una in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neque vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absque sui superioris licentia aggrediantur Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæque eis sinè licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atque his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad maiorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ noſtri propter obedientiæ votum omnibus Privilegiis, gratiis, indulgentiis ſeu conſeſſionibus à Sede Apoſtolica jam antea in proprium cuiusque favorem obtentis, & penitus abrenunciariſſe, ſive eam ſingularitatem vitæ, ſeu Sacrorum ordinum promotionem, ſive ſubjectionis exemptionem, ſive tandem quocunque modo propriæ voluntatis effectum reſpicere dignoſcantur.

DE TACITURNITATE.

CAPUT VI.

Dicimus, quod ait Propheta, Dixi, custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea, Posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & ſilui à bonis. Hic ostendit Propheta, si à bonis eloquiis interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter penam peccati debet cessari? Er-

go quamvis de bonis, & Sanctis adificationum eloquiis perfectis discipulis propter taciturnitatis gravitatem, rara loquendi concedatur licentia, quia scriptum est in multiloquio non effugies peccatum; & alibi. Mors, & vita in manibus linguæ, nam loqui, & docere Magistrum, condicet tacere, & audire, discipulo convenit, & ideo si qua requirenda sunt à Priore, cum omni humilitate, & sujectione, & reverentia requirantur, ne videatur plus loqui, quàm expedit; scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum moventia, aeterna clausura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium discipulum aperire os non permittimus.

Constitutio.

I.

Taciturnitas Sacro sancta est, dummodo Justitiæ metas non excedat, quæ tacendi, loquendivè tempus docet. Ideò discreta consideratione hæc Sancti BENEDICTI doctrina secundum tempus, ac locum, secundum denique necessitatis, & charitatis indigentiam obfer-

servanda est; idcirco quandoque in hoc superior dispensare, aliquando verò nequitiam. Declaramus itaque indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies, omnes & solemnitates, ac festa Sanctorum, quæ ex præcepto Ecclesiæ, vel Constitutionum veniunt observanda, ambas Quadragesimas, ac Sextas ferias cujuscunque hebdomadæ, omnes denique dies, in quos abstinentia transfertur. Ac insuper à Completorio cujusque diei, usque ad Primam, sequentes horas quoque, quæ æstivo tempore, orationi, vel dormitioni sunt deputatæ.

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis, locum non habet, uti sunt Ecclesia, & ejus vestibulum, Sacrarium, Capitulum culparum, & Refectorium. Imo in diebus dispensatis non intelligitur in viis, quæ sunt inter Cellas, ac in plateis ante Ecclesias, & ante Eremitam portam, in quibus silentium frangere nefas est.

3. At è contra sic humana conditione, fraternaque charitate, sic exigentibus, etiam aliquando in diebus, horisve supra

prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Ideò in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI (quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitativè reficiuntur) silentium à prima diei usq; ad quartam noctis horam relaxabitur. Ecclesia, Sacratio, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo divinæ laudes in Choro consuetis horis, persolvantur.

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, ut bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio ultra signum Completorii ejusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ Crucis, usque ad Pascha Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis usque ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaque dispensatio in hyeme feriâ tertiâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præceptivum festum inciderit, in alium non

impeditū dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita ut nunquam in hyeme bis, & ter in æstate silentii dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in hujuscemodi colloctionibus aliquid sæculare vanum, aut frivolum tractare.

5. Et quia silentium non solum verbis, imo magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideo necesse est, dum divina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, viis, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentii temporibus, absque superioris licentia, alterius Cellam adierit, vel pulsaverit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur divina, & Oratio, sive dormitio fit, maximeq; nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm ut Psalmus 50.

Miserere dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, privabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & omne animal latrabile, ludicrum, atque inquietum ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum canes ad Custodiam, quando, & ubi necessarii videbuntur.

6 Novitiis cum Professis, nulla sit unquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, sive sæcularibus, sive Religiosis affinibus, vel amicis, vel operariis, nulla sit conversatio, nisi aliqua ex iusta causa jusserit Prælati.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conversi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantia labiis meis. Non declines cor meum in verba malitia, ad excusandas excusationes in peccatis.*

DE HUMILITATE.

CAPUT VII.

*Lamat nobis scriptura divina,**(Fratres) dicens, Omnis qui
se exaltat humiliabitur, &
qui se humiliat exaltabitur.*

*Cum hac ergo dicit, ostendit nobis omnem
exaltationem, genus esse superbie, quod se
cavere Propheta indicat, dicens, Domine
non est exaltatum cor meum, neque
elati sunt oculi mei, neque ambulavi in
magnis, neque in mirabilibus super me,
sed quid? si non humiliter sentiebam, sed
exaltavi animam meam, sicut ab lactatus
super matrem suam, ita retribues in ani-
mam meam, Unde (Fratres) si summa
humilitatis culmen volumus attingere, & ad
exaltationem illam caelestem, ad quam per
presentis vite humilitatem ascenditur, vo-
lumus velociter pervenire, actibus nostris
ascendentibus, scala illa erigenda est, qua in
somno Jacob apparuit, per quam ei descen-
dentes Angeli, & ascendentes monstrabantur.*

Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta, nostra est vita in saeculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Cælum; latera enim ejusdem Scalæ dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diversos gradus humilitatis, vel discipline vocatio divina ascendendos inservit. Primus itaq; gradus humilitatis est, ut si timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, oblivionem omnino fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcipit Deus: & qualiter contemnentes Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum præparata est, animo suo semper revoluat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitiis, id est cogitationum, lingua, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propria, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Cælis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu divinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris

ita

ita Deum semper præsentem ostendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus novit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt, Et item dicit. Intellexisti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut sollicitus sit circa cogitationes suas perversas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si observavero me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam ita facere prohibemur, cum dicit scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis avertere; Et item rogamus Deum in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergo meritò nostram non facere voluntatem, cum canimus illud, quod dicit scriptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis usque ad profundum inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum est. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluntatibus suis. In desideriis verò carnis, ita nobis Deum credamus semper esse præsentem, cum dicit Propheta Domino. Ante te omne desiderium meum. Cavendum ergo est

ideo malum desiderium, quia mors secus introitus delectationis posita est. Unde scriptura precipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergo si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Caelo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nuntiatur, carendum est omni hora, Fratres, sicut dicit in Psalmo Prophetas, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & percendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos converti in melius, ne dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus qui misit me. Item dicit scriptura; Voluntas habet pœnam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia subdat se majori,

jori, imitans Dominum, de quo dicit Apostolus. Factus obediens usque ad mortem.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obediendia duris, & contrariis rebus vel etiam quibuslibet irrogatis injuriis, tacitâ conscientia, patientiam amplectatur, & sustinens non lassescat, vel discedat, dicente scriptura. Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Item, Confortetur cor tuum, & sustine Dominum, & ostendes fidelem pro Domino, universa etiam contraria sustinere debere. Dicit ex persona sufferentium. Propter te morte afficimur tota die, æstimati sumus sicut oves occisionis; Et securi de spe retributionis divinæ, subsequuntur gaudentes & dicentes; Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos; Et item alio loco scriptura; probasti nos (inquit) Deus, igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro. Et ut ostendat sub Priore debere nos esse, subsequitur dicens. Imposuisti homines super capita nostra, sed & præceptum

ceptum Domini in adversis, & in injuriis per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, prabeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & pallium, angariati, mille passus vadant & duo milliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo advenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non calaverit suo. Hortatur nos de hac re scriptura, dicens, Revela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit, Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus, Et ita Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & injustitias meas non operui. Dixi pronunciabo adversum me injustitias meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi injunguntur, velut operarium se malum iudicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum

reductus sum, & nescivi, ut Jumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Septimus humilitatis gradus est; si omnibus se Inferiorem, & viliozem non solum suâ lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicens cum Propheta, Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis. Exaltatus sum, & humiliatus, & confusus. Et item, Bonum mihi, quia humiliasti me, ut discam mandata tua.

Octavus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterii regula, vel Majorum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens, usq; ad interrogationem non loquatur, Monstrante scriptura, quia in multiloquio non effugietur peccatum, & quod vir linguosus non dirigetur super terram.

Decimus humilitatis gradus est. Si non sit facilis, & promptus in risu. Quia scriptum

ptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Undecimus humilitatis gradus est : si cum loquitur Monachus leniter , & sine risu , humiliter cum gravitate , vel pauca verba & rationabilia loquatur , & non sit clamosus in voce , sicut scriptum est. Sapiens verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est , si non solum corde Monachus , sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Idest in opere , in Monasterio , in Oratorio , in horto , in via , in agro , vel ubicunq; sedens , ambulans , vel stans , inclinatus sit semper capite , defixis in terram aspectibus , reum se omni hora de peccatis suis existimans , jam se tremendo Iudicio Dei presentari existimet , dicens sibi semper illud , quod Publicanus ille Evangelicus fixis in terram oculis , dixit. Domine non sum dignus ego peccator levare oculos meos ad cælum , Et iterum cum Propheta. Incurvatus sum , & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis , Monachus ad Charitatem Dei perveniet illam , qua perfecta,

fecta, foras mittit timorem, per quam universa quæ prius non sine formidine observabat, absq; ullo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire; non jam timore Gehennæ, sed amore Christi, & consuetudine ipsâ bonâ & delectatione virtutum, quæ Dominus jam in operarium suum mundum à vitiis, & peccatis, Spiritu S dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamque plena huius capitis tractatio, ut superfluum videatur aliud quicquam hoc in loco statuere, tantæque utilitatis huius lectionis series apparet, ut ex se non invitet modò, sed etiam ad sui admirationem, & continuum studium propriâ virtute compellat.

DE

DE OFFICIIS DIVINIS IN NOCTIBUS.

CAPUT VIII.

Hyemis tempore, id est à Kalendis Novembris usq; ad Pascha, juxta considerationem rationis, octavâ hora noctis surgendum est, ut modico amplius de media nocte pausetur, & etiam digesti surgant. Quod verò restat post vigiliis, à Fratribus, qui Psalterii, vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi inserviat. A Pascha autem usq; ad supradictas Kalendas Novembris sic temperetur hora vigiliarum agenda, ut paucissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria natura exeant, custodito, mox matutini, qui incipiente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

I.

Quod hyemis tempore octavâ hora surgendum sit, sed juxta noctis brevitatem, vel longitudinem hora vel protrahenda, vel retrahenda est.

2. Un.

2. Unde ab Idibus septembris, primum Matutini signum horâ septima pulsatur, cum à die septima Octobris quasi per suos gradus ascendendo, horâ septima, & dimidia; sic à Kalendis Novembris, horâ octava dictum signum fiat. Rursus à decima Februarii sensim retrocedendo, horâ septimâ, & dimidia. A Septima verò Martii, hora septima. A secunda die Aprilis hora sexta, & dimidia. A vigesima quinta ejusdem hora sexta, similiter à nona Maji hora quinta, & dimidia, & à die secunda Junii hora quinta.

3. Præterea iterum crescente nocte, iterum etiam signum protenditur, undè à decima Julii pulsatur horâ quintâ, & dimidia, & à Kalendis Augusti, horâ sexta, & à vigesima ejusdem usque ad prædictas Idus Septembris hora sexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Nativitatis, in qua sexta hora pulsatur.

4. Duplex erit Matutini signum, sicut & aliarum Canoniarum horarum, primum Matutini signum erit quinque *Misere* in hyeme, sed in æstate quatuor *Mi-*

E

serere

serere tantum, cum intervallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Ultimum verò signum unius *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergo nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum levantes, aliquam ferventem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Divinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam (sic modestâ gravitate servatâ) properent, quo, cum pervenerint, aperto in primis capite, in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me Domine*, &c. quod quidem omnes observare debent, non solum intrantes, verum & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine*. Et ante Altare genuflexus postquam aliquantulum oraverit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in suo loco genuflectat, expectans superioris signum officii

in.

incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda eſt Eccleſia, aperto capite ingrediatur, etiam ſi frigus maximè vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo ſe ſimiliter inclinet, & intret chorum.

QUOT PSALMI DICENDI
SINT IN NOCTURNIS
HORIS.

CAPUT IX.

In eodem tempore præmiſſo in primis verſu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me feſtina. In ſecundo ter dicendum eſt: Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam. Cui ſubjungendus eſt tertius *Psalmus*, & *Gloria*. Poſt hunc *Psalmus* nonageſimus quartus cum *Antiphona*, aut certè decantandus, indè ſequatur *Ambroſianus*. Deindè ſex *Psalmi* cum *Antiphonis*. Quibus dictis & dicto verſu, benedicat Abbas, & ſedentibus omnibus in ſcammis, legantur viciffim à Fratribus

in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant, ob honorem, & reverentiam Sanctæ Trinitatis; C-dices autem legantur in vigiliis, auctoritates tam veteris Testamenti, quàm novi, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicisq; Patribus facta sint. Post has verò tres lectiones cum responsoriis suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluja canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litanie, idest Kyrie eleyson, & sic finiantur vigilia nocturna.

Constitutio.

I.

CUM ad amussim Breviarii Monastici Ordo, ac forma servanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officiis celebrandis erit recensere. Cessante secundo itaque Campanæ signo, omnibus
in

in choro genuflexis, ut dictum eſt, dato ab ipſo ſuperiore Officii inchoandi ſigno, aſurgant omnes, & profundè inclinati dicant ſecrètò. *Pater noſter, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum ſuperiore ſignante, erigantur cuncti, & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur, omnes ad Altare converſi, ſe ſigno Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperiſ*, Os tantum pollice ſignent. Ad *Gloria Patri*, iterum utrinq; ad Chorum converſi, profundè ſe inclinent. Poſtea ſtantes ſequentia proſequantur.

2. Dum dicitur *Psalmus Venite exultemus*, ad Altare convertent facies ſuas, quod & quando Evangelium ſuper Altare legitur, ſemper obſervandum eſt. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad *Magnificat, & Benedictus* orationeſque recitat, faciat, Et Clericus quando Reſponſoria, Brevia, Verſiculos, & Lectiones Officii parvi B.V. & mortuorum.

3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi jubet, legat ille, qui ultimus est, sive inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Evangelii desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarii munus erit. Responsoria verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, ut in solemnioribus Festivitatibus, Homiliæ, Lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremitis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus Festivitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarii munus subest, Sacerdos illi proximior homiliæ lectiones legat, atque ita erit omninò observandus; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

QUA.

QUALITER ÆSTATIS TEM-
PORE NOCTURNA LAUS
AGATUR.

CAPUT X.

*Pascha autem, usq³ ad Kalendas
Novembris omnis (ut supradi-
ctum est) Psalmodie quantitas
teneatur, excepto, quod lectio-
nes in Codice propter brevitates noctium mi-
nimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus,
una de veteri Testamento memoriter dica-
tur, quam breve Responsorium subsequatur,
& reliqua omnia (ut supradictum est) im-
pleantur, idest nunquam minus à duodecim
Psalmorum quantitate ad vigilias nocturnas
dicatur, exceptis tertio & nonagesimo
quarto Psalmo.*

QUALITER DOMINICIS DIEBUS VIGILIE AGAN- TUR.

CAPUT XI.

Dominico die temporius surgatur
ad vigilias, in quibus vigiliis te-
neatur hac mensura. Idest, mo-
dulatis (ut supra disposuimus)
sex Psalmis , & dicto versu , residentibus
cunctis dispositè , & per ordinem in subse-
liis legantur in Codice (ut supra diximus)
quatuor lectiones cum responsoriis suis , ubi
tantum in responsorio quarto dicatur à Can-
tore Gloria. Quam cum incipit, mox omnes
cum reverentia surgant. Post quas lectio-
nes, sequantur ex ordine alii sex Psalmi cum
Antiphonis, sicut anteriores, & Versus, post
quas iterum legantur alia quatuor Lectiones,
cum Responsoriis suis ordine, quo supra, post
quas iterum dicantur tria Cantica de Pro-
phetis, qua instituerit Abbas, qua Cantica
cum Alleluja psallantur. Dicto etiam Ver-
su, & benedicente Abbate, legantur alia qua-
tuor Lectiones de novo Testamento ordine quo
supra.

Con-

Constitutio.

I.

Referentes nos ad novi Breviarii ordinem hic de lectionibus, modoque legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo praevideat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarii, sive Novitius, sive professus existat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinato, benedictionem petat, qua à superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumque sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertiæ verò nocturni lectiones, quæ fere de homilia Evangelii recitantur, semper ad Sacerdotem hebdomadarium

pertineat. Omnes lectiones à supradictis lectoribus in propriis locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis divinis, pariter, & nocturnis divinum opus inchoat. Cujus munus erit ad omnes horas Capitula, & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in officio Regulari. Item Antiphonas, & Versiculos Commemorationum, nec non versuum post Antiphonam B. MARIE in fine officii cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Pretiosa* post primam cum suis pertinentibus. Psalmorum gradualium, pænientialiumque versiculi cum litanis, quotiescunque dicenda sunt, per ipsum Hebdomadarium persolvantur. Missam Conventualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui ejusdem Chori erit cum Sacerdote prædicto, pronuntiabit Invitatorium cum Psalmo *Venite exultemus*, Antiphonas, Versiculos,

los, & Responsoria lectionum officii regularis. Lectiones, & Versiculos in officio B. MARIE, & Defunctorum, lectionem Martyrologii, & lectionem brevem post Pretiosam; lectionem in Capitulo ante Completorium, & tandem omnes Antiphonas Psalterii in ferialibus, simplicibus, & Dominicis intonabit: nam cum integræ dicuntur, ad Chorum spectant. In omnibus Dominicis per annum, ac festis duplicibus in officio Regulari, ac in Anniversariis Defunctorum Clericus hebdomadarius præsens cum præterito, ambo inquam simul, Invitatoria, & Responsoria brevia, tam in Laudibus, quàm in Vespertis in medio Chori decantabunt. *Atamen in semiduplicibus, simplicibus, atque feriis, solus hebdomadarius in suo proprio loco, hoc munus adimplebit.*

6. In festivitatibus solemnioribus idem hebdomadarius Majori, seu Priori celebranti deserviet, & omnibus diebus festivis pacem, more solito, acceptam prius, aliis præbebit. Et ubi solus unus erit Clericus, ultimus professionis Sacerdos,

dos, munera clericalia obibit, tam in Choro, quam in Lectione in Capitulo ante Completorium, & quæcunq; solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò unus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus inserviet Missæ, pacemq; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

7. Conversus autem hebdomadarius, diligens in primis esse debet, ut quoties opus sit, præsens in Ecclesia reperiatur. Is lucernas Chori ad Matutinum accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festivis diebus ad Vesperas, quas divino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt, quàm ad eas, quæ ad Infirmos communicandos, ungendosq; mortuosque sepeliendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conventualem Sacerdoti deserviet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præveniat ergo tempus, seque ad Sanctum opus præparet, ut incepta,

cepta, hora, quæ Missam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum pulset, & in Sacrario Sacerdotes expectet. Ac in sequenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur inserviet, & die Dominico aquæ benedicendæ, responsa benedicenti Presbytero daturus, assistere tenetur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto non fuerit, vel ipse legitimè impeditus, alium sui loco non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, & à vinò abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus justè impeditus personaliter his officiis adesse nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio successurus est, is Socii munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui professione ei inferior est, succedet. Atque adeò Sacerdotes noviter professi, completo professionis anno atque à Novitiatu egressi Sacerdotis hebdomadarii munus incipient.

9. Hebdomadarii à Vesperis Sabbati incipient, usque ad Nonam sequentis Sabbati inclusivè, qui Nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, &
de-

defectibus in officio per totam hebdomadam commisis.

Sequitur Sancta Regula.

Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum Te Deum laudamus, quo dicto legat Abbas lectionem de Evangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quâ perlectâ, respondeant omnes, Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnum Te decet laus, & data benedictione incipiant Matutinos, Qui ordo vigiliarum omnitempore tam æstatis, quàm hyemis, æqualiter in die Dominico teneatur, nisi fortè (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breviandum est, aut Responsoriis, quod tamen omninò caveatur, ne proveniat. Quod si contigerit, digne inde satisfaciat in oratorio, per cuius evenerit neglectum.

Constitutio.

I.

Ille qui Choro præsidet, & absolutiones, quæ lectionibus præmittuntur, faciat.

ciat, atque Lectoribus benedictionem petentibus more ſolitò impendat, ac deinde *Te Deum* incipiat, & Evangelium cum ſtolo ad humeros ſuper pallium, in medio majoris Altaris, ſtantibus omnibus, illucq; reſpicientibus, luminibusque in eodem Altari accenſis, alta & intelligibili voce decantet. Quo finito *Te decet* cum oratione currentis officii dicat, & antequam ab Altari diſcedat, immediatè laudes incipiat, dicens *Deus in adjutorium meum.*

2. Quocunque in noſtræ Congregationis loco præſens in Choro fuerit Pater Major, prædicta omnia ipſe perficiet. Qui etiam in omnibus ſolemnitatibus primæ Claiſſis, ac in feſto Sanctiſſimæ Trinitatis, ac Circumciſionis Domini, nec non Puriſicationis, Annunciationis, & Nativitatis B MARIE divinum Officium in primis, & ſecundis Veſperis, in Matutino, & Laudibus, ac Tertia, Officium, ac tandem Miſſam Conventualem dicet. Eandem Miſſam celebrabit, quoties benedictio aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Olivarum, & quandocunq; Novitiuſ induen-

duendus est, profiterivè debet. Item Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes, juxtà Missale Romanum.

QUOMODO MATUTINORUM SOLEMNITAS AGATUR.

CAPUT XII.

IN Matutinis die Dominico in primis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum; postquem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluja; postquem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde Benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalysi una ex corde, & Responsorium, & Ambrosianum, & versus, & canticum in Evangelio, Litaniam, & completum est.

Constitutio.

I.

HÆc divini officii pars, præ aliis omnibus solemniter, id est majoris vocis sono, morositatēque peragenda est. Illumi-

luminatoque semper Altari. Sed quia festorum dies, non pari modo, nec æqualiter recoluntur, ideò in illuminando Altari, varius quoque erit modus.

2. In omnibus primæ Classis solemnitatibus, & aliquibus secundæ, in quibus superior celebrare, ac officium dicere solet (ut supra dictum est) sex candelæ unciarum quatuor ponderis pro qualibet, accendantur. In festis secundæ Classis, quatuor ejusdem ponderis, at in duplicibus tertiæ Classis, & Dominicis etiam quatuor, sed trium unciarum. In officio verò semiduplici, aut de die infra octavam, ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum trium unciarum. Quæ candelæ, dum *Te Deum* cantatur à Converso hebdomadario sunt accedendæ, & usque ad finem officii lucebunt. Ardebunt etiam ad Missam Conventualem ac Vesperas, verum in ferialibus diebus, atque in simplicibus festis, ad Laudes, & Vesperas, una sola candela duarum unciarum antè Altare lucere consuevit; idemque ad Completorium servatur.

QUALITER PRIVATIS DIE- BUS MATUTINI AGAN- TUR.

CAPUT XIII.

Diebus autem privatis, Matutino-
rum solemnitas ita agatur; id est
sexagesimus Psalmus dicatur sine
antiphona in directum subtra-
hendo modicè sicut Dominica, ut omnes oc-
currant ad quinquagesimum, qui cum Anti-
phona dicatur. Post quem alii duo Psalmi
dicantur (secundum consuetudinem, id est
secundâ feria, Psalmus quintus, & trigesi-
mus quintus. Tertiâ feriâ quadragesimus
secundus, & quinquagesimus sextus. Quar-
tâ feriâ, sexagesimus tertius, & sexagesimus
quartus. Quintâ feriâ, octuagesimus septi-
mus, & octuagesimus nonus. Sabbato au-
tem centesimus quadragesimus secundus, &
Canticum Deuteronomii, quod dividatur in
duas glorias. Nam ceteris diebus Canticum
unumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit
Ecclesia Romana) dicatur. Post hac sequan-
tur Laudes, deinde lectio una Apostoli, memo-
riter

riter recitanda, Responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Evangelio, Litanæ, & completum est. Planè agenda matutina, vel vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem Oratio Dominica omnibus audientibus dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ oriri solent; ut conventi per ipsius orationis sponsonem, qua dicunt. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab huiusmodi vitio. Cæteris verò agendis, ultima pars ejus orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur. Sed libera nos à malo.

Constitutio.

I.

Consuetus Congregationis modus in Psalmis intonandus est, ut scilicet alternati per vices suas utriusque Chori superiores, Psalmos, & Cantica intonent. Hymnos verò incipiat, qui primus est à parte Hebdomadarii: sed Cantica Evangelica, id est *Magnificat, & Benedictus*, in Regulari officio Chori superior intonabit,

bit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest utrumque cum decore peragere. Ideò qui post eam Choro præest, dicta Cantica intonabit.

2. Ejusdem superioris onus erit in Laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet etiamsi ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas Beatissimæ Virginis in fine Horarum, id est *Salve Regina* & *Alma Redemptoris*, &c.

IN NATALITIIS SANCTORUM QUALITER VIGILÆ AGANTUR.

CAPUT XIV.

IN Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita a-

gatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphona, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

QUIBUS TEMPORIBUS DICATUR ALLELUJA.

CAPUT XV.

 Sancto Pascha, usq; ad Pentecosten, sine intermissione dicatur Alleluja, tam in Psalmis, quam in Responsoriis. A Pentecoste autem, usq; ad caput quadragesimae omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad Nocturnos dicatur. Omni vero Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonag, cum Alleluja dicantur, Vespera autem cum Antiphonis, Responsorio nunquam dicantur cum Alleluja, nisi a Pascha, usq; ad Pentecosten.

QUALITER DIVINA OPERA PER DIEM AGANTUR.

CAPUT XVI.

Septies in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui septenarius numerus à nobis sic implebitur, Matutini Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vespera, Completoriiq; tempore, nostra servitutis officia persolvamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigiliis, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Judicia Justitiae suae, id est Matutinis, Primâ, Tertiâ, Sextâ, Nonâ, Vesperâ Completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

I.

Quamvis Conversi ad divinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus

tenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officii, ad infrascriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, ut scilicet Matutinis quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, ac Completorio ipsarum cuilibet horarum quinas tribuant, idque maxima devotione, attentione, & reverentia persolvant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisque laudibus personaliter assistere, nec inde, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festivus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festivitibus præceptivis etiam Vesperis intersint.

QUOT PSALMI PER EAS-
DEM HORAS DICENDI
SUNT.

CAPUT XVII.

E Am de Nocturnis, vel Matutinis
digessimus ordinem Psalmodie.
Nunc de sequentibus horis vi-
deamus. Prima hora, dicantur
Psalmi tres segillatim, & non sub una Gloria.
Hymnus ejusdem hora post versum. Deus
in adjutorium meum intende, Domine ad
adjuvandum me festina, atequam Psalmi
incipiantur. Post expletionem verò trium
Psalmorum, recitetur lectio una, versus,
Kyrie eleison, Et Missa sint.

Constitutio.

I.

Quia magni interest, sic hæc Prima
diei hora suo tempore absolvatur,
ut cætera, quæ domi agenda sunt justo
ordine succedant. Ideò primus hujus
horæ signum, à tertia decima Septembris,

usque ad Calendas Novembris, & à decima Februarii, usque ad secundam Aprilis, paulo antè solis ortum pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Novembris, usque ad decimam Februarii, ejus signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, usque ad tertiam decimam Septembris orto jam sole. Primum signum ad spatium duorum *Miserere* protrahatur, ac intervallum totidem, ultimum verò trium.

2. Prima completa, Conversus, qui primæ Missæ inservire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, ut omnes EREMITÆ ei possint assistere. Unde ex nostris nemo omnino sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quod si quispiam diebus privatis Missam audire non poterit, Prioris venia, omittat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo

charius holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus prolixi, nec multum celeres sint, sed potiùs inter utrumque extremum, medium tenentes, devotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post Primam igitur, usque ad Tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in communi Ecclesia sed si nec locus, nec tempus datur. Tunc cum Prioris licentia in privatis Cellarum Oratoriis faciant. Et qui antè Tertiam non poterit, postea celebret, dummodo non sit tempus orationis, vel Missæ Conventualis sinè expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, ut Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inveniat. Missam conventualem celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, ut in Missali habetur, ad quam aspersionem omnes in Choro stare debent, nulloque modo genuflectere. In fine autem Missæ, fratres more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti for-

formas in Tabernaculo reſervatas mutabit, ſeu renovabit.

6. Nunquam apud nos Miſſam cantare fas fuit, ſed in ſimplicitate EREMITICA, devotè, voce ſuavi, & cum debitis ceremoniis, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecoſtes.

7. Decretum eſt, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, ſeu ornamentis utendum eſſe, quæ ad celebrandum ſunt omninò neceſſaria, id eſt ſine pluviali, Tunicella, aliis Pontificalibus ornamentis. Atque in Miſſis quantumvis ſolemnibus ultra unum Miniſtrum adhiberi nefas erit, qui Miniſter in majoribus ſolemnitatibus, in quibus Major, aut Prior celebrat, Clericus erit. In aliis omnibus ſufficit Converſus, qui Clericum, ut ſuprà juvabit in thure miniſtrando, ac in Sacrario Sacerdoti, dum ſe induit, ac exuit, inſerviet.

8. In ſolemnitatibus primæ Claiſſis, in quibus ſuperior celebrat, & in Comuni Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Miſſis Nativitatis Domini, nec non in tri-duo hebdomadæ Sanctæ, in Miſſa Con-
ven-

ventuali incensatur Altare, in qua thurificatione modus, & Ordo Missalis Romani servandus est: Evangelium pariter sine aliqua particulari caeremonia in prædictis fastis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ Missalis Monastici movent.

10. Pax omnibus Dominicis totius anni, omnibusque diebus festivis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adstantibus cunctis, incipiendo à Prælato, vel seniori usque ad ultimum, dicens unicuique *Pax tecum* & altero respondente, *Et cum Spiritu tuo*.

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, depositâ prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idque in Sacrario: In aliis autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum pallium, seu superpellicium, stola superposita. In ministrandis
au-

autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ, vel unctionis extremæ. Rituale Romanum observabitur.

12. Quando privatæ Missæ in majori Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festivis diebus, antequam Sacerdos, ad Altare accedat, signum detur unius saltem *Ave Maria* cum quinque ictibus in fine; sed ad primam Missam, & Conventualem signum alterum dabitur unius *Pater noster*, & *Ave Maria* cum quinque pariter ictibus in fine, antequam Sacerdos sacris induatur vestibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, & ad elevationem Corporis Christi, si Missa privata fuerit, cum tintinabulo ad hoc parato; si Conventualis, cum magna Campana signum, fiet spatio unius *Ave Maria*, pro qualibet vice. Quo audito omnes ubicunque fuerint genuflectant, & capite aperto Deum in tanto Sacramento humiliter adorent. At quando in præcipuis festivitatibus Majorem, aut Priorem celebrare contingit, tunc prædicta signa fiant cum magna, & parva simul campana,

na, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, observandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacrario quinque ictibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri verò tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se invicem prævenire præcipuè servientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conventualem in duplicibus, & semiduplicibus festivitatibus, Dominicis, ac infra octavas iidem Cerei, qui Laudibus inservierunt, inservient. In simplicibus, ac ferialibus diebus duæ Candelæ duarum unciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus privatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cerei, quatuor unciarum ardebunt.

16. Rursus semper ante Altare majus duo Cerei in magnis Candelabris esse consueverunt, qui in Missis Conventualibus ad elevationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicaverit, extinguendi sunt. Quod
pa-

pariter in minoribus Altaribus fiet, unico
tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine
celebretur, id est versus, Hymni ea-
rundem horarum terni Psalmi, Lectio, &
versus Kyrie eleison, & Missæ sint. Si
major Congregatio fuerit cum Antiphonis,
si verò minor in directum psallantur. Vesper-
tina autem Synaxis quatuor Psalmis cum
Antiphonis terminetur, post quos Psalmos
Lectio recitanda est; inde responsum, Am-
brosianum, versus, Canticum de Evangelio
Litania, & oratio Dominica, & fiant Missæ.
Completorium autem trium Psalmorum di-
ctione terminetur, qui Psalmi directanei sine
Antiphona dicendi sunt, post quos hymnos
ejusdem horæ Lectio una Versus, Kyrie elei-
son, & Benedictio, & Missæ fiant.

Constitutio.

I.

Signum Tertiæ, ab Idibus Septembris
usque ad Pascha, mediâ hora post
pri-

primam Missam dandum est ; & si fortè post primam non celebretur , ad unius horæ spatium signum tendatur. A Pascha autem, usque ad tertiam decimam Septembris, quando non jejuntur, post horam ac dimidiam, post primam missam, pulsabitur ; si verò jejunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertie erit unius *Miserere* , intervallum duorum , secundum signum item duorum. In die verò Nativitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa ejusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod unicum est, erit spatii unius *Pater noster*, & unius *Ave Maria*, quæ in quadragesima consecutivè post Tertiam dicitur ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertie. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Feriis, post dictam ordinariam Tertia, Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (ut ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa , ac Vesperæ subsequen-

quantur, iſſis abſolutis adſit meridies, ſed in Jejunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicæ à Kalendis Novembris uſque ad Paſcha, necnon dies, in quibus tempore feſtivo fit dormitiò antè Nonam. In quibus Nona, in ipſo meridie ſignatur. Primum ergo ſignum, quando dormitur ante Nonam, erit duorum *Miſerere*, quando verò non dormitur, unius tantum, ſed intervallum, & ſecundum ſignum, erit duorum *Miſerere*.

5. Veſperæ ab Idibus Septembris uſq; ad Paſcha horâ vigesima prima ſignandæ ſunt, exceptis Dominicis quadrageſimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Paſcha uſque ad feſtum S. Crucis Septembris, horâ vigesima ſignificandæ ſunt. Primum, & ſecundum erunt duorum *Miſerere*, tantumdem intervallum erit, at in diebus Jejunii quadrageſimæ unicum ſignum unius *Miſerere* ſufficit. In feſtis autem duplicibus ipſa ſigna longiora eſſe debent, & in feſtivitatis Nativitatis Do-

C

mini

mini ac S. ROMUALDI tria fiant signa ejusdem mensuræ.

6. Completorii tandem signum datur circa vigesimam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maximè in æstate, ut post Completorium usque *Ave Maria* signum, solitæ orationis tempus supersit. In Hyeme autem Completorio finito, statim *Ave Maria* pulsetur, id est à Kalendis Novembris usque ad decimam Februarii. Eadem consideratione uti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, ut eo finito, dicatur *Ave Maria*. Signum Completorii ad tres, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breviari potest divini officii signum, verum vel uno absente ad justam mensuram protrahatur.

5. Signum Campanulæ post lectionem Completorii non omitatur, quod unius *Pater noster*, & *Ave Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post Solis occasum pullabitur. In nocte verò
in

in fine Laudum Regularis officii. At in meridie post Nonam, aut Vesperas pro temporis qualitate.

8. Si ha tribus vicibus dabuntur, uniuscujusque signi spatium erit unius *Ave Mariae* cum suis debitis intervallis. Quo audito genuflectant omnes, & aperto capite dicant *Ave Maria*. Sed toto tempore Paschali, & diebus Dominicis à primis Vesperis non genuflectitur.

QUO ORDINE PSALMI DICENDI SINT.

CAPUT XVIII.

IN primis semper diurnis horis dicatur versus. Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina. Et Gloria. Indè hymnus uniuscujusque hora; deindè Primâ hora Dominica dicenda quatuor Capitula, Psalmi, centesimi octavi; Reliquis verò horis, id est Tertia, Sexta, & Nonâ, terna Capitula supradicti Psalmi centesimi decimi octavi dicantur. Ad Primam autem secundæ feriæ, dicantur tres Psalmi, id est.

est primus, secundus & sextus & ita per singulos dies ad Primam usque ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi usque ad decimum nonum Psalmum, ita scilicet, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad viginti horas Dominica, semper a vigesimo incipiatur. Ad Tertiam vero, Sextam, & Nonam secunda ferie novem Capitula, quae residua sunt de centesimo decimo octavo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expensis ergo Psalmo centesimo decimo octavo, duobus diebus, id est Dominico, & Secunda feria, Tertia feria tam ad Tertiam Sextam, & Nonam, psallantur terni Psalmi, a centesimo decimo nono, usque ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Qui Psalmi semper usque ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, Lectionum, vel Versuum dispositione uniformi cunctis diebus servata. Et ita scilicet, ut semper a Dominica centesimo decimo octavo incipiatur. Vesperae autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canantur. Qui psalmi incipiantur a centesimo nono, usque ad centesimum qua-

dra.

drageſimum ſeptimum, exceptis his, qui diverſis horis ex eis ſequeſtrantur, id eſt à centeſimo decimo, uſq; ad centeſimum vigefimum ſeptimum, & centeſimo trigeſimo tertio, & centeſimo quadrageſimo ſecundo. Reliqui omnes in Veſpera dicendi ſunt, qui in numero ſupradicto fortiores inveniuntur, id eſt centeſimus trigeſimus octavus & centeſimus quadrageſimus ſextus, quia parvus eſt, cum centeſimo decimo quinto conjungatur. Digefſto ergo ordine Pſalmorum Veſperrinorum, reliqua id eſt lectiones, reſponſoria, Hymni, Verſus, vel Cantica (ſicut ſupra taxavimus) impleantur. Ad Completorium verò quotidie iidem Pſalmi repetantur, id eſt quartus, nonageſimus, & centeſimus trigeſimus tertius. Diſpoſito ordine Pſalmodiæ divinæ, reliqui omnes Pſalmi, qui ſuper ſunt, æqualiter dividantur in ſeptem noctium vigilias, partiendo ſcilicet, qui inter eos prolixiores ſunt pſalmi, & duodecim per unamquamq; conſtituantur noctem. Hoc præcipuè commoneſcentes ut ſi cui fortè, hæc diſtributio Pſalmorum diſplicuerit, ordinet, ſi melius aliter judicaverit, dummodo omnibus

*modis id attendatur, ut omni hebdomada
 Psalterium ex integro numero centum
 quinquaginta Psalmorum psallatur, &
 Dominico die semper à capite repetatur ad
 vigilias. Quia nimis iners devotionis sue
 servitium ostendunt Monachi, qui minus
 Psalterio cum Canticis consuetudine ariis per
 septimanæ circulum psallunt: cum legamus
 Sanctos Patres nostros uno die, hoc strenuè
 implevisse, quod nos tepidè utinam septima-
 nâ integrâ persolvamus.*

Constitutio.

I.

AD integram perfectamque regulæ
 satisfactionem, cum non semper
 fiat officium de feria; quilibet tùm Sacer-
 dos, tùm Clericus qualibet hebdomada
 totum David Psalterium sive ore,
 sive memoriter privatim
 recitabit.

DE DISCIPLINA PSAL-
LENDI.

CAPUT XIX.

 Riſq; credimus divinam eſſe præſentiam, & oculos Domini in omni loco ſpeculari bonos & malos. Maximè tamen hoc ſine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus divinum aſſiſtimus; Ideò ſemper memores ſumus, quod ait Propheta, Servite Domino in timore, & iterum, Pſallite ſapienter, & in conſpectu Angelorum pſallam tibi. Ergo conſideremus qualiter oporteat nos in conſpectu Divinitatis, & Angelorum eſſe, & ſic ſtemus ad pſallendum, ut mens noſtra concordet voci noſtra.

Conſtitutio.

I.

IN omnibus noſtræ Congregationis locis, omnes Sacerdotes, ac Clerici tam Profeſſi, quàm Novitii, auditò officii ſigno, quotidie ad ſingulas horas, tam diurnas, quàm nocturnas, ad Eccleſiam pro-

perent, ibique ante SS. SACRAMENTUM devotè, & reverenter officium persolvant. Quod ita strictè observandum est, ut si fortè pauci, Imò si duo, vel unus tantum in EREMO præsens fuerit, illi duo, vel unus id per se in Ecclesia implere teaeantur, sinè cantu tamen, secundum antiquum Stylum, morem, ac consuetudinem Religionis, distinctis verbis, voce clara concordi, ac sonora, simul incipientes ac pariter desinentes cum debitis pausis, seu punctis, monastico more; Ideò omnes ad quos spectat Psalmos incipere, Responsoria, Versus, & alia intonare, diligenter advertant, ut cum voce mediocri, alta, ac sonora id faciant. Qui autem lectiones legunt, semper in eodem tono Chori incipiant, ac finiant, ut alii commodius eundem tonum sequantur, & præcipuè cum duo simul Invitatorium, aut Responsorium concinunt.

2. Et ne decor divini cultus perturbetur, omnes perseverantes usque in finem officii, maneant in Choro, nisi necessitas naturæ indè exire cogat. Neque
Præ-

Prælatus pro aliquo quamvis magno negotio, dum divinis laudibus cum aliis vacat, interpelletur, neque ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium parvum Beatissimæ Virginis *MARIÆ* quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Novitiorum cum suis Novitiis in Capitulo, vel Sacrario honestâ mora persolvat. Cæteri verò privatim, ubi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octavas B. Virginis, Vigiliæ Nativitatis, & Epiphaniæ Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item observandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium brevitatem.

5. Defunctorum Officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pentecostes, & infra octavam Epiphaniæ, ap-

plicata tamen semper Missa, etiam si omit-
tatur Officium, quo officio Rubricæ Bre-
viarii præcipientis talem officii recitatio-
nem prima quoque die mensis non impe-
dita, sit satis. Declarantes propter An-
niversaria, quæ fiunt, per annum, tolli
obligationem talis Defunctorum officii
prima mensis non impedita, & cujuslibet
hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reverentia in-
terior, non parum interiorem devotio-
nem juvat, ideò quilibet pro virili care-
monias, maximè quæ in Choro fiunt, can-
tari solent, servare studeat. Illicitum
quippe imò turpe reputatur, si stantes in
Choro ad aliquam sedilium partem dor-
sum, latusvè reclinent, aut cubitis inni-
tantur, nisi Senectus, vel infirmitas defe-
ctum excuset, quod tamen omni mode-
stiâ, gravitateque fiat, nè scandalo, aut
admirationi Novitiis, ac Junioribus sint.
Tandem quando omnes genuflexi ma-
nent, Chorus, Chorum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Can-
tica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce to-
tum

tum recitat *Pater noſter*, ſtabit verſâ facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, ſtat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, ſemper ſunt, ad *Gloria Patri*, in Hymnorum ultimis Verſibus ad Sanctus, Sanctus, &c. *Fiat miſericordia tua Domine, &c. Te Deum laudamus.* Ad Te decet laus, &c. poſt lectum Evangelium in Matutino: ad Primam in ſecundo Hymni Verſu, *Deum precemur ſupplices, &c.* Ad Tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis, &c. & Veniat ſuper nos miſericordia, &c.* Ad Veſperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum.* Quando dicitur, *ò Glorioſa Domina, & Maria Mater gratia, &c.* ac tandem quoties nominatur *Jesus, & MARIA* inclinatur caput.

9. Cum in hymno *Pange lingua, &c.* dicitur *Tantum ergo Sacramentum.* Et quando ad, *Te Deum laudamus, &c.* dicitur, *Te ergo quaſumus, &c.* Et in feſtivitatibus Beatae Virginis primæ aut ſecundæ Classis, quando intonatur *Ave*

Ma-

Maris stella, &c. ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus, &c.* genuflectendum ad primos quatuor Versus utriusque hymni, sicut in hymno Crucis in Versibus, *O Crux ave spes unica, &c.* ad primos duos Versus tantum, quod pariter toto passionis tempore observandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoremus, & procidamus ante Deum, &c.*

10. Ad omnes Lectiones, & Responsoria, exceptis officii parvi B. MARIE, & in initio Evangelii, quod antè Lectiones homiliæ recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & Lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis Lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter utrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus aliis, quæ ad cultum divinum pertinent, aut suis Cæremoniis, & observantiis, tam in Ecclesia, & Choro, quam

quàm extra ab Idibus Septembris uſq; ad Paſcha Reſurrectionis, dimidiũ capitis de- tegitur, & à Paſchate uſque ad Idus prædi- ctas, totum opertum tenetur. Excipe tamẽ toto anni tempore principium divini offi- cii, quouſque Pſalmi cantari incipiant, quando legitur Evangelium, aut elevatur SS. SACRAMENTUM, quouſque Sacerdos (aut alii ſi qui ſint) communicaverit, quando datur ſignum ſalutationis Ange- licæ, quando dicitur *Salve Regina*, aut alia ſimilis Antiphona, in quibus totum caput aperiendum.

13. Ad hanc autem obſervantiam non adſtringuntur infirmi, niſi in quan- tum iſtis videbitur, & placuerit, dum- modo omnia faciant ſciente, & con- ſentiente ſuperiore, qui poterit, & poſt Paſcha & ante Idus Septembris, ſi fortẽ nimirum frigefcet, diſpenſare, ut quiſque ſaltem dimidium caput operire valeat, ſi- cut in hyeme.

14 In Cæremoniis cum decore faci- endis, multum juvat una omnium confor- mitas, ut ſcilicet omnes ſimul, & ſemel æqua-

æqualiter caput aperiant, & operiant. Sic item in erigendo se, & inclinando, incipiendo aliquid, & finiendo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem modum, formam denique ac mensuram eandem observent.

15. Finito verò officio nemò exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Cæremoniis conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu composito, solitisque vestibus, & signanter cum pallio, sine quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore, vel de ejus licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in usu sicut in sæcularium Ecclesiis,

ſiis, fieri tamen debent, quando præci-
piuntur à ſummo Pontifice ad conſequen-
das Indulgentias, quæque à Miſſali præ-
ſcribuntur, in quibus Ritualis Romani
ordo omnino ſervandus eſt.

18. In Proceſſionibus Feriarum Quin-
tæ, & Sextæ majoris Hebdomadæ, ſinguli
EREMITÆ, ſingulas candelas duarum un-
ciarum accenſas geſtabunt, quod ad ho-
norem SS. SACRAMENTI inconcuſſe obſer-
vabitur, quod item faciendum, cum ad
tumulum deferuntur Defuncti. Duarum
pariter unciarum erunt Candelæ, quæ in
triangulo dicta Sacra hebdomada ad Ma-
tutinum accenduntur; illæ verò quæ in
Altari ad Crucis adorationem accendun-
tur, trium unciarum erunt: ejusdem item
ponderis debent eſſe tres illæ, quæ novo
igne primæ in arundine accenduntur Sab-
bato ſancto, & tales erunt illæ, quæ in die
Purificationis EREMITIS distribuuntur; pri-
vatis in cellulis conſervandis.

19. Cereus autem Paſchalis ſex libra-
rum circiter erit, qui à die Sabbati Sancti,
uſque ad Aſcenſionem Domini, completo
Evan-

Evangelio dicti Festi in Missis conventualibus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò ardebit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesiis consumitur, debet esse alba, exceptæ illis cereis, quæ in triduo Majoris hebdomadæ in officiis, & Missa feriæ sextæ insuntur, & in Anniversario omnium Defunctorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ sextâ in Parasceve adorandam, Celebrans depositis solum crepidis alii verò EREMITÆ pedibus nudis, singulatim peragant, secundum eorum gradum, quod pariter ad mandatum in die Cænæ Domini observabunt. Prophetiæ Sabbati Sancti, ac Vigiliæ Pentecostes, inter Clericos, & Sacerdotes distribuuntur, secundum superioris ordinem, semper verò à Junioribus, ac ultimis sumatur initium.

DE REVERENTIA ORATIONIS.

CAPUT XX.

SI cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non praesumimus, nisi cum humilitate, & reverentia, quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est, & non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachrymarum nos exaudiri sciamus? & ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi fortè ex affectu inspirationis divinae gratiae protendatur. In Conventu tamen omnino breviter, & facto signo à Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

I.

QUAMVIS EREMITICA vita continua debeat esse oratio, illa tamen communis quam hic Sancta praecipit Regula brevis erit, unius scilicet horae spatii bipar-

H

titi

titi bifariam, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pariter de sero post Completorium. Oratio tempore æstivo, à Pascha videlicet Resurrectionis, usque ad tertiam decimam Septembris, propter noctium brevitatem, post Nonam erit, nisi si jejunetur, si verò Jejunatur, post Sextæ. Hyemis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quàm secundum Orationis, erit Campanulæ, ad spatium unius *Ave Maria*, cum quinque ictibus in fine, quod semper omniq[ue] tempore observabitur, etiam si oratione completa pulsetur signum *Ave Maria*, quæ oratio in communi fiat, id est statim completo Matutino in hyeme, ac statim finitâ Nonâ, aut Sextâ in æstate, ac illico finito Completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore acceptâ, & Conversi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, ita ut ad signum orationis sint ibi præsentēs : Officium Beatissimæ Virginis

ginis immediatè post , à Novitiis recitabitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lucrari Indulgentiam vulgo dictam. *Exaudi*, specialiter nostræ Congregationi ab URBANO VIII. concessam. Illas PAULI V. & alias si quæ sint. Meminerint etiam omnes præter hanc præscriptam orandi, tempora, formamque, per breves aspirationes ardenti desiderio frequenter jaculatas, orationi incumbere, sic enim adimplebitur, quod scriptum est; oportet semper orare & non deficere, & illud *Orate sine intermissione*. Hic siquidem vitæ EREMITICÆ finis est.

DE DECANIS MONASTERII.

CAPUT XXI.

 I major fuerit Congregatio, eligantur de ipsis fratres boni Testimonii, & Sanctæ Conversationis, & Constituantur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decanias suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta

Abbat^{is} sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitæ meritum, & sapientiæ doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia re-
pertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, de-
jiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus sit, subrogetur, & de Præposito eadem con-
stituimus.

Constitutio.

I.

Quamvis apud nos Decani non eli-
gantur, magna tamen sollicitudo,
curaque particularis, erga noviter Profes-
sos adhibenda est; Ideoque statuitur, ut
Novitii post emissam professionem, etiam
per annum sub cura, & disciplina Patris
Magistri maneant, quo anno post Profes-
sionem durante, etiam si Sacerdotes sint,
vocem in Capitulo minimè habeant, cul-
pamque cum aliis Novitiis dicent, post di-
ctum tempus, loci Prior curabit, ut bis in
hebdomada in suam cellam evocati,
suo-

ſuorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etſi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod ſi Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem ſubrogabit, alias pænæ Patrum viſitatorum arbitrio ſubjaceat.

QUOMODO DORMIANT MONACHI.

CAPUT XXII.

inguli per ſingulos lectos dormiant. Lectiſternia pro modo conuerſationis, ſecundum diſpenſationem Abbatis ſui accipiant, ſi fieri poteſt omnes in uno loco dormiant: ſi autem multitudo non ſinit, deni, aut viceni cum ſenioribus ſuis, qui ſuper eos ſolliciti ſint, pauſent. Candela jugiter in eadem Cella ardeat uſq; mane. Veſtiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, nè fortè per ſomnium vulnerentur dormientes. Et parati ſint Monachi ſemper, ut facto ſigno, absq; mora ſurgentes feſtinent invicem ſe prævenire ad

opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores fratres iuxta se non habeant lectos, sed permixti sint cum Senioribus: surgentes verò ad opus Dei, invicem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusationes.

Constitutio.

I.

Dormiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extra EREMUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctique eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neque itineris, neque æstus causâ exuere licet, neque unquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello uti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua jejunet. Omni modestâ compositione, at non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, ultra quam sinè superioris licentia immorari

NON

non licet , & transgressor , culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint , & uniformes , quibus pro culcitra , stramenta palcarum apparentur , & si alicui magis placuerit storea concedatur, plumea verò culcitra , aut laneo anacliterio , ac linteaminibus penitus , & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus uniformia dentur , nempè stragula Dalmatina , vulgò clavinæ, villosa, & aspera, numquam meliora , ac lanea permittantur , cui verò unum opertorium non sufficit , addatur secundum , & non ultra.

4 Pro cervicali , sacculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumeum namque aut laneum EREMITAM habere strictè prohibetur.

5. Verùm quæ de austeritate lecti-sternii dicta sunt ad infirmos , & debiles , senioque confectos non extenduntur , cum quibus superior arbitrio suo charitativè poterit dispensare.

6. In hospitio forensium, ac Peregrinorum ejusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur,

DE EXCOMMUNICATIONE CULPARUM.

CAPUT XXIII.

SI quis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regula, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admonetur semel, & secundò à senioribus suis; si non emandaverit, objurgetur publicè coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subiaceat: si autem improbus est, vindicta Corporali subdatur.

Constitutio.

I.

HOc, & aliis sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaque culpis infligenda; At quia
in-

inter nos non viget excommunicatio regularis, & Ecclesiastica, majorem requirit tractationem; ideò hic solùm de pænis culpis dandis tractabitur.

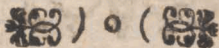
2. Multâ prudentiâ, sagaciq̃ue Judicio Superiores, justâ quasi trutina librent, non solùm culparum qualitates, earumq̃; circumstantias, verùm etiam, & conditiones, ingenium, naturamq̃ue errantium considerent, aut salubri convenientiq̃ue remedio utantur; sæpè enim pharmacus, quod uni prodest infirmo, alteri nocet, ideoq̃ue aliter Juvenis, senex aliter, uno modo, qui ex malitia, alio, qui ex fragilitate deliquit, corrigendus erit. His ac aliis similibus considerationibus ad culparum correctionem deveniat superior, ut humilibus parcat, superbosq̃ue deprimat.

QUALIS DEBEAT ESSE
EXCOMMUNICATIONIS
MODUS.

CAPUT XXIV.

Secundum modum culpa excommu-
nicationis vel disciplina debet exten-
di mensura. Qui culparum modus
in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen
Frater in Levioribus culpis invenitur, tan-
tum à Mensa participatione privetur. Pri-
vatus autem à Mensa Consortio, ista erit ra-
tio, ut in Oratorio Psalmum, aut Antipho-
nam non imponat, neq; lectionem recitet,
usq; ad satisfactionem, Refectionem autem
eibi post fratrum refectionem solus accipiat,
mensura, vel hora, qua praeviderit Abbas
ei competere, ut si verbi gratia fratres re-
ficiant sexta hora, ille frater nona, si fra-
tres nona, ille vespertina, usq; dum
satisfactione congrua veniam
consequatur.

Con-

Constitutio.

I.

Sciebat utique Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus : Ideò ne à recto Justitiæ tramite declinemus, culparum qualitates oportet noscere, aliæ enim leves, aliæ graves, graviores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaque leves culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parvi momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam venire, silentium paucis verbis violare, vas aliquod, vel aliud incautè frangere, & huiusmodi innumera. Animadvertendum tamen est, has culpas de sui natura leves, malitiâ, seu depravatâ intentione, & ex consuetudine, graves fieri posse. Æquum igitur erit leviores culpas mitioribus pænis deleri, quæ licet arbitrariæ sint,

sint, poterit tamen delinquens verborum secretâ admonitione primò, deindè si opus est, publicâ repræhensione corripì: mox aliquâ levi pænitentia, puta Psalmum dicere quinquagesimum, aut Coronam Domini, abstinere à fructibus, vino, vel pitantia, ac prostrationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Graves autem culpæ sunt, si frater cum fratre intrâ, vel extra EREMUM lites, contentionesvè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse depræhensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sacratio, aut Capitulo sine necessitate provocaciter fregerit. Si quis jejunia regularia sine causa, & licentia non servaverit, & similibus; Pæna autem gravi culpæ debita, erit, ut delinquens culpam suam dicat in Capitulo, & jejunet in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pænitentia-

tiales, & cætera hujusmodi. Declaran-
tes, quod ubi in Constitutionibus dicitur,
quempiam graviter esse puniendum, aut
corrigendum sinè addito, intelligendum
de similibus pænis hic supradictis.

DE GRAVIORIBUS CULPIS.

CAPUT XXV.

SI autem frater, qui gravioris cul-
pæ noxa tenetur, suspendatur à men-
sa simul, & ab oratorio: nullus ei
fratrum in ullo jungatur consortio, neq; in
colloquio; solus sit ad opus sibi injunctum per-
sistens in penitentia luctu, sciens illam terri-
bilem Apostoli sententiam, dicentis. Tradi-
tum hujusmodi hominem Sathanæ in in-
teritum carnis, ut Spiritus salvus sit in die
Domini. Cibi autem refectiorem solus per-
cipiat, mensura, vel hora, quæ præviderit ei
Abbas competere, nec à quoquam benedica-
tur transeunte, nec cibus, qui ei
datur.

Con-

Constitutio.

I.

Hic de culpis gravioribus agitur, quæ sunt, quando EREMITA deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi privatim vetitum, vel è contra noluerit agere, quod impositum est.

2. Graviores etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, injuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI, & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertione ad castigationem justis considerationibus personæ,
&

& delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, ut Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores contrà delinquentes Juridice processisse.

4. Poenæ quidem pro his gravioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrentur, ut pane, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælato videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso semel, vel pluries facere, aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori jacere, super quem omnes transire, ac etiam discretè calcare debeant, consortio fratrum eum penitus privare, in propria Cella sequestrare, delinquentem degradare, id est infra omnes sui Ordinis ponere, eum voce activa, & passiva privare, & si fuerit Prælatus, eum deponere: carceri mancipare, ibique jejuniis, abstinentiis, flagris, manicis, ac compedibus ferreis affligere, ac gravare, & similibus pænis mulctare. Declaran-

do Corporis pœnam infamiam non afferre, nec privationem, aut ab officio inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam afferat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus avertat, deliquerit, carceretur, ibique abstinentiis, disciplinis mulctetur; Et si peccatum etiam sæcularibus innotuerit iisdem, aliisque ad Patrum Majoris, & Visitatorum arbitrium, pœnis puniatur. Quod si delinquens fuerit Prælati, deponatur, & aliis pœnis ad Patrum superiorum, ut supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Justitiæ prætextu scandala oriantur: præcipitur, ut semper levibus culpis, secretæ dentur pœnitentiæ.

DE HIS QUI SINE JUSSIO-
NE ABBATIS JUNGUNTUR EX-
COMMUNICATIS.

CAPUT XXVI.

 *Iquis præsumpserit sine jussione Ab-
batis, fratri excommunicato, quo-
libet modo se jungere, aut loqui cum
eo, vel mandatum ei dirigere, similem sortia-
tur excommunicationis vindictam.*

Constitutio.

Juxta Sacrae Regulae praescriptum nemo
cum Carceratis loquatur, neque eis au-
xilium, favorem, aut aliquod adjutorium
praebet, declarantes eos, qui captos ad
fugam hortati fuerint, vel consilium, sive
auxilium quocunque modo dederint, quin
etiam si eos velle fugere sciverint, & non
superioribus revelaverint, eadem Carce-
ris pena plectantur. Reliqui verò (ex-
cepto Carceris Ministro) qui allocuti eos
fuerint, graviter puniantur. Quod & de
sequestratis in Cella, & silentio constri-
ctis, intelligatur.

QUALITER DEBEAT ESSE
ABBAS SOLLICITUS CIRCA EX-
COMMUNICATOS.

CAPUT XXVII.

Quoniam sollicitudine curam gerat
Abbas circa delinquentes Fratres,
quia non est opus sanis Medico,
sed malè habentibus, & ideo uti
debet omni modo, ut Sapiens Medicus immit-
tere quasi occultos Consolatores senipetas, id
est Seniores sapientes Fratres, qui quasi se-
cretè consolentur Fratrem fluctuantem, &
provocent eum ad humilitatis satisfactio-
nem & consolentur eum, ne abundantiori
tristitiâ absorbeatur, sed (sicut ait Apostolus)
confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo
ab omnibus. Magnoperè enim debet sollici-
tudinem gerere Abbas, & omni sagacitate,
& Industriâ curare, ne aliquam de ovi-
bus sibi creditis perdat. Noverit se in-
firmarum curam animarum, non super
sanas tyrannidem exercere; & metuat
Prophetae comminationem, per quem dicit
Deus. Quod Crassum videbatis, assume-
ba-

batis, & quod debile erat projiciebatis, & Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta novem ovibus in Montibus, abiit unam ovem, quæ perierat querere. Cujus infirmitati in tantum compassus est, ut eam sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

Constitutio.

Sequantur Sanctæ Regulæ doctrinam omnes, qui aliis præsumt. Discant inquam errantem ovem quærere, inventam humeris suis imponere, ac tandem ad gregem reducere. O quàm peruersè agunt Pastores illi, qui etiam contagiosos hircos blanditiis demulgent, mansuetas autem oves, atque fætosas ubique percutiunt, & irritant: sed væ illis, ac animabus illorum, qui strictam rationem de animabus illorum reddent, qui culpâ, & negligentia eorum perierunt.

DE HIS QUI SÆPIUS COR-
RECTI NON EMENDA-
VERINT.

CAPUT XXVIII.

SI quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, si etiam excommunicatus non emendaverit, acrior ei accedat correptio, id est verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum divinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam prævalere industriam, adhibeat etiam (quod majus est) suæ, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malum ex nobis, & ite-
rum.

rum. Infidelis si discedit, discedat, ne una ovis morbida totam gregem contaminet.

Constitutio.

I.

Hic jam de atrocissimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas est, circa quam URBANI VIII. decreta de Apostatis, & ejectis omnino observentur. Gravissimæ item culpæ sunt, aliquem ad mortem vulnerare, suum Prælatum percutere, pluries à Religione discedere, & eo magis si cum scandalo, ac Religionis infamiâ fecerit, ex quibus alia similia delicta facillè dignoscentur.

2. Si quis igitur de supradictis, aut similibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquâ convictus fuerit, penis, & afflictationibus carceris, flagrorum, seu Ergastuli. Et si delicti gravitas (quod DEUS avertat) postulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc ultima Judicia expoliandi, ejiciendi, aut ad ergastula, aut perpetuo carceri condemnandi, solum Ca-

pitulo Generali, aut Dieta relervantur, aut infra annum Patri majori, & omnibus visitatoribus; in quibus Judiciis Peritorum consilio utantur, in ferenda sententia, in expoliatione, & electione, observetur decretum URBANI VIII. de Apostatis & ejectis.

3. Debent nostri Superiores locales, contra hujusmodi delinquentes procedere, culpabilesque repertos carcerare, eorum tamen causas judicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus gravissimarum culparum causis quoad fieri potest, Juris ordo servandus circa Judiciis substantialia, omis- sis solemnitatibus, & Apicibus Juris; at si Prælatus fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Judicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato ejusdem Prioris; postea verò completo processu, Reoque datis defensionibus, clauso- que, sigilloque benè munito, ad competentes Judices transmittatur, nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut

infra annum ad Patres, Majorem, & Visitatores: quem ordinem si quis Prior observare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dicta, aut à Visitoribus in actu visitationis graviter pro culpæ qualitate puniatur: sed contra illos, qui propria delicta fatentur, penitentiamque acceptant, defensionibusque renunciantes, præsentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus neutiquam fiat.

5. At nè sub prætextu Justitiæ Diabolo ansa præbeatur malignandi, statuitur, ut si accusator ille fratris sui delatum crimen non probaverit, aut ex malitia illum accusare convictus fuerit, graviter secundum delicti gravitatem puniatur, talionisque pænæ subjaceat, si ita expedire judicabitur, undè in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciationes, quod pariter Priores observabunt. Qui autem scribere nesciunt, signo Crucis signent.

SI DEBEANT RECIPI FRATRES
EGRESSI DE MONASTERIO.

CAPUT XXIX.

ERater, qui proprio vitio egreditur, aut projicitur de Monasterio, si reverti voluerit, spondeat prius omnem emendationem vitii, pro quo egressus est, & sic in ultimo gradu recipiatur, ut ex hoc ejus humilitas comprobetur: Quod si denuo exierit, usq; tertio, ita recipiatur. Jam verò postea sciat omnem sibi reversionis aditum, denegari.

Constitutio.

I.

SI quis Apostataverit, aut fugæ se dederit, non segnes, negligentesve sint superiores in perquirendo, procurandove ejus regressu, & reversus infra hebdomadam, circulari disciplina mulctetur, & ad mensem carceris custodiâ puniatur, revertens infra mensem, ultra penas prædictas

Etas

etas professionis loco, voceque activâ & passiva per biennium privetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris ERE-
MIS revertatur, recipiendus est à superiore, & si habitum deposuerit, ab excomunica-
tione incurſa absolvatur juxtâ formam
Ritualis, nunciando Patri Majori, ac Vi-
ſitatoribus, qui vel in loco à quo, vel in
quo est, culpam coram omnibus in Capi-
tulo dicere ordinabunt, ac disciplina cir-
culari mulctetur: tum solito longo ſca-
pulari ſpolietur, & alio mutilato usque ad
cingulū curto induatur, quod distinctum
portabit, & in hac pænitentia erit No-
vitiū sub omnibus aliis uno anno, si ſemel
aufugerit, si autem bis, biennio, si autem
ter, triennio, dictumque pænitiæ tem-
pus incipiat à die traditionis Scapularis
ſupradicti brevis, ac mutilati, quo tempo-
re durāte, carebit voce activâ, & passivâ,
diesque fugæ ejus solito in libro adno-
tetur.

2. Hujus novitiatus tempore com-
pleto, novo Scapulari vestiatur, & ut
prius cingatur, & ab eo die suæ professio-

nis tempus incipiet, absque ulla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si ante discessum, flagitium aliquod patrauerit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiosè vixerit, ultrà supradictas pœnas, conjiciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iverit, sine superiorum debitâ licentia, immediatè carceri mancipetur, statimque Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, ultrà pœnam à CLEMENTE VIII. statutam, privationis activæ, & passivæ pro Clericis, Mensisque unius Carceris pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absque licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum iverit, ad mensem pœna Carceris, aliisque pœnitentiis Superiorum arbitrio puniatur.

5. Sed

5. Sed ſi quiſpiam ad Patrem majorem ſine ejus licentia, reſuſu iverit, pari pænâ puniatur, niſi cauſam ſui reſuſus probaverit, à D. P. Majore judicanda.

DE PUERIS MINORI ÆTATE QUALITER CORRIPIANTUR.

CAPUT XXX.

 Omnis ætas, vel intellectus, proprias debet habere meſuras; Ideoq; quoties Pueri, vel Adoleſcentes ætate, aut qui minus intelligere poſſunt, quanta pæna ſit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, juvenis nimis affligantur, aut acerbis verberibus cœrceantur, ut ſanentur.

Conſtitutio.

CUm in noſtra Congregatione adultæ Novitii recipiantur ætate, nihil de pueris, aut Junioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite fit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ ineſt ad EREMI labores perferendos, neque men-

mentis discretio ad tentationum fluctus
superandos.

QUALIS DEBEAT ESSE CELLERARIUS MONA- STERII.

CAPUT XXXI.

Cellerarius Monasterii eligatur de
Congregatione Sapiens, maturus
moribus, non multum edax,
non elatus, non turbulentus, non
injuriosus, non tardus, non prodigus, sed ti-
mens Deum. Qui omni Congregationi sit sicut
Pater. Curam gerat de omnibus, sine
iussione Abbatis nihil faciat, quæ iubentur cu-
stodiat, Fratrem non contristet. Si quis au-
tem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter
postulat, non spernendo eum contristet, sed ra-
tionabiliter cum humilitate malè petenti, de-
neget. Animam suam custodiat, memor
semper illius Apostolici præcepti. Quia qui
benè ministraverit, gradum bonum sibi ac-
quirat. Infirmorum infantium, hospitum,
pauperumq; cum omni sollicitudine curam ge-
rat, sciens sine dubio, quia pro his omnibus
in

*in die Judicii rationem redditurus eſt. Omnia
vaſa Monasterii, Cunctamq; ſubſtantiam, ac
ſi Altaris vaſa ſacrata conſpiciat, nihil du-
cat negligendum, neq; avaritiæ ſtudeat neq;
prodigus ſit, aut extirpator ſubſtantia Mo-
naſterii, ſed omnia menſuratè faciat, & ſe-
cundum jâſſionem Abbatis ſui. Humilita-
tem antè omnia habeat, & cui ſubſtantia non
eſt, quæ tribuatur, ſermo reſponſionis porri-
gatur bonus, quia ſcriptum eſt. Sermo
bonus ſuper datum optimum. Omnia,
quæ ei junxerit Abbas, ipſe habeat ſub cura
ſua, à quibus cum prohibuerit, non præſu-
mat. Fratribus conſtitutam Annonam ſine
aliquo typo, vel mora offerat, ut non ſcan-
dalizentur, memor divini eloquii, quid me-
reatur, qui ſcandalizaverit unum de pusillis.
Si Congregatio major fuerit, ſolatia ei den-
tur, à quibus adjutus & ipſe æquo animo
impleat officium ſibi commiſſum. Hori. com-
petentibus dentur, quæ danda ſunt, & petan-
tur, quæ petenda ſunt, ut nemo perturbe-
tur, neq; contriſtetur in Domo*

Dei.

Con.

Constitutio.

I.

Qualitates, onera Cellerarii tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, ut omnes nostrorum locorum Cellerarii, hoc Regulæ Sanctæ Caput, non solum legant attentè, ac sæpè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nintantur.

2. Eligatur itaque Cellerarius à Capitulo Conventuali, qui saltem Professionis suæ quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatiae Montis Cœlonæ, qui à Capitulo Generali eliguntur, quem Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportunè providebunt, & si infra annum necesse sit, de Cellerario providere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quem.
ad-

admodum illi omnium rerum (cum superioris tamen autoritate) cura, & administratio committitur, ità ipse codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta, ab eo fideliter notata, distinctè appareant intus in scriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, statusque domus pariter appareat, quibus adde, & Libellum diurnum, diuturnalem nuncupatum, in quo breviter quidem, sed exactè cujuslibet diei expensas, & exactiões describet.

4 Ad ejus ergo curam pertinebunt omnia Eremi bona, mobilia, & immobilia, redditus & proventus, sive in pecuniis, sive in fructibus consistant. Ejus item erit credita exigere, debitaque justo tempore, ac sine mora Creditoribus solvere, caveat ne cum pauperibus, qui non sunt solvendo, durè, rigidevè procedat. Lites, ac controversias fugiat, temporalium rerum, sed quando necesse sit de aliquo interesse tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordia prius ten-

ten-

tentur. Ad ipsum pariter spectabit necessaria emere, superflua, quæ superabundant, Domi vendere. Annonam insuper, & quæcunque ad Eremitarum victum pertinent, diligenterque, ac prudenter colligere, ac providere, & in locis aptis collocata sapienter conservare.

5. Ea verò, quæ ad fratrum indigentias spectant, sive vestimentorum, sive suppellectilium Cellarum, sive alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim, minutimue eas indies emendo, sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisque opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operetur.

6. Curet autem, ut vasa omnia, tam quæ mensæ deserviunt, quàm quæ in cella communia, vel privata, & præcipuè scilicet, seu crateres in quibus bibitur, omnia Lutea, vel fictilia sint, aut certè lignea, nec unquam vitrea, seu alterius cujuscunque rei in usum deduci queant. Idque etiam in hospitum hospitibus seu

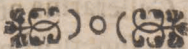
vandum erit, ſicut providus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, juſta petentibus, negare cogatur.

7. Super omnia ſataget Cellerarius debito tempore Luna creſcente ligna incidere, & intrà menses Septembris ad ſummum, unicuique juſtam quantitatem tribuere. Animadvertat tamen, nè in cedendis lignis, ſylvæ extirpentur, ſed potius conſerventur; & circa vias publicas ad ornatum, & umbram illarum, aliquæ arbores relinquantur. E converſo caveant Eremitæ, ne huiusmodi lignorum abundantia malè ſuperflueque abutantur, ne, & ipſi propter hoc & Purgatō ignes diutius experiantur.

8. Et ſicut Cellerarius omnia cum conſenſu ſuperioris ſui facere tenetur, ita, & ſingulis menſibus eidem, aut cui ipſe voluerit, adminiſtrationis ſuæ rationem reddet. At ſi Cellerarius propria voluntate, non autem ſuperiori obediendo, ſe gerat, tunc ſuperior cum duobus ſenioribus Domûs, illum amovere poſſit, quamvis à Capitulo Generali electus fuerit.

9. At quia Cellerarius solus rei domesticæ administrandæ pondus portare nequit, frater Conversus pro Dispensatore ei adjungatur, qui, & ipse idoneus sit ad hujusmodi munus exercendum. Ei ergo omnia, quæ ad usum Domûs, & Eremitarum tam in victu, quàm in vestitu sunt necessaria, commituntur, undè magnam debet adhibere diligentiam, ut cuncta munda, beneque disposita suis singula in locis collocentur, & cautè custodiantur, cautiusque distribuantur.

10. Eidem etiam addatur Cellæ vinariæ custos, qui eam benè custodiat, vinum per singulas Cellas, oportuno tempore deferat, Poma idem, & agrumina distribuât juxta superioris ordinationem, curans nè communis eorum acervus marcescat.

DE FERRAMENTARIIS
MONASTERII.

CAPUT XXXII.

Subſtantia Monasterii in ferramentis, vel vestibis, seu quibuslibet rebus, provideat Abbas fratres, de quorum vita vel moribus securus sit, & eis singula (ut utile iudicaverit) consignet custodienda, atque recolligenda, ex quibus Abbas brevem teneat, ut, cum sibi in ipsa assignata fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem sordide, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripiatur, si non emendaverit, disciplina subjaceat.

Constitutio.

I.

Sub nomine substantiæ hoc loco Pater Sanctus ferè omnia mobilia, cujusque speciei existant, planè comprehendere videtur. Quapropter non ab uno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui omnes quotannis à Conven-

tuali Capitulo in singulis Locis, statim post ingressum novi Prioris eligendi sunt. Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, & omnia ornamenta Altaris, & Sacrarii custodienda, tractanda, atque dispensanda committuntur. Ideoque cum Inventarii confectio eadem recipere, & omni tempore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod si non fecerit, à superiore corripiatur. Quæ ornamenta, & sacrii suppellectilia secularibus, eorumque Ecclesiis sinè assensu Capituli Conventualis, commodari non licebit.

L. Sacristæ etiam officium erit horologium temperare, singulasque horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officii pulsû campanæ, congruis temporibus, debitisque interpositis spatiis, & alia quæcunque simili egent sono, significare, quæ in se quoties horam pulsandi præterire, si prævenire contigerit, à Priore corrigatur, item Ecclesiam, Sacrarium, atque Capitulum, vasa sacrasque vestes, Altariumque ornamenta, universalem denique Ecclesiæ sacriique suppellectilem,

lem, munda, beneque composita, suisque in Locis constituta summa cum diligentia custodire, Lampades, tam antè Tabernaculum SS. Sacramenti, quam alibi ardere, solitas tenere, & accensas continuo servare, simili modo Lucernas in Choro (nisi adsint Novitii) & ipsas mundas, suis aptando locis singulis noctibus; paramenta Altarium, secundum officii qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemque Ecclesiæ ad Sacrarum Custodes pertinet, exactè peraget, idque auxiliantibus Novitiis, & si opus sit, socius addatur.

3. Specialiter, & super omnia sacras Reliquias expositas, atque autenticas custodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut asportare licebit, sub pæna disciplinæ circularis, neque reus absolutio-
nis beneficio, nisi prius facta restitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domesticarum Custodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecæ curam gerat, perpolitam tenens, ac ab humiditate, aliisque necessariis diligentis, custodiat, libros

omnes, competenti ordine, & secundum eorum materias distinctos, in eo locabit, quo facilius ille, qui quæritur, inveniatur. Caveat ne in illa Codex aliquis contra bonos mores, aut lascivus, aut tractans, ut dicitur, de Cavallaria, & similes, multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autem caveat, nè aliquis Codex sua incuria pereat, quod ut melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros tam eos qui in communi Bibliotheca, quam eos, qui ad Eremitarum usum in privatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cumq; aliquis ab Eremita discedit, omnes libros, quos in Cella invenerit, ad Bibliothecam asportabit.

6. At quoque ferramentarius, qui ferramenta, seu instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, clave obserrata; undè quoties opus erit, proferat, tradatque operariis volentibus, opere tamen consumato, eadem

dem in ipsam officinam restituere curabit, ut benè tractentur, curabit etiam, ut necessaria fiant, si desint, & confracta reficiant.

7. Multum interest nostrarum Ere-
morum sylvas imunes conservari, ideoq;
illarum custos Juvenis, robustusque esse
debet, qui singulis quibusque diebus se-
mel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora
circuire, vicinorumque animalia ab ipsis
arcere, damnaque omnia declinare.
Quare sylvarum Custos, ex oblati sem-
per erit (vel quod honestius est) merè
Laicus mercede conductus, qui habitum
regularem omninò non deferat.

8. Nec solùm supradicti officiales,
verùm etiam omnes, quicunque ad ipsam
cujuscunque generis obedientiam, aliqua
habuerint Instrumenta, eadem benè tra-
ctare, reficere, & custodire non negli-
gant, quia res omnes Monasterii sacras re-
putandas, ac de earum administratione
negligenti, Deo rationem esse reddendam
certum est; si quis autem infra mensem,
post acceptam obedientiam, ac officium,
Inventarium non conficiet omnium, quæ
sub

sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

SI QUID DEBEANT MONACHI PROPRIUM HABERE.

CAPUT XXXIII.

PRecipue hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis presumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neq; aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neq; codicem, neq; tabulas, neq; graphium, sed nihil omnino, quippe nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia verò necessaria à Patre Monasterii sperare, neq; quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit, omniaq; omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel presumat. Quos si quisquam huic nequissimo vitio depræsumus fuerit delectari, admoneatur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subiaceat.

Con-

Constitutio.

I.

Generalis prohibitio hujus Capituli omnem prorsus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptum istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis observandum est: Ita certè, ut nullus omnino Eremita (præter cellerarium, seu in ejus defectu ipsum loci Priorem pecuniam, vel in minima quantitate, neque in Cella sua, neque extra eam, neque per se, neque per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quovis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secùs fecerit, carceri mancipetur, & ibi pane, & aquà, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus avertat) aliquo modo proprietarius depræhendatur, ultra pænitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pænæ etiam Ecclesiasticæ privationis vocis activæ, ac passivæ,

per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25. cap. 2. subjaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquam fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio privetur, & simili pænæ subjaceat. Prælatus verò tali vitio infectus, à Visitatoribus puniatur, & Visitator, ac Major à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessarium usum ab ipsis Prælati, tam ad victum, & vestitum quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permissæ censentur: Caveant autem Priores ne superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus usum permittant, ut ornamenta Reliquiarum, aut Agnus Dei aurati, argentati, margaritis, aut gemis pertexti, Horologia item, quæ tum ictibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratoriis, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium invalescere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus ali-

aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atque indè quidquid superfluum invenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reservatum fuerit, invenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens jejunet, secundâ vice circulari disciplina plectatur, tertio carceribus ut suprà puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium Priori ingressus pateat, unius formæ sera erit, ita ut una clavis cunctas cellas aperire, & claudere valeat, exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarii Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non iicere in die, sive intus, sive fortis existant, ostium cellæ, obserrare, nisi eremo egressi, illa die non sint reversuri, quo casu clavis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8. Non tamen putent nostri Eremitæ rerum concessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu novi Prioris
(etiam

(etiam si idem sit) novam de omnibus, quæ ad usum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuere, prout melius judicaverit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, ut discipuli videntes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autem sibi assumere, quæ aliis justè permittuntur.

10. Dum Eremiticæ de loco ad locum in familiam proficiuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem devotum Prioris arbitrio; qui verò indumenta aliudvè sine Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatem corripitur, ac totus ad locum, unde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quæ secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligant, à visitoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strictè observabunt.

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo privetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum pervenerint, quique ad externa loca negotiorum causâ mittuntur, ut ad proprium Locum reversi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

SI OMNES ÆQUALITER
DEBEANT NECESSARIA
ACCIPERE.

CAPUT XXXIV.

icut scriptum est, dividebatur singulis, prout cuiq; opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quæ absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui verò plus in-

indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, ante omnia ne murmurationes malum pro qualicunq; causa, in aliquo qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depræhensus fuerit quis, districtiori disciplina subdatur.

Constitutio.

I.

SUPER hæc æqualitatis verba, non solum Prælati, sed etiam Ministris omnibus præcipitur, quatenus omnibus petentibus, atque indigentibus, faciles, benignosq; se præbeant, numquam, quod præstare possunt, negantes, atque omnibus qualiter secundum cuiusque necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri nequit, blandè saltem, ac consolatorie loquantur.

2. Quicumque ergo partialis erga aliquem depræhensus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit, aut Dispensator, aut quicumque ex Ministris aliquis, qui non indigenti tribuat, & deneget indigenti, quod

quod licitè dare potest, aut duris respondeat verbis, à Visitatoribus in actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut à Dieta puniantur.

DE SEPTIMANARIIS COQUINÆ.

CAPUT XXV.

 Ratres sic sibi invicem serviant, ut nullus excusetur à coquina officio, nisi aut ægritudine, aut in causa gravis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde major merces acquiritur. Imbecilibus autem procurentur solatia, ut non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia secundum modum congregationis, aut positionem loci. Si major congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina, vel si qui (ut diximus) in maioribus utilitatibus occupantur. Ceteri verò sibi sub charitate invicem serviant. Egressurus de septimana, Sabbato munditius faciat, lintheamina, cum quibus ipsi fratres manus, ac pedes terunt, lavet, pedes verò, tum ipse qui egreditur, tum ille, qui intra-

traturus est omnibus lavet, vasa ministerii
sui munda, & sana, Cellerario consignet,
ut sciat quid dat, aut quid recipit. Septi-
manarii autem ante unam horam refectio-
nis accipiant super statutam Annonam, singu-
los biberes, & panem, ut horâ refectio-
nis sine murmuratione, & gravi labore serviant
fratribus suis. In diebus tamen solennibus,
usq; ad missas sustineant. Intranses autem,
& exeuntes hebdomadarii in Oratorio mox
matutinis finitis, Dominica omnium genibus
provolvantur, postulantes pro se orari. Egre-
diens autem de septimana, dicat hunc ver-
sum. Benedictus es Domine Deus, qui
adjuvisti me, & consolatus es me. Quo
d. 7o tertio, accipiat benedictionem egrediens,
& sequatur ingrediens, & dicat Deus in
Adjutorium meum inde, Domine ad
adiuvandum me festina, & hoc idem ter-
tio repetatur ab omnibus, & acceptâ
benedictione ingredia-
tur.

Con-

Constitutio.

1.

Quia Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non novit, minime patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coquus per annum in sua obedientia perseveret.

2. Cujus partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præveniendū tempus, ut horis competentibus, sine mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuique ciborum portiunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumve observator, ut secundum eorum diversitatem, ciborum qualitates mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Præcipua tamen ejus cura erit, ut omnes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis,

L

qui-

quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere , ac servire non omittant. Insuper vasa, quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sunt , uno quoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solum comestibilia , verùm etiam vasa, Linteamina, aliq; ad suum officium necessaria petere , atque recipere debet.

5. Ubi major est fratrum numerus, illi focius (sicut regula jubet) adjungatur, omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo retineat Coquus, se non hominibus, sed Christo ministrare, qui dixit, qui mihi ministraverit, honorabit illum Pater meus.

DE INFIRMIS FRAT-
TRIBUS.

CAPUT XXXVI.

Infirmorum cura super omnia ad-
hibenda est, ut sicut revera Chri-
sto, ita eis serviatur, quia ipse di-
xit, infirmus fui, & visitastis me,
& quod fecistis uni de his minimis meis,
mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in
honorem Dei sibi servire, & non superfluitate
sua contristent fratres suos servientes sibi Qui
tamen patienter portandi sunt, quia de tali-
bus copiosior merces acquiritur. Ergo cura
maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam
patiantur. Quibus fratribus infirmis, sit
cella per se deputata, & servitor time-
Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum
usus infirmis quoties expedit offeratur: sanis
autem, & maxime juvenibus tardius conde-
datur. Sed & carniū esus infirmis,
omninoq; debilibus, pro reparatione con-
cedatur, ut ubi meliorati fuerint, à car-
nibus more solito omnes abstineant. Curam

autem maximam habeat Abbas, ne à Cellariis, aut servitoribus negligentur Infirmi : quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

I.

CELLA, quam piissimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro communis valetudinario intelligitur, in quo non una tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus existentibus infirmis, singulis singulæ consignentur Camerae, ne alter alteri impedimento esse queat.

2. Hoc valetudinarium, quam primum in unaquaque nostra Eremita fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum remoto. Adsit ibi Sacellum ad celebrandum, sit & officinula, in qua diversa Pharmaca, puta unguenta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccarum, & confectioes, aliaque hujusmodi pro Infirmorum usu asserventur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquen-

dis.

dis. Omnis quippè Camercula suum habeat Caminum cum lectulo sine linetaminibus tamen, Eremitico more, quamvis gravescente morbo cervical etiam plumum, & anaclyterium laneum concedi possit.

3. Qui verò ad Infirmorum curam præficitur, non solùm perpetua diligentia, magnâque charitate illis servire debet, Verùm etiam in præparandis rebus necessariis viriliter insudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum visitatio non aësit, aut saltem infirmitate accedente, ad eos plena informatio cum qualitatibus tum infirmi, quàm morbi, mittatur, & omnia secundum eorum consilium (nulla expensarum ratione habita) fiant.

4. At sicut Superiores, & infirmorum Præfecti solliciti esse debent in medicis consulendis, & accersendis, ita nemini licebit Medicum adire, eumque de sua infirmitate informare, sine Superiorum licentia, imò in unaquaque Eremitico Medicus à Capitulo Conventuali eligatur, qui

toti loci familiæ medeatur, nec aliquo alio medico uti valeat, nisi in gravium infirmitatum consultationibus.

5. Hoc etiam strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in sæcularium domibus, etiam Consanguineorum, nec in publicis Xenodochiis, imò nec nostris in Hospitiis curetur. Qui verò secùs fecerit, & superior permittens graviter à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui die, noctuque infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negli, at.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisque causâ, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos invisere, ibique, servatâ tamen omnimoda modestia, silentium infringere licebit, ad sublevandum quo ad melius potuerit animum Infirmi. Caveant autem Eremitæ, ne tali benignâ charitativa indulgentia abutantur, finem im-

immutando, quod utique fieret, si quis-
piam (quod absit) valetudinarium, non
ex principali charitatis objecto, frequen-
taret, sed ad violandum procaciter silen-
tium, vana, curiosa, & quod peius esset
murmuratoria colloquia, immiscendo,
ad quod præcavendum, *ultrà Infirmarium*,
non poterunt nisi duo simul eodem tem-
pore infirmi cellula commorari, quique
tertius aderit, panis aquævè pænitentia
plectatur, suamque in Capitulo culpam
dicat. Si quis autem diutius, ultra discre-
tionis terminos immoretur, frequen-
tiusque ibidem reperiatur, ita ut reliqui ex-
cludantur. Invigilet in hoc summo opere
superior, eique valetudinarii ingressum,
quousque sibi placuerit, prohibeat, ne al-
terius indiscretio tale charitatis opus
impediat: Nemo tamen infirmos recu-
sos sine facultate superioris, nec eos, qui
in propriis Cellis, ubi valetudinarius adest,
in visere, aut visitare permittitur.

8. Balneorum usus raro, vel nun-
quam; (si fieri potest) concedatur, quod
siurgens necessitas cogat, trium medico-
rum,

rum, aut certè duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Diætæ, aut infrà annum, Majoris, ac Visitatorum (nisi Domi balneatio fiat) quiq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permiserit, ambo à Visitatoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum provisio, cum prudente, maturoque socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suasu morbo laborantibus intrâ valetudinarium, ubi aderit, & commodè fieri poterit, concedatur, & ubi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit: propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, omnibus Cibis ægrotis vetari solitis peius abstineant, ideoque carnibus indigentes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec temerè, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior invigilet, qui non concedet, ut quis eodem
tem-

tempore piſces, & carnes edat, aut quid-
piam infirmo in ſalubre, & noxium, & ſu-
per hoc inquirent viſitatores ad plecten-
dos delinquentes. Inſinuatur tamen Prio-
ribus charitas, & ut ſecundum infirmitatis
qualitatem, gravitati morbi compatian-
tur. Poſtremò ſummopere caveant ſu-
periores, nedum convaleſcentibus, ſeni-
bus, ac debilibus rationaliter indulgent,
ſanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia ſagaciter attendat
Prior, ne anima ipſius infirmi, ſuis ſolatiis
privetur, ſuaviter illi ſuadens atque adeò
(ſi ita res poſtulat) jubens quatenus pec-
cata ſua confiteatur, ſacramque ſumat
communionem. Ubi verò mortis peri-
culum imminet, ſacro eum inungat ol.
Et tandem, ſicut in Eccleſiæ Rituali con-
tinetur, quantum fieri poterit, ad felicem
exitum adhortetur.

12. Profectò ſi infirmis, dum vivunt,
cura (quam diximus) adhibenda eſt, mul-
tò magis eiſdem defunctis exequiarum
charitas, ac ſuffragiorum impendenda.
Defuncto igitur Infirmo, ſignum Angeli-

cæ salutationis (ut omnibus notum sit, quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiam tria signa per ictus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Miserere* protracta. Primum statim post *Ave Maria*. Secundum cum deferitur ad Ecclesiam : Tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ita expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus prædefuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibique piè, ac devotè funeralia persolvantur, secundum Rubricas in fine Breviarii positas; quod si manè fiat, missa præfati cadavere celebretur, quâ expleta deposita casula, ac manipulo, reliquum Requiarum explebit.

14. Præterea, & pro defunctis quatuor Anniversaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est, quod jubet Ecclesia Kalendis Novembris; secundum feriâ servanda post festum SS. MARTINI pro Eremitis, ac Congregationis

nis Benefactoribus. Tertium feriâ secundâ post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in uno quoque loco post octavam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniversariis, quotiescunque fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit unum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniversarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro unoquoque Anniversario, unum Plalterium recitabunt de illis, quæ privatim recitare tenentur, addito versu *Requiem æternam* in fine cuiuslibet Psalmi. Fratres verò conversi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Ave*.

15. Et quia dicta Anniversaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelarum unciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, sive exequiis defunctorum nostrorum servatur, adduntur

duæ

duæ Candelæ, una ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniversariis ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatus fuerit, omnes tam Sacerdotes, quàm Clerici, ejus loci, in quo ipse humanæ naturæ debitum persolvit, pro eo totum defunctorum officium, idest vesperas cum tribus nocturnis, invitatorio, ac Laudibus, & hoc circum circa feretrum antiquæ sepulturæ demandetur, cum oratione in fine *Absolve quæsumus Domine, &c.* recitabunt, eo quo à Breviario ordine disponitur, ac pro ejusdem anima unum trentesimum.

17. Insuper omnes tenentur intra duorum Mensium spatium, à die habitæ notitiæ alicujus mortis computandum, Sacerdotes pro anima defuncti privati, tres Missas celebrare; Clerici tria Psalteria, concludendo singulos Psalmos cum Versu *Requiem æternam*, Conversi, & Oblati ducentos *Pater noster*, & ducentos

Ave

Ave Maria. Si erat Prælatus, quando mortuus fuit, aut per tria Sexennia Præ-
latura fuerat insignitus : Sacerdotes 5.
Missas. Clerici 5. Psalteria, & Conversi
300. *Pater noster*, & 300. *Ave Maria*; si
erat Major, Sacerdotes Missas decem,
persolvent, Clerici decem Psalteria, &
Conversi 100. *Paternoster*, & 100. *Ave*
Maria. Et qui intra dictum terminum
suum non persolvat pensum, abstineat
à vino, donec adimpleat.

18. Insuper in loco, in quo quis obibit,
præter consuetas eleæmosinas pro ejus
anima pauperibus Julii quindecim (aut
æquivalens) tradatur, quod licebit uni,
vel pluribus vicibus, dummodo infra men-
sem fiat, super quo superior, ac loci cel-
lerarius invigilabit.

DE SENIBUS, VEL INFANTIBUS.

CAPUT XXXVII.

Icet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his aetatibus senum videlicet, & Infantum: tamen, & regule auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in iis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regule teneatur in alimentis, sed in eis pia consideratio, & praeveniant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senes contractos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: unde senes, qui sexagesimum annum expleverunt non tenentur ad jejunium panis, & aquae. Propterea in visceribus JESU Christi omnes admonentur, ut cuncti ad quos eorum cura spectat. Praelati, & Ministri, semper misericordes, & compatiens erga senes esse velint, ut

&

& ipsi misericordiam consequantur, neq;
inhumani, ac sine pietate, & male se cum
senibus habentes sine correctione eva-
dant, imò graviter muniantur.

DE HEBDOMADARIO LECTORE.

CAPUT XXXVIII.

 *Ensis fratrum edentium, Lectio
deesse non debet nec fortuito casu,
qui arripuerit codicem, legere
audeat ibi, sed lecturus tota heb-
domada, Dominica ingrediatur. Qui ingre-
diens post missas, & communionem, petat ab
omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Spiri-
tum elationis, & dicatur hic versus in Ora-
torio tertio ab omnibus: ipso tamen incipien-
te, Domine labia mea aperies. Et os
meum annuntiabit laudem tuam. Et
sic accepta benedictione ingrediatur ad legen-
dum, summumque fiat silentium ad Mensam,
ut nullius mussitatio vel vox, nisi solius legen-
tis ibi audiatur. Quæ verò necessaria sunt
comedentibus, & bibentibus, sic sibi invicem
ministrent fratres, ut nullus indigeat petere
ali-*

aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu
cujuscunq; signi potius petatur, quam voce,
nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut
aliud eo quidquam require, ne detur occasio
maligno, nisi fortè Prior pro adificatione vo-
luerit aliquid breviter dicere; frater autem
Hebdomadarius accipiat mixtum prius,
quàm incipiat legere propter Communionem
Sanctam & nè fortè grave sit ei Jejunium su-
stinere. Postea autem cum Coquina Hebdo-
madariis, & servitoribus reficiat. Fratres
autem non per ordinem legant; aut cantent,
sed qui adificent audientes.

Constitutio.

I.

IAm à nostri Ordinis exordio, ab ipso
Sanctissimo Patre nostro Fundatore
ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc
usque diem tenaciter per nostros Eremitas
extat observatum, ut unusquisque in
sua, quam incolit, cella (dum in Eremitio
manet) solus reficiat, sic namque majori
silentio intendere, strictiori que parsimo-
nia sine alterius admiratione, propriique
ani-

animi elatione, solus uti poterit fervens Eremita,

2. Excipiuntur quædam præcipuæ festivitates, in quibus omnes ad commune Refectorium conveniunt, scilicet dies Dominicæ, Resurrectionis, Pentecostes, assumptionis Beatissimæ MARIÆ, omnium Sanctorum, Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. ROMUALDI in utraque solemnitate, S. BENEDICTI, Festorum Dedicationis, ac Tituli Ecclesiæ, nec non durante Capitulo Generali in loco, ubi celebratur. In quibus diebus Clericus, qui in Choro est hebdomadarius, communis mensæ lectioni incumbit, qui absolutè à superiore benedictione petitâ, & accepta, legere incipiet. In secunda verò mensa, erit Lector hebdomadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda sunt tam prandii, quàm cænæ, quando communiter fratres reficiuntur, quæ singula viginti ictus Campanulæ rari, quorum intervallo duorum *Miserere* erunt. Secundæ verò Mensæ unicam erit ejusdem Mensuræ,

& si dies erit Jejunii pro collatione serotina, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, ubi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandii, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad DEI gloriam sumat, non tamen omitat, cum corpus reficit, mentem ad Deum levare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando, recreare. Postea paulisper legat deindè gratias agat.

5. Cæterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mensam, sed in terra sedens, tabulâ suppositâ, pedibus nudis aut seminudis) sine ullo apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab hac observatione, ac reficiendi modo eximuntur duæ solemnitates, scilicet SS. MARTINI, & Dominicæ quinquagesimæ, in quibus propter ingressum Quadragesimarum, quâdampiâ ac charitatis plenâ libertate alacrius, lautiusque bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis simul, atque in eâdem Mensâ, non tamen in Refectorio, sed in alio quodam ad hoc præparato seorsum loco. Quæ nihilominus recreatio, cum religiosa modestiâ, omni prorsus profano, sæcularivè luxu expulso, imò expressè prohibito fieri debet; ideò non licebit à sæcularibus instrumenta ad sonum sumere.

7. At quia per consuetudinem solet Priori præcedenti hebdomadâ fratres suos, bipartitos tamen, non unâ die, omnes foras ad aliquod loci membrum, servatâ ibidem eâdem, quâ in Eremitio modestiâ, ad comedendum mittere, eâdem quidem die sub vesperam reversuros, ibique in prædicto recreationis loco simul Cœnatorios,

8. Caveant autem in sæcularium, aut Regularium domibus comedere,

quod si quis secus fecerit, graviter puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Ubi non erit membrum Eremiti, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Priores domi concedere. Con-
suevit item singulis annis tempore vindemiæ, unâ die Eremitas recreationis causâ mittere.

DE MENSURA CIBO- RUM.

CAPUT XXXIX.

fficere credimus ad refectiorem
quotidianam, tam sexta, quàm
Nonæ omnibus mensis cocta duo
pulmentaria, propter diversorum infirmita-
tes, ut fortè, qui ex uno non potuerit edere,
ex alio reficiatur, ergò duo pulmentaria cocta
fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma,
aut nascentia leguminum addatur, & ter-
tium.

Con-

Constitutio.

I.

Quia Eremitica austeritas majorem victus austeritatem requirit; ideo in cibis ministrandis infrascriptus servandus erit. A Pascha Resurrectionis, usq; ad exaltationem S. CRUCIS (exceptis feriâ quarta, & sexta, in quibus jejunitur singulis diebus in mane unicum pulmentum ministrabitur, sed si festum duplex primæ, vel secundæ Classis celebratur, pitantia addatur. Ad Cenam etiam pitantia dabitur, & insuper quando superiori videbitur dari poterit pulmentum ex herbis decoctis, quod intelligitur in Dominicis tempore hyemali.

2. Acetarim ex herbulis condire nemini prohibetur in cæna, quod etiam de mane in diebus Jejuniarum, extrâ quadragesimas, & abstinentias, & quando in Jejuniis unum tantum ferculum deferatur, permittitur. At nemini licebit acetarium à Ministro delatum, & quod quis sibi fortè paraverat manducare, quia tunc unum relinquere omnino debet.

3. Si quis extra dies jejuniorum semel tantum, quasi jejunaturus, vellet refectiōnem accipere, mane hora refectiōnis solita tribuatur, quicquid aliis tam mane, quam serò aliis dandum erit.

4. Jejunium quartæ feriæ in æstate, si officium feriale occurrit, cum uno pulmento quadragesimali, ac acetario fiat; at si de festo etiam simplici agi contingat, aut de die infra octavam, aut ubi Capitulum Generale celebratur, tunc duo pulmenta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam: idem in Rogationum militabit, etiam si de simplici sola fieret commemoratio, quibus diebus jejunium, ut in quarta feria dictum est supra, servandum erit.

5. Feriâ verò sextâ æstivo tempore in pane, & aqua jejunetur additis fructibus, seu agruminibus, vel herbulis cum sale sine aliquo condimento. Sed si in feria sexta aliquod duplex festum inciderit, abstinentia transfertur, & duo pulmenta quadragesimalia deferantur, id est minestra, ac pitantia, quod in omnibus sextis feriis

feriis per annum observetur : abstinentia verò in alium diem jejunii, qui duplici careat, transferatur. Quod si omnes dies sint duplices, feriâ sexta etiam duplici fiat abstinentia, & hoc strictissimè observandum, ut nulla decurrat per annum hebdomada sine aliqua panis, aquæquè abstinentia.

6. Qui tamen in sexta feria abstinere voluerit (nisi in communi reficiatur) abstineat in Domino. Declarando quando abstinentia ex pœnitentia sit, extrâ quadragesimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus septembris usq; ad Pascha (ut Pater Sanctissimus præcepit) perpetuū indicitur Jejunium, exceptis Dominicis diebus, in quibus Jejunium ad cujuscunque arbitrium relinquitur. Quamobrem in mane pulmentum cum ferculo simul datur, ut qui unâ refectioe uti voluerit, libere possit, sed ei, qui de sero cœnare voluerit tunc pitantia de sero detur, & de mane pulmentum, si ita placuerit.

8. Ab eadem die festo S. CRUCIS, usque ad festum S. MARTINI, & à Nativi-

rate Domini, usque ad quinquagesimam, ter in hebdomadâ nempe Dominicâ, feriâ tertiâ, & quintâ, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur, quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora observatur: Et quando Anniversaria cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feriâ secundâ, & Sabbatho pulmentum crassum cum insalatitio defertur. Feriâ verò sextâ abstinetur, ut supra.

9. Postremò in utraq; quadregesimâ singulis Dominicis, & feriâ quintâ cum festis duplicibus, duo fercula macra quisq; habere debet; feriâ tertiâ, & Sabbatho, unum simili condimento pulmentum cum acetario, feriâ verò secundâ, quartâ, & sextâ in pane, aquâ ac sale, additâ etiam herbulâ coctâ unius tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus feriis, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinencia relaxatur, dumodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinencia diebus conversis propter continuû laborem,

vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.

10. At Vigilia Nativitatis Domini (nisi venerit in die abstinentiæ) & Sabbatho Sancto Jejunium cum vino, fructibus, soloque pulmento servabitur.

11. Præter Quadragesimas, & alia jejunia ab Ecclesia indicta, ex speciali Religionis nostræ devotione jejunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Nativitatis B. MARIÆ, ac S. Patris nostri ROMUALDI septimâ februarii, quæ habet octavam, sed non in festo altero de mente Junii, in quibus vigiliis jejunatur, cibis quadragesimalibus, cum ferculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in sexta feria Nativitatis Domini aut S. ROMUALDI festivitas occurrerit, ovorum & casei pulmentaria comedantur, Jejunium verò minimè solvitur. Intrâ septa Eremiti nunquam licet feriæ sextæ Jejunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis supradictis, sed neque hospitibus, neque operariis, aut servientibus in feriis sextis ova, seu lacti-

cinia ministrare licet, nisi infirmitate, aut debilitate laborent, aut personæ valde nobiles, multumque delicatæ fuerint, aut alia ex causa superiori benè visa nostri omninò tam intrà, quàm extrà Eremos ova, aut quodcunque crassum strictissimè prohibentur edere.

13. Si denique ea die festum S. MARTINI contigerit celebrari solita, illius diei recreatio, præcedenti die, fieri consuevit.

14. Ovorum pitantia, duo ova, piscium recentium, sex uncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis uncias non excedat in pulmentis condendis, singulis Eremitis ovum unum, & casei quantum necesse est tribuatur.

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Macrum dici, quod sine ovis, aut lacticiiniis sit, crassum illud quod ovorum casei, butyri, lactisvè mixtione conditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoque prohibetur, ne quis in privata Cella aliquid, quod pulmen-

menti speciem sapiat, coquat, præter fructus, ut sunt poma, acrumina, & qui contra fecerit semel in aqua ; & pane mulctetur.

17. Præter comestibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per singulas Cellas saltem semel in hebdomada, vel bis, si commodè poterit, vel pluries in æstate, iuxta fructuum portio deferatur. Dari quoque aliquando solent, secundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud hujusmodi Nulla tandem hebdomada transeat sine aliqua prædictorum portiuncula.

18. Casei quoque pitantia sex unciarum ponderis erit, quæ die Dominico tantum singulis datur, cujusque discretionem in totam hebdomadam compartienda.

19. Omnia ergo quæcunque Eremitis ministrantur ex decoctis Epulis, si cuiquam supersit, quod scilicet non manducaverit, in crastinum sibi reservare omnino nequit, sed eadem die foras deponat, sic
&

& vasa, quibus usus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus hortulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex propriis, aut communibus hortulis, herbulas sibi ad proprium usum sumere; solus autem Coqus undecunq̃ue pro Coquinæ usu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissâ, & gratiarum actione subsequente: sed in quadagesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula.

Anis libra una pro mensa sufficiat in dies, sive una sit refectio, sive prandii, & cænæ. Quod si cænaturi sunt, de eâdem librâ tertia pars à Cellerario reservetur, reddenda cænaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (si

ex-

expediat) aliquid augere, remotâ præ omnibus crapula, ut numquam subrepat Monacho indigeries, quia nihil ſic contrarium eſt omni Chriſtiano quomodo Crapula, ſicut ait Dominus noſter. Videte ne graventur corda veſtra crapula, & ebrietate. Pueris verò minori ætate non eadem ſervetur quantitas, ſed minor, quàm majoribus, ſervata in omnibus parcitate.

Conſtitutio.

Quia complexionēs hominū variæ exiſtunt, nulla certa panis meſura nobis à majoribus noſtris, conſtituta invenitur. Quin potiùs ſecundum antiquorum ritum, tanta panis quantitas, quoties recens coquitur, cuique à miniſtro in Cellā defertur, quanta rationabiliter ei ſufficere poſſit, quouſque recens iterum deportetur: verùm pane deficiente mittat foras in armariolo buccellum pro ſigno, & ſtatim ſupplementum ab eodem miniſtro recipiat. Panis tandem cibarius, ſeu communis, bonus, beneque condi-

ditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

Carentum vero quadrupedum omnino ab omnibus abstinenceatur comestio præter omnino debiles, & agrotos.

Constitutio.

Quadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendendi minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carnum Quadrupedum, & bipedum, ac volatilium, Eremitis prohibitus censetur, imo verò, & etiam omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ iusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubique tam in Eremito, quàm extra in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omnino maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, feciliter concedant, modo supra expresso.

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cujuscunque statûs, conditionis fuerint, intra Cruces Eremiti, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiis, atque famulis observabitur.

3. Transgressores verò, qui manducaverint vel manducare permiserint, disciplinâ circulari plectantur, ac tribus in diebus in pane, & aqua jejunent; Et si delinquens fuerit Prælatus, à visitatoribus, si autem visitator, aut major, à Capitulo Generali, aut dieta eâdem pænitiâ puniatur, & qui manducari à sæcularibus permiserint, ter in pane, & aqua jejunent.

DE MENSURA POTUS.

CAPUT XL.

Nusquisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius verò sic, & ideo cum aliqua scrupolositate à nobis mensura victus aliorum constituitur. Tamen infirmorum contuentes imbecillitatem creâimus, heminam vini per singulos sufficere per diem. Quibus autem donat Deus to-
lera-

lerationem abstinentiæ, propriam se habituros mercedem sciant. Quod si aut loci necessitas, vel labor, aut ardor æstatis amplius poposcerit, in arbitrio Prioris consistat, considerando in omnibus ne subrepat sacietas, aut ebrietas, licet legamus vinum omnino monachorum non esse, sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem vel hoc consentiamus, ut non usq³ ad sacietatem bibamus, sed parcius, quia vinum apostatare facit etiam sapientes: ubi autem necessitas loci exposcit, ut nec superscripta mensura inveniri possit, sed multo minus aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem ante omnia admonemus, ut absq³ murmurationibus sint.

Constitutio.

I.

Quia inter Eremitas nostros magna est citrà vini potum diversitas, ideo vasculum, quod quisque de consensu Prioris in Cella habet, singulis diebus non prohibitis Minister impleat.

2. Sed

2. Sed diligenter advertant Prælati, ne vascula modestiam, sobrietatemque Eremiticam excedant, magis autem advertant subditi, ut semper Religiosam parsimoniam constanter retineant, nec unquam vinum, nisi aquâ dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquam consuetudinem) sedeant, ambabus manibus craterem tenentes.

QUIBUS HORIS OPORTeat
REFICERE FRATRES.

CAPUT XLI.

 Sancto Pascha, usq; ad Pentecostem ad Sextam reficiant fratres, & ad seram cenent. A Pentecoste autem totâ æstate, si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat, quartâ, & sextâ feriâ jejunent usq; ad nonam. reliquis verò diebus ad sextam tardent. Quæ sexta prandii, si opera in agris habuerint, aut æstatis feruor nimis fuerit, continuanda erit. & in Abbatis sit providentia, & sic omnia temperet, atq; disponat, qualiter animæ salventur, & quod

N

fa-

faciunt fratres, absq̃ ulla murmuratione faciant. Ab Idibus autem Septembris, usq̃ ad caput quadragesimæ, ad nonam semper reficiant fratres. In quadragesima autem usq̃ ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen Vespera sic agatur, ut lumine lucernæ non indigeant reficientes, & luce adhuc diei omnia consumentur, sed & omni tempore, sive Cænæ, sive refectionis hora, sic temperentur, ut cum luce diei fiant omnia.

Constitutio.

I.

Æ Stivo tempore cùm non jejunatur, hora prandii erit post Sextam, hora verò cænæ, post Vesperas ante tamen Completorium.

2. In hyeme qui diebus Dominicis cænare de sero voluerit, propter dierum brevitatem ad sanitatem tuendam, post Completorium licebit, post orationem (ita etiam de collatione serotina in aliis diebus intellige) sed inter prandium, & cænam quidquam potus, aut cibi sumere non licet.

3. In

3. In Jejuniis diebus post Nonam reficiant fratres, sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma, quam omnes Professi, ac Novitii observare tenentur, nec sine Superioris licentia, nec in totum, nec in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus, majori austeritate uti desiderat, cum Prioris benedictione agat, dummodo sua singularitate aliis admirationem, Ministrisque molestiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac restringendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionis magistræ auctoritatem habent, & specialiter cum oblatis, qui non, sicut professi, ad tantam observantiam tenentur.

UT POST COMPLETO- RIUM NEMO LOQUA- TUR.

CAPUT XLII.

Quoniam Mni tempore silentio studere debent Monachi, maximè tamen nocturnis horis, & ideo omni tempore sive Jejunii, sive prandii, si tempus fuerit prandii, mox, ut surrexerint à Cena, sedeant omnes in unum, & legat unus collationes, vel vitas Patrum, aut certè aliquid, quod edificet audientes, non autem Eptaticum, aut Regum; quia infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc scripturam audire: aliis verò horis legantur; si autem jejunii dies fuerit, dicta Vespera pauco intervallo, mox accedant ad lectionem collationum, ut diximus, & lectis quatuor, aut quinq; foliis, vel quantum hora permittit, omnibus in unum concurrentibus per hanc horam lectionis. Si quis fortè in assignato sibi commisso, fuerit occupatus, occurrat, omnes ergo in unum positi compleant, & ex-
eun-

euntes à Completorio nulla ſit licentia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod ſi inventus fuerit quisquam prævaricari hanc taciturnitatis regulam, graviori vindicta ſubjaceat, excepto ſi neceſſitas hoſpitum ſupervenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid jufferit. Quod tamen, & ipſum cum ſumma gravitate, & moderatione honeſtiſſimè fiat.

Conſtitutio.

I.

Vespertinæ lectionis, quam hic fieri præcipit Pater Sanctus, in noſtra Societate, hic fuit, & erit ſemper præſcriptus modus. Pullante completorii ſigno, omnes Fratres ad Eccleſiam decore ſervato, concurrent, ubi ante Sacramentum flexis genibus manebunt, ſigno poſtea completo, cunctis aulam Capituli ingreſſis, & attentè audientibus, ibi Clericus hebdomadarius, ad quartam horæ partem, vel donec per Superiorem, ſignum datum, more ſolito fecerit, librum collationum, ſive alium vulgarem ſimilem,

ut & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.

2. Undè surgentes ad Ecclesiam reversi completorium persolvent, & usque ad horam primam finitam sequentis diei, in perpetuo, inviolabilique silentio permanebunt.

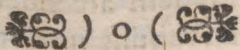
3. Si verò aliquis ad hanc lectionem non venerit, dicat suam culpam, & corripiatur à Superiore.

DE HIS, QUI AD OPUS DEI, VEL AD MENSAM TARDE OCCURRUNT.

CAPUT XLIII.

AD horam Divini officii mox, ut auditum fuerit signum, relictis omnibus quaecunq; fuerint in manibus, summâ cum festinatione curratur, cum gravitate tamen, ut scurilitas non inveniat somitem. Ergo nihil operi Dei preponatur. Quod si quis ad nocturnas vigiliâs post gloriam psalmi nonagesimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendum,

*dum, & morosè volumus dici) occurrerit, non
ſtet in ordine ſuo in Choro, ſed ultimus
omnium, aut in loco, quem talibus negligen-
tibus, ſeorſum conſtituerit Abbas, ut videatur
ab ipſo, vel ab omnibus, uſq; dum com-
pleto opere Dei, publicâ ſatisfactione paniteat,
Ideò autem eos in ultimo, aut ſeorſum judi-
cavimus debere ſtare, ut viſi ab omnibus, vel
pro ipſa verecundia ſua emendentur. Nam
ſi extra oratorium remaneant, erit fortè
talis, qui ſe, aut colloget, aut dormiat, aut
certè ſedeat foris, vel fabulis vacet, & detur
occaſio maligno ſed ingrediatur intro, ut nec
totum perdat, & de reliquo emendetur. Diur-
nis autem horis, qui ad opus Dei poſt verſum,
& gloriam primi pſalmi, qui poſt verſum di-
citur, occurrerit, lege, quam ſuprà diximus,
in ultimo ſtet, nec præſumat ſociari choro
pſallentium, uſq; ad ſatisfactionem, niſi
fortè Abbas licentiam dederit permiſſione
ſuâ, ita tamen, ut ſatisfaciat reus
ex hoc.*

Constitutio.

I.

Modus à regula præscriptus, sic à nobis hodie usui est, aut quodcumque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutini, vel primæ officio, abesseprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in aliis verò horis diei, Sacrista, cui officii signandi cura est, pigros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (ut moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò tarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in aliis horis incepto primo Psalmo accedens extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profunde humiliatus tandiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, ut assurgat, quo facto in suam sedem ascendet. Quod & Conversi observabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque ideò quan-

quando tardè venerint, vel inde recesserint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris signum expectare.

3. Si quis propter negligentiam ad Matutinum non venerit, jejunet semel in pane, & aqua.

Sequitur Regula.

AD horam verò refectionis, qui ante versum non occurrerit, ut simul omnes dicant versum, & orent & sub uno omnes accedant ad mensam. Qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit, usque ad secundam vicem pro hoc corripiatur, si denuò non emendaverit, non permittatur ad mensæ communis participationem, sed sequestratus à consortiò omnium, reficiat solus, sublatâ ei portione sua vini, usq; ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui, & ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur. Nec quisquam præsumat ante statutam horam, vel postea quidquam cibi, vel potus percipere; sed etsi cui offertur aliquid à Priore, & acci-

pere renuerit, horâ, quâ desideraverit hoc, quod prius recusavit, aut aliud omninò non percipiat, usq; ad emendationem congruam.

Constitutio.

QUod Pater Sanctus de tardè ad mensam venientibus disponit, idem in nostris Refectoriis (licet rarius accidat) strictius observetur.

DE HIS QUI EXCOMMUNICANTUR QUOMODO SATISFACIANT.

CAPUT XLIV.

Qui pro gravioribus culpis ab oratorio. & à mensa excommunicantur, horâ quâ opus Dei in oratorio percelebratur, ante fores oratorii prostratus pronus omnium de oratorio exeuntium pedibus se projiciat, & hoc tamdiù faciat, usque dum Abbas judicaverit satisfactum esse. Qui cum iussus ab Abbate venerit, provoluet se ipsius Abbatis pedibus, deindè omnium vestigiis fratrum, ut orent
pro

pro eo, & tunc si iusserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreverit, ita sanè, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non præsumat in oratorio impo-
nere, nisi iterum Abbas iusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciat, usq; dum ei jubeat iterum Abbas, ut quiescat jam ab hac satisfactione. Qui verò pro levibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisfaciant usq; ad jussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usq; dum benedicat & dicat sufficit.

Constitutio.

I.

ERemita, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit juxtà nostrorum privilegiorum facultatem, debitâ præmissâ satisfactione absolvatur, servatâ omninò formâ super hoc Ritualis Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut
quin.

quingies in anno , quilibet Prior in sua Eremita , suos subditos generaliter absolvat , at ubi Pater Major fuerit , suum id munus erit , quæ absolutio tradenda est in Capitulo culparum de sero ante Completorium , in Vigiliis Nativitatis Domini , Paschæ , Resurrectionis , Pentecostes , Assumptionis B. V. & Capitulo Generali absoluto , lectâ tabula . Sic autem fiat , omnes Eremitæ congregati , ac genuflexi ; Sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo &c* & postea adhibita super pallio stola Superior stans dicat *Misereatur , &c. & Indulgentiam , &c.* postea absolutionem secundum sequentem formam , recitabit .

3. Si tenemini aliquibus vinculis sive sententiis excommunicationis majoris , vel minoris , suspensionis , vel interdicti , sive pænis quibuscunque tam à Jure , quàm ab homine latis , vel alias quotiescunque , & quomodolibet incuris , auctoritate Apostolicâ mihi commissâ , & vobis concessâ , in quantum se extendunt gratiæ , & privilegia nostra . Ego absolvo vos omnes

Ju-

Jurisdictioni meæ ſubjectos tam præſentes, quàm abſentes ab omnibus vinculis, cenſuris, & panis prædictis, & reſtituo vos Sacroſanctæ Eccleſiæ gremio, ac unitati fidelium, & diſpenſo vobiſcum ſuper omni irregularitate, ſive irregularitatibus ſi quam, vel ſi quas contraxiſtis, & abſolvo vos ab omnibus defectibus, & negligentis commiſſis in adminiſtratione ordinum, & Sacramentorum & officiorum veſtrorum, & à transgreſſionibus Regulæ, & Conſtitutionum, admonitionumque majorum veſtrorum, & earum pænitentiis incurſis, non tamen ſub hujusmodi abſolutionis prætextu, vel expectatione commiſſis, vel dimiſſis: Abſolvoque à vobis omnem infamiæ & inhabilitatis maculam, undecunque contractam, & reſtituo, ac habilito vos ad ſtatus, famam, & executionem ordinum, & officiorum veſtrorum, nec non ad omnes gradus dignitatum, & honorum, ad participationem quoque privilegiorum omnium; & beneficiorum Eccleſiaſticorum, in quantum poſſum, & indigetis. In nomine Patris,
&

& Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Injun-
gat postea omnibus unum *Pater*, & unum
Ave Maria.

DE HIS, QUI FALLUNTUR IN ORATORIO.

CAPUT XLV.

SI quis dum pronunciat Psalmum,
Responsorium, aut Antiphonam, vel
lectionem, fallitur, nisi cum per sa-
tisfactionem, ibi coram omnibus humiliatus
fuerit, majori vindicta subiaceat, quippe qui
noluit humilitate corrigere, quod negligenti-
a deliquit. Infantes verò pro tali culpa
vapulent.

Constitutio.

Circa emendationem errorum, qui in
Choro occurrere solent, consuetu-
do antiqua nostræ Congregationis tenuit,
ut qui Versiculum, Responsorium, Anti-
phonam, Capitulum, Orationem, Lectio-
nemvè dicendo perverterit, & qui alium
errare facit, Chorumvè perturbat; finito
Officio in medium Chori exiens, ibi pro-
stra-

stratus super terram signum superioris, vel pænitentiam immobilis expectet. At qui in verbis tantum, seu ceremoniis naturali defectu labitur, secundum qualitatem erroris, vel genuflectit statim, vel certè in proprio loco caput profundè inclinat; Quòd si enim tremore, negligentivè sopitus, facere recusat, jussu Prioris, finito officio, foras exire, & condignam pænitentiam suscipere cogitur.

2. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri, aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille qui juxta errantem manet, tacitè signo, aliove modo defectui mederi potest, cum submissa voce moneat, attamen cum alta, sive manifesta correctio desideratur, ~~tunc~~ quoad professos corrigendos, solius Prioris officium est. Novitios verò ipsorum Magister instruat, atque corrigat. Non tamen Priori prohibitum est, & Novitios in Choro, & ubique corrigere, & reprehendere, tandem nulli privato licet superioribus præsentibus aliquem errantem reprehendere, seu emendare, nisi Prælatis
ne.

negligentibus, siue non advertentibus, talis error scandalum, absurdumvè esset allaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed opportuna talis correctio.

2. Animadvertant tamen omnes, ut correctiones huiusmodi in divinis officiis, nutu potius, signovè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Unde consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrompere, vel alios in admirationem ducere.

DE HIS, QUI IN ALIQUIBUS
REBUS LEVIBUS DELIN-
QUUNT.

CAPUT XLVI.

SI quis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit aut aliud quid excess-

*cesserit; ubi, & non veniens continuò ante Abbatem, vel Congregationem, ipse ultrò satisfecerit, & prodiderit delictum suum, cum per alium cognitum fuerit, majori sub-
jaceat emendationi: Si anima peccati causa latens fuerit, tantum Abbati, aut Spiritualibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera, non detegere, ac publicare.*

Constitutio.

I.

Discretissime Sanctus Pater (sicut sagacissimus animarum Medicus) sancivit debere unumquemque ægrotum suam detegere infirmitatem, latens enim morbus curari non potest, idcirco Eremitæ nostri omnes Constitutionum transgressionem, defectusque manifestos in Capitulo culparum, coram omnibus dicant, quatenus Superior unicuique vulnere congruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoque in Capitulo culpam dicere tenentur, uti faciunt professi, sed

ante omnes etiam novitios, qua dicta omnes simul discedant.

DE SIGNIFICANDA HORA OPERIS DEI. CAPUT XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq; sit cura Abbatis, ut aut ipse nunciare, aut tali sollicito fratri iniungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussum fuerit imponat. Cantare autem, & legere non præsumat, nisi qui potest ipsum officium implere, ut edificentur audientes, quod cum humilitate, & gravitate, & timore fiat, & cui iusserit Abbas.

Constitutio.

I.

Licet ut supra Capitulo trigesimo secundo dictum est, divinum officium Campanæ signo nunciare, munus esse sacræ; Invigilabit tamen Superior, ut id op-

opportunis, congruisque horis peragatur; & ut hoc, ut decet, exequatur; statuitur, ut in omnibus nostris Eremitis unica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque ideò ubi non fuerit, quamprimum, fiat, ut domus servitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conventuali, aut à Priore socius detur.

3. Circà psalmorum, & antiphonarum intonationem dictum est in Capitulo tertiodecimo.

DE OPERE MANUUM QUOTIDIANO.

CAPUT XLVIII.

 Quiescit inimica est animæ, & ideò certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione divina. Ideoq; hac dispositione credimus utraq; tempora ordinari, idest ut à Pascha,

usq₃ ad Kalendas Octobris, manè exeuntes à prima, usq₃ ad horam penè quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta usq₃ ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio.

I.

CONSIDERANTES Patres, non posse adimplere, quod sanctà regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cavetur nè ullo unquam die non impedito festo de præcepto, aut temporis injurià, aut à ferventi calore in æstate, in sole scilicet in leone, ab horario corporali exercitio vacent.

2. A die Resurrectionis Dominicæ, usque ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superiorem designatū operaturi concurrent, ubi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tempore idipsum, & eodem ordine finitâ Sextâ fieri

fieri conſuevit. Absoluto tandem opere incipiente ſuperiore, dicitur pſalmus De profundis pro Defunctis cum Verſiculis, & Oratione Deus veniæ largitor.

3. Novitii cum ſuo Magiſtro ſeorſum huiusmodi exercitium perſolvere tenentur, niſi Superiori aliud viſum fuerit.

4. Pigri verò, ac negligentes, ſeu recuſantes venire, graviter corripiantur: qui ſua ſponte horam exercitii excedere voluerint, non illis prohibetur. Verùm quando adeſt Capitulum culparum, aut fit Panis, vel communis conſura, illa die non tenentur ad manuale opus. In panis confectione ſi numerus Fratrum ſufficiat, ſemper lectio adeſſe debet.

5. Signa autem exercitii, Panificii erunt viginti campanulæ iſtus.

6. Poſſunt præterea, imò debent, unusquisque in propriis cellis, aut alibi privatim, aliquod opus exercere, uti ſcribere, libros legere, ſignacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, ſportulas junceas, mattas, & ſimilia. Prohibentur

tamen Coclearia, coronasue ex ebore,
aut aliis pretiosis materiis conficere.

Sequitur Regula.

Est Sextam autem surgentes à men-
sa, pausent in Lectulis suis cum
omni silentio, aut forte qui voluerit
sibi legere, sic legat, ut alium non inquiet, &
agatur Nona temporibus, mediante octava
hora, & iterum quod faciendum est, operen-
tur usq; ad Vesperam: si autem necessitas loci,
aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligen-
das per se occupentur, non contristentur.
Quia tunc verè monachi sunt, si de labore
suarum vivunt, sic, ut & Patres
Apostoli, & Apostoli. Omnia tamen mensu-
ratè fiant propter pusillanimes A Kalendis
autem Octobris usq; ad Caput quadragesimæ
usq; ad horam secundam plenam lectioni va-
cent. Hora secunda agatur Tertia, & usq;
ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod
eis injungitur. Facto autem primo signo
hora nonæ, disjungant se ab opere suo singuli,
& sint parati cum secundum pulsaverit.

Con-

Conſtitutio.

I.

Quia homini à natura inſitum eſt poſt laborem anhelare quietem, ideò æſtivo tempore à Paſcha ſcilicet Reſurrectionis uſque ad Exaltationem S. Crucis ſtatuitur, ut Eremitæ ſumpta reſeſtione paululum quieſcant, ita ut noctis, & meridiei ſomnus ſeptem horarum ſaltem ſpatium æquet.

2. Sacriſta igitur poſt prandium, hora ſcilicet, ac dimidia poſt dictam Sextam, vel Nonam, ſolita campanula dormitionis ſignum dabit, ad ſpatium unius Patris noſter cum ictibus quinque.

3. Audito itaque ſigno, unusquisque in cellam ſuam ſe recipiat, & in lectulo ſuo, vel ſi maluerit ſedendo per horam, & dimidiam, vel duas quieſcat, ſed qui dormire nolit, quietus in ſilentio maneat, ne ipſe aliis aliquo modo impedimento ſit, quod ſuperiores animaduertere debent.

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando jejunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum ictibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula.

Dost refectiorem autem, vacent Lectionibus suis, aut Psalmis. In quadragesimæ verò diebus, à mane usque ad tertiam plenam lectioni vacent, & usq; ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus d'hus quadragesimæ accipiant omnes singuli Codices de Bibliotheca; quos per ordinem ex integro legant, qui Codices in capite quadragesimæ, dandi sunt. Ante omnia sanè deputetur unus aut duo seniores, qui circum-eant Monasterium, horis, quibus vacant fratres Lectioni, & videant ne fortè inveniat frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis & non sit intentus lectioni, & non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat.

Hic

Hic talis si (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundò, si non emendaverit, correctioni regulari subiaceat, taliter ut ceteri metum habeant. Neque frater ad fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis his, qui variis officiis deputati sunt. Si quis verò ita negligens, & desidiosus fuerit, ut non velit, aut non possit meditari, aut legere, iungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera, aut ars iungatur, ut nec otiosi sint, nec violentiâ laboris opprimantur, aut effugentur, quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Constitutio.

I.

AD sacrae regulæ complementum in unaquaque Eremita, deputetur Pater, qui bis in hebdomada, scilicet die Lunæ, ac Jovis per horam ante, vel post Vesperas Lectionem moralis Theologiæ habeat, post quam inter se mutuò fratres conferant, quod etiam in Adven-

tu, & Quadragesima observabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur, in illis verò locis, ubi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, ut de iisdem materiis per fratres differatur, ubi ipse cum omnibus Choristis interveniet, juxta constitutionem Clementis VIII.

2. Insuper quilibet Sacerdos, Clericusvè unicum sacræ Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis indies legat, quia lectio præmissa multum juvat orationem.

DE QUADRAGESIMÆ OBSERVATIONE.

CAPUT XLIX.

Icet omni tempore vita Monachi quadragesimæ debent observationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus: ideo suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum, his diebus

San-

Sanctis diluere. Quod tunc digne fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus, Orationi cum fletibus, lectioni, & compunctioni cordis atq; abstinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum servitutis nostræ, orationes peculiare, Ciborum, & potus abstinentiam, & unusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propriâ voluntate cum gaudio Spiritus Sancti offerat Deo. Id est subtrahat corpori suo de cibo, de potu, de somno, de loquacitate de scurrilitate, & cum Spiritualis desiderii gaudio, Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbatî suggerat, & cum ejus fiat oratio, & voluntate. Quia quod sine permissu Patris Spiritualis fit, præsumptioni deputabitur, & vana gloria, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Constitutio.

I.

SI veris Cænobitis tantoperè expedit in Quadragesima Regularibus institutis aliquid addere, Certè nobis Eremiti Culto-

toribus necessarium videtur, totum integrū annū, nedum quadragesimas quibusdam piorum operū additamentis exornare Ideo Eremita singulis feriis sextis totius anni, hora, quæ cuique commodior visa fuerit, quisque in sua Cella se ipsum flagris tamdiū cedat, quamdiū bis psalmum quadragesimum pronunciando immorabitur, quam flagellationem, seu disciplinam in hebdomada majori in memoriam passionis Dominicæ triplicabunt, scilicet eam feriâ quartâ, quintâ, & sextâ faciendo. Hortantur insuper Patres omnes coëremitæ, ut in honorem quadragesimæ, singulis diebus abstinentiæ eam frequentent, & professi, qui toto anni curriculo voluerint, valeant sine alia licentia, at novitii habeant consensum sui Magistri.

2. Si qui ad certum tempus, vel perpetuò voluerit cilicio uti, sicuti multi Sanctorum Patrum fecerunt, quod maxime in quadragesima fieri solet, de licentia Patris Spiritualis, & Novitii sui Magistri, valeant.

DE FRATRIBUS QUI LONGE
AB ORATORIO LABORANT,
AUT IN VIA SUNT.

CAPUT L.

Ratres qui omnino longè sunt in labore, & non possunt occurrere horâ competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur, cum tremore Divino flectentes genua, similiter qui in itinere directi sunt, non eos praterant horæ constitutæ, sed ut possunt agant sibi, & servitutis pensum non neglegant reddere.

Constitutio.

NOtent omnes Religiosi, ex hac S. Patris exhortatione neminem ab officio, horisvè Canonicis, vel alio debito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel ex professione, votoque contracta, propter opera manualia immunem fieri, neq; itineris labore, semper igitur domo, nostri Eremitæ Choro addicti debitum Divini

vini officii, ac laici orationum suarum integrum devotè persolvant.

DE FRATRIBUS, QUI NON
SATIS LONGE PROFICISCUN-
TUR.

CAPUT LI.

 Ratres, qui pro quovis responso proficiscuntur & eâdem die sperant reverti ad Monasterium, non præsumant foris manducare, etiam si à quovis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate suo præcipiatur. Quod si aliter fecerint, excommunicentur.

Constitutio.

I.

 Uod hic de excommunicatione dicitur, de Regulari intelligendum est, ideo qui foras exeunt, nec congruo refectiois tempore reverti poterunt in nostris (si adsunt) hospitiiis, alibi reficiantur de sui licentia Prælati, tacitâ, vel expressa: & si extra Eremum pernoctare

coguntur, ubi nostra aderunt hospitia, neque superiores extra illa dormire nequeant, neque extra illa comedere sine licentia: & qui secus fecerint, semel in pane, & aqua jejunent.

2. Non potest Prior sibi, neque suis veniam dare itinerandi ultra quinquaginta milliaria, sed solius Patris Majoris, aut Vice-Majoris, munus erit, quod si dictus Pater Major, aut Vice-Major longè abesset, & periculum esset in mora, tunc Prior cum suo Capitulo Conventuali, talem impartiri licentiam poterit, & qui tali ordinationi non paruerit, carcerali pana per mensem puniatur.

DE ORATORIO MONASTERII.

CAPUT LII.

Oratorium sit hoc, quod dicitur, nec ibi quicquam aliud geratur, aut condatur expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant, & agatur reverentia Deo, ut frater, qui

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate. sed si alter vult sibi forte secretus orare, simpliciter intret, & oret non in clamosa voce, sed in lachrymis, & intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, ne alius impedimentum patiatur.

Constitutio.

I.

DOMUS Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitio, oratorium appellat. Cum ergo oratio silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemque tumultum propulsare: In tota itaque Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumque silentium servetur, ut non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures pervenire, seu mentem distrabere valeat, qualis est sedilium demissio, seu elevatio, librorum in-

indiscreta revolutio, inurbana tussis, modesta consputatio, atque oscitatio, & alia similia, & maximè quando aliquid secretè dicitur, vel recitantur Lectiones, Antiphonæ, & similia, ac in Missa cum legitur Evangelium, & dum Canon, ac alia secreta peraguntur.

2. Cura sit insuper sacristæ ne aliquis per Ecclesiam deambulet; nemini item in Ecclesia alium alloqui licet, seu alta voce orare. Quicumque ergo colloquentes, quacumque diei hora, vel noctis inventi fuerint, illo vel sequenti die, in pane, & aqua abstineant. In reliquis prædictis defectibus Prioris discretionis correctio, vel penitentia relinquitur.

DE HOSPITIBUS SUSCIPIENDIS.

CAPUT LIII.

 Mnes pervenientes hospites, tanquam Christus suscipiantur, qui ipse dicturus est. Hospes fui, & suscepistis me, & honor congruus omnibus ex-

hibeatur, maxime tamen domesticis Fidei, & Peregrinis, ut ergo nunciatus fuerit hospes occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charitatis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quòd pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione premissa, propter illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibeatur humilitas omnibus venientibus, sive discedentibus hospitibus inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terra. Christus in eis adoretur, quòd & suscipitur. Suscepti autem hospites discedant ad oratorium, & postea sedeat coram eis Prior, aut is, cui iusserit ipse, legatur coram hospite Lex divina, ut edificetur, & post hæc omnis ei exhibeatur humanitas, Jejunium à Priore frangatur propter hospitum, nisi fortè præcipuus sit dies Jejunii, quod non possit violari, fratres autem Jejuniorum consuetudines prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes hospitibus omnibus, tam Abbas quam cuncta Congregatio lauet. Quibus lotis, hunc versum dicant: Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui. Pauperum autem, &

Pe.

Peregrinorum maximè susceptio omni cura exhibeatur, quia in ipsis Christus magis suscipitur, nam divitum terror, ipse sibi exigit honorem. Coquina Abbatis, & hospitum p[er] se sit, ut incertis horis supervenientes hospites, qui numquam desunt Monasterio, non inquietent fratres, in quam Coquinam ingrediantur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) sodalia administrentur, ut absq[ue] murmuratione serviant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omnibus officiis Monasterii ista sit consideratio, ut quando indigent, sodalia accomodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti.

Constitutio.

I.

Hospitia loco commodo tam hospitibus, quam suscipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitariis cellulis sint separata, quo hospites maximè, qui de longinquo

venerunt, benignè deducantur, adsint ibi lectisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, mensæque providere necessaria, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dom norum necessitatibus, sed etiam famulorum, jumentorumque (secundum loci facultatem) benignè satisfaciat. Huic si opus habuerit, socius, & ipse diligens, ac pius dabitur.

3. Nec non illis Sacerdos, qui affociet hospites in Ecclesiam, perque Eremitum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec ultra agat, nisi à Superiore habeat in mandatis.

4. Super omnia tamen unusquisque eorum in suo Ministerio sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat, sed potius, tam verbis, quam factis eos ædifi-

care nitatur , pietatis virtutisque exemplis coram ipsis ſemper inſiſtendo.

5. Eiſdem & Miniſtris (quia hodie ob varias occupationes officiorum , rerumq; domesticarum Prior non poteſt) tam manuum , quàm pedum lotioni incumbat, hoc addito, quòd ad pedum lotionem præter Verſiculum : Suſcepimus Deus, &c. Pſalmum Miſerere vel aliòs, ſive hymnos addant, ſi quis autem hanc pedum lotionem prætermiſerit ſemel in pane, & aqua jejunct.

6. Diſcedentibus hoſpitibus mineris directio, ſi alias ignorant, negari minime debet.

7. Caveant autem Priores, ne in ſais locis Banditos, ære alieno gravatos , vel alia quacunq; ex cauſa ſæculari Curia obnoxios (niſi coacti fuerint) hoſpitio recipiant, qui ſecus fecerit ſecundum culpæ gravitatem puniatur.

SI DEBEAT MONACHUS
LITTERAS, VEL EULOGIA
SUSCIPERE.

CAPUT LIV.

Nullatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à quoquam hominum, nec sibi invicem litteras aut eulogia, vel qualibet munuscula accipere, aut dare sine praecepto Abbatis sui. Quod si etiam à parentibus suis ei quidquam directum fuerit, praesumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati, quod si iusserit suscipi, in Abbatibus sit potestate, cui illud iubeat dari, & non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur Occasio Diabolo: Qui autem aliter praesumpserit, disciplina regum-
hijaceat.

Constitutio.

I.

Cum violatio hujus Capituli, sine vitio proprietatis atque inobedientiae esse

esse non possit, ideo stricte omnio in eo contenta inviolabiter observentur in literis dandis seu recipiendis, quam minusculis hinc inde mittendis, vel in aliis quibuscunque rebus, præter fructus, qui mutuò inter Eremitas dari possunt.

2. Et ad maiorem paupertatis observantiam prohibetur, ne Priores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel amicis, sub quovis prætextu, ac colore etiam eleemosynæ pro missis ad singularia sibi comparanda, facultatem faciant. Quod ita stricte prohibetur, ut is pro proprietario habeatur, qui huiusmodi eleemosynis, particularia sibi emit, cum non possit Superior talem licentiam impartiri, sed huiusmodi eleemosynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, sicut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitatoribus puniatur, & subditus proprietarii pena mulctetur.

3. Quod ut facilius suum sortiatur effectum, teneantur Priores subditorum

litteras antequam ad eorum manus perveniant aperire, ac legere, nisi fortè à Majore, aut Visitatoribus sint directæ, quas sub pœna circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis missas, quod facile innotescet, si in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Major, ac Visitatores observabunt, ut unus alterius litteras non aperiat.

4. Sic pariter locorum superiores teneantur, ut supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt: subditi verò, qui furtive mittent, sine superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneant, dummodo gravis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquitur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic graviter plectatur quilibet subditus, qui alterius privati litteras referare præsumserit, & multo gravius puniatur quicumque sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior, absente Priore, illius litteras aperire poterit, nisi prius licentiam dederit.

6. Omnes

6. Omnes Epistolæ in loco, ubi adest Pater Major ipsi tradantur, qui suis sibi retentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Majori visum fuerit alicujus illius familiæ Epistolas aperire.

7. Nemo uti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectivè.

DE VESTIMENTIS, VEL
CALCEAMENTIS FRAT-
TRUM.

CAPUT LV.

Estimenta Fratribus secundum locorum qualitatem ubi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis regionibus amplius indiget, in calidis verò minus. Hac ergo consideratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocribus locis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam, Cucullam in hyeme villosam, in æstate puram, aut vetustam, & Scapulare propter

opera, indumenta pedum, pedules, & caligas. De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi, sed quales inveniri possunt in Provincia in qua habitant, aut quo vilius comparari potest. Abbas autem de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis, sed mensurata; Accipientes nova, vetera semper reddant in presenti deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, & propter lavare ipsas res. Jam quod superfluerit, superfluum est, & amputari debet, & pedules, & quodcunque est vetustum reddant, cum accipiunt novum. Femoralia hi, qui in via diriguntur de vestiario accipiant, qui revertentes lota ibi restituant: etiam Cuculla, & Tunica sint aliquanto, his, quas habere soliti sunt, meliores, quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & restituant. Stramenta autem lectorum, sufficiant matta, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Abbate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inventum fuerit, quod ab Abbate non acceperit, gra-

gravissima disciplina subiaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, dentur ab Abbate omnia, quæ sunt necessaria, id est Cuculla, Tunica, pedules, caligæ, brachile, cultellus, graphium, acus, mapula, tabula, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum, quod dabatur singulis, prout cuius opus erat. Ita ergo, & Abbas consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem Invidentium. In omnibus tamen Judiciis suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

I.

PRior, ac Cellerarius specialiter curabunt, ut pannorum provisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita ut ante Sanctorum omnium solemnitatem, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti per Priorem tam Cellæ, quam fratres visitentur,

tur, inquirendo, & investigando, quod unicuique loco, personæve desit, inde memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, ante tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi desunt, poscat.

3. Cuncti itaque nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sine aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, parvique pretii semper quærenda est, puta levidensa, quæ rasciam mulionum vulgo, seu slavonica dicitur, ex qua Tunnicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunnicella ad dimidium Tibiarum descendat, Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus consutus sit.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotan-

tannis, sed quando Prælatus opus esse iudicabit quæ pro choristis usque ad talos protrahatur, pro conversis quatuor digitorum brevior sit.

7. Pallium quoque ex rudi, ac villosa griso, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica brevius, ligneo globulo ante pectus clausum.

8. Habeat insuper aliud pallium vetustum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluviae adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Ecclesia, aut Refectorio non appareat, quodque nunquam à pallia se junctum gestare possunt Eremitæ.

9. Eiusdem rationis, ac formæ Conversorum pallium cum Caputio erit, sed eorum tunica palmo brevior.

10. Conceditur etiam volentibus alia vestis, vulgò guardacuore, ex Tunicarum panno, qua subtus utimur, ad genua usque descendens: cuius vice si quispiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Calzetæ.

zette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femorialis non permittuntur Eremitis, quamquam campestris vulgò mutandæ ex tela linea tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli udones, sive pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem: & cingulum ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Novitii subtus cingantur, & conversi ex corio, cum annulo ex osse ad majoris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Calapodia lignea tecta, quæ pro calceis, crepidisvè succedunt, quoties opus erit. Sit etiam unicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinario, & communi, caveantque ne solo unquam bireto utantur.

14. Strictè prohibetur ne chirothecas, ocreas, vel aliquod aliud vestium genus

nus induere, sive gestare audeant, volentes insuper (juxta regulam) ut novis vestibus receptis, illico vetera Dispensatori restituantur, benignè propter munditiam indulgentes, ut duas subuculas, duas tunicas, novam scilicet, & veterem, duo similiter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec unquam tela pro pedulis, nec subtus tibialibus utantur, nisi pro marsupio juxta nostrum antiquum usum, nec ante, vel in femoralibus ad sæcularium morem.

15. Ex eodem panno ac rascia induantur oblato, sed horum Tunica habeat os citra collum erectum, & Scapulare sine Caputio supra dictum Tunicam, ea quatuor digitorum brevius, & corio sicuti conversi cingantur, eorum pallium erit sicuti conversorum, sed brevius.

16. Qui oblatores habitus quovis quæsito colore, ac prætextu, nec causa devotionis concedi possit.

17. Peritum ergo in arte sartoria eum esse oportet, cui hoc munus delegatur
(ad

(ad quod munus nullus sæcularium admit-
tatur, nisi in Tibialibus scindendis, suendis-
ve) in scindendis vestibus iusta seruetur
mensura, in dandis æqualitas, neminem
contristando: Quod si non fecerit per Prio-
rem, aut eo negligente, per Visitatores, cor-
ripiatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus
emendentur, & in debitam formam redu-
cantur. Neque vestibus novis induantur
Eremitæ, nisi à Priore, vel Superiore prius
benedictionem acceperint.

DE MENSA ABBATIS.

CAPUT LVI.

*Mensa Abbatis cum hospitibus, &
Peregrinis sit semper, quoties ta-
men minus sunt hospites, quos
vult de fratribus vocare, in ipsius
sit potestate, seniorum unum tamen, aut duos
semper cum fratribus dimittendos procuret
propter disciplinam.*

Constitutio.

Quoniam apud nos neque Priores,
neque etiam Pater Major, propriam
Men-

Mensam habent, sed una, & eadem est illis cum ministris, ac servientibus ciborum portio, solique sicut ceteri omnes, in privata cella manducant. Ideò quæ hic iubet Sanctus Pater, nec observare possunt, cum penitus usui Eremitico contraria existant. Minus etiam cum Peregrinis, hospitibusvè, esse convenit mensam Prælatorum nostrorum, cum hodie frequentia adventantium vix dinumerari queat, nisi hospes Prælatus Religiosus, aut vir insignis fuerit; tunc enim cum illis in hospitio poterunt manducare, charitatis, ac reverentiæ causa.

DE ARTIFICIBUS MONASTERII.

CAPUT LVII.

Artifices si sunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reverentia faciant ipsas artes si tamen jusserit Abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur, pro scientia suæ artis eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis evellatur ab ipsa

Q

ar-

arte, & denique per eam non transeat, nisi forte humiliato, ei iterum Abbas jubeat. Si quid verò ex operibus artificum venundandum est, videant ipsi, per quorum manus transigenda sunt, ne aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Anania & Saphira, ne fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretiis non ubi erit avaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab aliis secularibus datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD hujus Sanctæ Regulæ observantiam, statuitur, ut nemo in scio Priore artem aliquam exerceat, & quidquid Eremitæ fecerint, sive Coronas, sive coclearia, aut aliud, Superiori deferant, aut de ejus mandato Cellerario in communem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multo minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui

qui aliter fecerint graviter puniantur juxta culpæ qualitatem, & in hoc invigilet Prior, ita ut infallibiliter observetur.

DE DISCIPLINA SUSCIPIENDORUM FRATRUM.

CAPUT LVIII.

Noviter veniat si quis ad conversionem, non ei facilis tribuatur ingressus; sed sicut ait Apostolus, probentur Spiritus, si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseveraverit pulsans, & illatas sibi injurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persistere, petitioni sue, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus; postea autem sit in Cella Novitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat.

Constitutio.

I.

AD hanc considerationem probationemvè, quam in recipiendis Novitiis hic Pater Sanctus requirit, multa sunt

Q 2

ho-

hodie attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuque puerili, aut majores quadraginta quinque, ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in majoribus per Capitulum Generale, usque ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur; an sint rei, aut delictorum commissorum suspecti, pro quibus jam condemnandos fore timeatur, si supra vires ære alieno gravati, aut ratiociniis reddendis alicujus administrationis obnoxii, ita ut per hoc lis mota, vel movenda dubitetur, & ut non sæculi, humani respectu, sed ex devotionis, spiritusvè fervore, sponte Religiosam vitam eligant, juxta Bullam Sixti V. ejusque moderationem, Matrimonio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati, ac hæreseos suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæque antea actæ.

3. Po-

3. Postremè professi alterius Religio-
nis non recipiantur, nisi habita prius infor-
matione vitæ, ac morum eorum, ac licen-
tiæ petitiæ, licet non obtentæ suorum Su-
periorum: & quod non discedant ab eorū
Religione ob malas satisfactiones; se ma-
joris perfectionis desiderio, cautè tamen,
ac prudenter procedendum, ita ut solum-
modo Capitulum Generale tales Profes-
sos, Novitiosvè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manife-
staverit se fuisse Novitium alterius Reli-
gionis, aut aliquam gravem, incurabilem,
aut contagiosam infirmitatem tacuerit, &
si talis profiteatur, ejiciatur, tanquam pro-
fessus contra voluntatem vocalium, qui
receperunt, servata tamen forma sacri
Concilii Tridentini *Cap. 19. Sess. 25. de*
Regularibus, & declarationi Sacræ Con-
gregationis supradicti Concilii 23. Janua-
rii 1666. quod tunc procedit, quando in
Capitulo pro habitu suscipiendo, Professio-
nevè emittenda, interrogatus, ac in-
timatus fuerit, suam professionem-
fore nullam, si quid ex supradictis ne-

ga-

gaverit, quæ protestationes, ac intimationes, semper in libro actuum Capitularium Eremitarum ascribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis, congregentur simul Patres, Major, Prior, Visitatores, ac Novitiorum Magister, aut eorum major pars, absentibus aliis, ita ut minoris partis absentia non præjudicet: In aliis verò locis, ubi non fuerit Pater Major, eodem modo Prior, Novitiorum Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Capitulo conventuali specialiter electi insimul conveniant, & coram eis Novitius constitutus, diligenter circa scientiam interrogetur (si ad Clericatum assumendus erit) ad quem gradum nemo, nisi sufficienter latinam calleat linguam, non admittatur, & de aliis ut supra.

6. Qui verò in Conversorum Classem ascisci debent, & ipsi de ingenii vigore, & industria & aptitudine, imò promptitudine ad obedientiam, de corporis viribus, sed super omnia tam Clerici, quam Conversi, de spiritu, an ex Deo sit, ac mundum ex devotione, perfectionisque zelo

zelo mundo renuncient, an verò levitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si voverunt Religionem. si ad toleranda adversa, & ad obediendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes, filii, aut sorores sua præsentia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, laboresq; quos in Religione passurus est, at si ità examinatus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inventus fuerit, & approbatus, tunc convocato Capitulo conventuali, ipse Pater Major, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more jactis, si majorem partem obtinuerit, electus intelligatur, atque inter Novitios in Novitiatu admittatur, quod si secus, honeste dimittatur.

8. Semel verò receptus à Generali, vel Conventuali tantum Capitulo, non autem à quovis Prælato ejici potest.

9. Ista prima receptio, non statim ad habitum suscipiendū factam intelligatur, sed solum ad probationem quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc nova Capituli approbatione habitus ei concedatur, habita prius Patribus Majore, ac visitatoribus venia, quibus primo qualitatis Novitii informatio transmittatur.

10. Interim prædicta quadragenaria probatione durante, antequam propriis vestibus exvatur ut S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innuentur. Qui accurate attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eo gradu, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet, replicentur, ne amplius ignorantiam valeat allegare.

11. Nec ignorare fas est, si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuo esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quamquam ad inferiorem descend-

scendi (quale est è Clerico conversum fieri) plena reservetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea ante habitus susceptionem, Novitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expositis Patribus ad maiorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adjutorio expeditis, nova Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, ut supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memoræ Alexandri VII. quolibet quarto mense Novitius in Capitulo Conventuali calculis exponatur, ubi si major suffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò major pars propitia, ac favens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Novitiatum, quod de duobus intermediis scrutinii intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, major pars favorabilis omninò esse debet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Novitiis simul, licet

non omnes in quarto existant mense, secundum discretam prudentiam Patris Majoris, aut Prioris respectivè, dummodo dicta tria scrutinia precedant.

14. Oblati à Capitulo Conventuali recipiuntur, præmissâ licentia Patris Majoris, ac visitatorum quolibet tempore, & loco, ubi sub disciplina alicujus Patris maneant, quousque religiosos mores, & quæcunque ad verum Christianum necessaria sunt, ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atq; etiam de valetudine, corporisque viribus, ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleverint in hâbitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Dietæ, aut Patris Majoris, ac Visitatorum, & ex gravi admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum bene se in Religione gesserint, post septennium in Conversorum numerum à Capitulo Generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti

dicti Capituli Generalis. Et sciendum quod quando pro Conversis proponuntur si major pars votorum favorabilium deficeret, non ideo à Religione excluduntur, sed ut prius, oblato, remanent.

17. In eorum insuper ingressum publico mediante Instrumento Deo se offerent, Religionique gratis servire promittent, renunciantes eorum medio jramento cuicunque mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere instrumentum, rejiciantur; At si aliqua in ingressu Reli- X 175
gionis dederint sive mobilia, sive immobilia, sive pecunias numeratas, in discessu singula sine fructibus restituantur. Si quis oblatus sponte exierit, vel à Religione licentiatu fuerit, numquam recipiatur.

18. Non possunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes se retinere, sed omnia apud Cellerarium ad conservationem deponantur, ut supra, & si bona stabilia possideat, non faciat fructus suos, donec in Religione vixerint, sed intra primum annum de bonis, ac fructibus

ad

ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

I Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eum omnino curiosè intendat, & sollicitus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

I.

AD Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, ut Novitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non juvenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientiâ, in incessu gravis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentii amator, atque in Religione saltem per quadriennium versatus, nisi aliter justis de causis Capitulum Generale decreverit, & sit alios docere peritus.

2. At-

2. Attendat is semper discipulos suos ad perfectionem spiritualem promovere, eorum naturales affectus, corruptasque consuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicitusque assiduis correctionibus evellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maxime humilitatē, obedientiam plantare. Instruat deinde eos in his, quæ ad divinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis rite secundum Regulas Breviarii persolvendas, tum in solitis cæremoniis, cum humili gestu, & modestia, sollicitudine, devotioneque observandis, tum etiam in solitudine Cellæ, in oris custodia, visus modestia, strenue retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, externusque veri Religiosi ornatus consistit, ac præcipuè instruat in oratione mentali.

3. Præterea ad minus semel in die eos, & Cellas eorum visitabit, & eis opportunis temporibus necessaria præbebit, & curam animarum eorum sollicitè geret, atq; sæpè aliquo exercitio spirituali eos depascet. Post completorium tandem illis convoca-

catis, seorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis, eas dicere tenentur) auditis, pænitiisq; iunctis, necessaria monitiuncula præmissa, eos benedicat : Benedictio Dei Patris omnipotentis, &c.

4 Meminerit autem perpetuo Novitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros usque ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens uberem à Deo mercedem suorum laborum recepturum.

5. At è contra si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interventu, illum ab officio suspendere, & alium in ejus locum subrogare, donec superiores aliter providerint.

Sequitur Regula.

Radicentur ei dura, & aspera, per que itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua perseverantiam, post duorum mensium circulum, legatur ei hac regula per ordinem,

& dicatur ei. Ecce lex, sub qua militare vis, si potes observare, ingredi, si verò non potes, liber discede, si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Novitiorum, & iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensum circulum, relegatur ei Regula, ut sciat ad quid ingreditur, & si adhuc stat, post quatuor menses iterum relegatur ei eadem Regula, etsi habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire, & cuncta imperata servare: tunc suscipiatur in Congregatione, sciens se sub lege Regula constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio, nec collam excutere de sub iugo regula, quam sub tam mörösa deliberatione, licuit recusare, aut suscipere. Suscipiendus autem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conversione morum suorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis ejus, ut si aliquando aliter fecerit, à Deo se damnandum sciat, quem irridet. De qua promissione sua, faciat petitionē ad nomen Sanctorum, quorum Reliquia ibi sunt, & Abbatis præsents, quam petitionem manu sua scribat, aut certe si non scit litteras, alter

ter ab eo rogatus scribat, & ille Novitius signum faciat, & manu sua, eam super Altare ponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc Versum, *Sucipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Quem versum omnis congregatio tertio respondeat, adjungentes, Gloria Patri, &c. Tunc ipse frater Novitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur.*

Constitutio.

Postquam per annum variis exercitiis, ac correctionibus probatus est Novitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei Regula, & Constitutiones, ut supradictum est, ut plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inventus fuerit, si Capitulum, audito ab ipso Magistro, & aliis de ejus moribus & in Religione progressu, discussione facta, eum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professionem

nem admiserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum apposita. Quam professionem ipsemet Novitius manu propria subscribat, præsentibus duobus testibus sæcularibus, sive fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur semper facta ad præscriptum Sanctæ Regulæ ac nostrarum Constitutionum sub eadem vita communi, ita ut nunquam sic professus ex quavis antiqua consuetudine prætereundum posset se liberum, ac immunem ab ulla, vel minima observantia his in constitutionibus expressa, qui usus, ac consuetudines forsan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequitur Regula.

Res, si quas habet, aut erogat prius pauperibus, aut factâ solemniter donatione conferat Monasterio, nihil sibi reservans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec propriæ corporis potestatem se habiturum sciat. Mox

ergo in oratorio exuatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conservanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterii projiciatur: illam tamen petitionem, quam de super Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio servetur.

Constitutio.

I.

UT hæc Regulæ dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunq; secum attulit Novitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conservationem deponantur. Quæ res nullo modo ante ejus professionem, neque à Superioribus, neque à Cellerario, nec ab ipso etiam Novitio, vel ejus jussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunque nomine, vel prætextu venditi, vel
com-

commodati, nec eleemosynæ quidem, sed ipse Novitius ante professionem de rebus suis plene, ac libere disponat.

2. Nec ab eo quisquam pro se, vel pro aliis petere audeat quidquam sub pænâ circularis disciplinæ, quam etiam incurret, qui petere suggesserit, vel ante professionem aliquid de ejus rebus disposuerit.

3. Attamen si ipse de rebus suis, disponere recusaverit aut certe voluerit, eo casu quæcunque ex ejus spoliis remanent, in usum Ecclesiæ convertantur, in ornamentis scilicet Altarium, ac sacrarii; idem de eleemosynis in Ecclesia relictis observandum.

4. Quæ omnia si quis ad alium usum converterit, ter in pane & aqua jejunet, & legata Congregationi relictæ, non nisi in usum à Benefactore statutum, convertantur.

5. Quoad verò ad acceptationem missarum perpetuam, observetur omninò decretum Sac. Congregationis Concilii de celebratione Missarum, suisque con-

gruis temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non recipiantur, si congruo tempore adimpleri non possunt. Nec anticipate pro personis, aut eleamofynis incertis applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuo celebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum intentionem, & quinque, quæ restant ad superioris intentionem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo dies non habeant in hebdomadis, in quibus Eremiti obligationibus satisfiit.

6. Si autem aliquis Novitius mendax inventus fuerit circa sua gravia propalanda impedimenta, ante professionem expellatur; at si post professionem detegatur, graviter puniatur; dummodo professio nulla non sit.

DE FILIIS NOBILIIUM , VEL
PAUPERUM QUI OFFE-
RUNTUR.

CAPUT LIX.

I quis forte de Nobilibus offert
filium suum Deo in Monasterio,
si ipse puer minori atate sit, pa-
rentes ejus faciant petitionem,
quam supra diximus, & cum oblatione ipsam
petitionem, & manum Pueri involuant in
palla Altaris, & sic eum offerant. De re-
bus autem suis, aut in presenti petitione pro-
mittant sub jurejurando, quia nunquam per
se, nunquam per suspectam personam, nec quo-
libet modo ei aliquando aliquid dent, aut tri-
buant occasionem habendi, vel certè si hoc fa-
cere noluerint, & aliquid offerre voluerint in
elemosynam Monasterio pro mercede sua,
faciant ex rebus, quas dare volunt Monaste-
rio donationem, reservato sibi (si ita volue-
rint) usu fructu ; atq; ita omnia obstruan-
tur, ut nulla suspicio remaneat puero, per
quam deceptus perire possit (quod absit) quod
experimento didicimus : Similiter autem, &

pauperes faciant. Qui verò ex toto nihil habent, simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

Constitutio.

CUm dictum sit suprà, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusvè tractemus.

DE SACERDOTIBUS, QUI VOLUERINT IN MONASTERIO HABITARE.

CAPUT LX.

SI quis de ordine Sacerdotum Monasterio se suscipi rogaverit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino perstiterit in hac supplicatione, sciat se omnem Regulae disciplinam servaturum, nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusserit ei Abbas, sin alias, nullatenus

tenus aliqua præſumat. Sciens ſe diſciplinæ Regulari ſubditum, & magis humilitatis exempla omnibus det, ſi fortè ordinationis, aut alicujus rei cauſa fuerit in Monafterio, illum locum attendat, quando ingreſſus eſt Monafterium, non illum, qui ei pro reverentia Sacerdoti conceſſus eſt. Clericorum autem ſi quis eodem deſiderio Monafterio ſociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipſe tamen ſi promittat de obſervatione Regula, vel propria ſtabilitate.

Conſtitutio.

I.

Sacerdotes qui animo perfeverandi in noſtram Congregationem venient, ſimul atque habitum Eremiticum ſuſceperint, ſuper omnes Clericos, ſub tamen omnes Sacerdotes, non ſolùm Profeſſos, ſed etiam Novitios collocantur. At Clerici cum Præſbyteri effecti fuerint, ſupra dictos Sacerdotes locum recuperabunt.

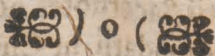
2. Novitii Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarii in Choro, nec in

Altari Conventualem missam celebrare: & ad minustrium annorum spatio omnes functiones, quas faciunt Clerici Professi, exercean, nec in aliis, quam Clericorum obedientiis misceantur.

3. At Clerici cujuscunq̃ue gradus, licet Diaconi existant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto Novitio præcedant, sed donec Sacerdotes fiant, inferiorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex devotionis, vel alterius rei causa Eremos nostras invisunt, dum ibi commorantur, si Episcopi aut Prælati sint, in omni loco præcedant Priores. Reliqui verò Præsbyteri, qui aliqua dignitate Ecclesiasticâ, scientiâ, vel nobilitate pollent, superioribus utiq̃ue cedere solent, reliquis omnibus præire.

4 Idipsum in Religiosis viris hospitibus observari solet. Demum hæc hospitum & insignium personarum promotio, absolutè ex Superioris arbitrio pendet.

DE MONACHIS PEREGRINIS
QUALITER SUSCIPIANTUR.

CAPUT LXI.

SI quis Monachus Peregrinus de longinquis Provinciis supervenerit; si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam invenerit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus est quod invenerit, suscipiatur, quanto tempore cupit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, ne fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maximè quia tempore hospitalitatis, potuit ejus vita dignosci. Quod si superfluous, aut vitiosus inventus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterii, verum etiam dicatur ei honeste, ut discedat, ne ejus miseria,

etiam alii vitentur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur projici, non solum si petierit suscipiatur, Congregationi sociandus, verum etiam suadeatur, ut stet, ut ejus exemplo alii erudiantur, & quia in omni loco, uni Domino servitur, uni Regi militatur. Quem si etiam talem prospexerit Abbas, liceat eum aliquantulum in superiori constituere loco, non solum autem Monachorum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in majori, quam ingreditur loco, si ejus talem prospexerit esse vitam. Caveat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis ejus, aut Litteris comendatitiis, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi verò, qui ad nostras Eremos visuri accedunt, maximâ charitate excipiantur, ac tractentur, tum quia Peregrini,

ni, tùm quia Religiosi sunt: sed ultrà tri-
duum commorari non permittantur, ne
ipsi in hospitio otio deliteſcant, & Do-
mus expenſis gravetur.

DE SACERDOTIBUS MO-
NASTERII.

CAPUT LXII.

 Iquis Abbas ſibi Prasbyterum,
vel Diaconum ordinari petierit,
de ſuis eligat, qui dignus ſit Sacer-
dotio fungi: ordinatus autem
caveat elationē, aut ſuperbiam, nec quicquam
praſumat, niſi quod ei ab Abbate præcipitur,
ſciens ſe multo magis diſciplinæ regulari ſub-
ditum. Nec occasione Sacerdotii obliſcatur
Regulæ obedientiam, & diſciplinam, ſed ma-
gis, ac magis in Deum proficiat: locum verò
illum ſemper attendat, quo ingreſſus eſt Mona-
ſterium, præter officium Altaris, & ſi forte ele-
ctio Congregationis, & voluntas Abbatis pro
vitæ merito eum promovere voluerit, qui
tamen Regulam à Decanis, vel Præpoſitis
conſtitutam, ſibi ſervandam ſciat. Quod
ſi

si aliter præsumpserit , non ut Sacerdos , sed ut rebellis judicetur , & saepe admonitus , si non correxerit , etiam Episcopus adhibeatur in testimonium . Quod si nec se emendaverit , clarescentibus culpis , projiciatur de Monasterio , si tamen talis fuerit ejus contumacia , ut subdi , aut obedire regulæ nolit .

Constitutio.

I.

CLericorum ad ordines promotio, solius Capituli Generalis, vel Dietæ est facultas ; præmissa diligenti , plenaque à Patribus visitoribus informatione , an promovendus habeat requisita , qui Patres in actu visitationis , una cum loci Priore , exactè considerent num sufficienti scientia , sit instructus , tum mores scrutentur , ac præcipuè an in eo regnet humilitas.

2. Nullus ad Præsbyteratum promoveatur , nisi post professionis quinquennium , licet in hoc , si idonea persona judicabitur , Capitulum Generale dispensare possit.

3. Qui

3. Qui se ipsum promovere fecerit, absque Capituli Generalis licentia, seu Dietæ suæ superioris, disciplina circulari mulctetur, ab ordinibus suspendatur, ac degradetur, maneat scilicet infra omnes alios professos ordinatos. Qui autem absque dictis facultatibus quempiam fecerit promoveri, circulari pariter disciplina, aliisque arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, ut Clerici à Capitulo Generali, vel Dieta promoti, suis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promoveantur, Priores diligenter in Sacramentorum doctrina versari faciant, eosque, qui Sacerdotio initiandi sunt, ut caeremonias, casusvè, qui evenire possunt, Theologiamque moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli tertii facultate, prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine Capituli Generalis venia in praxim deducat.

7. Fra-

7. Fratres Laici caveant ne causâ lectionis, negligentes ad obedientiam redantur: Ideoque statuitur, ut ex dictis nullus plusquam duos codices, ultra officium Beatæ Virginis, doctrinam Christianam, præsentisque Constitutionis subjunio in pane, & aqua retinere possit.

DE ORDINE CONGREGATIONIS.

CAPUT LXIII.

rdines suos in Monasterio ita conservent, ut conversionis tempus, & vitæ meritum discernit, vel ut Abbas constituerit. Qui Abbas non conturbet gregem sibi commissum, nec quasi liberâ utens potestate, injustè disponat aliquid, sed cogitet semper, quod de omnibus Judiciis, & operibus suis redditurus est Deo orationem. Ergo secundum ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi fratres, sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum imponendum, in Chorum Tandem, ut in omnibus omninò locis et as non disce-

discernatur in ordine, nec præjudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Præsbyteros judicaverunt. Ergo exceptis his (quos, ut diximus) altiori consilio Abbas prætulerit, vel degradaverit, certis ex causis, reliqui omnes, ut convertuntur, ita sint, ut V. g. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Juniorem se noverit esse illo, qui primâ horâ diei venit, cujuslibet ætatis, aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur.

Constitutio.

I.

CUM ex dignitate, seu antiquitate locorum sæpè prælatio descendere soleat Prælatorum. Sciendum est Sacram Montis Coronæ Eremum, totius Congregationis caput esse; postea Priores infra-scriptarum Nationum Novitiorum sequuntur. Ideò illi Prior S. MARIE de Rhua succedit, tertius S. MARIE Coronatæ, quartus Montis Argentini, sicque alii juxta locorum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Major dictus omnibus Religionis Prælati quocunq̃ue loco, ac tempore præest, qui in prædicta sacra Eremo Montis Coronæ (nisi necessaria negocia aliò evocent) commorari solet.

3. Ibi duo Visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre Majore universale totius Congregationis regimen, consistit, & hi Prioribus præbunt omnibus in locis, eorum residentiis exceptis, idest intrà clausuram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter Visitatores qui primus est in electione præbit licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alii ibi sint Prælati) omnes alios, ut supra dictum est, præcedet, qui tamen cum simul conveniunt, alter alteri juxtà ordinem, ac prioritatem locorum suorum sibi invicem cedunt, post hos Magister Novitiorum collocatur.

6. Quicunq̃ue alii Sacerdotes, Clerici, & Conversi, aut oblati fuerint in casu præ-

præcedentiæ, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, observabunt.

7. Priores, ac visitatores hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac Vice-Prioribus antecellere consueverunt: hoc autem quoad Mensæ, locum ejusq; benedictionē, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salva semper Domus administratione, ac familiæ superioritate superiori, ac Vice-Priori supradictis remanente.

8. Primam utriusque chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælatus occupabit.

Sequitur Regula.

Uniores ergo, Priores suos honorent, Priores Juniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium puro appellare nomine, sed Priores juniores suos, fratres nominent. Juniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur paternæ reverentia. Abbas autem, quia vices
S Chri-

Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi, Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Ubicunq; autem sibi obveniant fratres, Junior à Priore benedictionem petat, transeunte majore, Junior surgat, & det ei locum sedendi, nec præsumat Junior consedere, nisi ei præcipiat Senior suus, ut fiat, quod scriptum est; honore invicem prævenientes. Pueri verò, vel adolescentes in oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam habeant, & disciplinam usq; dum ad intelligibilem ætatem perveniunt.

Constitutio.

I.

EX hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant, semper Patri Majori genuflectere quoties cum alloquuntur, vel obviam in Eremitico habent, sicque tempore Capituli Præsidenti, quod & ante Priorem loci in Cella tantummodo faciendum est,

eſt, eodem modo Novitii coram Magiſtro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Præ-
latis, caput detegere, & humiliter ſe in-
clinare ſufficit: Antiquioribus item ſem-
per inferior ſedens aſſurgat, & capite a-
perto aliquantulum humiliteretur.

3. Et generaliter non ſolum Novitii,
Junioresvè, ſed omnes viciffim ſingulos
à Regula præſcriptos mores observa-
bunt, uti ſunt inclinationes, apertio ca-
pitis, ac alia ſigna civilia, ac reveren-
tiæ.

4. In nominandis, vocandiſque Pa-
tribus conſuevit noſtra Congregatio ſic
vocare, Pater Major, Pater Præſidens,
Pater Prior, ac Sacerdotes ſimplices, Fra-
ter Romualdus, &c. & omnes alii ſimpli-
citer vocentur, oblatis quoque fratres,
quæ ſimplicitas ſemper eſt ob-
ſervanda.

DE ORDINANDO ABBATE.

CAPUT LXIV.

IN Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut hic constituatur, quem sibi omnis concors Congregatio secundum timorem Dei, siue etiam pars, quamvis parua Congregationis saniori consilio elegerit: vita autem merito, & sapientie doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si ultimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitiis suis (quod quidem absit) consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipsè, vel Abbatibus, aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant pravorum prevalere consensum, sed domui Dei dignum constituent dispensatorem, scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud castè, & Dei Zelo faciant, sicut è contrario peccatum incururos, si negligent. Ordinatus autem Abbas

sem-

semper cogitet quale onus suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suae, sciatq; sibi oportere prodesse magis, quam praesse. Oportet ergo eum esse doctum lege divina, ut sciat, unde proferat nova, & vetera, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet misericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia, diligat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & ne quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, frangatur vas; suamq; fragilitatem semper suspectam habeat, memineritq; calamum quassatum non conterendum. In quibus non dicimus, ut permittat nutriri vitia, sed prudenter, & cum charitate ea amputet; prout viderit utiq; expedire (sicut iam diximus) & studeat plus amari, quam timeri. Non sit turbulentus & anxius, non sit nimis obstinatus, & non sit Zelotypus, & nimis suspiciosus, quia nunquam requiescet. In ipsis imperiis suis sit providus, & consideratus, siue secundum Deum, siue secundum saeculum sint. Opera quae injungit discernat, & temperet, cogitans discretionem Sancti JACOB dicentis: si greges meos
S 3 plus

plus jam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hæc ergo aliâq; testimonia discretionis matris virtutum sumens, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, & præcipue ut præsentem Regulam in omnibus servet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

I.

ANte omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregique suo præesse sciat.

2. Cum primum ergo novus Prior in suam Eremum devenerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuique concedere, quidvè negare debeat, ac deinde de domo sua ordinanda, ministrisque eligendis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longâque facta oratione,

ne, ipſe cum aliis, ad quos elatio pertinet, per diem ſaltem præmeditabuntur, qui digni ſint familiæ officiales.

3. Atque tunc convocato de more Capitulo, & abſolutis præteritis ab obedientiis ſuis, diligentes & timoratos rerum agendarum Miniſtros, ſolita calculatione conſtituant.

4. Quorum primus erit Sacriſta, ſecundus Bibliothecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archivista, quintus Cellarius, ſextus Diſpensator, ſeptimus Infirmarius, octavus Piſtor, nonus Cellæ viniariæ cuſtos, decimus fructuum diſtributor, undecimus Coquus, duodecimus Janitor, tertius decimus Hoſpitarius, quartus decimus Barbitonſor, quintus decimus Veſtiarius, ſextus decimus pannarius, decimus ſeptimus ferramentarius, decimus octavus Hortulanus, decimus nonus Sylvarum cuſtos. Facta autem prædicta electione ante Completorii lectionem, omnibus in Capitulo exiſtentibus, eorum ordinatio diſtinctè legatur, qui omnes, & ſinguli obedientiam ſibi injunctam alacri-

animo, & absque murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo revertitur, fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, binas, vel plures obedientias Frater unus idoneus, & sufficiens habere poterit, & è converso ubi numerus abundat, una, in duos, si opus fuerit, dividatur.

6. At si infra annum fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos privandus sit officio, novusque sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio saltem seniorum rem exequatur.

7. Hoc ergo modo, dispositâ Domo, & ordinata familia, curet Prælatus sollicitè Pastoris boni more, frequenter suas oves recognoscere, eisdemque salutare pasculum præbere. Quod profecto fiet, si singulis Sabbatis (aut Sabbato impedito) alio die, Capitulum, ut vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacræ scripturæ auctoritate, vel ex sequenti Dominicæ Evangelio, vel ex Regulæ Sanctæ, Constitutionevè, doctrina desumpta præmittatur. Prior omnino singulis Sabbatis Culparum Capitulum habere teneatur, nisi gravissima urgeat causa, nec quia supradictum spirituales discursus non paraverit, omittat, dupliciter enim erraret, si totum ob tam levem causam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus Visitatoribus puniatur.

8. Ac deindè specialiter, quæ in sequenti hebdomada servanda, faciendave sunt, annuncient, veluti festa ex præcepto, jejunia vigiliarum, ac quatuor temporum, si anniversaria dicenda, Communionem faciendam, Communem refectionem, observantiarum, officiique mutationem cum dubiorum occurrentiis & sic de aliis, quæ accidere solent declaratione.

9. Constituat insuper, & omnia quæ ad regimen, & conservationem Domus,

atque familiæ spectant, nec non generaliter omnes cum fervore hortetur ad observantiam Sanctæ Regulæ, ceremoniasque adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum, &c.

10. Nec obliviscatur unquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores, tam vivos, quam mortuos, omnesque in necessitate constitutos, & aliqua, quæ sæpè accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressionem, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum brevitate, secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Novitiatu cum Novitiis morantur primi erunt, qui
sta-

statim dictâ culpa , omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus versa facie ad Superiorem prosternant; ac tamdiu, sic maneant, quousque ipse signum dederit, quo audito erigant se in genua, donec pænitentia data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantiis rerum, ac personarum maturè consideratis, unicuique vulneri proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pænitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritque mutare, & alterare, moderari, atque in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pænitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior unumquemque admonere, vel corrigere juxtâ demerita eorum, eisque debitam pænitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sine mora debent.

15. Non

15. Non omittat superior negligentes, vel recusantes ad Capitulum accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, severè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiatur; at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exindè reportet supplicium, nec quicquam moretur Prælatus, quamvis eodem tempore reus, majorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus poenitentiis procedit, at si poenitentia gravis fuerit, ut puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut ultra dies quindecim) si subditus appellaverit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum Superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Pri-

18. Priores sicut & alii omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes jugiter in Eremo, rarissimè, nisi extrema cogat necessitas, exeant.

19. Rursus ad conservationem rerum domesticarum patrimonii ipsius loci cum debita diligentia, curent Priores, scripturas, contractus, Instrumenta, Bullas Apostolicas, & quæcunque ad rem faciunt habere, recuperare, & in quodam Archivio, seu arca benè clausa, & custodita servare, nec non & libellum conficiant, in quo contineantur summaria dictarum scripturarum, & Archivistæ custodiâ servantur.

20. Notent præterea, & secum habeant ea acta Capitularia, quæ ad locum suum, & ad communes observantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conventualis cum suis circumstantiis dierum, & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremitis nostris, & alius libellus, in quo nomen, & loci Patriæ, dies ingressus, ac professionis,

cu.

cujusque Eremitæ, præmisso nomine, ac cognomine, quo vocabatur ante habitus susceptionem: item fugitivorum, expulso-
rum, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia aliis Societatis Prælati notificari debent, ut & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, ubi annuatim registrentur à Capitulo Generali, acta Capitularia cuicunque Priori data & in actu visitationis à Visitatoribus.

23. Nullus Prior potest nova ædificia erigere, nisi loci redditus expensas superent, ita ut ex residuo perfici queant, alias aut eleemosynis, aut alio quovis subsidio construantur.

24. Nova non fundentur ædificia, donec quæ capta reperiuntur ad debitum finem perducantur, sine Superiorum licentia. Ad novum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt,
li-

licentia scilicet Superiorum, Conventualisque Capituli consensus.

25. Non omittant Priores singulis bimestribus, Patres Majorem, ac Visitatores, de eorum familia facere certiores.

DE PRÆPOSITO MONASTERII.

CAPUT LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi scandala gravia in Monasteriis oriantur, dum sunt aliqui maligno spiritu superbia inflati, qui existimantes se secundos Abbates, assumptes sibi tyrannidem scandala nutriunt, & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod quam sit absurdum facile advertitur, quia ab ipso initio ordinationis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogitationibus suis exutum se à potestate Abbatis sui, qui ab ipsis est ordinatus, à quibus & Abbas.

Hinc

Hinc suscitantur invidia, rixa, detractio-
nes, emulationes, dissensiones, & inordina-
tiones, & dum contraria sibi invicem Abbas.
Præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est
sub hac dissensione animas periclitari: & hi
qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus,
eunt in perditionem cujus periculi malum
illos respicit in capite, qui talibus in ordina-
tione se fecerunt autores. Ideoq; nos prævi-
demus expedire propter pacis, charitatisq;
custodiam in Abbatis pendere arbitrio ordi-
nationem Monasterii sui, & si potest fieri, per
Decanos ordinetur (ut antea disposuimus)
omnis utilitas Monasterii, prout Abbas di-
sposuerit, & dum pluribus committitur,
unus non superbiat. Quod si aut locus ex-
petit, aut Congregatio petierit, rationabiliter
cum humilitate, & Abbas judicaverit expe-
dire. Quemcunq; elegerit Abbas cum con-
silio fratrum timentium Deum, ordinet sibi
Præpositum. Qui tamen Præpositus illa
agat cum reverentia, quæ ab Abbate suo ei
injuncta fuerint, nihil contra Abbatis volun-
tatem, aut ordinationem faciens, quia quan-
tùm

*tum Prælatus est cæteris, tantum eum oportet
solicite observare præcepta regula.*

Constitutio.

I.

Quem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appellat, nos Superiorem simpliciter dicimus, qui solum in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum, ac familiam.

2. Hunc quoties Prior ab Eremitio discedit, puta cum ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcunque agendum se confert, nominatim fratribus notificare debet: quo omnes subditi sciant, cui obedire seu ad quem in suis indigentiis recurrere oporteat.

3. Hanc eandem Superioris denominationem potest, imò debet facere Prior ante obitum suum, si mori contigerit: attamen si vel ab ipso loco discedens, vel moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si adsit) ipso Jure Superior intelligatur.

T

4. Li-

4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nullâ antiquitatis, vel dignitatis habitâ ratione, sed solum habilitatis, atque sufficientiæ, sive meriti qualitate consideratâ.

5. Superior itaque eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, eique omnes de familia, tanquam verò Priori, obediant, sequè subditos subjectosve demonstrent.

6. Dicta Superioris auctoritas tamdiù durabit, quamdiù verus Prior domum revertatur, vel alius in ejus locum subrogetur. Hic enim Eremum ingrediente, omnis dicti Superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem Superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam ea durante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestque Prior, vel verbo, vel per litteras eundem revocare, amovere, atque mutare, prout sibi visum fuerit, atque libuerit, nec ultra illi aliquâ Superioritas, aut præcedentia erit, & in casu
con-

contraventionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinaverit.

9. Non potest Superior durante Capitulo gravi, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquam innovandi, ita ut nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotia Prior discedens, vel moriens fieri iusserit, quamobrem sicut ipse Superior semper, & ubique suo Priori obedire tenetur; ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnia, quæ fieri desiderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia Superior Abbatia S. Salvatoris Montis accuti, per Capitulum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante huiusmodi electio-

ne tam ipse Superior, quàm sua familia
semper, & in omnibus sine exceptione
Priori Montis Coronæ subsit, eique per-
petuo obedire teneatur. Quin & Prior
Montis Coronæ tanquam proprius Præla-
tus prædictæ Abatiæ debet, non solum,
quando opus est, sed etiam sæpè ex offi-
cio suo debito eandem Domum, cum Su-
periore, & familia illic comorante visitare,
corrigere, atque instruere. Nec non quæ-
cunque ibidem necessaria, agenda vè sunt,
disponere & ordinare, cujus dispositioni,
& ordinationi omnes quotquot ibi sunt,
tanquam verè subditi obediant. Non ta-
men poterit dictus Prior, dictum Superio-
rem uti à Capitulo Generali electum mu-
tare, sed urgente necessitate id faciendi ad
Patres Majores, ac Visitatores recurratur,
qui iusta stante causa mutare possunt. Sed
correctio, ac pæna dicti Superioris pro-
prio Priori relinquitur (uti Sancta regula
jubeat) & si in hoc Prior negligens fuerit,
Pater Major, & Visitatores, tam in actu
Visitationis, quàm extra severe puniant,
quod si accadat in discessu Prioris Montis

Co-

Coronæ, aut in morte, Superiorem in Eremo relinquat, hic præcedet, & Superiori Abbatia imperabit.

DE OSTIARIIS MONASTERII.

CAPUT LXVI.

AD portam Monasterii ponatur frater sapiens, qui sciat accipere responsum, & reddere, cuius maturitas eum non sinat vagari. Qui portarius cellam debet habere juxta portam, ut venientes semper præsentem inveniant, à quo responsum accipiant, & mox, ut aliquis pulsaverit, aut pauper clamaverit, Deo gratias respondeat, aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei, reddant responsum festinanter cum fervore charitatis. Qui Portarius si indiget solatio, juniorem fratrem accipiat.

Constitutio.

I.

His, quæ de ostiario hic admonet. Pater Sanctus, vix aliquid addi po-

T 3

test

test, sufficiet ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilominus ostiarius sollicitus, ne quis molestiam inferat Eremitis absque causa, expediendo eos, qui nihil negotii habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum Superiore, vel Cellario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, ne per Eremum ambulantes, loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula observetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitario nunciatur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem adverterit ostiarius, non per ostium, sed transilitâ sepe, vel aliundè aliquem esse ingressum, modestè eum reprehendat, atque foras ejiciat, quo aliis sit exemplo.

4. Armatus in Eremitio nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum intrare non licere, statim in ipso ingressu
arma

arma deponat, quæ diligenter Janitor cuſtodiat.

5. Præmoneantur quoque alienigenæ, locis conſuetudinem neſcientes, ut cum ſilentio procedant, & ab omni clamore, ſive ſtrepitu abſtineant.

6. Nunquam permittat oſtiarius iumenta aliena per Eremum errare, imò nec introire præter domeſtica, eorumque hoſpitem, qui aliquantulum moræ in loco contrahere deſiderant, quæ tamen iumenta non ſunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

Monaſterium autem (ſi poſſit fieri) ita debet conſtrui, ut omnia neceſſaria, id eſt aqua, molendinum, hortus, piſtrinum, vel artes diuerſæ intra Monaſterium exerceantur, ut non ſit neceſſitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam ſæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum ſe de ignorantia excuſet.

Constitutio.

I.

At tentâ utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet provenire, laudabile valde est, prout Regula jubet, ut secundum hodiernum morem in unaquaq; nostra Eremo quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis privatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Eremo esse oportet, propter olerum frequentem usum, ac necessitatem, cujus cura committenda est, qui agriculturam noverit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conservandis; & quidquid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Fornus, sine quo nostra Eremita stare non potest, idoneum habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conservando, per Cellulas Eremitarum

rum distribuendo, & quæ ad panificium ſpectant, ut ſunt varia Inſtrumenta, atque linteamina, bene inſtructa, mundaque teneat.

4. Adſit & in ſingulis Eremis noſtris Tonſtrina. Tonſoris in loco remotiori, ſitque tale ædificium, quale ars illa requirit, nempe dealbatum, ac perpolitum, atque inſtrumentis ad illam artem exercendam neceſſariis benè munitum, cujus cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium ſuum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoque hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut novacula eradat (reliſto more monaſtico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autem fratres, tam converſos, quàm oblatos, ſervato eodem termino, toto capite radat, ſive tondat; & qui hanc temporis taxationem præterit ſine licentia Superioris, privetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, ſicut Apoſtolica conceſſione permiſſum eſt, omnes au-

tem, propter frequentem Sacrae Communionis usum, pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe abscindere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitio deputati, in quadragesimis erunt omnes non festi, & in quibus non fit abstinencia in pane, & aqua, silentio tamen servato; reliquis anni temporibus tondeatur quando-cunque solvitur silentium, dummodo non impediatur divinum officium.

7. Extra hos dies: non licebit, nisi aliquo necessitatis casu, operari, & tunc de Superioris licentia, sine qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitonsor debet lixivium facere, ignemque lavatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lavare, qui si nequiverit hæc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lavatorium semper mundatum teneat.

DE FRATRIBUS IN VIA
DIRECTIS.

CAPUT LXVII.

Dirigendi fratres in via omnium fratrum, vel Abbatis orationi se commendent, semper ad orationem ultimam operis Dei, commemoratio omnium absentium fiat. Reverentes autem de via fratres ipso die, quo redeunt, per omnes horas Canonicas, dum expletur opus Dei, prostrati solo oratorii ab omnibus petant orationem propter excessus, ne quid fortè subrepserit in via visus, & auditus male rei, aut otiosi sermonis. Nec præsumat quisquam aliis referre quacumq; extrà Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si præsumpserit, vindicta Regulari subjaceat: similiter. & qui præsumpserit Clausura Monasterii egredi, vel quocumq; ire, vel quidpiam (quamvis parum) sine Abbatis jussione facere.

Con-

Constitutio.

I.

Quanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus utendum sit, quantoque in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facilè colligitur. Quapropter sollicitè est observandum ne nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de Superioribus quibuscunque, quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorii in pane, & aqua jejundet.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblatus: verùm si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licentia tamen Superioris suppleat.

3. Ex quacunque ergò causa foras egreditur Eremita, ante omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est profecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egred-

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinerantibus singulis diebus de mane recitabunt, in fine Brevariarii positum, cujus loco, conversi, ac ignari dicant *Pater noster, & Ave Maria.*

5. Non se itineribus festivis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, nisi urgenti obediendiâ, aut necessitate, & festinent insuper, quod habent in mandatis citius, quam possunt exequi, se se expedites ad desideratam protinus quietem reversuri, & si non longè proficiscuntur, si fieri potest de serò Eremum repetant.

6. Itinerantes, sæcularium domos, maximeque divitum, publica que hospitia, & Cauponas fugiant; sed potius ad Monasteria Regularium accedant.

7. Ipse autem Prior, cunctaque ejus familia domi manens pro absentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo constitutis) assidue orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ fiunt Domi extra non referant, nec Domum reversi aliis, quæ

quæ in itinere viderunt, aut intellexerunt, nisi conferant ad ædificationem.

9. Et quamvis ad Jejunia regularia, neque abstinentiam, neque ad privatam psalmodiam minimè obligentur iterantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curent, quia Regulares Solitarii, tanquam speculū populo positi sunt, ideo tam verbo, quam opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maximè si debiles, ac senes sint, ultrà viaticum, jumenta, aliaque opportuna dare non recusent. E contrà hospites charitativè recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi servitutis, vel alimenti offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarum actione suscipiant, seipsos per omnia paupertati, simplicitatiq̃ue Eremiticæ conformantes.

SI FRATRI IMPOSSIBILIA
INJUNGUNTUR.

CAPUT LXVIII.

SI cui fratri aliqua fortè gravia, aut
impossibilia injunguntur, suscipiat
quidem jubentis Imperium, cum
omni mansuetudine, & obedientia. Quod si
omnino virium suarum mensuram viderit
pondus excedere, impossibilitatis suæ causas ei,
qui sibi præst patienter, & opportunè sug-
gerat, non superbiendo, aut resistendo, vel
contradicendo. Quod si post suggestionem
suam, in sua sententia Prioris imperium per-
duraverit, sciat Junior ità sibi expedire, &
ex charitate confidens de adjutorio Dei, obe-
diat.

Constitutio.

I.

Neminem latere putamus contrà Su-
periorum mandata nullam admitti
solere excusationem multoq; minus (per-
severante in sententia Prælato) quidpiam
replicare licere. Omnes ergo Eremitas
ad-

adhortamur, ut simpliciter, patienterque opus sibi injunctum suscipiant & unusquisque illud pro viribus) Dei adjutorium invocando) adimplere conetur ; nunquam verò obediēti deerit Deus.

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabilem excusationem proponere, humiliter tamen, ac modestè, quando supra vires se gravatum putat, sed firmo permanente Superiore, replicationem denegat.

3. Ut ergo totum cum fructu, meritoque obediētiæ eveniat, adhortantur nostri Eremitæ, ut simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, juxtaque suas vires curabit implere Dei adjutorio, qui nunquam vero obediēti deest.

4. Caveant autem Prælati ne subditorum humeris gravia onera imponant, quæ nec digito suo movere volunt ; Ideoque qui indiscretè suos gravabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicque omni charitate, ac benignitate illos tractare, à visitoribus in actu visita-
tio-

tionis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta
severè puniantur.

QUOD IN MONASTERIO
NON PRÆSUMAT ALTER AL-
TERRUM DEFEN-
DERE.

CAPUT LXIX.

Summoperè præcavendum est, ne qua-
vis occasione præsumat alius alium
defendere Monachum in Monaste-
rio, aut quasi tueri, etiamsi qualibet consan-
guinitatis propinguitate iungantur, nec quo-
libet modo id à Monachis præsumatur, quia
exinde gravissima occasio scandalorum oriri
potest. Quod si quis hæc transgressus fue-
rit, arctius coërceatur.

Constitutio.

I.

Defensio, quam hic Sanctus Pater justè
reprobat non est illa, quâ aliquis hu-
milibus, rationalibusvè rationibus, ac sup-
plicationibus pænā evitare curat, fratrem-
ve ab ea liberare: quia cū hæc rationabilis

U

exi-

existat, nullo modo potest scandalum gignere: sed illa est, qua quis impugnativè, & contentiosè sese, aliumvè à panis, aliisvè sibi contrariis contra mentem Superioris, ac Jus eximere tentat, aut contra Prælatum murmurationibus, ac detractio- nibus, insurgendo, injustum, durum, cru- delemvè nominabit, Reum verò è contra Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Re- ligione scandala, ac perturbationes oriri, solent namque protervi, cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt, ne- quiores fieri: Prælati namque animum despondent, fiuntque pusillanimes, & sic tandem à Justitia ministranda cum igna- via desistunt. Studeat itaque unusquisq; fratrem suum, quem amat, cum in cor- rectione constitutum videt, ad humilita- tem, & subjectionem, obedientiam, emen- dationemque hortari, & si vexari, & DEO permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari divi- næ voluntati.

3. Ad

3. Ad hoc , ut tale vitium in nobis non reperiatur, ſecundum culpæ qualitatē huiusmodi falſi deſenſores, aut potius murmuratores ſeverè puniantur, qui tūm contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres Superiores, falſas infamias contra aliquem mittunt, ſi choriſtæ ſunt, per biennium careant voce activa, & paſſiva, Converſi per bimeſtre carcere mancipentur, & ſi tempore Capituli, vel Dietæ veritas non poſſit di-gnoſci, Patri Viſitatori, vel cui Capitulum Generale iudicabit, cauſa committatur, ut non præſumat quiſquam paſſim cedere, aut excommuni-care.

UT NON PRÆSUMAT
QUISQUAM PASSIM CÆDE-
RE VEL EXCOMMUNI-
CARE.

CAPUT LXX.

Vt Etetur in Monasterio omnis præ-
sumptionis occasio, ordinamus,
atque constituimus, ut nulli liceat
quemquam fratrum suorum ex-
communicare, aut cedere, nisi cui potestas ab
Abbate data fuerit. Peccantes autem co-
ram omnibus arguantur. Infantibus verò
usq; ad decimum quintum ætatis annum,
disciplina diligentia sit, & custodia adhibea-
tur ab omnibus, sed & hoc cum omni men-
sura & ratione; nam in fortiori ætate, qui
præsumpserit aliquatenus sine præcepto Ab-
batis, vel in ipsos Infantes sine discretionem
exarserit, disciplina regulari subjaceat,
quia scriptum est. Quod tibi non vis fieri,
alteri ne feceris.

Con-

Constitutio.

I.

Excommunicare actus est Jurisdictionis, illique soli possunt, qui ordinariam, vel delegatam habent Jurisdictionem, uti sunt Piores in propriis locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Major ubique, & in omnes Eremitas.

2 Qui autem, suadente Diabolo, fratrem percusserit, ultra excommunicationem, quam incurrit, carcerali pœna, ac Jejniis, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, gravitatemque percussione considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque, aut iniuriosis solummodo verbis in fratrem suum usus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua jejnet, quodsi minas addiderit, ita ut se velle percutere ostenderit, gravius puniatur. Tandem omnes pacis quocunque modo perturbatores, statim graviter à Superioribus corrigantur.

U 3

UT

UT OBEDIENTES SINT SIBI
FRATRES INVICEM.
CAPUT LXXI.

bedientia bonum non solum Ab-
bati exhibendum est, sed etiam
sibi invicem obediant fratres,
scientes per hanc obedientia viam
se ituros ad Deum. Premisso ergo Abbatis,
aut Praepositorum, qui ab eo constituuntur,
imperio, cui non permittimus privata impe-
ria praeponi, de cetero omnes Juniores Prio-
ribus suis omni charitate, & sollicitudine
obediant. Quod si quis contentiosus reperi-
tur, corripiatur. Si quis autem frater pro
quavis minima causa ab Abbate, vel à quo-
cunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel
si leviter senserit animum Prioris cujus-
cunq; contra se iratum, vel commotum,
(quamvis modicè) mox sine mora tamdiu
prostratus in terram ante pedes ejus jaceat,
satisfaciens usq; dum benedictione sanetur
illa commotio. Quod si quis contempserit
facere, aut corporali vindictae subiaceat, aut
si contumax fuerit, de Monasterio expellatur.

Con-

Conſtitutio.

I.

Qui Prælatum, & Superiorem ſuum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum ſpernit, qui dixit Prælatiſ qui voſ audit, me audit, & qui voſ ſpernit, me ſpernit. Idcò Eremitiſ erga ſuoſ Prælatoſ, obediēteſ, ac humileſ eſſe oportet.

2. Si quiſ verò (quod adſit) cum Prælato ſuo contenderit, vel parum reverenter ſecum ſe habuerit, ſemel in pane, & aqua jejuneſ, & culpam ſuam coram omnibuſ dicat. Qui contra Prælatum ſuum quomodocunq; conſpiraverit, ultra prædictam culpam, diſciplina circulari plectatur.

DE ZELO BONO QUEM
DEBENT MONACHI HABERE.

CAPUT LXVII.

Sicut eſt zelus amaritudiniſ maluſ, qui ſeparat à Deo, & ducit ad Infernum, ita eſt Zeluſ bonuſ, qui ſeparat à vitiis, & ducit ad Deum, & ad vi-

tam æternam. Hunc ergo zelum ferventissimo amore exerceant Monachi, idest honore, se invicem præveniant, infirmitates suas sive corporum, sive animarum, patientissime tolerant, obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile judicat sequatur, sed quod magis alii charitate fraternitatis casto impendant amore, Deum timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate diligant. Christo nihil præponant, qui nos pariter perducant ad vitam æternam, Amen.

Constitutio.

1.

AD bonum, ad sanctum zelum, ad quem Sanctus Pater hortatur, non solum interiori homine, rectè cum Deo ambulare spectat, sed etiam in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offendere valeat, ostendere, imò semper piè vivendi exempla præbere.

2. Sint ergo nostri Eremitæ in incessu graves oculis depressis, verecundi ac humiles, submissa loquantur voce, omnibus subiaceant, suis præcipuè Superioribus, in quorum præsentia, non nisi interrogatos, obmutescere consultius foret.

3. In

3. In omnibus ſuis actibus modeſti, beneque compoſiti, paupertatis amatores, veſtes potius riſarcitas, quam immundas geſtent, & ſicut ipſi ſemper mundi, ac niti- di eſſe debent, ita cellam perpolitam, ſe- cluſa omni prorsus affectatione, curioſi- tateve, omni tempore habere debent.

DE EO QUOD NON OMNIS
OBSERVATIO JUSTITIÆ IN HAC
REGULA SIT CON-
STITUTA.

CAPUT LXXIII.

Regulam hanc deſcripſimus, ut eam obſervantes in Monasteriis aliquatenus, vel honeſtatem morum, aut initium converſationis, nos demonſtremus habere; ceterum ad perfe- ctionem converſationis; qui pervenire feſti- nant, ſunt doctrina Sanctorum Patrum, qua- rum obſervatio perducit hominem ad celſitu- dinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis ſermo divine auctoritatis veteris, ac novi Teſtamenti, non eſt rectiſſima norma vitæ hu- manæ, aut quis liber Sanctorum Catholico-

rum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum? Nec non & Collationes Patrum, & instituta vitae eorum, sed & regula Sancti Patris nostri Basilii, quid aliud sunt, nisi benè viventium, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidiosis, & malè viventibus, atq; negligentibus rubor confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Caelestem festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam, (admonente Christo) perfice, & tunc demum ad maiora, quae supra commemoravimus, doctrinae, virtutumq; culmina (Deo protegente) pervenies. Facientibus hac, Regna patebunt superna.

Constitutio.

I.

QUemadmodum Sanctissimus Pater in Regula non omnimodam perfectionis doctrinam, sed initium tantum aliquod Religiosae disciplinae contineri fateatur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adjungat, tam in strictiori modo vivendi, quàm in sæculi fuga, omniq; peccandi occasione, non

tamen in ea exactè vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2. Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes, non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum, contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequantur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque ferventium discipulorum mores, ac virtutes, vitæque austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omnimoda observantia, à qua nemo excluditur, assuescant.

3. Caveant Superiores ne sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quod ad peccatū mortale obligat,) præcipiendo: quamvis ipso uti tam verbo, quàm scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumve judicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum Visitatorum, nulla incurritur culpa, sed in
illis

illis solum, quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem fiunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac pænitentias à Regula, ac constitutionibus taxatas, aut à Capitulis taxandas, quando illæ à Superioribus iunguntur, exequi, quas omnes iidem Superiores pænitentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel in totum relaxare poterunt.

5. Caveant, ne nimia eorum benignitas, ac clementia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel incuria, regularem destruant observantiam. Et quia Deo districtam reddent rationem, ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam, ac Constitutionem, quæ hoc volumine continentur, singulis diebus per justas portionculas ante Completorii Lectionem legenda statuitur.

PRIMÆ PARTIS FINIS.

SE.

SECUNDA PARS
CONSTITUTIONUM
CONGREGATIONIS ERE-
MITARUM CAMALDULENSIUM
MONTIS CORONÆ.
DE LOCO, ET TEMPORE
CELEBRANDI CAPITULUM
GENERALE.

CAPUT I.

I.

Ongregatio, suis mediantibus
Capitulis, quæ Sedis Apostolicæ
Privilegio Celebrat, Zizanas,
(quæ fortè in agro Religionis
pullularunt) evellere solet, ac addita Reli-
giosæ pietatis munditia, bonum semen ad
messum crescere: statutum ergo est, ut sin-
gulis quoque bienniis Generale Capitu-
lum legitimè celebretur eo ordine, & mo-
do inferius dicendis,

Ce.

Celebratur autem in Sacra Eremono Montis Coronæ semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis : sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Capitulo, & infra annum PP. Major, ac Visitatores, protrahere, minuere vè tempus, prout ipsis melius expedire videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis bienniis celebrari debeat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore celebrabitur Dieta, in qua intervenient P. Major, duo Visitatores Generales, Procurator Generalis, aliique duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Eremono Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circumspectione eligendi sunt, ut in Dieta non plus, quàm duo pro unaquaque natione reperiantur. Dietæ autem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Capituli Generalis, iis exceptis, quæ in his Constitutionibus eidem Capitulo reservantur. Et licet in ipsa non fiat Generalis Prælatorum electio, tamen per mortem, vel per renunciacionem vacantibus, aut quavis alia causa potest.

terit providere, à Visitatoribus, aut aliundè cerciorata : Prælatos mutare , ac suspendere, non autem, nisi prius formato processu, deponere poterit, ac subrogare valebit. Necessarias, sibi quæ visas Fratrum mutationes faciet, Clericos promovebit, omnibus Religionis negotiis providebit, generalibus ordinationibus, ac in re gravi harum Constitutionum declarationibus semper exceptis.

3. Initium, progressus, finisque Dietæ iidemmet erunt, qui Capitulo Generali præscribuntur, iis pariter, quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capitulo quæ generali propria, exceptis omissis & officii, ac Missæ solemnitatem.

QUI AD CAPITULUM VENIRE ; ET QUID SECUM DEFERRE DEBEANT.

CAPUT II.

I.

AD Capituli celebrationem omnes Congregationis Prælati venire, & assistere debent, scilicet, P. Major, Visi-
to-

tores, Procurator Generalis, Prioresque cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, gravique necessitate se impeditum probet, alias per annum privationi vocis activæ, & passivæ subjaceat.

2. Ab hujusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper intervenire Capitulo possint, non nisi quarto quoque anno tenentur, ut supra, qui accedentes, ad evitandas expensas sese associabunt, & in casu necessitatis, unum tantummodo ducant socium, cujus quidem nomen prius Patribus Superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Dietæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Dieta, vel Patre Majore, ac Visitatoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; gravissima tamen necessitate urgente, excepta, quæ

quæ an talis fuerit, nec ne ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores judicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, justam, imò superabundantem viatici pecuniarum provisionem, tam accedendi, quam recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios gravare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omittant, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis partitis distinctè dispositis, ac in fine cujuscunque paginæ illius summa notetur.

6. In iisdem transumptis, provisiones domesticæ describantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria subscribant. Quæ transumpta, si Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis suæ Domus, statum, necessitatemq; continentibus per fidelem latorem transmittant.

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miserit, per annum Prælatura privetur. Qui verò pecuniam Eremo suo à Capitulo Generali taxatam, vel cui ab eodem commissum fuerit, non satisfecerit, in electione Diffinitorum, nec activè, nec passivè admittatur, & maxime si Patri Procuratori Generali, tam pro sua assignatione, quàm pro aliis rebus Romæ solvendis non satisfecerit, suspensionis pœnam ipso facto incurrat, nisi infra annum non satisfecerit, & Priores Teutonici, ac Poloni, si per annum cum dimidio in iisdem defecerint, eandem pœnâ incurrent. Quæ suspensio eo usque protrahatur, quousque plenariè satisfecerint; quod si usque ad Capitulum Generale contumaces fuerint, voce activa, ac passiva priventur, nec ipsi inter vocales numerentur; idem in illis observandum, qui quindenaria ad Capitulum pro Eremo Montis Coronæ deferre tenentur.

8. Universi tandem, ac singuli, qui ad Capituli celebrationem venire coguntur, feriâ sextâ dictam Dominicam tertiam præ-

præcedente in loco futuræ celebrationis
adesse tenentur, sin autem omnes dicta die
non adfuerint, dummodo duæ ex tribus
partibus, congregandorum Patrum præ-
sentes sint, celebretur Capitulum, nec
propter eorum absentiam, invalida, sed
legitima, & canonica censeatur.

MODUS INCHOANDI CA- PITULUM.

CAPUT III.

I.

USitata à majoribus nostris introdu-
cendi Capitulum forma sic se habet,
ut scilicet sabbatho præcedente Domini-
cam, unus ex congregatis Prælati, cui in-
junxerit Major, celebret manè missam pro
congregatione, cum oratione de Spiritu
Sancto, pro bono initio, & successu futuri
Capituli orans.

2. Finitâ nonâ, & oratione ordinaria
peracta, parvula campanula Capituli in-
choandi signum spatio unius Miserere,
cum decem ictibus in fine pulsetur (qui
modus significandi Capitulum, quoties
X 2 signum

signum fieri oportuerit , observandus est) quo signo dato , omnes qui tunc in ipsa Erema præsentés inveniuntur fratres (inclusis exceptis) ad Capitulum Culparum , vel alium locum per Majorem ad hoc deputatum , simul conveniant , ubi omnibus genibus flexis manentibus, Pater Major Psalmum 66. Deus misereatur nostri, &c. Intonabit, cæteris usque in finem Psalmi prosequentibus alternatim. Deindè Kyrie eleison , Pater noster. Et ne nos. Vers. Salvos fac servos tuos. Et Mitte nobis Domine, &c. Et nihil proficiat inimicus in nobis ; & Emitte Spiritum tuum, & creabuntur. & Post partum virgo inviolata, &c. & Domine exaudi orationem meam, & Dominus vobiscum cum suis responsis. Oratio ejusdem Dominicæ, Oratio : Deus qui corda fidelium, & Oratio : Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, &c. pro congregatione , quâ finita per Majorem dicitur Antiphona : Sancta Maria cum Beatissimis Patribus nostris Benedicto, & Romualdo, & omnibus Sanctis, inter-
ce-

cedat ad Dominum DEUM nostrum,
Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedentibus, & in silentio attentè audientibus P. Major suam orationem habebit orationem, quæ tota ad bonum successum, ac felicem exitum Generalis Capituli & Communionem, tendere debet, exhortando omnes ad confessionem ad eundem finem crastina die faciendam in missa Conventuali. Ordinabit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti mane, omnes cum devotione, & fervorem sacram facere debeant, cum oratione Spiritus Sancti, quæ omnia cum devota, ac iugiter cunctorum oratione ad prædictum finem, prosperitatis scilicet, atque felici successus Generalis Capituli fieri debent. Dominica verò die P. Major, solemniter majorem Missam dictâ Tertia, celebrabit, in qua omnes fratres, ac etiam vocales illos, qui fortè celebrare nequiverint, communicabit.

DE ELECTIONIBUS IN
COMMUNI IN CAPITULO GE-
NERALI FACIENDIS.

CAPUT IV.

I.

OMnes superiorum electiones juxta Concilii Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Electores, antequam ad electionem deveniant, se meliores electuros juxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæque etiam sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Usus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis servetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quisquam electus intelligatur, nisi majorẽ partem supra medietatem obtineat, quod si duo vel plures in calculis concurrant, ultra medietatem pro eadem Prælatura, officio, uterq; concurrens iterum suffragiis exponatur calculorum, quique majorem favorabilium votorum partem habuerit, ele-

electus intelligatur; at si iterum pariformes in favorabilibus supra medietatem fuerint, præferatur, ac electus prior in professione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Prælatūra, aut officio proponitur, si in Diffinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita ut tractatus Patrum Diffinitorum audire minimè valeat, nec revertatur, donec vocetur. Idem pariter observandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Diffinitoribus aliquis, vel ipsemet Præsident, jus ac interesse haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per se, vel alios directè vel indirectè, vocem, aut suffragia ad aliquod officium consequendum procurabit, ultra alias pœnas, censurasque contra illos, qui simili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., privationis officiorum ipso facto, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pœnam incurrant, dispensatione soli summo Pontifici reservatâ, quæ pœnæ ad complices, & ad scientes, & non revelantes extenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremitis insimul agere, tractare de qualitate, & habilitate, meritis, vel demeritis, respectibus, ac convenientiis eligendorum, quæ justè alio, alium digniorem, melioremvè præmonstrare solent; adhortando, persuadendoque modestè, charitativè, ac Religiose, ad digniorem electionem, dummodo fiat sine precibus, donis, promissivè; hæc quippe sunt subornationes, ac practicæ, de quibus summorum Pontificum Decreta, Constitutionesque intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælati, aut Principibus sæcularibus, aut alia quacunque persona extra Congregationem commendatitias, favorabilesque Epistolas ad aliquod officium obtinendum, ad Capitulum directas procuraverit, voce activa, ac passiva per biennium privetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habuerit tractatum, infra quindecim dies, ultra consuetam abstinentiam, ter in aqua, & pane jejundet, ac ter se intorto flagello privatim, in cella scilicet, di-

diverberet, ac genibus flexis ter Psalmos Penitenciales cum Litanis recitabit.

DE PRÆLATURARUM RENUNCIATIONE, PATRUMQUE VOCALIUM ABSOLUTIONE.

CAPUT V.

I.

Ipsa die Dominica post Nonam, finita ordinaria oratione, detur Capituli signum, & omnes Prælati ad sonum campanulæ in Definitorium conveniant, ubi congregati, primum fiat similis dici vocalis oratio, cum suis Versibus & Orationibus.

2. Deinde Pater Major Prælatos moneat, ut solito more unusquisque prælaturam deponat, qui omnes illicò (præter Patres Visitatores) culpam suorum defectuum in administratione admissorum, genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ in manum Majoris renunciantes, in terram se prosternant. Tunc verò ipse Major

acceptatis singulorum renunciationibus, nomine, ac Vice, Capituli, imposita pro negligentis cuique aliqua pœnitentia, pronunciet omnes tam præsentes, quàm absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officiisque suis, sicut alios ab aliis officiis, & obedientiis. Quamvis absentes in eorum guberniis, tanquam à Capitulo Generali deputati, usque ad adventum successorum, aut per literas remotionem, interim eorum locis fungentes.

3. Et ut electiones Capituli stabiliores, firmiores, ac validiores sint, imo etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Major eos absoluat, & dispenset, ut sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & unus dicat Confiteor DEO alta, alii verò demissa voce, & Pater Major Misereatur, &c. & Indulgentiâ, &c. postea absolvat, dicens Ego N. quantum se extendunt privilegia nostra, absolvo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunq; aliâ sententiâ, ac pœna, & dispenso vobiscum

biscum super omni irregularitate in quantum possum, & indigetis ad canonicas, legitimasque electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententiis, pœnis, ac irregularitatibus contractis ob defectus concernentes electiones in præsentî Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo factò ipse Major genuflexus culpam dicat, & Majoratui renunciet, quam renunciationem PP. Visitatores nomine, ac Vice, Capituli accipientes, injuncta prius pœnitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem Visitatores suo deinde loco, & tempore sui officii, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deveniatur, vocalium singuli sigillatim jurabunt, se, quos in conscientia meliores judicabunt, electuros, secundum formam infra scriptam.

Ego N. juro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientię dictamen, servatâ

vatâ tamen dispositione Constitutionum. Et hoc solum iuramentum pro omnibus electionibus in hoc Capitulo futuris satis erit.

DE PATRUM DIFFINITO-
RUM, AC PATRIS PRÆSIDEN-
TIS ELECTIONE.

CAPUT VI.

I.

EX omnibus Patribus vocalibus in Capitulo præsentibus, Patres Diffinitores eligantur, dummodo in proximè præterito Capitulo, Diffinitores non extiterint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex item eligantur Diffinitores, duo scilicet pro unaquaque natione, id est Ecclesiastica, Veneta, & Neapolitana, & quando Patres Poloni accedunt, si quatuor fuerint eligibiles, duo autem eligantur, sicut de aliis Nationibus dictum est, ita ut in huiusmodi casu octo existant, at si pauciores quatuor fuerint eligibiles, unus solummodo eligatur, & sint septem, quod si unus tantum capax fuerit, pos-

possit illum Capitulum inter Diffinitores cooptare, at non cogatur, ut electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest Diffinitores, nullaque Civitas, aut Territorium, non nisi unum Diffinitorem habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis exponantur, incipiendo à Patribus Visitatoribus, sequanturque Patres vocales, secundum professionis ordinem, uniuscujusque suffragiis tùm nigris, tùm albis semper adnotatis.

4. Patrum vocalium omnium completis scrutiniis, inspiciatur, quot ex ipsis favorabilia habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectivè fuerint, ut supra, omnes Diffinitores erunt canonicè electi: At si pauciores sex fuerint, aut septē, aut octo respectivè, iterum fiat scrutinium pro tot Diffinitoribus, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint,

rint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures ejusdem Civitatis, aut Territorii electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui majorem favorabilium calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Insuper quia dictum est, in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres: pluresvè in una Natione electi inveniantur, qui supra duos pauciora favorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac novo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nullum, vel unum solum electum habuerit diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectivo modo, ac formâ supradicta, electis, cæteris inde egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, Visitationes per ipsos conscriptas benè clausas, sigillisquæ unitas, diffinitorio consignabunt.

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis: Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis unum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorii erit, quiq̃ue cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam authoritatem, potestatemq̃ue habebunt.

DE SCRIBÆ, VICARII CAPITULI, AC OFFICIALIUM
ELECTIONE.

CAPUT VII.

I.

Rebus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorum, quo debito ordine omnia, durante Capitulo, disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scriba Capituli, qui statim electus, juxta tenorem Privilegiorum nostrorum, ad ea, quæ ad expeditionem ejusdem Capituli spectant, qui tamen unus erit ex Diffinitoribus, publici Notarii auctoritatem habebit. Cujus munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunque in diffinitorio tractabuntur, dif-

diffinita^{que} fuerint, si essentialiter notanda sunt, in libro Actorū Capitularium diligenter, ordinateq; describere, eaq; post conclusionem Capituli, præsentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere, iis exceptis, quæ Patribus visa fuerint, retinenda. Epistolas quoque Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondebit. Adnotabit insuper scriba, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Præsidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, & temporalibus, qui in ipso loco Vicem-Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiæque directionem pertinebunt, (iis exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi reservare voluerint.

3. Sequitur Depositarii electio, cui traduntur omnes pecuniæ, quas Priores secum detulerant, necnon quæ apud Vi.
fi

sitatores inveniuntur, quas omnes sub clave custodire, & in fine Capituli de illis rationem reddere tenebitur.

4. Deinde duo fiant Computistæ, qui libros, ac rationes eorum omnium, qui locorum, seu alias bonorum Religionis administrationem gesserunt, diligenter per modum computi examinent, data & accepta ponderent, defectus notent, & tandem ex his in scriptis redactum rationcinium cum plena facti relatione, Patribus Diffinitoribus tradant. Alius item eligatur, qui Computistarum computa examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis visum fuerit correctione, præmonitione, vel alio remedio, egere, ut ipsi Patres opportune providere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui Conversus, prudens, ac Idoneus esse omnium iudicio censeatur; oportet namque eum audire, fideliterque audita referre eorum, qui vel ingredi ad Patres desiderant, vel Patrum responsa foras expectant sibi per eundem reportari; eos, qui

vocandi sunt, statim vocare, Capituli signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ, quàm secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsarum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres. Qui dictis inserviant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Electorum nomina, tam Diffinitorum, quàm officialium prædictorum, incipiendo à Dignioribus usque ad infimum, eorumquè descriptionem statim dabit P. Præsidenti, qui eam in Refectorio ante Cænæ benedictionem ejusdem Dominicæ coram omnibus fratribus clara voce leget, atque exhortatiunculam in fine adjiciet, ut fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum eventu majori cura, ac diligentia, quàm antea Regulari, ac Eremiticæ observantiæ intendant, ac orationibus toto animo jugiter invigilent.

DE ORDINE SERVANDO
IN NEGOTIIS PER PATRES DIFFINITORES TRACTAN-

DIS.

CAPUT VIII.

1.

Patres ipsi Diffinitores singulis noctibus cum aliis ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festivis, etiam ad Vesperas conveniant, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persolvant, ac legitimo cessante impedimento rem sacram quotidie faciant. Ac dum prima in Choro feriâ secundâ cantatur, P. Præficiens missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, servato professionis ordine, unus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interveniat.

2. Qua missa peractâ, signoque ab Ostiario dato, omnes in diffinitorium se conferant, ubi ipsis congregatis, dicto se-

creto Pater noster. P. Præsident dicat: Et ne nos inducas, &c. *ψ*. Emitte Spiritum tuum, &c. *ψ*. Domine exaudi, &c. *ψ*. Dominus vobiscum, Oratio, Actiones nostras, & sic fiat quoties Diffinitorium intrant.

3. Antequam negotia propria Religionis Patres aggrediantur, charitas urget, ut prius illi, si qui sunt foris, expediantur, qui alicujus negotii resolutionem, vel responsum expectant.

4. Postea Epistolæ tam è nostris locis, quam aliunde Capitulo directis, perlegantur, & scribe tam illas, quæ provisionem requirunt, quàm responsionem, adnotabit. Ad tollendam tamen omnem suspicionis causam, Eremitæ ad Capitulum generale scribentes, debent retrô Epistolas, nomen Eremitæ, in quo scribunt, ac degunt, apponere v. g. Ruha, Mons Anconæ, &c. & antequam scribe eam aperiat. si Prior loci, undè venit Epistola, in Diffinitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur Visitatores, qui cujuscunque loci debito ordine

visitationem legant, sedulò invigilantes, attenteq; audientes Patres observantesq; punctualiter si quid aliqua novâ provisione indigeat, & si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Visitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsident, ejusque locum interim primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur Visitationū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresque Visitatores genuflexi culpam dicant, officio renunciantes, quos P. Præsident pænitiâ injuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiam si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debitâ pænitiâ eis taxentur, ac suo tempore, ac loco executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac statu-

tuta perlegantur, & qui ea non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accerseantur insuper Priores præteriti, qui in Diffinitorio non sint, ac diligenter interrogentur de statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarum, & aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio prætermittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, etiam si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcatur, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsidens rem de qua agitur, proponat, & consequenter per suos gradus incipiens à digniori, usque ad infimum, ab unoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & ultimo loco quid ipse super re proposita sentit, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonum regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P. Præsidens noluerit.

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conventuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conventualis, ipsi Capitulo Generali fuerit manifestata.

11. Quandocunque materiae graves, difficilesque pertractandae erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem, resolutiones protrahantur, ut maturius examinentur, maximè verò in actis Capitularibus communem observantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamen ordinationes, actusque Capitulares, qui ad communem observantiam non spectant, statim parere obligationem, donec revocentur. Alii verò actus Capitulares, qui ad communem observantiam spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus confirmatis, adversentur) sed ut vim legis habeant, necesse est, ut à sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac revocatis sine

ulla

ulla prorsus declaratione, habeantur, idem pariter observandum in dictarum novarum ordinationum revocatione.

13. Quisquis autem in dicendo quid sentit, studeat brevitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens, frivolis, aut impertinentibus omissis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leviter offendatur. Nemo suam sententiam pertinaciter defendat, sed plurimum opinioni facile consentiat. Omnis quippe murmuratio longè absit, nec quisquam signo aliquo prodat se graviter ferre, quod contra suum votum quidpiam sit definitum, sed quilibet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14. Caveat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus ejus circa futurum scrutinium aliis pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita ut videat nemo.

15. Sit

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi diffinienda, siue alicujus propria existat, peculiarem tractatum (practica vulgo appellant) secreto habere, sed sola veritas, & Justitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisque consideret damnum, quod sibi, animæque suæ, necnon proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Jus, & æquitatem, foras emitteret. Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passionevè depositâ, Deus timendus est, ejusque tantum gloria, animarumque salus, atque communis utilitas sincero oculo respicienda.

16. Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ revelata mutuum odium, magnaque scandala suscitare valent inter Eremitas, ideo in virtute S. Obedientiæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu revelare audeat, ei que specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo

tractatam, seu secreto diffinitam, vel factam, ex qua revelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. Si quis contra fecerit, è Diffinitorio ejiciatur. Nec liceat cuiquam, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare.

17. Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repertos, expensarumque excessus, & omnia, quæ alicujus momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administraverint, secundum quod illis justum esse videbitur, futurisque saltem admonendo provideant.

18. Si casus evenerit, ut decimæ, vel aliæ impositiones à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremos, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Ac-

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reservata constant, ut ante Capituli finem debitè expediantur, cum infra annum resolvi, vel diffiniri minimè possint.

20. Ultimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

DE ELECTIONE PATRIS
MAJORIS ALIORUMQUE PRÆ-
LATORUM.

CAPUT IX.

I.

His igitur feliciter expeditis ipsâ die, in qua electio Prælatorum fieri debet, mane dum Prima in choro cantatur, Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interveniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo
Cle-

Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui saltem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitorium ingrediantur, ubi recitatis orationibus ut in sabbatho, ac Dominica præcedentibus, ad electionem Prælatorum deveniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus, prout in Capitulo proximè sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres diffinitores activam vocē habebunt, passivam verò, qui ab eisdē fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Majore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successivè juxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præsides in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, ut suum officium fideliter agant, nec cuiquam unquam ex iis, quæ

in Scrutinio dicta, factavè sunt, revelent: Jamque præparatis in sufficienti numero papiraceis schedulis ejusdem formæ, ac magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in una dictarum schedularum, secretè nomen illius Patris, quem proponere, denominareque voluerit, in electione facienda, describat in formam. Ego N. nomino in Majorem N. exprimendo nomen Prælaturæ, Patrem N., & unusquisque benè complicatus, ita ut nullo modo quidpiam appareat, dignoscivè possit, in Pixidem Scrutatorum propria manu dimittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc sibi assignatum, se conferant, ubi sub silentio nomina eorum, qui nominati sunt, & Prælaturæ currentis in modum brevissimi memorialis scribant atq; in Diffinitorium revertentes, sic Patribus deferant, sunt nominati ad Prælaturam N. Pater N., & N. nomina tamen, ac numerum eligentium, omninò reticentes, relinquentes schedulam, seu memoriale hujusmodi in mensa Diffinitorii.

6. Et

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub gravissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideò scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illicò reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt, sub pœna unius disciplinæ circularis.

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de unoquoque electio specialis per scrutinium : ac primò Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos, qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui ultra medietatem plura favorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit : at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc denovo denominatio fiat, ac nominati scrutinio subjiciantur, ut supra, quod toties fiat, donec ex nominatis majori calculorum parte, unus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, justis deductis causis, audiat, at si Patres in provisis steterint, eorum dispositioni acquiescat.

9. Uno-

9. Unoquoq; electo Prælato, P. Præsidentis, suo aliorumq; Diffinitorū nomine, denuo eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Majorem nostræ Congregationis, idem in aliis Prælatis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præsident electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eliget. Nec ullo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particularesque electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem investigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorum vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac eligi.

DE ALIQUIBUS REQUISITIS
PRÆLATIS NECES-
SARIIS.

CAPUT X.

I.

Nemo in Majorem eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Major ultra quadriennium in Officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Major, quam Visitatores, eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Major, & Visitatores, diversæ erunt Nationis.

5. Procurator in urbe non erit ejusdem Nationis cum P. Majore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac

Con-

Congregatione, necessitatis calu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, casusque qualitatem judicare: sicuti quando in necessitate ante Quinquennium in P. Majore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremo Prior ultra quadriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in urbe intelligatur.

8. Nullus ultra sexennium Prælatura fungatur, pro qua quodcunq; officium habens vocem in Capitulo intelligatur; post quod sexennium per biennium continuum à quacunque Prælatura vacabit, ita ut minor vacantia ad rem non faciat, neque numeretur. Annus autem hic ab uno ad aliud Capitulum intelligetur. Quando verò duo, vel tres, deessent menses, à Capitulo generali, aut Dieta, vel etiam infra annum à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habebit, quot habet Eremos, excepta Viennensi Eremo: cujus Prior à quaque natione assumi potest.

10. Nostræ Congregationis Nationes, una est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Dominii Veneti; Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennæque simul.

11. Qui fugitivus, aut Apostata ultra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispenset, ut suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremitæ ad Capitulum non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria indispositione communi vita vivere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinitorum, Priorum, aliorumq; Prælatorum electione, suæ minimè satisfacere obligationi, si quem bonum judicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia judicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam si non jurassent, se meliores electuros.

DE LOCORUM REFOR-
MATIONE ET FAMILIIS CON-
STITUENDIS.

CAPUT XI.

I.

Post Prælatorum electiones, consequens est, & familias locorum ordinare, atque fratres suis locis, prout necessitas, seu opportunitas exigit, deputare; sed præcipuè cavendum est ne sine causa, sineque maxima necessitate fratres à loco ad locum transferantur, & præcipuè ij, qui ibidem quieti manent. Quæ quidem indiscreta, nimisque frequens Eremitarum mutatio nunquam laudanda est, quia multa mala parit, neque audiendi sunt quidam instabiles, qui quotidie velut aves volatiles per omnes Eremos transvolare cupiunt, sed potius ad stabilitatem suadendi sunt, imo cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliusq; negotii itinerandum erit, dimissorias Epistolas à Patre Priore secum deferat, alias non nisi per noctem in nostris locis admit-

tatur, nisi talis, tantæque qualitatis esset Pater, ut nullam suspicionis umbram admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familiis constituendis, & cujusque loci vivendi facultates, & habitandi commoditates, ne siquidem locus plus æquo gravetur, fratresque necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, ut æqualitas servetur, neminiq[ue] gravamen inferatur, (scriptum est enim) quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Accipiant tamen omnes Piores cum patientia eos, qui sibi consignati sunt fratres, nisi aliquid rationi obstet, nec est quod quisque ignoret, quæ à Superioribus (consilio habito) fiunt, à Domino fieri, sicque saluti consuli animarum.

DE CONCLUSIONE ET
PUBLICATIONE CAPI-
TULI.

CAPUT XII.

I.

Pertractatis omnibus , quæ ad dispo-
sitionem Capituli pertinent , eligan-
tur Patres Visitatores pro loco residentie
P. Majoris & Visitorum , qui cum visi-
tabunt ante Capitulum Generale , aut
Dietam.

2. Tum omnia acta Capitularia per
scribam legantur, cæteris attente audien-
tibus , quæ emendentur , & corrigantur
addendo , vel minuendo , secundum quod
visum fuerit Diffinitoribus, & specialiter
signentur ea , quæ Patres publicari no-
lunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi
reservent , quo ipsi , seu major eorum
pars, in eodem loco inventi, possint suam
auctoritatem , ubi opus fuerit , exercere ,
nihil tamen ex his , quæ facta sunt , revo-
cari possint : & si quis eorum terminos lo-

ci egressus fuerit, auctoritatem amittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Prælati præcedent, atque etiam Patri Majori in Diffinitorio, extra quod ipse Pater Major Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis revisis, omnia describantur in libro Actorum Capitularium distinctè, & ordinatè legibiliq; caractere per eundem scribam, seu per alium, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crastina verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi vanitate, &c. & post Nonam, oratione ordinaria completâ, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitulo culparum congregentur.

5. Ubi cunctis sedentibus, Pater Præfatus brevi quodam sermone, omnes hortari ad veram promptamque obedientiam debet. Crucem item quemque suam amplectendam, libenterque portandam instruere, quo cessante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intelligibili voce, distinctèque omnia gesta, decretaque Patrum, præter ea, quæ tacita esse voluerunt, omni-

omnibus audientibus, publicè uti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Major accipiet, ac statim inonabit. Te DEUM Laudamus, quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in confirmationem earum rerum in Capitulo factarum, ad omnimodam observantiam, omnes adhortando, tam Prælati, quàm subditi, denunciando, ut infra triduum se expediant, suumque iter arripiant ad locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine consensu, & licentia Prioris ejusdem loci quidpiam inde secum deportet.

7. Debet unusquisque Prior, acta, seu decreta, quæ ad suum locum, & ad communem observantiam pertinent, copia desumpta, secum deferre, ac in libro suæ Eremi (denunciata prius suis Eremis, ac familiæ) describere, & qui rescribere, accipere vè neglexerit, vel ipsemet Prior, vel in ejus absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiæ, qui præsens fuerit, semel in pane, & aqua jejundet, &

septem psalmos pœnitentiales cum Litanis, & orationibus genu flexus dicat.

8. Demum per Depositarium, Crumenæ cum pecuniis Prioribus restituantur, unicuique scilicet crumena illius loci, cujus est Prior, sciente Patre Præsidente, qui ad hoc, ut optima methodo, perfectaque pace pertranseat, assistentem designabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu, quam pro recessu, viaticum detulerunt, ita omnes pecuniam habere debent sufficientem ad designatum locum, & ut hoc ordinate accidat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum, sine Prælatura restant, congregentur crumenæ illorum locorum, pro quibus novæ Prælaturæ constitutæ sunt, quæ scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum à loco, ubi de familia degunt, quod etiam de Majori, ac Visitatoribus intelligendum est, & si aliqua crumena insufficiens esset, tunc Eremus, à qua Crumena ipsa sumpta est, suppleat, &

si superabundet, eidem Eremito restituatur superfluum.

DE AUCTORITATE PA-
TRUM MAJORIS ET VISITA-
TORUM.

CAPUT XIII.

I.

INfra annum Pater Major cū Visitatori-
bus, commune, ac supremum Tribunal
constituunt Religionis. Et in omnibus
Eremitis, seu Congregationis locis, eandem
auctoritatem habent, quam suo tempore
Generale Capitulum habere solet, ex-
ceptis iis, quæ in istis Constitutionibus, vel
per alias diffinitiones, declarationesvè ei-
dem Capitulo expressè reservatæ fuerunt.

2. Solus Pater Major de rebus loco-
rum (neque ubi ipse deget) disponere non
potest in Priorum præjudicium, nec in ali-
quo circa loci regimen se intromittere,
neque in Sabbathis fratrum culpas audi-
re, potest nihilominus Generales, aut par-
ticulares, debitas correctiones Prioribus,
ac subditis simul, ac cuilibet eorum face-

re , quotiescunq̃ue necessarium judicaverit, sicuti minuere, ac remittere penitentias infra annum à Prælatiſ, aut conſtitutionibus taxatiſ (ſi humiliter penitentes petant) prout ad ſalutem animarum expedire judicaverit : & idem in actu Viſitationiſ, & non aliis temporibus, Viſitatores poterunt.

3. Idem P. Major curabit, ut Capituli Generaliſ ordinationes , boniq̃ue mores, ac antiquæ Religioniſ conſuetudines exacte obſerventur , quod etiam Priores in eorum reſidentiis, præſtabunt, alias eorum conſcientiæ graventur.

4. Pater Major cum Viſitatoribus omni loco, ac tempore quocunq̃ue, fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punirevè poſſunt, ac loca, perſonavè, ubi, ac quandocunq̃ue voluerint viſitare : Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid utile perſoniſ, lociq̃ue futurum judicaverit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquam fiant, niſi animarum periculum immineat, aut neceſſitas cogat.

5. Si aliquis Prælatus, (quod absit) convictus fuerit divinorum, aut S. Ecclesiæ præceptorum, Regulæ aut Constitutionū, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientiæ contemptor, deponatur, si Religiosorum morum corruptor, aut ita negligens esse comprobetur, ut evidenter grave scandalum, damnum, aut ruinam Congregationi, locovè; cui ipse præest, evenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Majore assignatos, admoneatur, ut sistat, seque corrigat, & non correptus deponatur: Et si Pater Major deponendus foret, idem prorsus secum observent Visitatores.

6. Quocunque depositionis casu, aut novi Majoris electionis, per mortē, aliamvè causam, Visitatores alios quatuor Prælatos convocare debent, ut omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodem prorsus modo, ac formâ, quâ in Capitulo Generali Major eligitur, procedant, & eo tempore, quo Major decrevit, Visitatores in administratione suppleant.

7. Sed

7 Sed in depositione, aut electione unius Visitatoris alteriusvè Prælati, satis sunt quinque; : ita ut in electione unius Prioris Pater Major, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, ubi talis electio facienda est, convocabunt; Ita ut quinque sint Electores : sed pro electione, aut depositione unius Visitatoris, P. Major, Visitator, tresq; alii Prælati interveniunt, & sic quinque simul ad electionem, depositionemq; procedant.

8. Quæcunque momenti dubia Pater Major cum visitatoribus, tum in actu Visitationis, tum extra, circa cultum Divinum, ac cæremonias, etiam si ex Constitutionibus, seu quibuscunque Patrum declarationibus, descendant, ac oriantur, declarare utique poterit. Dubia verò parvi momenti solus Pater Major, atque etiam Visitatores, declarabit (sed isti solum in actu Visitationis) pariter & Priores levia dubia, quæ evenire possunt, poterunt declarare, non tamè magni momenti, quamvis tam Pater Major, quam Visitatores, & Priores, an dubia magni sint momenti vel levia, interpretari possint, eorumque de-
cla-

clarationi omnes acquiescere debent, qui si absurde declararunt, Capituli Generalis judicio subiaceant.

9. Intra annum omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Majorem deferantur, cui cum PP. Visitationibus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu Visitationis Priores negotia gravia occurrentia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, gravi cessante necessitate de consensu P. Majoris totam in Italia Congregationem visitare: Et quia Poloniae, ac Germaniae, annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas urget, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Patre Majore, ac Visitationibus provideatur, ut singulis quoque annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis à Visitationibus Generalibus se gravatum senserit, ad Patrem Majorem, aut Dietam, appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine, & consensu P. Majoris, Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum ipso majore simul habere consueverunt au-

toritatem, retinebunt, sed locum, ubi ipsi resident, visitare minime poterunt. Et si inter visitandum aliquid arduum, difficile, occurrerit, Majorem pro ipsius casus decisione consulant, ac si possibile sit, & casus dilationem patiat, ante resolutionem, ejus sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Major quotiescunque voluerit cum Visitatoribus visitare Congregationem, sed non omittat singulis trienniis, aut quadrienniis; poterit pariter pro tempore Major, si locum aliquem particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitum duos Visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotiis locorum, quos visitant, se ingerant, neque absque Majoris consensu poterunt, alicujus Prioratus renunciationem recipere, imo talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter utrosque communis est, ita ut alter sine altero suam Jurisdictionem nullibi exercere queat, nisi per Majorem, aliquem locum

cum visitandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit, quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato in socium à P. Majore, plenam (nisi limitata ei, fuerit) habebit auctoritatem, quam P. Major, aliisque Visitator simul habent.

15. In Visitationibus antiquum sty-
lum modumve Congregationis retineant,
incipiendo à Prælati, aut Superioribus, ac
successive à primis in professione. Ac
in visitandis officinis, Cellulisque tam
Prioris, quam cujuscunque fratris, semper
dictus P. Major intersit. Nullo modo
libros rationum videre omittant, ut præ-
cipue certiorare Dietam possint.

16. Antequam Visitatores ad visitan-
dum proficiantur, simul cum P. Majore,
duos Visitatores eligant, qui eorum du-
rante absentia, valeant cum Patre Majore
esse, ac negotia plenâ auctoritate expedi-
re. Et quia primi in dignitate hucusque
eligi obtinuit consuetudo, aut professio-
ne antiquiores domi existentes, ideò im-
posterum idem observetur, nisi justis de
causis, & maturâ consideratione aliter fa-
cien.

ciendum judicatum foret : qui Vice-Visitatores ad regressum duorum Visitarorum Generalium, auctoritatem deperdant.

17. Iidem Visitatores (ultra Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere; quorum ordinationes ac decreta in actu Visitationis facta in speciali libro adnotentur, quorum transumpta ad Capitulum Generale portabunt : quæ ordinationes semper observari debent, donec à Capitulo Generali, aut subsequenter Visitatoribus, revocata fuerint : ac iidem et Visitatores, & alii pro tempore existentes, de eorum observantia inquirent.

18. Visitatores ad visitandum locum residentiae P. Majoris, ac Visitatorum, electi, non illuc accedant, neque suæ auctoritatem, nisi post Pascha, & sic ante Dietam proportionabiliter, nisi à P. Majore vocati antea fuerint.

DE RECEPTIONE NOVO-
RUM LOCORUM.

CAPUT XIV.

I.

SI Congregationi novus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam oblata, quam recepta repudiari possunt, nisi majori calculorum majoris partis vocalium, ad Generale Capitulum adventorum. Nova etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

2. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali sustentariq; nequeant, juxta Decretum Gregorii XV. Multæ accipiendis in locis circumstantiæ considerandæ sunt, inprimisque situs, Regio, & loci solitudo, ut scilicet Eremitico instituto convenient, adaptari vè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientem vergat, nequaquam

quam autem ad septentrionem. Sylvas habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia, multum juvabit, si situs etiã devotionem redolet, & inter fideles, ac devotos consistit. Sed si hæ omnes conditiones non adsint, præcipuæ tamen, ac necessariae non desint.

CONCLUSIO ET CONFIRMATIO CONSTITUTIONUM.

CAPUT XV.

I.

PRæsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum majus robur, ac firmitatem communi consensu PP. Diffinitores cum Patribus Vocalibus præcipiunt, ut omnes Constitutiones in hoc libro descriptæ perpetuæ sint, ac fideliter, inviolabiliterque, unâ cum Regula S. Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congregationis præsentibus, & futuris perpetuo serventur.

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, revocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capitula-

tulis Generalibus continuis revocata, mutata, aut alterata omnium suffragiis, aut à tribus continuis Capitulis majori parte votorum. Sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem observantiã fiunt, postquam semel legitime facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt revocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, ut jam dictum est Cap. V.

FORMA INDUENDI NOVITIUS.

CAPUT XVI.

I.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Novitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conventuali, qui Novitius post offertorium per Magistrum ante Altare presentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumvè ei incumbat, indutusque Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem,

lem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusque junctis, Sacerdos conversus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam DEI, & habitum vestræ Sanctæ Religionis Eremiticæ Regularis, humiliter peto.

Et Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis fili, maturaque consideratione perspectam formam, ac seriem vitæ nostræ, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austerà, ne fortè succumbentibus vobis, perseverantia interdicatur.

Novitius respondet. Reverende Pater optime perpendi, ac rite consideravi omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speroque auxilio ipsius, vestrum omnium orationibus me pervenire posse ad culmen hujus nostræ Sanctæ vitæ, atque permanens usque ad mortem, quemadmodum fecerunt Prædecessores mei, qui perseveraverunt usque in finem. Quapropter rogo

rogo vos amore Dei, quatenus habitum Sanctum vestrum mihi concedere non gravemini. Deprecantes Dominum Deum, ut ipse pro sua pietate, & misericordia gratiam mihi impartiri dignetur, quam meam bonam voluntatem prosequi, ac bonum desiderium meum perficere queam.

Tunc demum concludat Sacerdos, dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & petiistis, & gratia Dei maneat semper vobiscum in auxilium vestrum. Deinde incipiat Psalmum 50. Miserere, ac prosequatur, cum Magistro ex una parte, & Chorus ex altera, usque in finem cum Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison. Pater noster. Et ne nos. *ψ.* Salvum fac servum tuum Domine. *ψ.* Ostende ei Domine misericordiam tuam. *ψ.* Esto ei Domine Turris fortitudinis. *ψ.* Nihil proficiat inimicus in eo. *ψ.* Mitte ei Domine auxilium de Sancto. *ψ.* Domine exaudi orationem meam. *ψ.* Dominus vobiscum, cum suis Responsorii à Choro faciendis.

Quibus absolutis Sacerdos conversus ad Altare precatur, hoc modo Deus indulgentiæ Pater, qui severitatem tuæ districtiōis temperans indulxisti, ne filius portet iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis benè utens, tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæsumus clementiam tuam, ut huic famulo tuo non obsistat, quod habitum Sanctæ Religionis hujus Eremiticæ per nos tanta, ac tali re indignos accipit, sed Ministerium, quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris. Per Dominū nostrum, &c.

Deus, qui per coæternum Filium tuum cuncta creāsti, quique mundum peccatis inveteratum, &c. Quibus finitis Sacerdos, ac Magister genuflexi usque ad finem dicant Hymnum: Veni Creator Spiritus, &c. Et Chorus respondeat alternatim. Postea Sacerdos expoliet Novitium, dicens: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, levando ei tunc omnia sæcularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat: Induat te Dominus novum

hominem, &c. Et Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat Orationes : Domine Jesu Christe, &c. Cum duabus aliis, ut in originali latino. Postea aspergatur Novitius aquâ benedicta, dicendo : Asperges me, &c.

Ac imponatur ei nomen alicujus Sancti, aut certè alicujus nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam brevem adhortationem, quâ Novitius toto conatu ad perseverantiam, iterque perfectionis viriliter capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo : Benedictio DEI Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum, Amen.

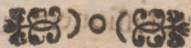
Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi poenu deportentur, ubi usque ad professionem tutè affer-
ventur.

FORMA PROFITENDI NO- STORUM EREMITARUM.

CAPUT XVII.

I.

Completo tempore probationis Novitii, eoque ad profitendum per Capitulum admissio, confessione quoque Generali peracta, die, quo professionem emissurus est, celebret missam Conventionalem Superior, & ante offertorium, converso Celebrante ad fratres, Novitius jam presentatus coram Altari stans Capite nudo legat alta, & intelligibili voce professionem suam ab ipsomet prius scriptam in libro professionum, aut alio nomine, & rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cujus professionis forma communis erit tam Sacerdotibus, & Clericis, quàm & Laicis, ac & illis, qui alterius Congregationis professi extiterint.

FOR-

FORMA PROFESSIONIS.

EGO N. promitto stabilitatem meam
 in hac Congregatione Eremitarum
 Camaldulensium, morumque meorum
 conversionem, & obedientiam, paupertatem,
 & castitatem, secundum Regulam S.
 Patris Nostri BENEDICTI, & Constitutionis
 dictæ Congregationis, Altissimo Deo,
 omnibusque Sanctis, ac specialiter eis,
 quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur,
 ac legitimis Superioribus ejusdem
 Congregationis Die Mense &
 Anno Quam ut supra lectam profi-
 tens, Altari imponat in cornu Epistolæ,
 signetque eam propria manu, & si scribere
 nesciat, signet in medio signo Crucis, quā
 duo Testes subscribant, Deferens dictum
 libellum super Altare, quem depositum
 Sacrista, Sacratio reponat, atque custo-
 diat.

Professus Altari deosculato, ante il-
 lud revertatur, ubi genu flexus, manibusque
 junctis, voce aliquanto alta dicat. Pa-
 tres mei orate pro me. Et tunc Sacer-

Aa §

dos

dos precetur in hunc modum. Oremus fratres charissimi, ut quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro JESU Christo, &c. Surgens inde Professus, elevans manus in principio, ac jungens in fine. Genu flexus ter dicat: Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet. Gloria Patri, &c. Et Chorus respondebit: Sicut erat, &c. Postea Sacerdos benedicat novum cingulum in pelui à Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est: Domine Deus bonarum virtutum dator, &c. ut in originali.

Aqua benedicta novum cingulum, simulque Professum asperget, & incensabit: & levando cingulum vetus dicat: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, ac novo eum præcingens, subdat. Induat, & præcingat te Dominus novum hominem, qui secundum DEUM creatus est in justitia, & Sanctitate veritatis: Choro idem repetente,
tum

tum Sacerdos, Kyrie eleison, &c. Pater noster, &c. Et ne nos, &c. Saluum fac servum tuum, &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam, &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis, &c. Nihil proficiat inimicus in eo, &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto, &c. Domine exaudi orationem meam, &c. Dominus vobiscum, &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiterne Deus, &c. ut in originali.

2. Orationibus Completis, Sacerdos intonabit Te DEUM Laudamus, &c. quem uterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim noviter professus, se super pannum nigrum in dextrum Latus collocet, Capite cervicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cuius caput, & pedes duæ candelæ trium unciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens DEO, & illum deprecans pro toto mundo. Et Completo per Chorum Te DEUM. Sacerdos stans Versus professum
di-

dicat, ſurge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Chriſtus, levato opertorio nigro, ſurget profeſſus, ac coram Alteri ſe collocabit, ſuper primum gradum genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictio DEI Patris omnipotentis, &c. ac breviter eum hortetur ad promiſſorum obſervantiam, & fervidam uſque in finem perfeverantiam. Tandem, ut cognoſcat ſe per emiſſionem profeſſionis eſſe effectum membrum Congregationis, ipſum Sacerdos oſculetur oſculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quàm alii profeſſi faciant ſecundum gradum, ac eorum profeſſionem, deprecantes à Domino perfeverantiam his verbis. Dominus cuſtodiat introitum tuum, & exitum tuum ex hoc nunc, & uſque in ſæculum, illo reſpondente. Orate pro me, His completis, Profeſſus ad ſuum locum pergat, & Sacerdos completa miſſa revertatur in Sacrarium.

Forma profeſſionis, & ſecundæ Conſtit. Partis

F I N I S.

CLE-

CLEMENS PAPA IX.

Um autem sicut eadem expositio subungebat, præfati exponentes Constitutiones hujusmodi, quo firmitus subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ

Confirmationis robore communiti summo perè desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus,

mus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentès litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunq; Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, ejusque Eremonum, & Domorum Regularium quarumvis etiam juramento, Confirmatione Apo-
sto-

ſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis
ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis
quoque indultis, & literis Apoſtolicis in
contrarium præmiſſorum quomodolibet
conceſſis, confirmatis, & innovatis.
Quibus omnibus, & ſingulis, illorum
tenores præſentibus pro plenè, & ſuffi-
cienter expreſſis, & inſertis habentes,
illis alias in ſuo robore permanſuris ad
præmiſſorum effectum hac vice dunta-
xat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus,
cæterisque contrariis, quibuscunq̃;
Volumus autem, ut earundem præſen-
tium literarum tranſumptis, ſeu etiam im-
preſſis manu alicujus Notarii publici ſub-
ſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica
dignitate conſtitutæ munitis, eadem pror-
ſus fides in judicio, & extra adhibeatur,
quæ præſentibus ipsis adhiberetur, ſi fo-
rent exhibitæ, vel oſenſæ. Datum Ro-
mæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo
Pifcatoris die vigefima ſeptima Septem-
bris, 1669. Pontificatus Noſtri año tertio.

I. G. Sluſius.

PAUL-

PAULUS EPISCO-
PUS SERVUS SERVO-
RUM DEI.

Ab perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit, & con-
venit honestati, ut ea, quæ
de Romani Pontificis gra-
tia processerunt, licet ejus
superveniente obitu literæ
Apostolicæ confectæ non fuerint super
illis, suum consequantur effectum.

Dudum felicis recordationis Clemen-
ti Papæ VII. prædecessori nostro, pro
parte dilectorum Filiorum Majoris, Visi-
tatorum, Priorum, & Fratrum Societatis
Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldu-
lensis ordinis, exposito: Quod olim post-
quam piæ memoriæ Leo Papa X. etiam
prædecessor noster quondam Paulo vene-
to, & quibusdam aliis in literis tunc ex-
pressis Eremitis sacri Eremiti dicti ordinis
Aretinæ diocesis expresse professis, ardo-
re majoris observantiæ, & perfectionis
vitæ

vita^e Eremiticæ ferventibus inter alia, quod in quibusvis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina, Monasteria Eremitoria, & religiosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus, & singulis indultis, & privilegiis quomodolibet à sede Apostolica Eremitis sacri Eremiti huiusmodi, ac congregationi ejusdem Eremiti, & S. Michaelis de Murano concessis, gaudere, & habitum ejusdem religionis aliis exhibere possent, per suas in forma brevis literas licentiam concesserat: & ipse Paulus cum uno Socio Eremita, vigore concessionis huiusmodi, ad id electo, ad locum Criptarum nuncupatum Castri Massatii Exin. Diœcesis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremiti prædicti erat, accesserat, & ad eosdem Paulum, & socium, diversæ multarum partium tam ecclesiasticæ, & religiosæ, quàm seculares personæ, indies ad eosdem venientes, cum eodẽ Paulo, & Socio se conjunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successivè receptis personis, nulla loca Eremitica, partim verè diruta, & partim ædificari cæpta, quæ post-

modum ipsi restauraverant, & quasi de novo ædificaverant, tam à sede Apostolica, quàm à diversis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Vidensq; ipse Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremitæ, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc verò Generalem nuncupatum, & Visitatores accesserat, eisdemque seriem facti explicaverat, velleque tam ipse, quàm ceteri Socii Eremitæ hujusmodi sub eorum obedientia & visitatione vivere, declaraverat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, ut assererat, à Congregatione hujusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinq; Criptarum, Massatii, S. Jeronimi de Pascilupo, Criptæ S. BENEDICTI in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Mariæ de Spiritu S. Exin. Eugubina, Anconitana, Firmana, & Larina diocesi. à Sede prædicta, aliisque Christi fidelibus præfatis eisdem, Paulo, & Sociis, ut præfer-

fertur, concessa, & Eremitas in illis tunc comorantes in eorum Congregationē receperat, ipsosq; Paulum, & Socios receptos Eremitas, eorumq; Eremitoria, & religiola loca hujusmodi in societate Eremitarum S. Romualdi per majorem, & olim Correctores, tunc autem Visitatores, Capitulum, & Eremitarum hujusmodi singulorū Priores, perpetuis futuris temporibus regendam, & gubernandam crexerat: & eisdem Paulo, & Eremitis præfatæ Societatis condendi, & celebrandi Generalia Capitula ejusdem Societatis, & in eis Priores, Rectores, & alios Ministros eligendi, & pro ejusdem Societatis conservatione, & augmento Missas, & alia divina officia in eorum Capitulis celebrandi, Capitula Generalia ejusdem Societatis, & pro ejus observantia quæcunque statuta, ordinationes, & Constitutiones edendi, & pro tempore edita corrigendi, reformandi, & mutandi: quæ si contra substantialia Regulæ S. BENEDICTI non essent, à prædicto tunc Vicario, & Visitoribus, aut præfatæ Congregationis Capitulis dero-

gari, aut innovari sine dictorum Eremitarum consensu non possent, ac alia loca quæcunque, & personas quascunque in eadem Societate receptandi. Necnon quod ejusdem Societatis Superior ex tunc major nuncupandus, per ejusdem Congregationis Capitulum de Anno in Annum eligendus, loca, & personas de Triennio in Triennium. & frequentius, si sibi videretur, visitare deberet, licentiam concesserat. Et omnia & singula privilegia, gratias, & immunitates Eremitis concessa, & quomodolibet concedenda, S. Eremitæ Camaldulensi quantocius præfatæ Congregationis, eidem Societati Eremitarum S. ROMUALDI loca, & personas communia esse, dummodo receptio, & admissio hujusmodi per Capitulum Generale Congregationis Sacri Eremitæ, & S. Michaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat, & præfati Eremitæ vigore concessionis hujusmodi in eorum Capitulo congregati nonnullas constitutiones, ordinationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsan aliis emittendis

votis, & regularibus institutis Regulæ S. BENEDICTI, & divinis officiis celebrandis, ac aliis felicem dictæ Societatis, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus, gubernationem & directionem, ac honestè, & religiosè vivendi modum concernentia, ordinaverant. Ac postmodum Præsident & Definitores Capituli Generalis Congregationis S. Eremitæ, & S. Michaelis prædicti, per eorum speciales literas, dicta quinque Eremitoria, & Societatem huiusmodi, ab eorum congregatione penitus separaverant, & dissolutam, & separatam esse declaraverant, nullumque sibi eligendi Superiorem, necnon Eremitoria, ac illorum personas huiusmodi visitandi facultatem reservaverant. Quodq; præfati Eremitæ ad eorum Superioris huiusmodi electionem, prout eis visum foret, procedere possent, ac in iis, quæ Eremitoria, & illorum personas prædicta concernebant, ac quicquid eidem Societati visum foret, à Sede Apostolica petere possent, ac voluerant, præfatus Clemens prædecessor dicta omnia, & dissolutionem

hujusmodi approbaverat, & confirmaverat, eisque unum dictæ Societatis Majorem, & Correctores, nunc autem Visitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seiplos Annis singulis eligendi: qui eo ipso, quo electi forent, confirmati esse censerentur, indulserat. Et successive cum ipsi pro dictæ Societatis commodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, Ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis cassassent, & aliquas de novo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis, in meliorem formam reformassent: Idem Clemens prædecessor illas etiam approbaverat, & confirmaverat, prout in diversis instrumentis, & scripturis Vicarii Generalis, ac Visitorum, Præsidentis, & Diffinitorum prædictorum, ac ipsorum Leonis, & Clementis, Prædecessorum, diversis litteris dicebatur, plenius contineri. Ac pro parte eorundem, Majoris, Visitorum, Priorum, Fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi Prædecessori humiliter suppli-

cato, ut ex prædictis, & aliis eis concessis, & concedendis locis, unam tantum Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI erigere, & instituere præmissis, & aliis infra scriptis pro illorum subsistentia firmiori robur Apostolicæ firmitatis adjicere, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur. Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea, per quæ status religiosarum personarum florere, ipsæque personæ acceptius divinis beneplacitis se coaptare possent, solertiæ suæ curas libenter dirigebat; volens Majorem, Visitatores, Priores, Officiales, ac Eremitas Societatis hujusmodi, amplioris Apostolici favoris præsidio complecti. Ac eos, & eorum singulos, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existerant, ad effectum infra scriptorum duntaxat consequendum absolvens, & absolutos fore censens, hujusmodi supplicationibus inclinatus; sub

Datis videlicet Tertio Nonas Septembris Pontificatus sui Anno Sexto, autoritate Apostolica, ex prædictis, & quibuscunque aliis eis tunc, & pro tempore dictæ Societati ubique terrarum concessis, & concedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Eremitoriis, & religiosis locis unam tantum omnium, & singulorum fratrum in eisdem Eremitoriis, & religiosis locis pro tempore degentium Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI nuncupandam per Majorem Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales, juxta ipsius Societatis statuta, & ordinationes, regendam, & gubernandam: Ita quod omnes, & singuli dictæ Societatis Fratres præsentis, & futuri, quamvis in diversis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina pro tempore manerent, unum tamen corpus, & unica Societas Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldulensis ordinis perpetuis futuris temporibus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi Generalia, Provincialia, & alia Capitula ejusdem Societatis,

&c

& in eis Superiorem Majorem, Priores, Rectores; & alios Ministros eligendi, & pro ejusdem Societatis conservatione, & augmento, Missas, & alia divina Officia in eorum Capitulis celebrandi, aliaque omnia, & singula, quæ ad similes Societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, crexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulta, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ Societatis edita, ut præfertur, reformata, ac omnia, & singula privilegia, indulta, & gratias per sedem eandem dictæ Societati, vel per alium facultatem habentem, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas, auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabilivit, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decrevit, supplens omnes, & singulos tam juris, quàm facti, defectus: si qui forsân intervenerant in eisdem. Et pro potiori cautela Majoris, Visitatorum, Priorum, Officialium, & aliorum Fratrum

præfatæ Societatis, illas, & illa Quinque
Eremitoria prædicta, eidem Majori, Visi-
tatoribus, Prioribus, & Fratribus eorum
erectæ Societatis pro tempore existentibus,
de novo perpetuo concessit, & assignavit.
Quoddæque omnes, & singuli dictæ
Societatis erectæ, Eremitæ ordinem præ-
dictum in ipsa Societate professi, tunc præ-
sentes, & futuri, in Capitulo Generali pro
tempore celebrandi, in eo vocem habentes,
pro felici dictæ Societatis statu, & suc-
cessu, alia statuta, Constitutiones, ordi-
nationes, ac omnia, & singula, quæ in spi-
ritualibus, & temporalibus ipsius Socie-
tatis, ac ejus regularis disciplinæ statum,
observantiam, indemnitatem, & circa di-
vini officii, & Missarum directionem, &
ordinationem, ac ceremonias, absque
ipsius regulæ in substantia, vel in effectu
variatione, interpretatione, vel declara-
tione quoquomodo concernere possent,
instituendi, ordinandi, interpretandi, de-
clarandi, & alia de novo faciendi: & sic in-
stituta, ordinata, interpretata, declarata,
& de novo facta, in toto, vel in parte,
pro-

prout rerum, & temporum qualitas exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutandi: Nec non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ hujusmodi, barbam deferendi, plenam, & liberam eis concessit facultatem. Ac hujusmodi Societatem, omnesque, & singulos Superiores Eremitas, oblatos, novitios, familiares, servitores, & personas dictæ Societatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Monasteria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque, ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & futura, ad præfatam Societatem quomodolibet pro tempore pertinentia, & in posterum eidem de novo erectæ Societati, quandocunque, seu quomodolibet uniri, vel incorporari, seu subijci in perpetuum, vel ad tempus contingeret, à quorumcunque legatorum etiam de latere, necnon Nunciorum dictæ sedis, ac quorumvis Officialium Romanæ Curie, & Patriarcharum, Archi-Episcoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisitorum hereticæ pravitatis, quacunque etiam Aposto-

stolica auctoritate, ac aliorum quorumcunque Judicium ordinariorum, & non ordinariorum quavis auctoritate, & potestate fungentium ditio, auctoritate, superioritate, potestate, dominio, visitatione, reformatione, & correctione: Ita quod contra dictam de novo erectam societatem, vel ejus singulares personas, necnon Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei, de qua ageretur ubicunque, iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasvis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

(a) Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabellis, Talleis, Dativis, Datiis, Tractis, subsidiis charitativis, Impositionibus ordinariis, & extraordinariis Collegiis, Parochianis, uni-

(a) Exemptio à decimis; Collectis, &c.

universitatibus, Monasteriis, fabricis, & aliis quibusvis personis, quacunque auctoritate, & ex quavis causâ, & consideratione, etiam pro expeditione contra Infideles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de urbe, aut aliis imminentibus necessitatibus sedis prædictæ, auctoritate ejusdem sedis, vel quavis alia impositis, & imponendis, sub quacunque verborum vi, & forma etiam sub excommunicationis latæ sententiæ pæna, exempti, & exempta censerentur, nisi de indulto, & societate hujusmodi specialis, & expressa mentio in litteris Apostolicis fieret: Et tunc non veram Decimam, sed mediam auri unciam Camera Apostolicæ solvendo, pro omnibus eorum locis, ac Eremitoriis, bonis, & personis, liberationem consequerentur; prorsus exemit, & totaliter liberavit: eaq; omnia, & eorum quodlibet in jus, & proprietatem Beati Petri, & sedis prædictæ, ac sub eorum, & dictæ sedis protectione suscepit. Et si legati, & subdelegati ordinarii, aut aliæ personæ prædictæ, contra exemptionem, & liberationem hujusmo-

di

di quicquam attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum desuper conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de novo erectæ Societatis Prælatos, Eremitas, vel Procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis hujusmodi computandos non desisterent, excommunicationis sententiæ ipso facto noscerent se subiectos: Et si fortè aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris; vel momenti: (b) Præterea ipsis, vel religiosos eorum ordinis ad primam tonsuram, & quatuor minores ordines promovendi, ad sacros verò, etiamsi tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quemlibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi, ubicunque eis commodum foret, absque licentia Diocesani etiam extra tempora, diebus tamen dominicis, vel festivis, eos promoveri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemque Episcopum, pro consecrationibus

(b) Eremitæ Camaldulenses possunt ordinari à quocunque Episco, etiam si ætatem sufficientem non habeant; etiam extrà tempora, & sine Diocesani licentia.

bus Altarium, seu ecclesiarum, ac pro oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sacramento, adeundi, & de licentia eorum Capituli Generalis, seu provincialis, (c) Hierusalē, & alia loca sancta visitandi, & inibi habitandi, ac loca, & eleemosynas etiam ab Infidelibus recipiendi, licentiam, & facultatē concessit. (d) Et insuper pro conservatione puritatis eorum solitudinis, ne mulieres ad eorum Eremitoria etiam sancti Hieronymi de Pascilupo Eugubini. Dioec. tunc præsentia, & futura, intra videlicet per eos præfixos, seu præfigendos terminos, præter illos tantum dies quos ipsi statuerent, dummodo non ultra tres dies in quolibet Anno accedere quomodolibet sub excommunicationis pœna auderent, vel præsumerent, Cellularum tamen ipsorū ingressu semper prohibito rema-

(c) Possunt Hierusalem, & alia sancta loca visitare, & ibi habitare, ac loca, & eleemosynas, etiam ab Infidelibus recipere.

(d) Non possunt mulieres sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, eorum Ecclesias, intrare, nisi diebus statutis,

manente, inhibuit. (e) Demum pro commoditate, & utilitate, Eremitiorum, & locorum hujusmodi tunc præsentium, & futurorum, de licentia eorum Capituli Generalis, seu provincialis, eis, & cuilibet eorum, ac pro tempore existentibus quæcunque immobilia ad eos, eorumque ecclesias, Eremitoria, Altaria, & loca hujusmodi pro tempore spectantia, & pertinentia in emphiteosim perpetuam, vel ad tempus sub aliquo annuo Canone, sive censu, quibusvis personis in evidentem ecclesiarum, Monasteriorum, & regularium locorum hujusmodi utilitatem concedere, illaque pro aliis immobilibus utilioribus permutare, seu vendere, & alienare, & precium inde proveniens, in aliis immobilibus bonis eorum ecclesiis, Eremitoriis, & regularibus locis utilioribus, ac aliàs juxta tenorem litterarum recolendæ memoriæ Pauli Papæ II. similiter prædecessoris nostri de rebus ecclesiasticis non alienandis editarum: Ita quod Priores, qui
pro

(e) Possunt bona Immobilia in emphiteosim perpetuam, vel ad tempus, concedere, &c.

pro tempore essent locorum hujusmodi
Judices, ad hoc ut immobilia bona hujus-
modi in emphitheosim, vel censum, aut
aliàs danda, & permutanda, seu venden-
da, & alienanda coram eisdem Judicibus
specificarentur, eligere possent, converte-
re, & cæteris Eremitoriis eorum societa-
tis, prout eis commodius visum foret, pro
ejusdem societatis conservatione applica-
re valerent : & quæcunque bona, etiam
feudalia, ac emphitheutica, etiam eccle-
siastica eidem societati, tam inter vivos,
quàm causa mortis, seu testamento, vel
codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè
possent. Ita quod ipsa Societas ad eadem
onera ; ad quæ donator, seu testator, hu-
jusmodi occasione bonorum eorundem,
tenebatur : & quæcunque alia, quæ ipse
donator, seu testator etiam imponeret ;
omnino tenerentur : etiam si ad certum
numerus generationum, aut nominatio-
num eadem bona concessa essent, ipsa So-
cietas, non perpetuo, sed per Triginta
annos, pro qualibet generatione, seu no-
minatione, hujusmodi bona eadem tene-

re possent : & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos devolverentur , & absque eorum consensu tenere non valerent, statuit, & ordinavit. Ulterius ipsis, de licentia Capituli Generalis, seu Provincialis dictæ Societatis, curam animarum Monasterii Sancti Salvatoris de Monte Acuto, & Parochialium Sancti Michaëlis Archangeli; ac Prioratus Sancti Salvatoris de Fanno Perusinae, Tuderinae, & Fanesis diecesis ecclesiarum eidem Societati perpetuo Canonica unitarum abdicare, & de consensu illorum Parochianorum, in loco dictis Parochianis accommodo alias Ecclesias, quibus cura Parochianorum præfatorum applicaretur, construi facere, seu alteri parochiali, quæ parochianis hujusmodi accommoda foret, etiam de consensu illius Rectoris, cui pro hujusmodi cura exercenda, quod inter eos conventum esset, solverent, ac illas jurisdictioni ordinarii loci subicere, ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedenda

recipere, & eorum usui applicare. (f) Nec non loca, sive Eremitoria pro tempore recepta perficere, & alia de novo cum ecclesiis, oratoriis, humili campanili, Cellulis, & officinis necessariis construere, seu construi, & jam constructa pro convenientiori eorum mansione demoliri facere, & ea ad aliorum locorum constructorum, sive de novo construendorum usum convertere facultas recipiendi quoscunq; religiosos, (g) Ac pro dicti ordinis propagatione, omnes, & singulos religiosos quorumcunque, etiam Mendicantium ordinum, & Congregationum, ac Monasteriorum ad Eremitoria prefata, tanquam ad arctiorem vitam, convolare, & sub Societate, & eorum habitu altissimo famulari eligentes, Superiorum suorum licentia petita, licet non obtentâ, absque aliqua contradictione, vel obstaculo recipere, ipsique sic recepti, & in ea-

Cc 2

dem

(f) Facultas construendi nova loca, & Eremitoria, &c.

(g) Religiosi cujuscunque ordinis possunt ad hanc Eremiticam Religionem convolare, petita, licet non obtenta licentia suorum Superiorum.

dem Societate, sive ordine professi, ad omnia officia, & dignitates Societatis eorundem Eremitarum promoveri, & assumi liberè, & licitè, valerent; indulgit. Postremo Majori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Provincialibus, Prioribus, & aliis Officialibus, ac fratribus sive Eremitis præfatis; ut ipsi, & omnes, & singuli, ac Commissi, Oblati, Novitii, servitores, (h) familiares, Benefactores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiæ, Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunque bona, & cætera alia ejusdem Societatis pro tempore pertinentia, omnibus, & singulis indulgentiis, peccatorum remissionibus, gratiis, concessionibus, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præeminentiis, prærogativis, libertatibus, favoribus, licentiis, & indultis Apostolicis, vel aliter qualiacunque essent, quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, Societates, & Monasteria, sub ap-
pro-

(h) Etiam familiares, & Benefactores, &c. gaudent Indulgentiis omnibus; peccatorum remissionibus, gratiis, &c. quibus gaudent cæteri alii ordines cujuscunque Religionis.

probatis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militantia, eorumque Superiores, Generales, Provinciales, & Particulares Monachi, seu religiosi, Commissi, Oblati, Novitii, Familiares, Servitores, Benefactores, & aliæ personæ, eorumque Ecclesiæ, Oratoria, & alia quæcunque bona; quæ omnia, ac si nominatim exprimerentur, dictus Clemens prædecessor haberi voluit pro sufficienter expressis, conjunctim, vel divisim, eis, & cuilibet ipsorum in genere, vel in specie, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessis, seu concedendis, tam in spiritualibus, quàm temporalibus, & tam in communi, quàm particulari, seu aliàs quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere possent, quomodolibet in futurum absq; ulla differentia, tam in communi, quàm particulari, vel aliàs quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possent, & valerent, in perpetuum, ac etiam de novo concessit pariter, & indulgit, & in eis locum habere voluit; ac si eisdem om-

nia, & singula præmissa directè, & expressè concessa fuissent : exceptis , quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas, ac Ordinationes Capitulares factas, & pro tempore faciendas, ac ut dum privilegiorum , concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum & indultorum eorum, & cujuslibet dictorum ordinum Congregationum, Societatum , & Monasteriorum originales literæ, seu transumpta autentica ex illis prout in favorem dictæ Societatis, ejusq; Superiorum, Eremitarum , Commissorum Oblatorum, Novitiorum, familiarum, servitorum, Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitiorum , locorum bonorum, & aliorum cæterorum ejusdem Societatis ostenderentur : vel exhiberentur, eadem fides indubia adhiberetur, tam in judicio quàm extra, & aliis locis, quibus opus foret : ac si pro, & in favorem eorum Societatis, Ecclesiarum, Eremitiorum, & Monasteriorum, fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarum à
sede

sedē prædicta emanassent, ac eis, & cui-
libet ipsorum fuissent immediatè con-
cessæ, mandavit. Necnon quod litera-
rum desuper conficiendarum transumptis
manu Notarii publici subscriptis, & sigillo
alicujus Prælati Ecclesiastici munitis ubiq;
staretur, prout originalibus literis staretur,
& plena fides in judicio, & extra adhibe-
retur; quæ eisdem desuper conficiendis
literis daretur, si essent exhibitæ, vel osten-
sæ: Quodque literæ ipsæ desuper confi-
ciendæ, cum confectæ forent, ac in eis con-
tentâ quæcunque sub quibusvis revoca-
tionibus, modificationibus, limitationi-
bus, suspensionibus quarumcunque lite-
rarum, gratiarum, & dispositionum, per
ipsum Clementem prædecessorem, & Se-
dem prædictam etiam motu proprio, &
ex certâ scientia, seu ad Imperatoris, Re-
gum, & Ducum instantiam concessis &
concedendis, nullatenus comprehende-
rentur, sed semper ab illis excepta essent,
& esse censerentur. Et quoties revocata
modificata, limitata, suspensa, aut alte-
rata forent; toties in eo statu, in quo

ante revocationem , modificationem , limitationem , & suspensionem hujusmodi repositæ , restitutæ , & reintegratæ , ac si opus foret de novo concessæ essent , & esse censerentur : Et quotiescunque per aliquem , aut plures actus , contra ea , aut ipsorum aliqua , à quoquam cujuscunque dignitatis , status , gradus , & conditionis foret , ex negligentia , vel ignorantia illorum , quibus ea concedebantur , aut aliquavis causa scienter , vel ignoranter attemptari , vel attemptata observari contingeret , nullum tamen propterea exemptionibus , immunitatibus , libertatibus , gratiis , indultis , & privilegiis hujusmodi præjudicium generaretur ; sed ea omnia , & singula in suo robore , & firmitate permanerent , easdem litteras , absque aliorum instrumentorum , litterarum prædictarum productione , & ostensione ad probandum plenè omnia , & singula superius enarrata , & specificata in judicio , & extra ubique sufficere , nec ad id probationis alterius adminiculum requiri . Et si forte contingeret aliquod
du.

dubium in dictis per ipsum Clementem prædecessorem confirmatis, aut litteris suis super præmissis conficiendis hujusmodi, aut aliquo eorum pro tempore emergi, data verborum ambiguitate, & jurisperitorum interpretatione, dictæ Societatis de novo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum favorem interpretari debere, sicque per quoscunq; Judices ordinarios, & extraordinarios, ac delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sententiari, judicari, & diffiniri debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quacunq; alia judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, irritum quoque, inane, quicquid secus fieri, sive attemptari contingeret, decrevit. Ac voluit, & concessit universis, & singulis Patriarchis, Archi-Episcopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis in dignitate ecclesiastica constitutis personis, ac quarumcunq; Metropolitanarum, & Cathedralium ecclesiarum Canonicis, necnon præfatorum Patriarcharum, ac Archi-Episcoporum, &

Episcoporum in Spiritualibus Vicariis, & Officialibus Generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios litteras desuper conficiendas huiusmodi cum confectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; soleniter publicantes, ipsisque Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdē Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui & gaudere non permit- tentes ipsos, seu ipsas super his per quos- cunque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contra- dictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna juris reme- dia, appellatione postposita, compesci, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas ite- ratis vicibus aggravandi; Invocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachii secu- laris. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum an-
num

num valorem secundum communem
extimationem , tam beneficii uniendi,
quàm illius, cui unio fieri peteretur, alio-
quin unio non valeret: Et semper in unio-
nibus commissio fieret ad partes, vocatis,
quorum interesset. Necnon Pauli præ-
decessorum prædictorum, ac similis me-
moræ Innocentii IV. contra exemptos
edita, quæ incipit Volentes : Necnon qui-
bus cavetur, quòd nullus extra suam Civi-
tatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis
casibus, & in illis ultra unam Dietam à
fine suæ Dioc. ad iudicium evocetur ; seu
ne Iudices à sede prædicta deputati extra
Civitatem, vel Dioc. in quibus deputati
forent , contra quoscunq̃ procedere,
aut alii, vel aliis vices suas committere
præsumerent , Bonifacii VIII. Roman.
Pontificum etiam prædecessorum nostro-
rum, & de duabus dietis in Concilio Ge-
nerali edita , dummodo non ultra Tres
dietas aliquis dictarum litterarum desu-
per conficiendarum auct. non trahere-
tur, , & quibusvis aliis Apostolicis, nec-
non Provincialibus, & sinodalibus Con-
ciliis

ciliis editis, generalibus, & specialibus
Constitutionibus, & ordinationibus, ac
prædictarum Ecclesiarum, Monasterio-
rum etiam Sancti Antonii de Sancto An-
tonio, Ordinis Sancti Augustini Vienen.
Diac. & religiosorum locorum, ac ordi-
num quorumcunque etiam Calmaldulen.
hujusmodi, & aliorum etiam Mendican-
tium, & non mendicantium statutis, &
consuetudinibus etiam illis, in quibus ca-
vebatur; ut mulieres ad dictum Eremito-
rium Sancti Hieronymi de Pascilupo sub
excommunicationis latæ sententiæ pœna
nunquam accederent, juramento, confir-
matione Apostolica, vel quavis firmitate
alia roborato, privilegiis quoque, & in-
dultis, ac litteris Apostolicis Calmaldulen.
aliisque Ordinibus Mendicantium, &
non mendicantium, & Militiarum Eccle-
siis, Monasteriis, & Sancti Antonii hujus-
modi, necnon Universitatibus, Congrega-
tionibus, Societatibus, Communitatibus,
Collegiis, & cæteris aliis personis, & locis
per eundem Clementem prædecessorem,
& sedem prædictam, sub quibusvis verbo-
rum

rum formis, & clausulis etiam derogatori-
arum derogatoriis, aliisq; efficacioribus,
& insolitis, illis præsertim, quibus inter alia
caveri dicebatur expressè, quod nulli fra-
tres, seu Monachi, de dictis etiã Mendican-
tium ordinibus, ad alium ordinem etiam
strictiorem transeuntes, per Superiores
Priores, & alios fratres ordinum, aut So-
cietatum, ad quos si transierint, etiam de
licentia eorundem Superiorum petita, &
obtentâ, recipi, & admitti possent; aliàs
recipientes, & recepti excommunicatio-
nis sententiam incurrerent, ipsique sic, vel
alio modo recepti, ad aliquod Officium,
seu Prælaturam ejusdem ordinis, in quo
recipiebantur, eligi non possint, absque
Apostolicæ sedis speciali, & expressa li-
centia, per ipsius sedis patentes litteras
concedenda, facientes plenam, ac certam,
& determinatam de statuto, & ordinatio-
ne hujusmodi expressam, & individua
mentionem. Quibus omnibus etiam si
pro eorum sufficienti derogatione de il-
lis, eorumque tenoribus specialis, speci-
fica, expressa, & individua mentio, seu
quæ-

quævis, alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma servanda foret, dictus Clemens prædecessor eorum omnium tenores, & formas illorum concessionum, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro expressis habens, illis aliàs in suo robore permansuris, ea vice duntaxat auctorit. prædicta specialiter, & expressè derogavit, cæterisque contrariis quibuscunque. Ne autem de absolutione, erectione, institutione, approbatione, confirmatione, suppletionem, concessione, assignatione, exemptione, liberatione, susceptione, inhibitione, statuto, ordinatione, indulto, voluntate, mandato, decreto, & derogatione prædictis, pro eo, quod super illis dicti Clementis prædecessoris ejus superveniente obitu litteræ confectæ non fuerunt, valeat quomolibet hæsitari, ipsique Major, Visitatores, Priores, Officiales, & fratres illorum frustrantur effectu, volumus, & similiter Apostolica auctor. decernimus, quod absolutio, erectio, institutio, approbatio, confirmatio, suppletio, concessio, assignatio

natio, exemptio, liberatio, susceptio, inhibitio, statutum, ordinatio, indultum, voluntas, mandatum, decretum, & derogatio Clementis prædecessoris hujusmodi perinde à Die Tertio Nono Septembris, suum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Clementis prædecessoris litteræ sub ejus diei Dat. confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentis litteræ ad probandum plenè absolutionem, erectionem, institutionem, approbationem, confirmationem, supplementationem, concessionem, assignationem, exemptionem, liberationem, suspensionem, inhibitionem, statutum, ordinationem indultum, voluntatem, mandatum, decretum, & derogationem Clementis, prædecessoris hujusmodi ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. Quo circa universis, & singulis venerabilibus fratribus nostris, Patriarchis, Archi-Episcopis, Episcopis, & Dilectis filiis Abbatibus, ac aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, necnon Metropolitan. & aliarum
Eccle-

Ecclesiarum Canonicis , ac eorundem Patriarcharum , Archi - Episcoporum , Episcoporum , Vicariis in Spiritualibus , & Officialibus Generalibus per Apostolica scripta mandamus ; quatenus ipsi , vel duo , aut unus eorum per se , vel per alium , seu alios , præsentes litteras , & in eis contenta quæcunque , ubi , & quando opus fuerit , ac quoties , pro parte Majoris , Visitatorum , Priorum , Officialium , & Fratrum , Prædictorum , seu aliqujus eorum desuper fuerint requisiti , solenniter publicantes , eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes , faciant auctoritate nostra præsentes litteras , & in eis contenta hujusmodi firmiter observari , ac singulos , quos eadem præsentes litteræ concernunt , illis pacificè gaudere ; non permittentes eos desuper per quoscunque quomodolibet indebitè molestari , perturbari , aut inquietari : Contradictores quoslibet , & rebelles per censuram Ecclesiasticam , & alia opportuna juris remedia , appellatione postposita , compescendo , ac legitimis super

per

per his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando: Invocato etiã ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, juxta voluntatem, & concessionem Clementis prædecessoris hujusmodi. Non obstantibus omnibus supradictis; Aut si aliquibus, communiter, vel divisim, adicta sit sede indultum, quod interdicti suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo trigesimo quarto, Tertio Non. Novembris. Pontificatûs nostri Anno Primo.

*Confirmatio Indultorum , seu
Privilegiorum , ac Indulgentia-
rum ; necnon Statuti , sive Decreti Capitu-
li Generalis , ac extensio Constitutionis fel-
rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambi-
tiosam ad Eremitas Camaldulenses
Montis Coronæ.*

CLEMENS PAPA NONUS

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

EX inuncto Nobis divini-
nitus, meritis licet impa-
ribus , Apostolicæ servi-
tutis officio , ad ea liben-
ter intendimus , per quæ
felici Congregationum quarumlibet, præ-
sertim Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ successui , & Religioso-
rum in ea Altissimo famulantium quieti,
spiritualique consolationi providetur, ac
ut Privilegia, Indulta , & Indulgentiæ per
Romanos Pontifices Prædecessores No-
stros

stros eis concessa, eò firmiùs illibata persistent, quo sapius fuerunt Apostolica auctoritate munita Nostræ confirmationis robur, prout in Domino conspiciamus, salubriter expedire : Cum sicut accepimus Camaldulensis Ordo in summa puritatis, & devotionis perfectione, cum bonæ famæ, & virtutum odore ad ædificationem militantis Ecclesiæ, cooperante Domino, per longam annorum seriem, ac exemplari Religiosorum suorum vita, & sanctimonia semper floruerit, & floreat, nihilominus, postquam fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster Eremum Camaldulensem Hetruriæ, sive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationem Montis Coronæ Ordinis Camaldulensis Perusinæ, seu nullius Diocesis, earumq; respectivè Eremos Monasteria, membra, & alia regularia loca ab eis quomodolibet dependentia, invicem perpetuò univerat, incorporaverat, ac in unam solummodo Congregationem Eremitarum Camaldulensium nuncupandam crexerat, & instituerat, ita ut Camaldulensis Hetruriæ Eremitus torius

Congregationis esset caput , ac ulterius unionem , & incorporationem , aliàs de Camaldulensi Eremo in Montibus propà Taurinensem Civitatem sita , unâ cum omnibus aliis Eremis , & locis , ab ea dependentibus , sive ad illam quomodolibet spectantibus , supradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbaverat , & confirmaverat , inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses Nationis Hetruriæ Sacræ Eremiti nuncupatos , ex una , ac illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici , Domini Veneti , Regni Neapolis , Poloniæ , & Germaniæ , qui olim sub Congregatione Sacræ Eremiti Montis Coronæ comprehendebantur , ex altera , ac illos Pedemontanæ Nationis , ex reliqua partibus variæ lites , & dissensiones exortæ fuerint , Nos ob peculiarem , quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus , affectum , considerantes , nullum aptius remedium adhiberi potuisse , ad consequendam animorum quietem , & firmiorem charitatem , quam dictas Nationes separare , & reducere ad formam regiminis , quo gubernabantur ,
ante

ante illarum unionem, ut præfertur, factam: propterea, dictas unionem, & incorporationem dictæ Eremitæ Camaldulensis Hetruriæ, sive Provinciæ Aretinæ prædictæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque respectivæ Eremorum, & aliorum Regularium locorum, adinvicem, sic ut præfertur, à prædicto Urbano Prædecessore unitorum, necnon aliam unionem, sive incorporationem prædictæ Eremitæ Camaldulensis in Taurini Montibus, ut præfertur, sitæ, una cum eis dependentibus, & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam ut præfertur, confirmatam, revocavimus, dissolvimus, & annullavimus, juribusque, & effectu penitus, & omninò evacuavimus, ac Nationes prædictas ab invicem separavimus, easque ad formam regiminis, quo, antea dictas uniones respectivè gubernabantur, reduximus, prout in Nostreis litteris, in forma Brevis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Constitutu-

tutionem à præmemorato Urbano Prædecessore Nostro, super translatione Eremitarum, de una Provincia, sive Natione ad alteram Provinciam, seu Nationem, juxta formam, ab eodem Urbano Prædecessore præscriptam, revocavimus, cassavimus, ac similiter annullavimus, prout in aliis Nostreis litteris in eadem forma Brevis, desuper sub Datum Romæ, 23, Martii anni ejusdem Domini 1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expeditis uberius etiam continetur. Et cum sicut etiam accipimus, in Capitulo Generali habito, de præsentis anni pro majori Regularis disciplinæ observantia, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statutum, sive decretum, quod si aliquis ex Eremitis prædictis, sive sit ipsius Congregationis Montis Coronæ Major, sive sint Visitatores, aut Procurator Generalis, aut quilibet alius, quacunque alia dignitate suffultus, quascunque Prælaturas, Dignitates, & officia quæcunque, aut quascunque alias bonorum gratias, mediante quorumcunque Principum, tam Eccle-

Ecclesiasticorum etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Prælatorum, etiam de gremio, dictæ Congregationis de Monte Corona existentium, quàm secularium favore, à Sede Apostolica directè, vel indirectè, absque consensu Capituli Generalis impetraverit, literæ pro consequenda dicta Prælatura, sive dignitate, munere, aut officio, aut quacunque alia honorum gratia, etiam si literæ Apostolicæ fuerint, dummodo in eisdem literis Apostolicis, de prædicto statuto, sive decreto expressa, & specifica mentio facta non fuisset, nullius essent roboris, vel momenti, Nos qui certè scimus, & ex evidentia facti conspiciamus, quod non benè colitur pacis Auctor, nisi in pacis tempore, & ambitio est vitiorum mater, sanctitatis tinea, ac cordis excæatrix. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ex voto Congregationis, sub die 19. Julii præsentis, anni habitæ, dilectorum Filiorum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis, &

consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, cui hoc negotium discutiendum commiseramus. prædictos Eremitas Montis Coronæ amplioris gratiæ favore prosequi volentes, prædictarumque, & aliarum litterarum, etiam in simili forma Brevis. si quæ sint, superinde confectarum tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, statutum, sive decretum prædictum, necnon omnia, & singula Indulta, Privilegia, & Indulgentias, hæctenus à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostreis, eidem Congregationi Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ concessa, ac revocationes, dissolutiones, & separationes Eremitarum Hetruriæ, & Congregationis Montis Coronæ, ac Eremitarum Camaldulensium, propè Taurinum, sic ab invicem per Nos factas, & revocationem statuti Urbani Prædecessoris Nostri hujusmodi super translatione Eremitarum prædictorum, aliaque per Nos gesta, & ordinata pro majori, & firmitiori subsistentia, Apostolica auctoritate approbamus, & confirmamus.

firmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quàm facti, solennitatumque etiam substantialium defectus, si qui forsan quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus, necnon Constitutionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa Octavo, similiter Prædecessore Nostro, quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camaldulenses Monachos, officia, & dignitates ambientes editam, pro majori supradicti statuti, sive decreti corroboratione, ad eosdem Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ extendimus, illamque omnes comprehendere, ac eosdem ad ejusdem Constitutionis observantiam, strictè obligatos esse, cum earundem poenarum in dicta Constitutione contra transgressores comminatarum incursum declaramus, ac eisdem Eremitis Camaldulensibus Congregationis Montis Coronæ itinerantibus, sive genuflexis, aut aliàs devotè Coronam Domini recitantibus, centum dierum Indulgentiam ultra aliàs Indulgentias, jam pro dictis Coronis recitantibus concessas,

de novo pariter, dicta auctoritate concedimus, & elargimur. Præsentes quoq; ex eo quod in præmissis, quicunque interesse habentes, seu habere prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo unquam tempore, quovis quæsito colore; vel ingenio, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aliove quomodolibet, quantumvis magno, & substantiali, ac excogitabili, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari ad viam, & terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque, quodcunque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu simili concesso in iudicio, vel extra illud, uti, seu se juvari posse, neque sub quibuscunque similium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Sedem prædictam, quibusvis de causis, etiam necessariis quomodolibet
fa-

faciendis comprehendere, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Majorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quodcumque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuo suffragari, ac omnibus illis, ad quos spectat, inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri debere, irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca Dilectis Filiis Nostris,
nunc

nunc, & pro tempore existentibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vice-Cancellario, ac Causarum Curia Camera Apostolicæ Generali Auditori, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Majoris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicujus ex eis fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inviolabiliter observari ipsosque Majorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere non permittentes, eos desuper per quoscunque quomodolibet molestari, contradictores, quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas, alia-

aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus, servata forma Concilii Tridentini aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis; Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris Nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis: Dummodò quis ultra tres Dietas, earundem vigore præsentium extra suam Civitatem, vel Dioccesim, ad iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac primo dictæ Congregationis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis locis, & personis, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus

busque & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbū, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenore huiusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac viceduntaxat, harum serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunq̃ue, Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris. Die 15. Octobris 1669. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris

F. Murolo. Secret.

scripsit. G. ab Hinnesdael.

PAU.

PAULUS PAPA II.

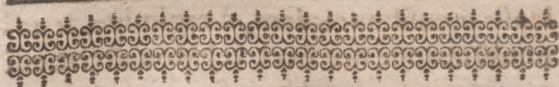
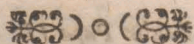
Ad Perpetuam Rei Memoriam.

Ambitiosæ cupiditati illorum præcipuè, qui divinis, & humanis affectati damnatione postposita, immobilia & pretiosa mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ, Monasteria, & pia loca reguntur, illustranturque, & eorum Ministri sibi alimoniam vendicant prophanis usibus applicare, aut cum maximo illorum, ac Divini cultus detrimento exquisitis mediis usurpare, præsumunt, occurrere cupientes, omnium rerum, & bonorum Eccl. alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium transfertur, concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, necnon in feudationem, & contractum emphyteuticum, præterquam in casibus à jure permissis, ac de rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & nunc cum Ecclesiarum evidenti
uti-

utilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ servando servari non possunt, pro instantis temporis exigentia hac perpetuò valitura Constitut. præsentì fieri prohibemus. Prædecessorum N. Constitutionibus, prohibitionibus, & decretis aliis super hoc editis, quæ tenore præsentium innovamus, in suo nihilominus robore permansuris. Si quis autem contra hujus nostræ prohibitionis seriem, de bonis, & rebus eisdem quicquam alienare præsumpserit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infeudatio hujusmodi nullius omnino sint roboris, vel momenti. Et tam qui alienat, quàm is, qui alienatas res, & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrant, alienanti verò bona Eccl. Monasteriorum locorumq; piorum quorumlibet inconsulto Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem, si Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex menses immediate sequentes sub interdicto hujusmodi animo (quod absit) perseveraverit indurato, lapsis

lapsis mensibus eisdem, à regimine, & administratione suæ Eccl. vel Monasterii, cui præsidet in spiritualibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati, Commendarii, & aliarum Eccl. Rectores, beneficia, vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officiis, Canonicatibus, præbendis, aliisque Eccl. cum cura, & sine cura secularibus, & regularibus beneficiis, quorum res bona alienarunt duntaxat, ipso facto privati existant, illaque absque declaratione aliqua vacare censeantur, possitque per locorum ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis (illis exceptis, quæ propterea privatæ fuerint) liberè de jure conferri: nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter, aut generaliter reservata. Nihilominus alienatæ res, & bona hujusmodi ad Eccl. Monasteria, & loca pia, ad quæ ante alienationem hujusmodi pertinebant, libere revertantur, Nulli ergo, &c. Datum Romæ Anno Incarnat. Domini 1468, Kalend. Martii.

INDEX

PRIMÆ ET SECUN- DÆ PARTIS CONSTITU- TIONUM.

Primus numerus significat pagi-
nam, secun: num: marg:

A

A Bbas : istud nomen Abbatis non est
in usu in Congregatione nostra, sed
Prioris & Majoris. pag. 32. n. 1

Pralati debent observare doctrinam S. Be-
nedicti in descriptione Abbatis. pag. 27.
Regule Cap. 2.

Acceptare : Locum novum, qualem, à quibus
& quomodo debet acceptare. pag. 369. n. 1.
vide loca nova.

Accusator : Nisi probet aut convincitur qua-
lem penam subire debet. pag. 135. n. 5.
Denunciations in visitationibus subscribi
debent. ibid.

Aqua

INDEX.

- Aqua benedicta à quo debet benedici diebus
Dominicis. pag. 92. n. 11. à quibus
datur, & quomodo Eremitæ stare in Cho-
ro debeant dum asperguntur. pag. 90. n. 5.*
- Accendere lucernas in Choro & Candelas in
Eccl. quis debeat. pag. 76. n. 7.*
- Acceptator personarum, quomodo punia-
tur. pag. 158. n. 2.*
- Adoratio Crucis, & quo ordine. pag. 112.
n. 21.*
- Acrumina & fructus non possum colligi sine
licentia. pag. 188. n. 20.*
- Alienatio quid in illa observari debet.
pag. 36. n. 3.*
- Animalia clamosa & latrabilia exceptis ca-
nibus prohibentur. pag. 54. n. 5.*
- Antiphonæ quomodo, & à quibus dicuntur.
pag. 74. n. 4. 5.*
- Anniversaria quot, pro quibus & quando ab-
solvuntur, & si possunt transferri p. 170.
n. 14. in illis quot Candelæ tempore missæ,
laudum & in medio Eccl. ad tumbam ac-
cenduntur. pag. 171. n. 15.*
- Anni Prælaturæ, vide Prælatura, Major, &
Vistator & Prior.*

INDEX.

*Anni Professionis, vide Professio, Major Vi-
sitator, & Prior.*

*Apostata & Fugitivus debet quæri à Supe-
riore. pag. 136. n. 1. quando revertitur
qualem pœnam incurrat. pag. 137. n. 1.
quid debet observari in recipiendo. ibid.
potest dispensari ad pralaturas & quo-
modo. pag. 137. n. 2. Qui sine licentia
vadit Romam aut ab Eremo ad Eremum,
qualem incurrit pœnam. pag. 138. n. 4.
Appellatio facta, & in quo casu suspendit pœ-
nam. pag. 284. n. 16. 17.*

*Arbores prohibentur scindi etiam à Priore
& quomodo. pag. 15. n. 2. vide Sylva.*

*Archivium pro conservatione scripturarum
& Bullarum in qualibet Eremo. p. 285. n. 19*

*Arma relinquantur ad portam Eremi. pag.
294. n. 4. vide porta.*

*Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis
sine licentia. pag. 242. n. 1.*

*Artifices quibus debent consignari illorum
opera. ibid.*

*Absolutio percussoris Clerici, ad quem spectat
si est publica. pap. 43. n. 9. Excommu-
nicatorum. pag. 203. n. 1. vide Cen-*

sura,

INDEX.

sura, Generalis quoties fit in anno & quomodo. pag. 204. n. 2. 3. Non absolvuntur qui accipiunt sacras reliquias sine prævia restitutione. pag. 149. n. 3.
Aspersio quando fit. pag. 90. n. 5. vide aqua Benedicta. Abstinencia quomodo fit. pag. 182. n. 5. Cum fructibus in æstate quando transfertur. ibid. qualibet septimana fieri debet. ibid. Abstinencia assignata pro pœna quomodo debet fieri. pag. 183. n. 6.
In Quadragesimis quando & quomodo fiat. pag. 184. n. 9. quando dispensatur. ibid. *Conversis* conceditur vinum & fructus. ibid. *Actus Capitulares* fiunt. pag. 343. n. 11. spectantantes ad communem observantiam statim obligant. ibid. Qui habeant vim legis, & quando pro revocatis habentur. ibid. *Definitores* annotent quos nolunt publicare. pag. 357. n. 2. spectantantes ad quamlibet Eremum quis teneatur portare descriptos. pag. 359. n. 7. spectantantes ad communem observantiam quomodo possunt annullari. pag. 370. n. 2.
Ave Maria datur signum illius post Completorium & quom. in nocte post laudes in die

INDEX.

post nonam aut vespervas. pag. 98. n. 6.
Intervalla & tractus illius & quando dicitur flexis genibus pag. 99. n. 8. Datur signum simile mortuo Eremita. pag. 169. n. 12. Advocatus eligitur à Conventuali Capitulo. pag. 36. n. 3.
Autoritas Dieta. vide Dieta; Majoris cum visitatoribus. pag. 361. n. 1. Solius Majoris circa correctionem. ibid. Cum visitatoribus in dubiis. pag. 364. n. 8. In negotiis gravibus. ibid. In Conducendis visitatoribus pro visitatione particulari. pag. 366. n. 12. In limitanda visitatorum auctoritate aut in assignatione socii visitatori uno. pag. 366. n. 14. In eligendis visitatoribus. pag. 367. n. 16.

B

Balneum quando à quibus à quot medicorum Consilio conceditur. pag. 167. n. 8. Cui conceditur adeundi balneum debet illi dari socius & pecunia. ibid.
Ballotatio. Qui procurat ballotationem aut votum pro se vel pro aliis pro obtinendo aliquo officio qualem pœnam subeat vide. offi.

INDEX.

- officium Calculus Candidus negat, niger
affirmat. pag. 326. n. 2. Quando sunt vota
paria quid faciendum. ibid. nulla ratione
debet perveniri ad Cognitionem calculus
pag. 344. n. 14. Practicatio secreta de
negotiiis Capituli Generalis, prohibetur.
pag. 345. n. 15. Ordo ballotandi pro Pra-
latis in Diffinitorio. pag. 350. n. 7. Quan-
do iterato fit ballotatio & nominatio. ibid.
vide Definitorium.
- Banditi Debitores aut Contumaces non de-
bent recipi in nostris locis à Prioribus.
pag. 229. n. 7.
- Barbam debent alere nostri Eremita & quis
usus crinium circa os. pag. 297. n. 5.
- Barbitonsorium quale & quibus rebus in-
struitur. ibid.
- Barbitonsor qualis eligi debet. ibid. Omni
tertia septimana vadat aut tondeat &
quomodo. ibid. Qui transit hoc tempus
sine licentia privatur vino. ibid. Quales
dies deputati ad tonsuram extra hos non
potest radi sine licentia. pag. 298. n. 6.
- Benedictio rerum necessariarum renovatur
omni anno. pag. 155. n. 8.

INDEX.

- Benedictio mensæ.* pag. 178. n. 4.
Bibere quomodo & qualis mensura potus. pag. 192. n. 1. 2.
Bireti duo Conceduntur. pag. 239. n. 14.
non utitur solus biretus. pag. 238. n. 13.
*Bestiæ non vadant per Eremum & intrent
 illam ad quem spectat.* pag. 295. n. 6.
*Breviarium monasticum debet observari in
 toto.* pag. 68. n. 1.
*Burse quando Consignantur depositario tem-
 pore Capituli Generalis.* pag. 336. n. 3.
quando redduntur Prioribus. p. 360. n. 8.

C

- Calepodia de ligno dantur cooperta.* pag. 288.
*n. 13. discooperta possunt portare Re-
 clusi.* pag. 26 n. 10.
*Campanæ Nostrarum Eremorum quot &
 quales.* pag. 10. n. 1. vide *Missa*.
*Candelæ quando debent accendi super Alta-
 re.* pag. 80. n. 1. 2. *quis accendit.* pag. 81.
*n. 2. In festis primæ Class. & secundæ in qui-
 bus celebrat superior quot accenduntur &
 cujus ponderis, item in Missis Conventua-
 libus in festis duplicibus & semiduplici-
 bus*

INDEX.

- bus in Vigilia Pentec. & in Dominica Palmarum.* pag. 94. n. 15. *Cujus ponderis sunt quae portantur ab Eremitis in processionibus.* pag. 111. n. 18. *in triangulo Altaris, in adoratione Crucis, in hastili Sabb. Sancto, in die Purificationis.* ibid. *Albae esse debent excepto.* pag. 112. n. 20. *In anniversariis & exequiis ad Catalectum.* pag. 170. n. 14.
- Canes permittuntur pro Custodia.* p. 54. n. 5.
- Capecalia Eremitarum qualia debent esse.* pag. 119. n. 4.
- Capitulum triplex fit in Congregatione, Generale, Conventuale & Culparum.* p. 34. n. 1.
- Capitulum Conventuale: quale sit signum pro Capitulo. Conventuali.* pag. 35. n. 2. *quis habeat vocem in illo.* ibidem. *ad quem spectat proponere negotia tractanda.* ibidem. *ad quae negotia adunatur.* pag. 36. n. 3. *Revelare tractata in Capitulo prohibetur & quae pena.* pag. 37. n. 4. *facit Officiales Domus quando & quomodo.* pag. 279. n. 2. 3. *Concedit licentiam fabricandi novae.* pag. 286. n. 24.

INDEX.

Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. pag. 209. n. 1. 282. n. 11. fit in sabb. aut alio die. pag. 280. n. 7. Quo ordine. pag. 282. n. 8. 9. 10. quomodo dicuntur Culpa. idid. quo ordine. ibid. vocantur negligentes. pag. 284 n. 15. illuc congregantur omnes Eremitæ ad initium Capituli Generalis. pag. 323. n. 2. & ad audiendam lectionem Actuum cap. pag. 358. n. 4. 5.

Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam. pag. 19. n. 10. ubinam Celebretur & qui cibi dantur feria Quarta. 182. n. 4. in fine datur absolutio generalis quo ordine & forma. pag. 204. n. 2. 3. In qua etate dispensat cum Novitiis. p. 243. n. 1. Cum quali advertentia recipit Religiosos alterius Ordinis. pag. 245. n. 3. Dispensat pro suscepcione Ordinis Presbyteratus ante 5. annos Professionis. pag. 268. n. 2. Quid faciat in occasione litterarum infamantium. pag. 307. n. 4. Quo tempore Celebretur, quam ob causam, ubi & quando potest tempus celebrandi prolongari aut abbreviari. pag.

INDEX.

317. n. 1. Quitenentur venire ad Capitulum. pag. 199. n. 1. Qualis pana in absentes. pag. 319. n. 1. Priores de Polonia saltem quarto anno veniunt & cum quo. pag. 320. n. 2. Non potest venire non Prælatus nisi vocetur, & qualis pana. ibidem. Cum quali quantitate pecunie vixit Prior. pag. 321. n. 4. ferat secum Computum suæ Eremitæ. pag. ibid. n. 5. 6. Absens tenetur mittere, alias incurrit panam. pag. 322. n. 7. Quo die debet inveniri in loco qui vadit. pag. 191. n. 8. Forma introductionis Capituli. pag. 322. n. 1. Quando datur primum signum & quomodo, qui convenient & quo, fit Ora. pag. 323. n. 2. Quis facit Exhortationem, quo fine & quis disponit. pag. ibid. n. 3. Quomodo fiant electiones & sua requisita. pag. ibid. n. 1. 2. vide electionem. Quid observatur cum litteris scriptis ad Capitulum. pag. 340. n. 4. Quæ annihilantur præteriti Capituli. pag. 343. n. 10. Dispensat cum annis professionis pro electione Majoris, Visitoris & Prioris in quo casu. pag. 353. n. 6. Accepat nova loca cum

INDEX.

- cum quali advertentia. pag. 369. n. 1. 2.*
vide Definitor, Definitorum.
- Caput quando profunde inclinatur. pag. 107.*
n. 8. Quando in Choro & in Ecclesia tene-
tur coopertum, discoopertum & medioco-
opertum. pag. 108. n. 11. 12. Non tenen-
tur infirmi. pag. 109. n. 13. Quando de-
tegitur & inclinatur coram aliis. p. 275.
n. 2. 3. supra nunquam portatur solum
biretum. pag. 238. n. 13.
- Carceres. Cum in carceratis non licet loqui.*
pag. 129. n. 1. Quando incarcerantur
Apostatae aut fugitivi. pag. 136. n. 1. pag.
138. n. 3. qui vadit Romam sine licentia.
ibid. n. 4. qui vadit de Eremo ad Eremum.
ibid. qui vadit ad P, Majorem ob recur-
sum. p. 139. n. 5. vide Apostata fugitivo,
pena, proprietas, percussio.
- Carnes prohibentur manducari cujuscunq;*
generis & quae coquuntur cum carne &
juscula carnis. p. 190. n. 1. cum Consilio Me-
ci facile conceditur esus. ibid. secularibus
non conceduntur intra Cruces Eremiti. pag.
191. n. 2. manducans quae punitur pena,
Praelatus à quo punitur. pag. 191. n. 3.
Casus

INDEX.

Casus reservatos bene norint Exemita expo-
siti ad Confessiones excipiendas sacula-
rium. pag. 43. n. 7. Casus reservare potest
Prior. pag. 43. n. 9. Publica percussio
Clerici reservata Priori. ibidem. Cella
quantum distat à Cella, ab Ecclesia, ab Offi-
cinis. p. 26. n. 4. non potest intrari ex-
cepto. pag. 18. n. 7. In vestibulo loqui li-
cet. pag. 18. n. 8. qui intrat aut permittit
intrare quam pœnam subit. ibid. Seque-
stratis in Cella non licet loqui. pag. 129.
n. 1. Visitatur bis in anno. pag. 154. n. 5.
Omnes Cella habent communem clavem
excepto. pag. 155. n. 6. in die non claudi-
tur. pag. 155. n. 7. de una ad aliam nihil
transportatur. pag. 156. n. 10. tenetur
munda. pag. ibid. Visitatur à visitatoribus
sente Priore. pag. 367. n. 15.
Cellerarias qualis eligitur à Capitulo Gene-
rali aut Conventuali. pag. 142. n. 2.
quales libros tenetur habere. ibid. n. 3.
Sacerdos debet esse 5. annorum professus.
pag. 142. n. 2. Quale Officium illius. pag.
143. n. 4. 5. totum facit cum consensu
Prioris, reddit computum quolibet Mense.
quis

INDEX.

- quis Coadjutor Cellerarii.* p. 146. n. 9. 10.
Conservat pecuniam. pag. 153. n. 1. si
commiserit fraudem. pag. 154. n. 3. visi-
tat Cellas cum Priore. ibid. n. 5. partialis
punitur. pag. 158. n. 2. facit provisionem
pannorum quando. pag. 235. n. 1. 2.
Cera, vide Candela.
Ceremonia in choro quomodo fiunt & debent
observari. pag. 68. n. 1. 2. 3.
Cerei accenduntur ante Altare majus, ad ele-
vationem extinguuntur, post communio-
nem, in aliis Capellis unus solus. p. 94. n. 16.
Cereus Paschalis cujus ponderis, quando debet
ardere & quo die extinguitur. pag. 111.
n. 19.
Clericus, illius publica percussio reservatur
Priori. pag. 43. n. 9. recitat psalterium
cum Requiem in fine psalmi toties quoties
fit Anniversarium. pag. 170. n. 14. Quot
psalteria absolvit pro quolibet defuncto
Eremita. pag. 172. n. 17. Ordinatus
Prasbyter quem locum recuperat. p. 263.
n. 1. Diaconus receptus ad habitum non
precedit Novitium antecederet suscep-
tum. pag. 264. n. 3. ad quem spectat pro-
motio

INDEX.

*motio Clerici ad Ordines & à quo exami-
 natur. pag. 268. n. 1. post quinque annos
 Professionis promovetur ad sacerdotium
 & quando cum his annis dispensatur. ibid.
 n. 2. Qui ordinat sine licentia quam penam
 incurrit. pag. 269. n. 3. quali scientia
 debet instrui. pag. ibid. n. 5. unum psal-
 terium absolvit qualibet septimana. pag.
 102. n. 1. vide Eremita hebdomadarius.
 Chorus consistitur in illo sine sustentamen-
 to excepta infirmitate & senectute pag.
 106. n. 6. in Choro respiciat alter alterum
 quando genuflexi manent. ibidem. Confor-
 mitas Observatur. pag. 109. n. 14. finito
 officio nemo recedit de choro ante superio-
 rem excepto &. pag. 110. n. 15. nullus
 chorum intrat sine pallio. pag. ibid. n. 16.
 Hospites seculares & Religiosi non intro-
 ducantur in chorum sine scitu Superioris
 ibid. summum silentium in choro, & pana
 in fractores. pag. 224. n. 1. in choro quis
 corrigit. pag. 225. n. 2.
 Cibi quomodo disponuntur per totum annum.
 pag. 181. n. 1. pag. 182. n. 4. 5. 8. 9. pag.
 185. 186. 187. 188. quales in vigilia
 Na-*

INDEX.

Nativit. Domini & sabbato sancto. pag. 185. n. 10. feria 6. quando occurrit festum Nativitatis Domini, & S. Romualdi. pag. 185. n. 12. quales cum butiro & quales cum oleo. pag. ibid. n. 15. quales parantur in Cella. pag. ibid. n. 16. relicta cibaria omni die exponuntur in armariolo. pag. ibid. n. 19. tempore Capituli Generalis ubi dantur cibi. pag. 182. n. 4. tempore rogationum. pag. ibid. n. 4.
Cilicium potest portari cum licentia Confessarii à Professo, à Novitio cum licentia sui Magistri. p. 120. n. 2. Cingulus choristarum & Conversorum. pag. 238. n. 12. Colatio fit in Cella ad quam portantur fructus & vinum diebus refectorii, quando jejunatur. pag. 182. n. 3. fit cum fructibus aut pane. pag. 188. n. 21. tempore hyemis potest fieri post Completorum & Orationem. pag. 194. n. 2. Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo. pag. 121. n. 2. quales Culpe sunt leves, quales graves & earum penitentia. pag. 123. n. 2. graviores. pag. 126. n. 1. 2. quomodo se gerant Superiores cum talibus. pag. ibid.

INDEX.

ibid. n. 3. Culpa graviores quas penas habeant. pag. 127. n. 4. Culpa secreta, secretè puniuntur. pag. 128. n. 6. Culpa gravissima & earum pena. pag. 133. n. 1. 2. in Capitulo dicitur culpa de transgressionibus & defectibus manifestis. pag. 210. n. 1. pag. 282. n. 11. Cum quo Ordine & observantia dicuntur. pag. *ibid.* n. 12. Communio debet fieri omni die Dominico excepto. pag. 43. n. 19. in Adventu & in Quadragesima nunquam omittitur. *ibid.* In Cena Domini fit ab omnibus quo ordine pag. 44. n. 11. pro Communionem extraordinaria licentia petitur à Superiore. pag. *ibid.* n. 12. tempore Communionis, duo Cerei ardeant ante majus altare in Capellis unus. pag. 94. n. 16. Computisti quatuor Capituli & eorum officium. pag. 337. n. 4. referunt Definitorio defectus repertos. pag. 346. n. 17. Completa qua hora absolvitur, & cum quali advertentia datur signum illius. pag. 98. n. 6. signum illius & quando abbreviatur. *ibid.* post lectionem ante Completorium datur signum parva Campana. pag.

INDEX.

98. n. 7. vide signum. Concurrentia voto-
rum in electione quomodo terminatur. pag.
333. n. 4. 5. 6. 7. Confessio intra novem
dies quilibet confiteri tenetur. p. 41 n. 2.
qui transit tempus sine licentia, quam pœ-
nam sustinet. pag. 41. n. 2. Generalem
Confessionem coram quo possunt facere
Novitii. pag. 256. n. 1. ante susceptionem
habitus cui possunt confiteri generaliter
Novitii. pag. 249. n. 12. ante professio-
nem. 256. n. 1. Confessarii exponuntur
à Priore, sine illius licentia potest mutari
pag. 41. n. 3. Eremita hospites cui pos-
sunt confiteri. ibid. pag. 42. n. 6. Novus
Sacerdos non exponitur sine prævio exa-
mine & approbatione pag. 42. n. 4. in ne-
cessitate potest Prior exponere novum Sa-
cerdotem usq; ad visitationem. ibid. Depu-
tati pro secularibus approbatur à Diœce-
siano. p. 43. n. 7. Confessarii possunt absol-
vere ab iis à quibus & Prior excepto, &c.
pag. ibid. n. 9. Sed non reliquiarum ac-
ceptores absq; prævia restitutione. pag.

149. n. 3.

Con-

INDEX.

- Conformitas in Ceremoniis.* pag. 109. n. 14. in
vestimentis & in omnibus. pag. 110. n. 15.
Conjuratio contra Superiorem punitur di-
sciplinâ Circulari. pag. 311. n. 2.
Conservator eligitur à Capitulo Conventua-
li. pag. 36. n. 3.
Consuetudines antiquas Religionis curet ob-
servari P. Major. pag. 362. n. 3.
Contradictor Superiori punitur. p. 311. n. 2.
Contumaces aula. pag. 229. n. 7.
Conversatio cum hospitibus prohibetur. pag.
 54. n. 6.
Coperta quales, & quot conceduntur. pag.
 119. n. 3.
Copiam rationum portat Prior ad Capitulum
Generale. pag. 321. n. 6. *Quando mit-*
tuntur. *ibid.*
Conversus tenetur ire ad Matutinum, &
septies laudare Deum per diem. pag. 87.
 n. 1. 3. *recitat 82. Pater & Ave Maria*
cum quali divisione. pag. 87. n. 2. *diebus*
ferialibus debet adesse Primæ & Completo-
rio, festivis verò & vespers ac officio de-
functorum. pag. 87. n. 2. *Quis prima*
Missa inservit & pulsat pro illa. pag. 89.
 Ff 2 n. 2.

INDEX.

- n. 2. Quot Pater noster & Ave Maria dicit pro quolibet Anniversario. pag. 170.*
n. 14. quot pro subditis aut Pralatis defunctis debet dicere. pag. 172. n. 17. facit abstinentiam solitam cum fructibus & vino. pag. 184. n. 9. tarde accedens ad officium & recedens ante finem accipit veniam. pag. 200. n. 2. quot libros potest habere. pag. 270. n. 7.
Caseus. quantum datur casei qualibet septimana. pag. 187. n. 18.
Correctio diversa juvenum ac senum. p. 121.
n. 2. in Choro. ad quem spectat. pag. 207.
n. 2. quomodo ibi fiat Correctio. pag. 208.
n. 3. in definitorio nunquam omittitur Correptio Pralatorum. p. 342. n. 8. vide Major, Visitator, Prior, Superior, Error.
Calcei Prohibiti Eremitis pag. 237. n. 11.
Constitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula. pag. 316. n. 5. observari debent. pag. 370. n. 1. Quomodo possunt revocari, mutari, & alterari. p. ibid. n. 2.
Cruces ponuntur grandiores, distantes à porta Eremiti. pag. 19. n. 9. vide mulieres. Quomodo fiat adoratio Crucis à celebrante,

INDEX.

te, & ab aliis Eremitis. pag. 112. n. 21.
 Coquus durat per annum in suo officio ejus cu-
 ra & obligatio. pag. 161. n. 1. 2. 3 4 da-
 tur illi socius. pag. 162. n. 5 Colligit ex
 omnibus hortis pro usu culina. pag. 188.
 n. 20.

Coquere in cella non licet præter fructus &
 acrumina. pag. 186. n. 16.

Crepitas vel Calceos quales portant Eremitæ.
 pag. 238. n. 13.

Curam animarum non exercent Eremitæ.
 pag. 17. n. 6.

Custos sylvarum. pag. 151. n. 7. vide sylva.

D

Debiles quomodo tractantur ratione lecti.
 pag. 119. n. 5. præter viaticum datur ve-
 ticulum. pag. 302. n. 10 debitores non re-
 ciipiuntur in locis nostris. pag. 229. n. 7.
 Decima, vide Taxa.

Depositarius, in ejus manu deponitur pecunia
 Priorum & Visitorum, eligitur à Defi-
 nitorio. pag. 336. n. 3. quando reddit de-
 positam pecuniam Prælati. p. 360. n. 8.

Depositio, Prælati infra annum ob quam fit
 causam & quo ordine. pag. 363. n. 5. 6.

INDEX.

7. 8. *definitores quid debeant legere.* pag. 341. n. 7. *Dieta quando fit ubi & quomodo, & qui conveniunt, quam habet auctoritatem.* pag. 318. n. 2. *qui eo vadit incurrit penam.* pag. 320. n. 3.
- Defensio,** *qualis prohibetur aliorum & propria.* pag. 305. n. 1. *de injusta & inordinata quid nascitur.* pag. 306. n. 2. *qui defendit iniquiter quomodo castigatur.* pag. 307. n. 3. *defensio rei.* pag. 134. n. 4.
- Definitor** *quando debet exire de Definitorio, vide definitor, quis elegitur pro definitore.* pag. 332. n. 1. *eliguntur octo qualiter & quomodo.* pag. *ibid.* n. 2. *ab omnibus vocalibus dantur vota.* pag. 333. n. 3. *quis putatur obtinere.* pag. *ibid.* n. 4. 5. *Definitores eligunt scribam Capituli.* pag. 335. n. 1. *Vicarium Domus & alios Officiales.* pag. 336. n. 2. *tenentur venire ad matutinum, diebus festiuis ad vespervas & Celebrare omni die aut audire Missam.* p. 339. n. 1. *Primus Definitor quando tenet locum Presidentis.* pag. 341. n. 7. *interrogantur Priores & corriguntur.* pag. 342. n. 8. *in Consultationibus quæ observantur,* pag.

INDEX.

pag. 344. num. 13. in virtute S. Obedientia prohibitum est revelare tractata. pag. 345. num. 16. corriguntur mali administratores. pag. 346. n. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Prelatorum. pag. 347. n. 1. leguntur ante electionem. pag. 348. n. 2. quid observatur in nominatione Prelaturarum. pag. ibid. n. 3. quomodo scribantur chartulae. pag. 349. n. 1. reservatur authoritas tribus diebus & quis eam perdat. pag. 357. n. 3. qualem praecedentiam habent his tribus diebus. pag. ibid. vide Capitulum Generale Praesidens. pag. 335. n. 8.

Diffinitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur aut tractatur de illius interesse. pag. 327. n. 3. Quando conveniunt omnes vocales. pag. 329. n. 1. Quilibet Prelatus renunciat Prelatura. pag. ibid. n. 2. remanent solum octo definitores. pag. 334. n. 7.

Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag. 219. n. 1.

Dispensatio silentii quoties & quando fit. pag. 51. n. 3. vide silentium.

INDEX.

- Dispensator datur pro adjutorio Cellerarii
quis debet eligi, suum onus. p. 146. n. 9.
non sit partialis. pag. 158. n. 2.*
- Donatio. vide hereditas legata. p. 36. n. 3.*
- Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis
exceptis fructibus. pag. 230. n. 1.*
- Dormire, ubi & quomodo dormiunt Eremita.
pag. 118. n. 1. qua hora noctis vadunt dor-
mitum. ibid. Dormitio in die quanto tem-
pore quomodo & quando fiat. pag. 215. n. 1.
datur signum dormitionis. pag. ibid. n. 2.
eo tempore quilibet manet in Cella. p. ibid.
n. 3. finis dormitionis. pag. 216. n. 4.
quando jejunatur qualis finis dormitionis.
ibid. post matutinum non licet dormire sine
licentia. p. ibid. n. 5. ubi sunt nostra hospitia
non licet dormire extra illa. pag. 222. n. 1.*
- Dubium quale declarat P. Major. p. 364. n. 8.*
- Discere litteras possunt Eremita. pag. 269.
n. 5. vide lectio.*

E

- Ædificia nova quando & cum quali sunt li-
centia. pag. 286. n. 23. 24.*
- Eleemosyna qualis, quando, & à quo fit pro
mor-*

INDEX.

*mortuo Eremita. pag. 173 n. 18. Reli-
 eta à novitiis convertuntur in usum Eccl.
 alias &c. pag. 259. n. 3.4.*
Electio, officialium Eremit. pag. 278. n. 2. 3. 4.
vide officiales. Superiorum quomodo fiat.
*pag. 326. n. 1. iuramentum fit pro Ele-
 ctione meliorum legitur Const. de qualita-
 te eligendorum. pag. ibid. n. 1. fit cum cal-
 culis albis, & nigris. pag. ibid. n. 2. quid
 fiat in paritate votorum. pag. ibid. n. 2.*
*quales practicationes prohibentur in Ele-
 ctione vide practici officiales electi à defini-
 toribus, vide definitor, ante electionem
 quid observatur tempore Capituli. pag.*
347. n. 1. quid legatur pag. 348. n. 2.
*Præcedentia in electionibus & nomina-
 tionibus. pag. ibid. n. 3. Nova Electio &
 Nominatio quando. pag. 350. n. 7. quis
 electus recusat officium. pag. ibid. n. 8.*
Anni professionis pro electione Majoris.
pag. 352. n. 1. Visitatorum. pag. ibidem.
*Priorum. pag. ibid. n. 6. de qua natione,
 eligendus est Pater Procurator Generalis.*
pag. ibid. n. 5. Qualitates eligendorum.
pag. ibid. illorum numerus. pag. ibidem.

INDEX.

Electores qui jurant supra electionem meliorum p. 326. n. 1. quando & quali forma pag. 331. n. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum. pag. 205. n. 5. vide de finitor Electio.

Eremus quantum distat à civitate & locis. p. 14. n. 1. intra sylvas. pag. 15. n. 2. Clausura muro. p. 16. n. 3. clausura non mutatur sine licentia. ibid. non intrant mulieres, vide mulier, Eremus Montis Coronæ Vocatur Sacra & Caput totius Congregationis. pag. 271. n. 1. ex Eremita asportari res prohibentur à quo & quando. p. 359. n. 6. acceptare Eremitum, vide locus novus. Eremita, modus illius vivendi. pag. 7. votum solemne facit. pag. 8. ubi habitat. pag. 15. n. 2. non egreditur sine licentia. pag. 16. n. 3. non se ingerit negotiis secularium & parentum. pag. ibid. n. 5. non frequentat Ecclesias secularium nec exercet curam animarum. pag. 17. n. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit. pag. 18. n. 8. Cui confitetur in Eremita & in itinere. pag. 41. n. 3. 6. renunciat privilegiis. pag. 49. n. 3. quando, ubi, & de quo loquitur, vide silen-

INDEX.

*silentium, non loquitur cum Novitiis sine
 licentia, nec conversatur cum illis. p. 54.
 n. 6. dicit aut audit quolibet die Missam.
 pag. 89. n. 2. 3. absolvit nocte & die Offi-
 cium in Choro licet solus in Eremo rema-
 neat & quomodo. pag. 103. n. 1. tempore
 Officii non egreditur de choro, excepto.
 pag. 104. n. 2. Quomodo debet intrare,
 Eccl. chorum & Refectorium. pag. 110.
 n. 16. Quomodo, & ubi dormiat, habeat
 curam rerum uti sacrarum. p. 151. n. 8.
 non facit majorem austeritatem sine licen-
 tia. pag. 195. n. 5. Qualis est in loquendo,
 in ambulando & in omni actione sua, ac in
 cella. p. 312. n. 2. 3. Quando peccat venia-
 liter aut mortaliter transgrediendo Regu-
 lam. p. 315. n. 3. obligatus est ad dicendam
 culpam & faciendam pœnitentia. p. 316.
 n. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis,
 & quomodo corrigatur. pag. 206. n. 1. 2.
 Exercitium Corporale fit omni die una hora
 excepto, &c. pag. 212. n. 1. in qua hora,
 quali loco, quæ oratio dicitur ante & post
 exercitium. pag. 211. n. 2. Novitii sepa-
 ratim cum suo Magistro excepto, &c. pag.
 213.*

INDEX.

213. n. 3. Culparum Capitulum & panis
confectio impedit exercitium. pag. ibid.
n. 4. quale exercitium fit in Cella. pag. ibid.
n. 6. negligentes ad exercitium. pag. ibid.
n. 4. Excusatio auditur una vice, quando
licita. ibid.
Exequiæ, illarum ordo. pag. 170. n. 13.
Anniversaria. pag. 171. n. 15. 16. vide
mortuus, datur signum Campana minori
cum 20. ictibus. pag. 213. n. 5.
Æstas, tempus illius quale intelligitur. pag.
52. n. 5.
Evangelium in nocte cum quali Cereemonia
cantatur à Superiore. p. 78. n. 1. in Missa
quando incensatur Evangelium. p. 91. n. 8.
Excommunicatio, quis potest excommunica-
re. pag. 309. n. 1. à reservata Priori non
absolvit Confessarius. pag. 43. n. 9 cum
quo ordine absolvitur à Priore & Forma.
pag. 203. n. 1. ultra Excommunicationem,
quali pena punitur percussor Fratris. pag.
309. n. 2.

F

- Fabricari quando potest. pag. 286. n. 23. 24.
vide Edificia nova.

INDEX.

- Familia Abbatia Montis Corona cui subest.*
 pag. 291. n. 10. Visitur à Priore. *ibid.*
 pro Eremitis ordinatur à definitoribus. pag.
 355. n. 1. cum quali advertentia. p. 356.
 n. 3. pro familia fratres destinatos reci-
 piunt Priores. *ibidem.*
- Ferire ad mortem culpa gravissima, ejus pa-*
na. pag. 133. n. 1. 2.
- Ferramentarius, ejus officium.* pag. 150. n. 6.
- Festum Natalis Domini, aut S. Romualdi non*
dispensat jejunium Regulare. pag. 185.
 n. 12. de praecepto non admittit dispensa-
 tionem silentii nisi necessitate cogente. pag.
 52. n. 4. in quali celebrat officium supe-
 rior. pag. 81 n. 2. Observantur festa
 Diocesis & Religionis. pag. 185. n. 11.
- Forma induendi Novitios. vide Novitius*
Professio.
- Forma victus observetur nec mutatur sine*
licentia. pag. 195. n. 4.
- Fumus, sua necessitas, quis faciat panes.*
 pag. 296. n. 3.
- Fugitivus. p. 136. n. 1. vide Apostata.*

Fru-

INDEX.

Fructus, acrumina quando distribuuntur pag.
187. n. 17. Colligi sine licentia non possunt.
pag. 188. n. 20. dantur & recipiuntur
inter Eremitas. pag. 230. n. 1.

G

Genuflexio, in quibus hymnis & versibus fit
in choro. pag. 107. n. 9. fit coram Majore
& presidente. pag. 274. n. 1. coram Prio-
re solum in Cella. ibidem. Novitii coram
Magistro. ibidem. ad signum Ave Maria
excepto. pag. 99. n. 8. ad Elevationem SS.
Sacramenti in omni loco. pag. 93. n. 13.
ob quos errores in choro. pag. 206. n. 1.
Gloria in Excelsis. pag. 92. n. 9.
Gubernium universale totius Religionis spe-
ctat ad Majorem cum Visitoribus pag.
272. n. 13.
Galeros albos possunt habere Eremita. pag.
238. n. 13.

H

Habitationes Eremiticæ quales. pag. 23. n. 3.
vide Eremitus locus novus.
Habitare simul in Cella prohibitum p. 118 n. 1
Hebdo-

INDEX.

Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda Missa. pag. 74. n. 4. quis facit Officium pro impedito. pag. 77. n. 8. quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostrationem. pag. ibid. n. 9. stando dicit Orationem pag. 107. vide Missa.

Hebdomadarius Clericus suum officium, & qua legit ad horas. pag. 74. n. 5. cum quo dicit Invitatorium in medio Chori & quando. ibid. inservit Missa in festis solennibus. pag. 75. n. 6. quando & quo ordine accipit & dat pacem. ibid. qua observat & dicit. pag. 92. n. 10. ubi est solum unus Clericus quis supplet & in quibus. pag. 75. n. 6. Quando impeditus quis succedit. pag. 77. n. 8. Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. pag. ibid. n. 9.

Hebdomadarius Conversus, sua diligentia & munus. pag. 76. n. 7. portat Crucem in processionibus. ibid. impeditus mittit alium alias &c. ibid. inservit Missa Conventuali excepto &c. ibid. adjuvat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdotem in Sacra-
rio,

INDEX.

- crario, quando. *ibid.* ad Matutinum & primam vocat absentes. pag. 200. n. 1.
- Herba non possunt accipi ex omnibus horis. pag. 188. n. 20.
- Hereditas à quo acceptatur & eidem renuntiatur. pag. 36. n. 3.
- Hora prandii & Cenae Eremitarum. p. 194. n. 1. 3.
- Hora Canonica, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas Canonicas quid faciendum. pag. 66. n. 5. quando inclinatio fit & statio. pag. 68. n. 1. 2. Quomodo dicitur Prima. pag. 88. n. 1. quâ hora & quomodo pulsatur *ibid.* Tertia. pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 2. Nona. pag. *ibid.* n. 4. Vespera. pag. 97. n. 5. Completorium. pag. 98. n. 6. vide Officium Divinum & signum.
- Horologium, eius curam & directionem habet sacrista. pag. 148. n. 2. adsit in omnibus Eremitis. pag. 211. n. 2.
- Hortus Communis & qualis hortulanus. pag. 296. n. 2.
- Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremita. pag. 301. n. 6. vide iter.

INDEX.

- Humilitas, quam necessaria.* pag. 55. *illius*
gradus. pag. 56. *debent observari.* p. 63.
n. 1. humilis sit Eremita cum suis Superioribus.
 pag. 311. *n. 1.*
Hospitale, sua positio situs & qualitas. p. 227.
n. 1. lecti quales. pag. *ibid.*
Hospitum exceptor suum officium tam sacer-
dotis quam conversi. pag. 228. *n. 2. 3. 4.*
Hospites, cum illis prohibita Conversatio.
pag. 16. n. 5. quomodo recipiuntur. pag.
 227. *n. 1. lavantur illorum pedes.* p. 229.
n. 5. qui non recipiuntur. pag. *ibid.* *n. 7.*
Cum personis honoratis potest manducare.
Prelatus. pag. 240. *n. 1. qualis datur illis*
precedentia. pag. 264. *n. 4. non detinean-*
tur ultra tres dies. pag. 266. *n. 1. vicini*
non detinentur si, &c. pag. 294. *n. 2. de-*
ponunt arma ad portam. pag. *ibid.* *n. 4.*
tempore Capituli expediuntur sine mora.
 pag. 340. *n. 3.*

I

Incarcerati, vide Carcer, sequestratus,
Pana,

INDEX.

- Incensare quis debeat & quo ordine.* pag. 91. n. 8.
- Inclinationes profunda in choro quando fiunt.* pag. 275. n. 2. 3.
- Incorrigibilitas, culpa gravissima & qua observantur cum incorrigibili.* pag. 133. n. 1. 2.
- Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Ave Maria.* p. 99. n. 8.
- Indulgentia pro Exaudiat concessa ab Urbano octavo.* pag. 115. n. 3.
- Infirmus potest se sustentare in Choro.* p. 106. n. 6. non tenetur ad observantiam aliquorum in Choro. pag. 109. n. 13. dispensatur cum austeritate lecti. pag. 119. n. 5. non parciatur expensis pro curando infirmo. pag. 165. n. 3. visitatur à Medico Ordinario. pag. ibid. n. 4. ubi non possit curari. pag. 166. n. 5. visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella. pag. ibid. n. 7. quando conceditur balneum, quomodo, cum quali provisione & socio. pag. 167. n. 8.
- Manaucat carnes ubi & quando.* p. 168. n. 9.

INDEX.

- n. 9. 10. Superior procurat remedia Spiritualia.* pag. 169. n. 11.
- Inquisitio delinquentis quomodo facienda.* pag. 134. n. 4.
- Instrumenta bonorum operum qualia.* pag. 38.
- adjungitur Confessio & Communio.* pag. 40.
- n. 1. ad quid principaliter serviant.* pag. 45. n. 14.
- Intimationes factæ Novitiis notantur à scriba.* pag. 245. n. 4.
- Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem spectat in Choro.* pag. 83. n. 1. *Salve Regina.* pag. 84. n. 3.
- Inventarium debet fieri rerum ad Obedientiam spectantium & quare.* p. 151. n. 8.
- Jejunium, qui jejuna in Æstate totum datur illi pro prandio.* pag. 132. n. 3. *quomodo fit jejunium feria quarta in æstate.* pag. ibid. n. 4. *in Rogationibus ibidem. feria sexta; vide Abstinencia à 13. Septembris usq; ad Pascha.* pag. 183. n. 7. *à 13. Septembris ad festum S. Martini & à Nativitate usq; ad Quadragesimam quæ observantur.* pag. ibid. n. 8. *in una & altera Quadragesima.* pag. 184. n. 9. *in vigilia*

INDEX.

- Nativitatis & Sabbato Sancto.* pag. 185.
n. 10. Jejunia devotionis. pag. *ibid.* *n. 11.*
feriâ sexta nunquam dispensatur. p. *ibid.*
n. 12. in festis S. Romualdi & Natalis Do-
mini nunquam dispensatur jejunium. *ibid.*
Juvenes noviter exeuntes de Novitiatu quo-
modo & à quo debent gubernari & custo-
diri. pag. 139 *n. 1.*
Juvenes non sunt apti ad vitam Eremiti-
cam. *ibid.*
Juramentum eligendi meliores in Præla-
tos. pag. 331. *n. 5. vide Electio, Definitor.*
Itinerantes quæ tenentur Observare, vide
pecunia vestis.
Iter faciens cui potest Confiteri. pag. 42. *n. 6.*
in necessitate potest cum socio dormire.
pag. 118 n. 1. eundo ad aliam Eremitum
quæ potest secum portare. pag. 156. *n. 10.*
expedit pecuniam solum pro itinere. pag.
157. *n. 11. perveniens ad locum sibi de-*
stinatum restituit residuum pecunie. pag.
ibid. n. 12. ad quales obligatur Oratio-
nes. pag. 68. *n. 1. ultra 50. miliaria non*
vadit sine licentia. pag. 2. 3 *n. 2. non va-*
dit solus sub pana unius abstinentie. p. 301.
n. 1.

INDEX.

n. 1. qualis suus socius. ibid. in exitu & reversu quid facit. pag. ibid. n. 3. audit Itinerarium. pag. 301. n. 4. non vadit Die Festo. pag. ibid. n. 5. non referat in Eremita quae viderit. pag. ibid. n. 8. non tenetur ad Jejunium Regulare. pag. 302. n. 9. datur ei pecunia equi & alia necessaria. pag. ibid. n. 10. paucis debet esse contentus in hospitibus. ibid. portat secum litteras dimissoriales à Priore alias, &c. pag. 355. n. 2.

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto &c. pag. 84. n. 2.

L

Laicus sua Obligatio, vide Conversus, Heremadarius, Eremita.

Lavari debent pedes hospitum à quo. pag. 229. n. 5.

Lavatorium quis tenetur preparare. pag. 298. n. 8.

Laudes in Matutino quomodo Celebrantur. p. 80. n. 1. vide Matutinum.

Ligna quando dantur Eremitis. p. 145. n. 7.

INDEX.

*ligna aut arbores non excinduntur circa
Eremum. pag. 15. n. 2. vide sylva.*

*Littera non mittuntur nec recipiuntur si-
ne licentia. pag. 230. n. 1. 2. aperie
litteras Majoris aut Visitatorum qua
pena. pag. ibid n. 3. P. Major & Vi-
sitatores non aperiunt inter se. ibidem.
nec Eremita alterius, nec Superior in ab-
sentia Prioris. pag. 232. num. 5. littera
omnes portantur ad P. Majorem. p. 233.
n. 6. quale sigillum. pag. ibid. n. 7. littera
de statu Eremiti scribuntur quolibet Mense
à Prioribus ad P. Majorem. p. 287. n. 25.
littera infamantes scripta Capitulum aut
Dietam Castigantur. pag. 307. n. 4 lit-
teras favoris pro Electione qui procurat
quomodo punitur. pag. 328. n. 6. Quales
littera leguntur in Capitulo. pag. 340. n. 4.
in directione litterarum ad Capitulum quae
observantur. ibidem. littera testimoniales
quando portantur. pag. 300. n. 3. Dimisso-
riales à Priore quando. pag. 355. n. 2.
Lectiones ad Matutinum quis legit & quo-
modo. pag. 70. n. 3. In festis solennibus
quis legit Homilias. pag. 73. n. 2.*

Lector.

INDEX.

Lector stat capite toto aut medio aperto secundum tempus. pag. 108. n. 11.

Lectio ad primam & secundam mensam ad quem spectat in Refectorio pag. 177. n. 2.

Prophetia Sabbato Sancto & in vigilia Pentec. pag. 112. n. 21. *Completa lectio.* pag. 197. n. 1. *absentes à lectione.* pag. 198. n. 3.

Lectio ad panem. pag. 213. n. 4.

Lectio Theologiae Moralis & Conferentia bis in hebdomada & quali hora pag. 217. n. 1. *defectum lectoris quis supplet.* *ibid.*

Lectio Regulae & Constitutionum quolibet die fit ante Completorium. pag. 316. n. 5.

Lector primae & secundae Mensae tempore Capituli Generalis. pag. 338. n. 7.

Lectores Chori, vide lectio

Lectus qualis est, qualis saccus & cooperta. pag. 119. n. 2. 3. *cum infirmis dispensatur.* pag. *ibid.* n. 5. *lecti in hospitali qualis.* pag. 120. n. 6.

Libraria Communis. pag. 149. n. 4. *quales libri non conservantur in illa.* *ibid.* *vide libri.*

INDEX.

- Libri prohibiti & suspensi non conservantur.**
ibid. non exportantur nisi tres libri &
quomodo. pag. 146. n. 10. Quot & quales
potest habere Conversus. pag. 170 n. 7.
libri quos tenet Prior & quæ in illis no-
tantur pag. 285. n. 19. 20. Quales de-
beant esse in qualibet Eremitio. pag. ibid. n.
21. 22. liber Professionis à quo conserva-
tur. pag. 378. n. 2. librum computi sua
Eremiti qui non defert ad Capituli Generale.
pag. 354. n. 12.
- Licentia abeundi longius, vide Major, iter.**
- Lites debent Caveri procurando Compositi-
ones.** pag. 143. n. 4.
- Lucerna parantur in Choro pro nocte.** pag.
148. n. 2.
- Locus, loci in quibus non admittitur dispensa-
tio silentii, pag. 51. n. 2. de uno ad alium
locum quæ portantur. pag. 156. n. 10.
vide iter, vestes, non graventur familiae de-
bitis. pag. 356. n. 3. pag. 359. n. 6. quis
non se ingerit in loci administrationem.
pag. 361. n. 2. pag. 366 n. 13.**
- Locus novus Oblatus qualis sit, à quo, & quo-
modo acceptatur. p. 369. n. 1. Quando pos-
sunt**

INDEX.

*sunt acquiri loca nova. p. ibid. n. 2. qualis
fiat respectus in acceptatione loci. ibidem.*

M

*Magistro Novitii confitentur excepto, &c.
pag. 42. n. 5. Recitat cum illis Officium
B. V. Mariae. pag. 105. n. 3. Corrigit in
Choropag. 207. n. 2. Eligitur à Capitulo
Generali. pag. 253. n. 1. suum Officium,
diligentia, & instructiones. pag. 253. n. 2.
visitat Cellas & Culpas audit omni die post
completorium. pag. ibid. n. 3. 4. à quo po-
test suspendi. pag. 154. n. 5.*
*Major, Supremus Prælati Congregationis.
pag. 319. n. 1. In quibus Festis dicit Offi-
cium & Celebrat Missam Conventualem.
p. 79. n. 2. Quibus diebus dat absolutionem
Generalem. pag. 203. n. 2. 3. dat licentiam
eundi ultra 50. Miliaria. pag. 223. n. 2.
non aperit litteras ad Visitatores. pag. 231.
n. 3. non habet mensam particularem.
pag. 240. n. 1. residet in Eremitio Montis
Coronæ, & cum Visitoribus gubernat
universaliter Congregationem. pag. 272.
n. 2. facit exhortationem in principio Ca-*

INDEX.

pituli Generalis, Celebrat Missam Conventualem. pag. 325. n. 3. Ordinatur ut Prelati faciant prelatuſe renuntiationem, acceptat & imponit penitentiam, declarat omnes liberos eſſe. pag. 329. n. 2. dat abſolutionem Omnibus Vocalibus. pag. 330. n. 3. renunciat Majoratui in manibus viſitatorum. pag. 331. n. 4. requiſita eligendi Majoris. pag. 352. n. 1. durat 4 annos pag. ibid Non poteſt ſimul agere Prioratum. pag. ibid n. 3. nec eiſdem Nationis cum viſitatoribus pag. ibid. n. 4 ante 5 annos Profeſſionis poteſt eligi cum diſpenſa. pag. ibid. n. 6. ſua precedentia. pag. 357. n. 3. Autoritas Majoris cum viſitatoribus. pag. 361 n. 1 2 Corrigit omnes, relaxat penitentias. pag. ibid n. 2. Cum viſitatoribus viſitat, punit, & mutat. pag. 362. n. 4. ſua de poſitio & quæ requiſita. pag. 363. n. 5. Qualia dubia declarat cum viſitatoribus & qualia ſolus. p. 364. n. 8. cum qualibus viſitatoribus expedit negotia. pag. 365. n. 9. iudicat cauſam gravaminis à viſitatoribus. pag. ibid. n. 11. communicantur ei res difficiles viſitationis.

INDEX.

nis. ibid. quando visitat & ubi. pag. 366.
n. 12. pro visitatione particulari quem se-
cum potest ducere. ibid. quando & cum quo
eligit visitatores. pag. 367. n. 16. potest
vocare visitatores suæ residentie ante
Pascha. pag. 368 n. 18. vide Prior, Supe-
rior.

Manducat solus Eremita & quare. pag. 240.
n. 1. Quando manducant simul in Refecto-
rio pag. 177. n. 2. quis legit ad mensam.
pag. ibid. n. 2. signa Refectorii. pag. ibid.
n. 3. Quando fit abstinentia pag. 178. n. 5.
tempore Jejunii, quomodo die Dominico
manducatur. pag. 133. n. 7. Hora prandii
& cene in Æstate pag. 194. n. 1. hyeme
in Dominica qua hora potest cenari, &
diebus aliis colationem facere. pag. ibid.
n. 2. intra prandium & cenam non licet
manducare & hibern. pag. ibid. n. 2. hora
prandii, diebus jejunii. pag. 195. n. 3.
Superiores non manducant cum hospitibus
excepto, &c. pag. 240. n. 1.

Matutinum qua hora absolvitur, sua signa
& intervalla. pag. 65. n. 2. 3. 14. quo-
mo-

INDEX.

- modo Celebratur.* pag. 68. n. 1. 2. 3. 4. in
signo Matutini quæ observanda. pag. 66.
n. 5. qui non vadit ad Matutinum quam
penam incurrit. pag. 200. n. 3. Laudes
quomodo dicuntur, vide Hora Canonica &
officium Divinum.
- Medicus eligitur à Capitulo Conventuali.*
pag. 165. n. 4. non potest adiri sine licen-
tia. *ibidem.*
- Medicinas sumere in domibus secularium*
prohibitum pag. 166. n. 5. vide *Infirmus.*
- Mensa particularis prohibita Priori & Ma-*
jori, vide Major manducare, Superior.
pag. 240. n. 1.
- Missa Conventualis à quo dicitur.* pag. 74.
n. 4. in solennitatibus. pag. 79. n. 2. post
Primam. pag. 89. n. 2. quæ nunquam in-
termittitur & quare. pag. 89. n. 2. Cele-
bratur frequenter. pag. *ibid.* n. 3. quo
tempore. pag. 90. n. 4. hebdomadarius quo
tempore debet inveniri ante Altare. pag.
ibid. n. 5. aspergit aquâ benedictâ, Com-
municat & renovat particulas. *ibidem.*
- Quando Cantatur Missa.* pag. 91. n. 6.
qualia Ornamenta sacerdotalia. pag. *ibid.*
n. 7.

INDEX.

- n. 7. unus ministrat. *ibid.* in quali Missa incensatur Altare. pag. *ibid.* n. 8. Gloria in Excelsis quando. pag. 92. n. 9. ad Missas privatas in festis ad Altare majus qualia dantur signa. pag. 93. n. 12. ad Missam Primam & Conventualem. pag. *ibidem.* n. 12. ad Sanctus & Elevationem hostiæ. pag. *ibid.* n. 13. in solennitatibus. *ibidem.* pro vocandis Sacerdotibus & ministris quæ signa. pag. 94. n. 14. quæ Candela accenduntur, vide cerei, in anniversariis obligantur Sacerdotes ad dicendam unam Missam. pag. 171. n. 15. pro quolibet defuncto de nostris. pag. 172. n. 17.
- Missæ ante Electionem Prælatorum. pag. 347. n. 1.
- Minari non licet & qualis pena. p. 309. n. 2.
- Minister Missæ, vide Missa.
- Minister hospitii, vide hospitium.
- Minister fratrum datur mansuetus. p. 158. n. 1. Non partialis. pag. *ibid.* n. 2 quomodo se gerat cum senibus. pag. 174. n. 1.
- Minister primæ & secundæ mensæ tempore Capituli eligitur à definitoribus. pag. 338. num. 7.

Mo-

INDEX.

- Molendinum in locis nostris fieri debet.* pag. 296. n. 1.
- Monialium Monasteria adire, & in Ecclesiis earum celebrare quomodo prohibitum.* pag. 20. n. 11.
- Monachorum quatuor genera.* pag. 14.
- Murmuratores graviter puniuntur.* pag. 307. n. 3.
- Mortuo infirmo sonatur Ave Maria, datur trinum signum qualiter & quando.* pag. 169. n. 12. quando portatur in Ecclesiam & illius funeralia. pag. 170. n. 13. pro Defuncto Eremita ad quæ Obligantur Sacerdos & Clericus. pag. 172. n. 16. 17. ad quæ Conversi. pag. ibid. n. 17. Eleemosyna datur à quo, quomodo & quo tempore. pag. 173. n. 18.
- Mutandæ Conceduntur.* pag. 237. n. 11.
- Mutatio fratrum fit ex necessitate* p. 355. n. 1.
- Mutati portant litteras dimissoriales à Priori.* pag. ibid. n. 2. vide iter.
- Mulieres non intrant nostras Eremones nec transeunt Cruces sub pena Excommun.* pag. 20. n. 11. Exceptis tribus diebus. pag. 19. n. 10. pena in permittentem tran-

INDEX.

*transire Cruces. pag. 20. n. 11. non potest
teneri Cura Mulierum nec earum Con-
fessiones excipi, si non & nec loqui cum
illis sine socio. ibidem.*

N

*Nationis cujus esse intelligitur Eremita.
pag. 332. n. 2. diversa Nationis debent esse
P. Major & inter se quilibet Visitator. pag.
352. n. 4. Procurator Generalis alterius
Nationis à P. Majore. pag. ibid. num. 5.
Quot Prælatos potest habere qualibet Na-
tio. pag. 353. n. 9. Quales Nationes nostra
Congregationis. pag. 354. n. 10.*

*Negligentes in Choro corriguntur. pag. 200.
n. 1. 2. 3. pro manuali Exercitio vocan-
tur. pag. 213. n. 4. ad Capitulum Culpa-
rum. pag. 284. n. 15.*

*Negotia Religionis quo ordine tractantur in
Capitulo Generali. pag. 335. n. 1. 2. vide
Capitulum Generale, Definitor, definitio-
rium, Negotia gravia intra annum ad
quem referuntur. pag. 365. n. 9.*

*Nomen, quomodo vocantur Eremitæ inter
seipso. pag. 275. n. 4. Superiores quo-
modo nominantur. pag. 32. n. 1.*

No-

INDEX.

Nominatio Prelatorum in Electione. pag. 348. n. 4.

Nona quando datur signum. pag. 96. n. 4.

Novitius Confitetur P. Magistro excepto, &c.

p. 42. n. 5. non loquitur nec conversatur cum Professis sine licentia. p. 54. n. 6. Offi-

cium in Choro peragit cum aliis. p. 103.

n. 1. extra chorum cum Magistro. p. 165.

n. 3. post professionem manet uno anno in Novitiatu nec habet vocem in Capitulo.

pag. 116. n. 1. post Noviciatum à quo instruitur. pag. 116. n. 1. à quo in Choro &

alibi corrigitur. pag. 207. n. 2. facit exercitium separatim cum Magistro. p. 213.

n. 3. non facit disciplinam extraordinariam, nec portat Cilicium sine licentia.

Magistri pag. 219. n. 1. 2. in receptione

Novitii quæ considerantur, sua ætas, cum qua, qualiter dispensatur. pag. 243. n. 1.

quæ inquisitio debet fieri. pag. 244. n. 2.

pag. 246. n. 5. de alia Religione à solo Capitulo Generali potest recipi pag. 245. n. 3.

qualis sit protestatio & quando. pag. 245.

n. 4. pro Clericatu suscipitur cum sufficienti intelligentia. pag. 246. n. 5. à quo

INDEX.

examinatur tam Clericus, quam Conver-
sus. pag. ibid. n. 6. quis proponit in Capi-
tulo. pag. 247. n. 7. à quo potest dimitti.
pag. ibid. n. 8. manet in proprio habitu
40. dies. pag. 248. n. 9. non datur illi ha-
bitus sine licentia patris Majoris & Visita-
torum. pag. ibid. ante habitum facit Ge-
neralem Confessionem. pag. 249. n. 12. an-
te professionem Confessio unius anni. pag.
256. n. 1. post susceptionem habitus quid
facit cum vestimentis suis & pecunia.
pag. 258. n. 1. non licet petere aliquid ab
eo sub pena circularis discipline. pag. 259.
n. 2. relicta à Novitio convertuntur in
usum Ecclesie. pag. ibid. n. 3. inventus
mendax ante professionem ejicitur de Re-
ligione. pag. 260. n. 6. præcedentia No-
vitii Sacerdotis. pag. 263. n. 2. 3. genu-
flectitur coram P. Magistro. pag. 274.
nam. 1.

Novitii dicunt primo culpam in Capitulo &
quomodo. pag. 282. n. 12. forma vestien-
di. pag. 371. n. 1. die professionis commu-
nicat. pag. 376. n. 1. forma Professionis.
pag. 377. n. 1. res Novitiorum reponun-

INDEX.

tur apud Cellerarium & servantur in dispensa usq; ad Professionem. pag. 256. n. 1.

O

Obedientia primus gradus, obedire sine mora. pag. 45. Cap. V. quomodo sit obediendum. ibid Reg. ab illa pendet Conservatio disciplina Regularis. pag. 47. n. 1 Major obedientia observantia & quare. pag. 48. n. 2. qua fieri possunt sine obedientia & consensu Superioris. ibid. per votum obedientia cui privilegio renunciatur. pag. 49. n. 3. Superiori utrum obediendum. pag. 311. num. 1. Præceptum obedientie quando obligat sub peccato mortali pag.

315. n. 3.

Obedientia Domus quo numero & ordine fiunt pag. 278. n. 2. 3. 4. cum promptitudine suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. pag. 279. n. 4. duæ possunt dari uni & una dividi. pag. 280. n. 5.

Oblatus non tenetur ad jejunia Regularia sed solum ad Ecclesiastica. pag. 195. n. 6. etas in receptione. pag. 243. n. 1. quomodo & ubi recipitur & à quo instruitur pag.

249.

INDEX.

249. n. 13. post annum à quo potest dimit-
ti & ob quam causam. pag. 250. n. 15.
potest exire quando vult, post septennium
potest recipi pro Converso. pag. ibid. n. 16.
que promittit in ingressu. pag. 251. n. 17.
Qui dimittuntur aut per se egrediuntur
non recipiuntur. *ibidem.*
- Obligationes perpetua Missarum quomodo
recipiuntur. pag. 259. n. 5.
- Obligatio Divini Officii, vide Officium Di-
vinum.
- Officiales Domus quando & quomodo eligun-
tur. pag. 278. n. 2. 3. 4. illorum numerus
& Ordo. pag. 279. n. 4. publicatur illo-
rum Electio in Capitulo Culparum quando.
ibid. vide Obedientia. Unus potest habere
duas Obedientias. pag. 280. n. 5. Eligun-
tur post Capitulum Generale & Dietam.
pag. 279. n. 4.
- Officiales eliguntur à Definitoribus, vide De-
finitor.
- Officinas intrate nemo potest excepto. pag. 18.
n. 8. pana. *ibid.* visitantur à visitatori-
bus. pag. 367. n. 16.
- Officium Divinum quis incipit, vide hebdo-
ma.
- H b 2

INDEX.

- madarius Sacerdos, quis intonat Psalmos Cantica & hymnos. pag. 83. n. 1. quis intonat Salve Regina. pag. 84. n. 3. non licet exire ab Officio nisi in necessitate. pag. 104. n. 2. non sustentantur nisi, &c. pag. 106. n. 6. Observantur Cerimoniae. ibid. qui venit tarde quid facere tenetur. pag. 200. n. 2.*
- Obligatio Officii Divini, vide horæ. pag. 221. n. 1. Canonica. Matutinum, Prima*
- Officium B. V. Mariæ dicitur in Choro quando. pag. 165. n. 3. quibus diebus. ibidem.*
- Officium defunctorum dicitur semel in hebdomada in Choro excepto, &c. pag. 105. n. 5. hoc officio & Anniversariis satis fit Obligationi in Quadragesima. ibidem.*
- Oleum S. datur infirmo suo tempore. pag. 169. n. 11.*
- Oratio mentalis quando, & quanto fit tempore p. 113. n. 1. Quale signum illius & finis. p. g. 114. n. 2. 3. ad qualem Orationem Obligati Eremitæ. pag. 221. n. 1.*
- Oratio in principio Capitulii Conventualis. pag. 35. n. 2. Generalis. pag. 323. n. 2.*
- in*

INDEX.

- in principio Definitorii.* pag. 326. n. 2.
Ordines, qui promovetur ad Ordines debet
examinari, quo tempore. pag. 268. n. 1.
anni professionis pro susceptione sacerdotii.
ibid. qui Ordinari facit se & alios sine
licentia punitur pag. 209. n. 3.
Ordinationes & decreta visitatorum ubi in-
scribantur & earum vigor pag. 368. n.
17. *vide Actus Capitulares. Ordinationes*
Capituli antecedentis legunt Definitores.
pag. 341. n. 7.
Ostiarius Capituli, sua qualitas & officium.
pag. 337. n. 6. pag. 339. n. 2. *audit Mis-*
sam quæ celebratur ante Electionem Præ-
latorum pag. 347. n. 1.
Octava S. ROMUALDI quando celebratur,
& ubi in utraq; festivitate. p. 185. n. 11.

P

- Pacis Osculum quando & quomodo datur.*
pag. 75. n. 6. pag. 92. n. 10.
Panis qualitas & modus distribuendi. p. 189.
n. 1. *signum pro pane faciendo.* pag. 213.
n. 5. *pistoris cura & Officium.* pag. 296.
num. 3.

INDEX.

- Panni** à quo providentur & quando. pag. 235. n. 1, 2. quis pannos scindit. pag. 239 num. 17.
- Paulus Justinianus** dilatat nostram Religio-
nem. pag. 10.
- Pocula** de vitro prohibentur. pag. 144.
num. 6.
- Pallium** quomodo portatur. pag. 237. n. 9.
sine illo non licet intrare Chorum & Re-
fectorium. pag. 110. n. 16. portatur per
Eremum. pag. 237. n. 8. forma illius &
materia. pag. 237. n. 7.
- Pecunia** non potest conservari ab Eremita
excepto Priore & Cellerario pag. 153. n. 1.
quomodo accipitur pro itinere & cui resti-
tuitur reliquum viatici. pag. 157. n. 11.
n. 12. Prior non potest dare licentiam pe-
tendi pecuniam à parentibus & amicis.
pag. 231. n. 2.
- Pecunia Novitiorum** quomodo conservatur.
pag. 258. n. 1. vide Novitius, quantitas
pecunie euntis ad Capitulum. p. 321. n. 4.
qui non defert ad Capitulum aut non solvit
taxatam pecuniam pro sua Eremita. p. 322.
n. 7.

INDEX.

- n. 7. tempore Capituli Generalis deponitur
in manu depositarii electi. pag. 336. n. 3.
- Pena qualis est gravis pag. 123. n. 2. pag.
124. n. 3. quo modo intelligitur, graviter
puniatur. ibid. Culpa gravior. p. 127. n. 4.
- Pena Carceris quando non infert infamiam.
ibid. pena peccati contra Castitatem. pag.
128. n. 5.
- Penitentia secreta pro culpa secreta. p. ibid.
n. 6. Culpe gravissima quando reservan-
tur Definitoribus. pag. 133. n. 2. Mur-
muratores puniuntur, vide Murmurator.
- Qui coquit in Cella pulmenta. pag. 186. n.
16. qui manducat carnes. pag. 191. n. 3.
- qui loquitur in Choro. pag. 225. n. 2. qui
non lavat pedes hospitibus. p. 229. n. 5. qui
aliquid petit à Novitiis. p. 259. n. 2, 3, 4.
- qui facit se ordinare aut alios sine licentia.
pag. 269. n. 3. quales penitentia frequen-
tantur in Capitulo. pag. 283. n. 13.
- Penitentia suspenditur per appellationem.
pag. 284. n. 16, 17. qui transit tempus
tonsurae. pag. 297. n. 5. qui vadit sine so-
cio. pag. 380. n. 1. qui scribit falsas infamias.
pag. 307. n. 4. punitur qui percu-

INDEX.

- tit, minatur & injuria afficit.* pag. 309.
n. 2. qui conjurat contra Prelatum & contradicit illi. pag. 311. *n. 2. qui non vadit ad Capitulum Generale.* pag. 319.
n. 1. qui vadit ad Capitulum aut Dietam sine licentia pag. 320. *n. 3. qui non portat aut non mittit Computum sue Domus.* pag. 322. *n. 7. qui non portat secum pecuniam taxatam ad Capitulum.* *ibid* *qui facit factiones.* pag. 327. *n. 4. qui procurat litteras.* pag. 328. *n. 6. Definidores qui revelant tractata.* pag. 345. *n. 16. qui non defert acta Capituli ad suam Eremum.* pag. 359. *n. 7.*
Panitentia taxata in Regula & Constitutionibus possunt moderari. pag. 316. *n. 4.* pag. 361. *n. 2. cum quali advertentia.* pag. 316. *n. 5.*
Percutere Prelatum pena gravissima. pag. 133. *n. 1. 3. quomodo punitur percussor.* pag. 133. *n. 2.* pag. 309. *n. 2.*
Pitancia quando datur. pag. 181. *n. 1.* pag. 182. *n. 5. 7. 8. 9. sua quantitas & pondus.* pag. 186. *n. 14. cum oleo dari potest pro butiro sed non in contrarium.* *p. ibid.* *n. 15.*

INDEX.

- n. 15. Casei sex uncia dantur & quando.
pag. 187. n. 18. Cibi cocti reponuntur in
armariolo eodem die. pag. ibid. n. 19.
Portinarius sua diligentia & cura. pag. 294.
n. 2. portam tenet clausam. pag. ibid. n. 3.
deponi facit arma & custodit illa. pag. ibid.
n. 4. in quibus pramonet extraneos. pag.
195. n. 5. quomodo Curam gerit calevactura
hospitum. pag. ibid. n. 6.
Portinarius Capituli Generalis, vide ostiarius.
Practicatio prohibita, & sua pana, à quo
dispensatur delinquens. pag. 327. n. 4.
qualis non est prohibita. pag. 228. n. 5.
Circa negotia Capituli. pag. 345. n. 15.
vide, Officium.
Præcedentia locorum nostrorum. pag. 271.
n. 1. Majoris. pag. 272. n. 2. visitorum
ex occasione visitationis. pag. ibid. n. 3. in-
tra visitatores. pag. ibid. n. 4. inter Prio-
rem suæ Eremitæ & Magistri. pag. ibid. n. 5.
inter Sacerdotes, Clericos, Conversos &
Oblatos. pag. ibid. n. 6. inter Priores &
Visitatores hospites. pag. 273. n. 7. Præ-
sidentis, in nominatione & electione
Prælatorum. pag. ibid. n. 8. inter Desini-
tores

INDEX.

tores & P. Majorem. pag. 348. n. 3. inter
Novitios & Sacerdotes, vide Novitius, vi-
de hospites.

Præceptum S. Obedientia quomodo obligat
sub peccato mortali pag. 315. n. 3. tale
præceptum pro Definitoribus non revelan-
di. pag. 345 n. 16. Scrutatorum. pag.
348. n. 4.

Prædicare potest Eremita cum licentia Capi-
tuli Generalis. pag. 269. n. 6.

Prælati, Prælaturas in definitorio. pag. 326.
n. 2. quo ordine nominantur in Electioni-
bus pag. 348. n. 3. 4. post sex annos va-
cant annis duobus & non sufficit unus. pag.
353. n. 8. vide Prior, Superior, Præ-
latura.

Prælatura non confertur illi qui non valet
ducere vitam communem. pag. 354 n. 12.
quare aliquis deponitur. pag. 363. n. 5.
pro depositione aut electione P. Majoris
quot debent congregari & qui. pag. 364.
n. 7. duo Visitatores. pag. 364. n. 8. duo
Prælati. ibid. qui renunciat tempore Visi-
tationis punitur. pag. 366. n. 14.

Præsidenti tempore Capituli fit reverentia,
cum

INDEX.

- cum genuflexione.* pag. 271. n. 1. *eligitur à definitoribus* pag. 335. n. 8. *publicat in Refectorio Ministros electos in definitorio.* pag. 338. n. 7. *Quando celebrat Missam de Spiritu S.* pag. 339. n. 1. *quando egreditur de Definitorio.* pag. 340. n. 5. *proponit negotia.* pag. 342. n. 9. *Confirmat electionem Pralatorum, si vero ipse eligatur in Prælatum, confirmat primus Definitor.* pag. 351. n. 9. *facit exhortationem antequam prælegantur electi ad Mensam.* pag. 358. n. 5.
- Primæ quando datur signum.* pag. 88. n. 1. *qualis versus dicitur ad sonum Primæ.* pag. 54. n. 7.
- Prior non potest scindere ligna intra Clausuram sine licentia.* pag. 16. n. 2. *non mittat fratres extra Eremum neque ipse exeat sine necessitate.* pag. 17. n. 6. *qualis debeat esse.* pag. 32. n. 2. *exponit Confessarios.* pag. 41. n. 4. *potest reservare Casus quomodo.* pag. 43. n. 9. *habet curam fratrum finito Noviciatu aut alteri demandat.* pag. 116. n. 1. *quando potest tenere pecuniam.* pag. 153. n. 1. *quæ concedit sub-*

INDEX.

subditis & quæ non. pag. 154. n. 4. visitat Cellas bis in annos cum quo. pag. ibid. n. 5. Cura & visitatio infirmorum. pag. 166. n. 6. pag. 168. n. 9. 10. Moribundorum. pag. 169. n. 11. senum. pag. 174. n. 1. in quo Casu potest dare licentiam eundi ultra quinquaginta miliaria. pag. 223. n. 2. non recipit banditos, debitores & Contumaces. pag. 229. n. 7. non potest dare licentiam subditis petendi pecuniam à quibus. pag. 231. n. 2. debet legere litteras subditorum. pag. ibid. n. 3. 4. providet vestimenta. pag. 235. n. 1. 2. non habet mensam particularem nec manducat cum hospitibus excepto &c pag. 240. n. 1. mittit ad ordines subditos suo tempore eosq; instruit. pag. 269. n. 4. 5.
Præcedentia sua in Eremito & alibi. pag. 272. n. 3. 4. 5. 7. suscipiens gubernationem quid faciat. pag. 278. n. 2. 3 potest removere negligentes. pag. 280. n. 6. quando tenet Capitulum culparum quæ disponit, commendat & dispensat. pag. 281. n. 7. 8. 9. 11. 14. 16. quas penitencias frequentat, potest illas mutare & alterare. pag. 283.

INDEX.

283. n. 13. scribit de morte subditi ad alia
 loca. pag. 285. n. 21. quando facit novas
 fabricas. pag. 286. n. 23. 24. singulis duo-
 bus mensibus scribit superioribus de statu
 suæ Eremitæ. pag. 287. n. 25. quando nomi-
 nat superiorem Domus & qualem. pag.
 290. n. 4. relinquit in scriptis faciendam.
 pag. 291. n. 9. Mittit Computum expen-
 sarum Domus & pecuniam ad Capitulum
 Generale. pag. 321. n. 4. 5. 6. 7. à quo
 corrigitur & punitur. pag. 361. n. 2. 4.
 ob quas causas potest deponi. pag. 363. n. 5.
 quæ dubia potest declarare. pag. 364. n. 8.
 in visitatione confert cum visitoribus de
 gravibus negotiis. pag. 363. n. 6. vide
 Superior de Monte Corona, Prælatum, Præ-
 laturam.

Prior Sacræ Eremitæ subjectam habet fami-
 liam Abbatia illam visitat & corrigit.
 pag. 291. n. 10.

Privilegia Obtenuta in favorem Eremitæ
 post Professionem nulla sunt p. 49. n. 3.

Processiones quales fiunt & quæ observantur
 in illis. pag. 110. n. 17. 18. portantur
 candelæ in manibus. pag. 111. n. 18.

Pro-

INDEX.

- Processus quales & quando mittuntur Superioribus.* pag. 134. n. 4.
- Procurator secularis à quo eligitur.* pag. 36. num. 3.
- Procurator Generalis quando eligitur.* pag. 348. n. 3. non sit ejusdem Nationis cum P. Majore. pag. 352. n. 5. durat 4. annos. pag. 353. n. 7.
- Professus novus manet uno anno in noviciatu.* pag. 116. n. 1. vide Novitius.
- Professi cui debent confiteri, vide Confessio, Confessarius.*
- Professio quando & quo ordine admittitur ad illam Novitius.* pag. 256. n. 1. subscribit in presentia testium. pag. ibid. ante disponit de suis rebus pag. 258. n. 1. quando punitur novus Professus repertus mendax pag. 260. n. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prelatorum, vide Major, Prior, Visitator ante professionem facit Generalem Confessionem & communicat ipso die. pag. 376. n. 1. forma Professionis & quæ observantur in illa. ibidem.
- Prophetiae cum quo ordine leguntur.* pag. 212. num. 21.
- Pro-

INDEX.

Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum
aut Dietam. pag. 268. n. 1. vide Ordo.

Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo
pecunia potest conservari. pag. 153. n. 1.
non potest aliquid teneri absconditum.
pag. 154. num 5.

Pana proprietarii. pag. 153. n. 1. 2. 3.

Prostratio in Choro ob errores factos quando
fit. pag. 206. n. 1.

Psalterium recitatur omni septimana priva-
tim. pag. 112. n. 1.

Publicatio & Conclusio Capituli Genera-
lis. pag. 358. n. 4. 5.

Q

Quadragesima quomodo debet observari à
monachis. pag. 219. n. 1. multo magis ab
Eremitis. pag. 220. n. 1. 2.

R

Reclusio post quinque annos Professionis con-
ceditur, qualibus & à quo pag. 22. n. 1. 2.

Recluserum observantia. pag. 25. n. 7. 8. 9.
eorum Cella. pag. 23. n. 3. à quo tempore
carent voce activa, Reclusi perpetui non
habent activam nec passivam. p. 26. n. 10.
infirmi.

INDEX.

- infirmi non visitantur sine licentia.* pag.
166. n. 7. 10.
- Recreatio Eremitarum quando fit.* pag. 51.
n. 7. pag. 179. n. 6. quæ observatur. pag.
179. n. 7. 8. non pulsantur instrumenta
mutuata à secularibus nec eorum Domus
visitantur. pag. ibid. n. 6. 8. vindemia
uno die. pag. 180. n. 9.
- Refectorium commune quibus diebus fit.* pag.
177. n. 2. signa pro faciendo refectorio.
pag. ibid. n. 3. si his diebus jejunatur ve-
spere portantur fructus & vinum ad Cel-
las. ibidem.
- Regula & Constitutiones observentur.* pag.
370. n. 1. leguntur quolibet die vespere
ante Completorium. pag. 316. n. 5. vide
Constitutiones.
- Religiosi alterius Religionis recipiuntur so-
lum à Capitulo Generali.* pag. 245. n. 3.
hospites quomodo tractantur. p. 264. n. 5.
- Reliquie Sanctorum quando ab Eremita mon-
stratur quæ debent observari.* pag. 92.
n. 11. ablatio earum non absolvitur nisi
restituatur acceptas. pag. 149. n. 3.
- Reus & ejus defensio.* pag. 134. n. 4.
- Re-

INDEX.

Residentia P. Majoris & Visitatorum. pag.

272. n. 2. 3.

Responsoria quomodo dicuntur in Choro. pag.

104. n. 1.

Renunciatio Prælatuæ qualiter & quo fit

Ordine. pag. 329. n. 2. non acceptatur in

visitatione sine consensu P. Majoris. pag.

366. n. 13. vide *Prælatuæ.*

Revelare tractata in Capitulo Conventuali

quando non licet & pena. pag. 37. n. 4.

quando à Definitoribus. pag. 345. n. 16.

Reverentia inferiorum versus Superiores &

alios.

pag. 274. n. 1. 2. 3. 4.

Res novitiorum deponuntur in manu Cellerarii

& conservantur in dispensa ad Professionem.

pag. 258. n. 1.

Rogationum jejunium quale. pag. 182. n. 4.

S. Romualdus Institutor Ord. Camaldulensis

quanto tempore in Eremitio vixit & quæ re-

liquit discipulis suis. pag. 8. ubi fundavit

& stabilivit. pag. 9. *Vigilia festi S. Ro-*

muldi.

pag. 185. n. 11.

INDEX.

S

- Sacerdotes extranei quomodo tractandi.* pag. 264. n. 4.
- Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in hebdomada excepto, &c.* pag. 259. n. 5. *Hebdomadarius & suum officium.* pag. 74. n. 4. *vide hebdomadarius, Sacerdos, Novitius & sua precedentia in Choro.* pag. 263 n. 1. 2. *tribus annis peragit obedientias Clerici.* pag. ibid. n. 2. *dicit Missam cum oratione de Spiritu S. in loco Capituli.* pag. 325. n. 3.
- Sacramentum SS. Eucharistiae conservatur decenter.* pag. 44. n. 13. *quando renovatur.* ibidem.
- Sacrista debet considerare tempus Completorii.* p. 90. n. 5. *illius cura & officium.* pag. 147. n. 1. 2. 3. *adjuvatur à Novitiis & datur illi socius.* pag. 148. n. 2. pag. 211. n. 2 *vocat absentes à choro de die.* p. 200. n. 1. *Conservat librum Professionis.* pag. 376. n. 1.
- Scapulare cujus materiae & formae.* pag. 236. n. 4. *quot conceduntur.* pag. 138. n. 14.
- Scriba

INDEX.

- Scriba Capituli Conventualis notat determinationes in libro actorum pag. 35. n. 2. & intimaciones Novitiorum. pag. 245. n. 4. à quo eligitur. pag. 278. n. 2. 4.
- Scriba Capituli Generalis à quo eligitur, ejus Officium & autoritas. pag. 232. n. 1. pag. 335. n. 1.
- Scribit determinaciones Capituli. pag. 358. n. 4. legit tabulam ubi & quomodo. pag. ibid. n. 5.
- Scrutatores duo eliguntur & quales. p. 347. n. 20. audiunt Missam, quando Celebratur ante electionem Prelatorum. pag. 339. n. 1. accipiunt preceptum. p. 348. n. 4. eorum officium. pag. 347. n. 5. obligatio illorum sub pena discipline circularis p. 350. n. 6.
- Seculares non admittuntur ad commune Consortium excepto, &c. pag. 16. n. 5. non frequentantur illorum Ecclesie. pag. 17. n. 6. non introducuntur in Cellas. pag. 18. n. 7.
- Sedere quando debent in Choro. p. 108. n. 10.
- Sedent Eremitæ bibentes. pag. 103. n. 2.
- Sedes Prioris à nullo occupatur absente illo à choro. pag. 273. n. 8.
- Li 2 Signa

INDEX.

- Signa Missæ privatae ad Majus Altare festis diebus, tum Missæ Primæ & Conventualis.* pag. 93. n. 12.
- Signum ad Sanctus & elevationem.* pag. *ibid.* n. 13. quando celebrat Superior in solennitatibus. *ibid.* quando vocantur Sacerdotes ad celebrandum & ministri ad interveniendum. pag. 94. n. 14.
- Signa Mensæ Communis.* pag. 177. n. 3. pro faciendo pane & Exercitio manuali. pag. 213. n. 5. Dormitionis. pag. 216. n. 4.
- Signa mortui.* pag. 169. n. 12. Capituli Culparum & Conventualis. pag. 35. n. 2. Capituli Generalis. pag. 323. n. 2.
- Signum post lectionem ante Completorium.* pag. 98. num 7.
- Signa Matutini.* pag. 65. n. 2. 3. 4. Prima. pag. 88. n. 1. Tertia. pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 3. Nonæ. pag. *ibid.* n. 4. Vesperarum. pag. 97. n. 5. Completorii pag. 98. n. 6. pro Ave Maria. pag. 99. n. 8.
- Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti.* pag. 119. n. 5. à coquo cum licentia Superioris. pag. 161. n. 3. quomodo infirmi & annorum 60. eximuntur à facien-

INDEX.

- cienda abſtinentia pag. 174. n. 1. quomo-
do tractantur à Priore. *ibidem.*
- Sylva quomodo custodiuntur. pag. 15. n. 2.
in circuitu Eremiti non excinduntur arbo-
res. *ibid.* pena Prioris excidentis sine
Capitulo Conventuali. *ibid.* quales sylvas
debent habere loca nostra. pag. 369. n. 2.
advertentia ne extirpentur. pag. 145. n. 7.
Custos silvarum sua cura & diligentia.
pag. 151. n. 7.
- Sepultura, quæ observantur in ea. pag. 171.
n. 15. vide mortuus.
- Sequeſtratis in Cella prohibetur loqui. pag.
129. n. 1.
- Sexta quo tempore datur ſignum. p. 96. n. 3.
vide ſignum.
- Sigillum Congregationis aut particulare Ere-
miti. pag. 233. n. 7.
- Silentii documenta in Regula. pag. 49. Cap. VI.
in quibus locis & viis non licet loqui. pag.
51. n. 2. 3. quando & quomodo dispensa-
tur. pag. 51. n. 3. 4. prohibitus omnis im-
portunus ſtrepitus, quo loco & tempore.
pag. 53. n. 5. quo transgreditur ſilentium
per unum Miſerere quare privatur. *ibid.*

INDEX.

- non alloquitur cui impositum silentium.*
 pag. 129. n. 1. nec post Completorium.
 pag. 198. n. 2.
- Silentium sumum in Ecclesia & Choro.* pag.
 224. n. 1. 2.
- Singularitas vivendi non laudatur.* pag.
 195. n. 5.
- Solitudo vera quæ requirat.* pag. 16. n. 5.
- Solennitas primæ Classis & secundæ in qua
 Superior Missam celebrat.* pag. 81. n. 2.
- Spoliari non licet nec ob calorem nec ob iti-
 nera.* pag. 118. n. 1.
- Stola quomodo & quando uti solet Eremita.*
 pag. 92. n. 11.
- Strepitus importunus prohibitus.* p. 53. n. 5.
- Suffragia mortuorum quomodo celebrantur.*
 p. 170. n. 13. 14. 17. 18. p. 291. n. 9.
- Superior quid facit in Capitulo Domus.* pag.
 35. n. 2. suum officium in Choro tempore
 Matutini, pag. 78. n. 1. in quibus solenni-
 tatibus dicit officium & celebrat Missam.
 pag. 79. n. 2. Intonat Magnificat & Be-
 nedictus in officio Regulari & Salve Re-
 gina. pag. 83. n. 1. incensat Altare quan-
 do. pag. 91. n. 8. quomodo stat dicendo Pa-
 ter

INDEX.

ter noster, & dando Benedictiones. p. 107.
n. 7. potest dispensare cum coopertione me-
dii Capitis & quando. pag. 109. n. 13.
dispensat cum austeritate lecti. pag. 119.
n. 5. quomodo procedit in causis contra
delinquentes. pag. 134. n. 3. 4. 5. querit
Apostatas & fugitivos. pag. 136. n. 1.
non sit partialis. pag. 198. n. 2. fit facilis
in concedendo esu carniū infirmis. pag.
168. n. 9. dispensat secum & cum aliis
in modo vivendi. pag. 195. n. 5. pag. 194.
n. 2. quid facit quando aliquis tarde venit
aut deest in Choro. pag. 207. n. 2. Corrigit
errores in Choro & quomodo. pag. ibid.
n. 2. 3. procurat ut suo tempore pulsetur
pro officio Divino. pag. 210. n. 1. non dor-
mit extra hospitia ubi inveniuntur. pag.
222. n. 1. quæ subministrat itineranti-
bus. pag. 221. n. 1. non gravet subditos
indiscrete. pag. 316. n. 4. qui conjurant
contra Superiorem. 311. n. 2. Electiones
Superiorum quomodo fiunt vide Electio.
Superiorem Domus quando nominat Prior.
pag. 289. n. 2 3. quando non nominat quis
intelligitur esse Superior. pag. ibid. n. 3.
cum

INDEX.

cum quali advertentia debet eligi. pag. 298. n. 4. sua autoritas in temporalibus & spiritualibus. p. ibid. n. 5. 6. subjectus Prior. pag. ibid. n. 7. non potest alium, substituere. pag. 291. n. 9. sine necessitate non mittit fratres extra Eremum. ibid. Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec vendit. ibidem.

Superior Abbatia Montis Corona Subjectus Priori dicta Eremi. pag. 291 n. 10. non potest mutari à dicto Priore sed reprehendi & castigari. pag. ibid. n. 9.

T

Taxatam pecuniam qui non solvit pro sua, Eremita pag. 322. n. 7. facta à sede Apostolica, aut à Capitulo Generali, quomodo providetur. pag. 346. n. 18.

Tempus Capituli Generalis. pag. 317. n. 1. Dieta. pag. 318. n. 2. Pralatorum & aliorum qui debent exire de loco Capituli Generalis. pag. 359. n. 6.

Tunica de qua materia & quando dantur. pag. 236. n. 6. quot permittuntur & quales. pag. 238. n. 14.

Tuni-

INDEX.

- Tunicella de qua materia & quando dantur.*
 pag. 236. n. 4. quot permittuntur pag.
 238. n. 14.
- Transgressiones Regula, Constitutionum, Acto-
 rum Capituli, Ordinationum, Visitatorum,
 quando sunt peccatum & cuius generis.*
 pag. 315. n. 3.
- Tricesima celebratur pro quolibet defuncto in
 quo moritur.* pag. 172. n. 16.

V

- Vascula Cerevisiae & vini.* pag. 192. n. 1. 2.
- Venia accipitur in medio Choro, à quo & quan-
 do.* pag. 77. n. 9. quando à Conversis. pag.
 200. n. 2. quando in propria sede choralé
 dum errat quis in choro. pag. 206. n. 1.
- Vesperarum quando datur signum.* pag. 97.
 n. 5. quale in festo duplici, quale in Nativi-
 tatis Domini & in festo S. Romualdi. ibid.
- Versus, Pone Domine dicitur ad signum Pri-
 ma.* pag. 54 n. 7.
- Valetudinarium quale ubi & quas commodi-
 tates habere debet.* pag. 164. n. 2. lecto-
 rum pro infirmis series ibid. quando in illo
 permittuntur edi carnes. p. 168. n. 9. 10.
- Kk Va.

INDE.

- Vasa exponuntur lavata.* pag. 161. n. 3. pag.
187. n. 19. portantur à coquo. pag. ibid.
- Verba injuriosa puniuntur.* pag. 309. n. 2.
vide silentium.
- Via Eremiti in quibus non licet loqui* p. 51. n. 2.
- Vestimenta non scinduntur sine licentia.* pag.
48. n. 2. dormiunt Eremitæ vestiti & soli,
pag. 118. n. 1. n. possunt exuere vestimen-
ta. ibidem. qualia portantur ab illis qui
alibi debent manere. pag. 156. n. 10 qui
facit contrarium non recipiendo subscri-
ptionem rerum acceptarum à Priore. ibid.
de qua materia dantur, qualia duplican-
tur, earum cognomina & mensura. pag.
235. 236. 237. 238. receptis novis resti-
tuuntur vetera. pag. 238. n. 14 à quo
providentur & quo tempore. p. 235. n. 1.
- Vestimenta Oblatorum qualia.* p. 239. n. 15.
non possunt dari aliis ad portandum. ibid.
scindens vestimenta quæ debet observa-
re. ibid. n. 17.
- Vestire Novitios quomodo debeat Superior.*
pag. 371. n. 1.
- Vestimentis Sacerdotalibus qualibus Eremitæ
utuntur.* pag. 91. n. 7.

INDEX.

Vitra ad bibendum prohibita Eremitis. pag.

144. num. 6.

Viatores Eremita quibus possunt confiteri.

pag. 42. n. 6. in necessitate potest cum so-

cio in una Camera quiescere. pag. 118. n. 1.

eundo ad aliam Eremum pro familia qua

debet secum portare. pag. 156. n. 10. ex-

pendit pecuniam solum pro viatico. pag.

157. n. 11. rediens statim restituit resi-

duum pecunie. pag. ibid. n. 12. ad quales

orationes obligatur. pag. 221. n. 1. ultra

30 miliaria non vadit sine licentia. pag.

223. n. 2. non vadit solus sub pena absti-

nentia pag. 300. n. 1. qualis suus socius.

pag. ibid. n. 2. exeundo & rediendo qua

facit. pag. ibid. n. 3. dicit itinerarium.

pag. 301. n. 4. non peragat iter die festo

& curet cito reverti. pag. ibid. n. 5. non

referat in Domo visa & audita in itinere.

pag. 302. n. 9. non tenetur ad jejunia,

regularia, verum ad qua. ibid. dantur ne-

cessaria pro itinere. pag. ibid. n. 10. con-

tentus sit paucis in hospitiiis. ibid. deferat

secum litteras dimissoriales à Priore.

pag. 198. num. 2.

INDEX.

- Vicarius Domus tempore Capituli, sua electio
Cura & autoritas.* pag. 336. n. 2.
Vice-Prior, vide Superior Exemi.
Vice-Visitatores eorum autoritas & tempus.
pag. 367. n. 16.
*Vigilia qua à nostris observantur ex devotio-
ne.* pag. 185. n. 11.
Vigilia S. Romualdi qualis. ibidem.
Vinum semper bibendum aqua dilutum pag.
193. num. 2. tenendo vasculum ambabus
manibus. ibidem.
*Visitatio, precedentia Visitorum in visitatio-
ne.* pag. 272 n. 3. quando referuntur Vi-
sitationes interessatus exit foras de Defini-
torio. pag. 340 num. 5. qui non est visi-
tatus, visitatur tempore Capituli pag.
341. n. 6. quomodo dividuntur visitatio-
nes. pag. 365. n. 11.
*Visitare semper potest P. Major & pro visita-
tione particulari quem secum ducit.* pag.
ibid. n. 10. observatur antiquus modus,
vide Visitor.
Visitatores non aperiunt litteras P. Majoris.
pag. 231. n. 3. Examinant Clericos. pag.
268. n. 2. resident in Sacra Eremita cum
P. Ma-

INDEX.

P. Majore & gubernant universaliter.
 pag. 272. n. 3. pracedentia inter Priores
 & Visitatores, & quando sunt hospites in
 Eremitico pag. ibid. n. 3. 4. 7. quando renun-
 ciant suo Officio pag. 329. n. 4. pag. 340.
 n. 5. quando consignant visitationes sigil-
 latas. pag. 334. n. 7. pag. 340. n. 5. du-
 rant in suo officio duos solum annos nec an-
 te quartum annum Professionis eliguntur.
 pag. 352. n. 2. sunt diversa inter se Na-
 tionis. pag. ibid. n. 4. Cujus Nationis debet
 esse quilibet Visitator ibid. Eodem tempore
 non possunt esse Priores. pag. ibid. n. 3.
 Electio Visitorum residentie P. Majoris
 & visitorum & quando visitantur. pag.
 355. n. 1. non vadant ad residentiam ante
 Pascha nisi vocati. pag. 368. n. 18. quas
 penitentias in visitatione possunt minuere
 & relaxare. pag. 361. n. 2. 7. declarant
 dubia cum P. Majore, & soli in visitatio-
 ne p. 364. n. 8. expediunt negotia gravia
 cum illo. pag. 365. n. 9. quomodo divi-
 duntur pro visitatione. pag. ibid. n. 10.
 cum quo P. Major expedit negotia. ibid.

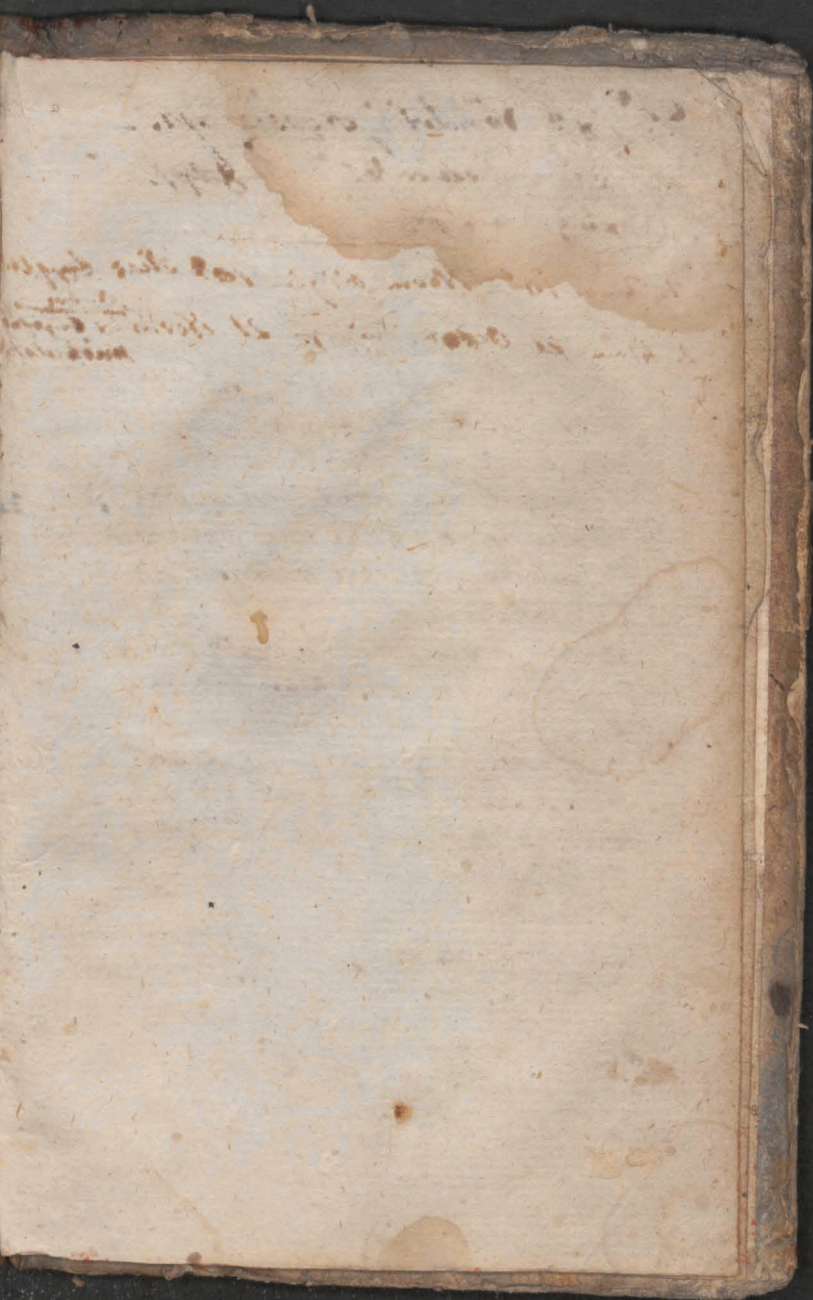
INDEX.

Visitatorum autoritas in visitatione. pag. *ibid.*
n. 11. non se ingerunt in administrationes
nec acceptant Prasatura renunciationem
in visitatione. pag. 366. n. 13. autoritas
illorum communis, & quando unus solus
mittitur cum sacerdote. pag. *ibid.* n. 14.
Quando eliguntur visitatores p. 367. n. 16
Visitant etiam beneficia Curata & non Cura-
ta. pag. 368 n. 17 portant ad Capitu-
lum decreta facta in visitatione & se-
quentes visitatores informant de obser-
vantia illorum. *ibidem.*
Visitare Infirmos quilibet potest quolibet die
secundum placitum suum pag. 166. n. 7.
Vocales Capituli Conventualis qui sint. p. 35.
n. 2. Generalis. pag. 319. n. 1. de qualibet
Natione pag. 353 n. 9.
Vota, id est Calculi, vide Electio & Calcul-
latio.

Z

Zelum debent habere Eremita. pag. 312. n. 1.
Zoccoli,

F I N I S.

Oct. 18th November per: viz apr.

29th December 1841.

1. Aug. Ann.

1. $\frac{1}{2}$ m. 10th = Norm. Alt. j. 10th Tier. Angl.

2. März 21 October und 21 November
mit d. p.

722¹ Numb. 45 pr. Rondelet
in Alphon. July 1791. d. 7.

